

يۈسۈپ قەرزاي

التربية الإسلامية

تۇيغۇر تەرجىمە مەركىزى

مۇندەرىجە

2..... مۇندەرىجە

3..... تەرجىماندىن بىر نەچچە سۆز

6..... كىرىش سۆز

16..... رەبىئىيەت (ئاللاھنى تونۇتۇشنى ئاساس قىلغان ئىلاھى تەربىيە)

52..... مۇكەممەل ۋە ئەتراپلىق بولۇش

54..... ئىسلام تەربىيىسىنىڭ ئىنساندىكى ئەقلىي تەرەپكە بولغان قارىشى

68..... ئىسلام تەربىيىسىنىڭ ئەخلاققا بولغان قارىشى ۋە تەربىيىسى

91..... ئىسلام تەربىيىسىنىڭ بەدەنگە بولغان تەربىيە تەرىپى

94..... ئىسلام تەربىيىسىنىڭ جىھادقا بولغان تەربىيە تەرىپى

121..... ئىسلامنىڭ جەمئىيەتكە قاراتقان تەربىيىسى

127..... ئىسلام تەربىيىسىنىڭ سىياسىغا بولغان تەربىيە تەرىپى

157..... 3- ھالقىلىق ئاساس

169..... ئىجابىيلىق ۋە بىناچانلىق

195..... ھەر ئىشتا نۇرئال يول تۇتۇش ۋە ئۆلچەملىك بولۇش

214..... جەمئىيەتكە نەزەر سېلىش ۋە ئۇنىڭ مۇھىتىنى بەلگىلەشتىكى نۇرئاللىقى

.....

..... ھەسەنۇل بەننانىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك قاتارلىقلارغا دەۋەت

222..... قىلىشتىكى مەيدانى

222..... ۋە تەننى سۆيۈش ئاساسىدىكى ۋە تەنپەرۋەرلىك

224..... ئەركىنلىك ۋە غالبلىقنى ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

225..... جەمئىيەتنى (يەنى بىرلىكنى) ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

226..... ئازادلىقنى ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

226..... گورۇھۋازلىقنى ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

228..... بىزنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىكىمىزنىڭ چەك - چېگراسى

229..... بىزنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىكىمىزنىڭ غايىسى

..... كىشىلەرنىڭ ئىسلامى دەۋەتكە تۇتقان مەيدانىنىڭ بىر نەچچە خىل

231..... ئىكەنلىكى

233..... قېرىنداشلىق ۋە ئۆملۈك

245..... خاتىمە

تەربىيەدىن بىر نەپچە سۆز

قەدىرلىك كىتابخان! سىز مۇسۇلمان بولغانلىقىڭىز ئۈچۈن ئۆزىڭىز ئېتىقاد قىلغان، ئىخلاس قىلغان ۋە مېنى بەندىگە بەندە بولۇشتىن قۇتقۇزىدىغان، ئىنسانىي ھۆرمىتىمنى ساقلاپ قالدىغان ۋە بىردىنبىر نىجاتچىم بولغان، بارلىق نەرسەمدىن ئەزىز بولغان ئېتىقادىم «ئىسلام دىنى» دەپ چۈشەنگەن ئۇلۇغ ئېتىقادىڭىز ئىسلام دىنىنى چۈشىنىشنى ۋە ئۇنىڭ تەربىيىسى بويىچە تەربىيلىنىشنى خالايسىز ئەلۋەتتە.

سىز ئەقىللىق ئىكەنسىز. ئەلۋەتتە ھەر قانداق بىر ئېتىقادنى ئېتىقاد قىلغۇچى كىشى ئۇنىڭ تېگى - ماھىيىتىنى چۈشىنىپ جەزمىيەت ئاساسىدا ئېتىقاد قىلمىسا، ئۇنداق ئېتىقادنىڭ ئۇ ئادەمنىڭ ھاياتىدا رەھبەر بولۇپ تۇرۇشنىڭ مۈمكىن ئەمەسلىكىنى تونۇپ يېتەلەيسىز.

ئىسلام دىنى، ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغۇچى ھەر بىر شەخستىن چۈشىنىش ئاساسىدا ئېتىقاد قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. چۈشىنىش ئۈچۈن تەربىيە كېرەكلىكى ھەممىگە مەلۇم بىر مەسىلە.

بىزلەردىكى ئەڭ يامان ئىللەت شۇكى: ئىسلام دىنى تەربىيىسى يوق دېيەرلىك، تەربىيە قىلغاندىمۇ بىر تەرەپلىمە، چەكلىك تەربىيە قىلىنغاچقا «ئىسلام دىنى» دېگەن سۆز تار رامكا ئىچىدە چۈشەنچە بېرىدىغان بىر ھالەت شەكىللىنىپ، مۇسۇلمانلار ئۆز ئېتىقادىنى مۇكەممەل ئادا قىلىش ئەمەس، بەلكى چۈشىنىش تەرەپتىمۇ زور

چېكىنگەن. شۇڭا بىز سىزدىن بىر مۇسۇلمان بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆز ئېتىقادىڭىزنى ئەتراپلىق چۈشىنىشكە تىرىشىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمىز.

قوللىنىدىكى بۇ «ئىسلام تەربىيىسى» ناملىق كىتابتا، مىسىردىكى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان ئاساستا، ئىسلام دىنىنىڭ تەربىيە تەرەپلىرى بىر قەدەر ئىخچام، خام ماتىرىيال بولۇش سۈپىتىگە ئىگە بىر ھالدا كۆرسىتىپ ئۆتۈلگەن.

ئىسلامدا ئوڭچىللىق ۋە سولچىللىقتىن ساقلىنىپ، پايدا بىلەن زىياننى سېلىشتۇرۇپ ئەتراپلىق بولۇشقا پايدىسى يېتەر دېگەن ئۈمىد تە بۇ كىتاب ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىندى.

تەرجىمە جەھەتتە كۆپ ئېھتىيات قىلىنغان بولسىمۇ، سەۋىيەنىڭ چەكلىكى، ئۆزەمنىڭ ئەرەب تىلىنى سىرتتىن ئۆگەنگەنلىكىم، دىنىي مەكتەپتە ئوقۇمىغانلىقىم ھەم كىتابنى تەرجىمە قىلىشتا بىلىمىمگە ئەمەس، قىزغىنلىقىمغا تايانغانلىقىم ئۈچۈن، كۆپ خاتالىق بولۇشى تەبىئىي بىر ئەھۋال.

ئوقۇغۇچىلاردىن بولۇپمۇ دىنىي ئوقۇغۇچىلاردىن تەلۈم شۇكى: خاتالىقلىرىنى مەئزۇر تۇتسا، ئىلمىلىك قېرىنداشلىرىم بۇ كىتابنى ئاساس قىلغان ھالدا تېخىمۇ كېڭەيتىپ، پايدىلىق رسالىلەرنى (ھەر جەھەتتە ئالاھىدە كېڭەيتىپ) يېزىپ مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىمغا سۇنسا دەپ ئۈمىد قىلىمەن.

ئاللاھ خاتالىقلىرىمىزنى ئەپۇ قىلىپ ئۆز پەزلى بىلەن مەرھەمەت قىلغاي! ئۆزىنىڭ ئېتىقادى ھەققىدە قايغۇرىدىغان ۋە پايدىسى ئۈچۈن

سەئى قىلىدىغان، ھەقىقىي نامغا لايىق «مۇسۇلمان» ئاكا - ئىنى،
ھەدە - سېڭىللارنىڭ تېلىكىنى ئىجابەت قىلىپ مەقسىتىدەك ھايات ئاتا
قىلغاي!

قەدىرلىك دوستۇم! قولغىزدىكى بۇ رسالنىڭ ۋاقتىغىزنى
ئېلىشقا لايىقتى بار - يوقلىقىنى، سىزنى ئېتىقادىغىزدا تېخىمۇ
مۇستەھكەم قىلغۇدەك سالاھىيىتى بار - يوقلىقىنى كىتابنىڭ ئۆزى
كۆرسىتىپ بەرسۇن.

توغرا يولغا باشلاش ئاللاھنىڭ ئىلتىپاتى.

ھىدايەت تەلەپ قىلىش - قىلماسلىق سىزنىڭ ئەقىلىغىزنىڭ
ھوقۇقى.

ئاللاھدىن سىزگە كۆپ بەخت - سائادەت تېلەيمىز.

ئاللاھ بىزگە تەۋپىق - ھىدايەت ئاتا قىلسۇن!

ئاللاھ بىزگە ھەقىقىي ئىمان، سۇنماس ئىرادە، قەيسىرانە روھ ئاتا

قىلسۇن! ئامىن! ئامىن! ئامىن!

كىرىش سۆز

قەدىرلىك كىتابخان! سىز ئاللاھ بىزلەرگە بويسۇندۇرۇپ بەرگەن قۇرۇق - قاقاس زېمىن ئۈستىگە يامغۇر ياغدۇرۇپ، شۇندىن كېيىن زېمىن ھەرىكەتكە كېلىپ، يېڭىدىن گۈللىنىپ تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەر بىلەن يېشىللىققا پۈركىنىدىغانلىقىنى كۆرگەنمىدىڭىز؟

خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش ئىسلام ئۈمىتى ھىجرىيە 14 - ئەسىرنىڭ باش يېرىمىدا ۋە (مىسىردىكى) «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ھەرىكىتى مەيدانغا چىقىش ئالدىدا، ئىسلام ئەقىدىسى بايرىقى ئاستىغا توپلىشىشنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى بولغان ئىسلام ھاكىمىيىتى يېقىلدى، ئىسلام مەملىكەتلىرى ئەنگىلىيە، فرانسىيە ۋە باشقا تاجاۋۇزچى دۆلەتلەرنىڭ تۆمۈر تىرناقلىرى ئارىسىدا قاتتىق پارچىلىنىپ ھالىدىن كەتتى، ھەتتاكى، بىر نەچچە مىليۇنلا نوپۇسقا ئىگە گوللاندىيە يۈز مىليۇن ئەتراپىدا نوپۇسى بار ھىندونېزىيەگە ھاكىمىيەت ئورناتتى، ئىسلام ھۆكۈملىرى بىكار قىلىنىپ، قۇرئان ئەمەل قىلىنماي تاشلاندى ھالەتكە كىلىپ قالدى، تۈزۈلمە قانۇنلار، غەرىپچە تەقىلدىلەر، ئەجنەبىيلەرنىڭ ئۆرپ - ئادەت ۋە تۈرلۈك شەكىللىرى مۇسۇلمانلار ھاياتىغا ھۆكۈم سۈرۈپ خوجايىنلىق ئورنىغا ئۆتتى. خوسۇسەن، مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى ئاڭلىق كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىمۇ بۇنىڭدىن ئۆزگىچە بولغىنى يوق.

مانا بۇ ئەھۋال، كاپىر مۇستەملىكىچىلەرنىڭ مۇسۇلمان ئەۋلادلىرىنىڭ ئىلىم ئۆگىنىش، ئىلىمگە يۈزلىنىش ۋە ئۇنىڭدىن

ئالدىنغان تەسىرى ئەھۋاللىرىغا نازارەت قىلىۋاتقانلىقىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئۆزىنى مۇسۇلمان ئاتايدىغان، ياۋرۇپاچە ئەقىل يۈرگۈزىدىغان بىر دەۋر ئادەملەر مەكتەپ پۈتتۈرۈپ چىقتى. ئىچكى قۇللۇق ھالىتىدىن پەيدا بولغان يۇقىرىقىدەك بۇزۇلۇش، چىكىنىش ۋە چۈشكۈنلۈك زامانلىرىنىڭ يالدامسى سۈپىتىدە مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئەۋج ئالغان بۇزۇلۇشقا قوشۇلۇپ «كۆترەلمىسەڭ ساڭگىلىتىۋال» دېگەندەك بىر ھالەت شەكىللەندى.

قۇرئاننى قوغداشقا، ئىسلامنى ئەبەدى ساقلاشقا ۋە شۇ ئۇلۇغ ئىسلام دىنىنى پۈتۈن دىنلەردىن ئۈستۈن ۋە غالىب قىلىشقا كېپىل بولغان ئاللاھ تائالا ئىسلام دىنىگە ياشلىقنى يېڭىلاپ بېرىشنى، مۇشۇ ئىسلام مىللىتىنىڭ قۇرۇپ قالغان جەسىدىگە روھنى يېڭىدىن قايتۇرۇپ بېرىشنى خالىغانلىقى نەتىجىسىدە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» چاقىرىقى بارلىققا كەلدى. بۇ شەرەپلىك چوڭ ھەرىكەتنى تەسىس قىلغۇچى ھەسەنۇل بەننا ئىدى. بۇ تەشكىلات مەيدانغا كەلگىنىگە 50 يىل بولدى. بۇ 50 يىل جەرياندا ئاشۇ ھەرىكەت ئۆزىنىڭ كۆپلىگەن تەسىر ۋە ئۆچمەس ئىزلىرىنى ئىسلام دۇنياسىنىڭ ئىچكىرى - تاشقىرى تەرەپلىرىدە، ھەر ئورۇن، ھەر مەيداندا قالدۇرۇپ ماڭدى.

مەن بۇ كىتابنى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ھەرىكىتىنى، ئۇ ھەرىكەتنىڭ مىسسىيەسى، ئەھۋالى ۋە پۈتۈن ئىسلامىيەت ھاياتىغا كۆرسەتكەن تەسىرى ۋە ئۇ تەسىرنىڭ يۈكسەك دەرىجىسىنى تارىخ ئاساسىدا يېزىپ چىقماقچى ئەمەسمەن. چۈنكى بۇنداق چوڭ ھەرىكەت نەتىجىسىنى يېزىپ چىقىش بىلىم ئىقتىدارى ئۈستۈن ۋە باشقا شارائىتلار تولۇق بولغان

تەقدردىمۇ بىر شەخسكە نىسبەتەن ناھايىتى قېيىن ئىش. ئۇ بولسا ھازىرغا قەدەر بۇشاغلىق قىلىپ كىلىۋاتقان جامائەتچىلىكنىڭ بۇرچى. گەرچە مۇسۇلمانلار جامائىتىگە ھەر زاماندا زەربىلەر ئۈزۈلمەي كىلىپ تۇرسىمۇ، بۇنداق زەربىلەر جامائەتچىلىكنىڭ مەسئۇلىيىتىنى يوق قىلىدىغان ياكى قىسمەن ئازايتالايدىغان بىر پۈتۈن ئۆزى ھېسابلانمايدۇ.

مەن بۇ كىتابتا پەقەت ئەشۇ چوڭ ھەرىكەتنىڭ بىر نەچچىلىگەن تەرەپلىرى ئىچىدىن تەربىيە تەرىپىنىلا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» چۈشەنگەن ۋە ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلىنغان پېتى بويىچە يازماقچىمەن.

مەن تەربىيە توغرىسىدا ئەتراپلىق، بەك كېڭەيتىپ سۆزلىمەكچىمۇ ئەمەس. پەقەتلا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» نىڭ ئېلىپ بارغان تەربىيىسى ۋە ئۇنى ئىجرا قىلىشتا كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرى ۋە ئۇ تەربىيەنى روھى تىرىك كىشىلەردە ئەكس ئېتىدىغان ئەمەلىي مەيدانغا ئېلىپ چىقىش يولىدىكى غەيرەتلىرى قاتارلىقلارنى روشەنلەشتۈرۈپ بېرەلەيدىغان مۇھىم نىشانلىق تەرەپلىرىنىلا سۆزلەشكە كۇپايە قىلىمەن.

تەتقىق قىلغۇچى ياكى نازارەت قىلغۇچىغا ئاشكارا تۇرغان ھەقىقەت شۇكى: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ھەرىكىتى - دەسلەپتەلا ئىسلام تەربىيىسىنى ھەقىقىي ئەمەلىلەشتۈرگەن، ئۈلگە بولۇشقا لايىق بىر مەكتەپ ھالىتىدە ئەكس ئېتىدۇ. ھەمدە ئىسلام تەربىيىسى مەيدانغا كەلتۈرگەن ئەڭ مۇھىم نوقتىدا: ئىسلامنى توغرا چۈشىنىلەيدىغان، ئىسلامغا چوڭقۇر ئىشىنىدىغان، ئۆزى ۋە قېرىنداشلىرى ئىسلام يولى بىلەن پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان، ئىسلامنى ئۈستۈن قىلىش، ئىسلام

قانۇننى ئۈستۈن قىلىش، ئىسلام قانۇنىنى كۈچكە ئىگە قىلىش ۋە ئىسلام مىللىتىنى بىر پۈتۈن بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۆرەش قىلىدىغان يېڭى بىر ئەۋلاد مۇسۇلمانلارنى بارلىققا كەلتۈرۈشتۈر.

ئىسلام تەربىيىسىنى ئومۇملاشتۇرۇپ ئۇنىڭ غەلبىسىنى خەلق ئەخلاقىدا كۆرۈش ئۈچۈن تۆۋەندىكى بىر نەچچە ئامىلنىڭ بولۇشى لازىم.

1. جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىش، ھەقىقىي ياراملىق كىشىلەرنى يېتىشتۈرۈش ۋە ئارزۇ - ئارمانلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ بىردىنبىر ۋاسىتىسى ئىسلام تەربىيىسى ئىكەنلىكىگە مۇستەھكەم ھالدا ئىشىنىش.

جامائەت ئەربابى، مەشھۇر يولباشچى، شەھىد ھەسەنۇل بەننا تەربىيە يولىنىڭ ئارىلىقى يىراق، نىشان مەنزىلى ئۇزۇن، مۇشەققەت كۆپ ئىكەنلىكىنى، بۇ تەربىيە يولىنىڭ ئۇزۇن - جاپالىق تۇرمۇشىغا كەسكىن ئىرادىلىك ئادەملەردىن باشقىسى چىداشلىق بىرلەيدىغانلىقىنى بىلىپ يەتكەندى. جاپالىق بولغانلىقى ئۈچۈن تاشلاپ قويسۇنمۇ؟ لېكىن بۇ زات يەنىلا تەربىيە يولىنىڭ ھەقىقەتە يەتكۈزگۈچ بىرلا يول ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭدىن باشقا پەقەت يول يوقلىقىنى، بۇنىڭ ئورنىدا تۇرالايدىغان باشقا يولنىڭ ھەم يوقلىقىنى، بۇ يولدىن ماڭماي تېخىمۇ بولمايدىغانلىقىنى، بۇ يولنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭغان يول ئىكەنلىكىنى، شۇ يول ئارقىلىق پەيغەمبىرىمىز دۇنياغا ئۆلگە، بىر زامان تەربىيىچى كىشىلەرنى بارلىققا كەلتۈرگەنلىكىنى، بۇ بىر زامان ئادەملىرىنى دۇنيا كۆزى كۆرۈپ باقمىغانلىقىنى ۋە ئۇلارنىڭ پەيغەمبىرىمىزدىن كېيىن مىللەت تەربىيىسى، مىللەتنىڭ ھەق - ياخشىلىق تەرەپكە مېڭىشى

قاتارلىقلارغا يولباشچىلىق قىلغانلىقلارنى بىلىپ يەتكەندى.

2. مۇئەييەن نىشان، توغرا قەدەم، مەنبەلىرى مەلۇم، ھەر تەرەپلىمە مۇكەممەل، تۈرلۈك ئۇسلوبقا ئىگە، ئىسلامدىنلا ھاسىل قىلىنغان، مەزمۇنلىرى ئۇقۇملۇق، ئوچۇق پەلسەپە ئاساسىغا قۇرۇلغان تەربىيە پروگراممىلىرى بولۇش لازىم.

3. ئىقتىدارلىق جامائەتتىن تەركىپ تاپقان بىر تەشكىلىي ھەيئەت بولۇشى، شۇ ھەيئەتتىكىلەرنىڭ مۇسۇلمان دوستلىرىغا ئىسلامچە ھاياتتا ياشاشقا ياردەم بىرىشى، بىر - بىرىگە كۆيۈمچان بولۇشى لازىم. بۇ ياردەم ئىنسانغا لايىق مەنىۋى تىرىكلىك (روھى جۇشقۇن، غەيرەتلىك)، ئەقىدە، ئەخلاق جەھەتتە ئۆلگىلىك، ۋىجدانىي جەھەتتە ۋە ئەمەلىيەتتە ھەمىشە بىرلىكتە ياشاش روھى... قاتارلىق يول ئارقىلىق بولۇشى كېرەك. ئىنسان ئۆزى يالغۇز يوق دېيەرلىك، پەقەت قېرىنداشلىرى بىلەن كۆپ ھېسابلىنىدۇ. يالغۇزلۇق - ئاجىزلىق، پەقەت بىرلىك بىلەن، كۆپچىلىك بىلەن كۈچلۈك ھېسابلىنىدۇ. ئىتتىپاقلىق - بىرلىك دېگەن؛ ياخشىلىققا، ئاللاھقا ئىتائەت قىلىشقا ئېلىپ بارىدىغان، گۇناھ ۋە رەزىللىكتىن ساقلايدىغان چوڭ كۈچدۇر. «جامائەتچىلىكتە ئاللاھنىڭ ياردىمى بار». «بۆلۈنگەننى بۆرە يەيدۇ».

4. ئۆزىنىڭ مۇكەممەل ئىقتىدارلىقى، ئاڭلىق ئىلىملىكلىكى ۋە ھەممە ئەھۋالنى كۈزىتىپ يىراقنى كۆرەلەيدىغانلىقى بىلەن تەربىيەچى بولغان بىر رەھبەر بولۇشى لازىمكى، ئاللاھ ئۇ كىشىگە پەۋقۇلئاددە روھى ئىشەنچنى ئاتا قىلغانكى، ئۇنىڭ ئىشەنچىسى ئۇنىڭغا ئالاقىدار

بولغان ئادەم قەلبىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ، ۋە ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ قەلبىلىرىگە ھېكمەتلىك سۆزلەرنى تۆكۈپ بىرىدۇ. بۇ كىشى خۇددى باشقىسىغا توك قاچىلاپ بىرىدىغان توك ساقلىغۇچقا ئوخشايدۇ. ھەر قانداق سۆز يۈرەكتىن چىقىدىكەن، ئۇ دەخلىسىز ھالدا يۈرەككە كىرىدۇ (يۈرەككە تەسىر قىلىدۇ). ئېغىزنىڭ ئۇچىدىن چىققان سۆز قۇلاقتىن باشقا جايغا ئۆتمەيدۇ. يۈرىكى تىرىك ئادەم سۆزىنى ئاڭلىغۇچى ۋە ئاڭلاشنى خالايدىغان ئادەمگە ئۆز گىپىنى تەسىر قىلدۇرالايدۇ. يۈرىكى ئۆلۈك ئادەم باشقا كىشىلەرنىڭ يۈرەكلىرىنى قانداقمۇ تىرگۈزسۇن؟ بىر نەرسىسى يوق ئادەم باشقىلارغا بىر نەرسە بىرەلسۇنمۇ؟ ئۇخلاپ قالغان ئايال ئويغاق تۇرۇپ توۋلاۋاتقان ئايالغا قانداق ئوخشاسۇن؟

5. خالىس نىيەتلىك، ئىرادىسى كۈچلۈك، ئىشەنچلىك ھەم ئۆز رەھبىرىنىڭ تۇتقان يولىغا ئىشىنىدىغان، رەھبىرىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئىش ئېلىپ بارىدىغان، ئۆز شاگىرتلىرىغا ئۆزلىرىدىن كېيىن باشقىلارغا ئۇستاز بولالىغۇدەك دەرىجىدە يېتىشىپ چىققۇدەك تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان... بىر بۆلۈك تەربىيەتچىلەرنىڭ بارلىققا كېلىشىدۇ. مەن بۇ يەردە تەربىيەتچى دەپ، تەربىيە كەسىپىدە ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەن، ياكى شۇ كەسىپتە ماگىستىرلىق - دوكتورلۇق ئۇنۋانى بىرىلگەن كىشىلەرنى دېمەكچى ئەمەسمەن. مېنىڭ دېمەكچى بولغىنىم: ئاللاھقا بولغان ھەقىقىي ئىمان، كۈچلۈك روھ، پاكىزە، نەپىس، كۈچلۈك ئىرادە، چوڭقۇر مېھرىبانلىق ۋە باشقىلارنى تەسىرلەندۈرۈشكە ماھىر بولۇشتىن ئىبارەت ئالىي قۇۋۋەتكە ئىگە كىشىلەركى، مەيلى ئۇلار ئىنژېنېر بولسۇن، ئاددىي خىزمەتچى بولسۇن ياكى تىجارەتچى، ياكى ئىشچى بولسۇن، تەربىيە ئۇسۇلىغا ئالاقىسى يوق كىشىلەرنىڭ

بولۇشىدىن قەتئىينەزەر.

6. ھەر تۈرلۈك چېنىقىش ۋاستىلىرى بولۇشى لازىم. بۇنىڭ ئىچىدە شەخسەن ئېلىپ بېرىلىدىغانلىرى، بىرلىكتە ئېلىپ بېرىلىدىغانلىرى، نەزەرىيەدە ئېلىپ بېرىلىدىغانلىرى، ئەمىلىيەتتە ئېلىپ بېرىلىدىغانلىرى، سەلبىي ئېلىپ بېرىلىدىغانلىرى بولىدۇ. بۇ ئىشلار ئۆگىنىشتىن - سۆزلەشكە قەدەر، مۇلاھىزە قىلىشتىن لېكسىيە سۆزلەشكە، يېغىنغا قەدەر، يالغۇز سۆھبەتلىشىشكە قەدەر، يادلانما شۇئارلارنى ئوقۇشتىن تارتىپ، تېلېفۇندا سۆزلىشىش، تەسىرلىك غەزەل - شېئىرلارنى ئوقۇشقا قەدەر ئېلىپ بېرىلىشى، داۋاملىشىپ توختىماسلىقى لازىم. ئۆپلەردە تاللانغان قارارلىق ئۇچرىشىشلار، ئەھمىيەتلىك ئولتۇرۇش، ئۇچرىشىشقا، ئاڭلىق، ئەخلاقلىق، ئىلىملىك، پەزىلەتلىك بولۇشقا، ئاللاھقا تائەت - ئىبادەت قىلىشقا، قېرىنداشلىق - دوستلۇق مۇھەببىتىنى چىڭتىشىشقا، مۇسۇلمانلارنى بىر ئائىلە بالىلىرى ئارىسىدىكى مېھرى - مۇھەببەت سەۋەبى بىلەن ئائىلە دەپ ئاتالغانغا ئوخشاش، بىر ئائىلە ئادەملىرىدەك بولۇشقا تەرغىپ قىلىشتىن تارتىپ كېچىلىرى يىغىلىدىغان جامائەت سورۇنلىرىغىچە، بۇ تەشۋىقنى چۈشەندۈرۈشنى - جىھاد مەنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقى ئۈچۈن - كىچىك قوشۇن دەپ ئاتىلىدۇ. بۇندىن باشقا كامىل مۇسۇلمان ئىنساننى بارلىققا كەلتۈرۈشنى نىشان قىلىدىغان ھەر قانداق ۋاستىلەرنى قوللىنىپ بۇ تەربىيىنى ئېلىپ بېرىش لازىم.

ھەر قانداق تەربىيە شۇ تەربىيەنىڭ نىشانىغا قاراپ ھەر تۈرلۈك بولىدۇ. ھەتتاكى، بۇ پەرق ھايۋاندىمۇ بار. مەسىلەن: سۈتتىن

سېغىشنى مەقسەت قىلىپ بېقىلىدىغان كالا، گۆشنى مەقسەت قىلىپ باققان كالىغا ئوخشىمايدۇ. ئۇ كالا تېرىلغۇ ئىشلىرىغا ئىشلىتىلىدىغان كالىغا تېخىمۇ ئوخشىمايدۇ.

ئىنسان بىلەن تەربىيە ھەم شۇنداق بولىدۇ. مەسىلەن: ئىدىيىسى ئازاد ئادەم بىلەن خۇداسىز ئادەمنىڭ تەربىيىسى ئوخشىمايدۇ. بۇ ئىككىسى بۇرژۇئاچە ۋە كاپىتالىزم چەكشىگە ھەم ئوخشىمايدۇ. يۇقىرىدىكىلەر مۇسۇلماننى تەربىيەلەش بىلەنمۇ ئوخشىمايدۇ. ئىسلام ھۆكۈم سۈرگەن جەمئىيەتتە ياشىغان مۇسۇلمان بىلەن جاھىلىيەت بىلەن ئىسلام زىددىيەتكە دۇچ كەلگەن، كۇفرى بىلەن ئىمان تالاشقا چۈشكەن جەمئىيەتتىكى مۇسۇلماننىڭ تەربىيىسىمۇ ئوخشاشمايدۇ. مۇستەقىل تونۇش ئارقىلىق مۇسۇلمان بولغان ئادەم بىلەن ئەگەشمە مۇسۇلماننىڭ تەربىيىسى ئوخشاش بولمايدۇ. توغرا! ئۆزىنىڭ مۇسۇلمانلىقىغا، ناماز ئۆتەش، روزا تۇتۇش، زىكرى - دۇئا قىلىش بىلەنلا كۇپايە قىلىدىغان، ئىسلامنىڭ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى سۆزلەنسە ئاللاھ ئۆزۈڭ ساقلىغايىسەن! پاناھ بەرگەيسەن دەپلا قويدىغان ئادەم بىلەن، دىن ئۈچۈن يۈرىكى قازان قاينىغاندەك قايناپ ئىسلامغا غەيرىتى جۇش ئۇرۇپ تۇرىدىغان، مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپ تۇز كەبى ئېرىپ ھەسرەت چېكىدىغان ئادەمنىڭ تەربىيىسى ئوخشاشمايدۇ. ئاشۇ غەيرەت، ئاشۇ ئېچىنىش دىن ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا، مۇسۇلمانلارنىڭ ئېچىنىشلىق ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىشكە تۈرتكە - قۇۋۋەت بولىدۇ. تەلەپ قىلىنغان مۇسۇلمان ئەنە شۇدۇر. ئاشۇنداق مۇسۇلمان ھادىسلەرگە باش ئەگمەي ئاللاھ بۇيرىغاندەك ئۇنى ئۆزگەرتىش يولىدا ئىش ئېلىپ بارىدۇ. قېيىنچىلىقنى يېڭەلمەي قازا ۋە قەدەر ئىكەن دەپ ئۆزرە قويۇپ

ئولتۇرماستىن، بەلكى ئۆزىنىڭ ئاللاھنىڭ غالىب ھۆكۈمى ۋە قايتۇرۇلماس قەدەرى ئىكەنلىكىگە چوقۇم ئىشىنىدۇ. شۇنىڭدەك، ئەلچىلىك (ئاللاھنىڭ ئەلچىلىكى) ۋەزىپىسىنى ئۆتەش، يېڭىدىن ئىسلامى ئۈمەت قۇرۇش ۋە ھەقىقىي مەدەنىيەت بەرپا قىلىش ئۈچۈن ھەمىشە جان - دىلى بىلەن ئىشلەيدۇ. ئەلچىلىك ۋەزىپىسى دېگىنىمىز: «بىپايانلىقتا زاماننىڭ ئاخىرىغىچە سوزۇلغان، دۇنياغا ئومۇملاشقان، مىللەتلەر ئىچىدە كەڭ كۆلەمدە تارالغان، چوڭقۇرلۇق جەھەتتە دۇنيا ۋە ئاخىرەت ئىشلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىسلام دىنى ئەقىدىسىنى پۈتۈنلەي ھەممە كىشىگە يەتكۈزۈش دېمەكتۇر.»

ئۈمەت دېگىنىمىز بولسا ئاللاھ چۈشۈرگەن ئەڭ ياخشى كىتاب قۇرئان كەرىمنى ۋە كاتتا، ئۇلۇغ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى خاس قىلغان، ئاللاھ ئەڭ ياخشى ئۈمەت قىلغان، ھەر ئىشتا قانۇنى نۇرمال قىلىنغان، پۈتۈن دۇنيا ئىنسانلىرىغا ئۇستاز، ئاخىرەت كۈنىدە باشقىلارغا گۇۋاھچى بولىدىغان بىزلىرىدىن ئىبارەت مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتىدۇر.

مەدەنىيەت دېگىنىمىز: ئاللاھقا ئىشىنىش بىلەن ئىلىم - پەن ئوتتۇرىسىنى بىرلەشتۈرىدىغان، ماددا بىلەن روھنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋەتمەيدىغان، دۇنيا بىلەن ئاخىرەتنى تەڭ تۇتىدىغان، ئىنساننىڭ ئىنسانىي ئالاھىدىلىكى، خوسۇسىيىتى ۋە ئۇلۇغلىقىنى ساقلىيالايدىغان، ئۆلگىلىك ئەخلاق، دۇنياغا مۇناسىپ ئىنسانىيەت ۋە ھەممىگە ئۇستاز بولارلىق دەرىجىدىكى مەدەنىيەتتۇر.

① ھەسەنۇل بەننانىڭ «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» كۈندىلىك گېزىتىگە بېسىلغان «ھىرا ۋە ھىيىسىدىن» دېگەن ماقالىسىدىن ئېلىنغان.

مۇسۇلماننىڭ يۇقىرىقىدەك تەربىيىلىنىشى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ھەرىكىتىنىڭ دەسلەپكى مۇھىم ۋەزىپىسى. چۈنكى، بۇ تەربىيە جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىشنىڭ ئاساسى، ياخشىلىنىشنىڭ ۋە ئىسلاھاتنىڭ يادروسى. ئىسلام تەربىيىسىنى قوللانماي تۇرۇپ ئىسلامىي ھاياتنى يېڭىلاش ياكى ئىسلام دۆلىتى قۇرۇش ياكى ئىسلام قانۇنلىرىنى ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلىش قاتارلىقلارنى ئارزۇ قىلىشقىمۇ بولمايدۇ.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى قېرىنداشلارنىڭ چۈشەنچىسى ۋە ئەمەلىيىتىدە ئىسلام تەربىيىسىنىڭ ئاشكارا خۇسۇسىيەتلىرى، ئالاھىدىلىكلىرى روشەن ھالەتتە كۆرۈلگەن بولۇپ، مۇھىملىرى: (1) تەربىيەتچىلىككە قاتتىق ئەھمىيەت بېرىش. (2) ھەر تەرەپتىن مۇكەممەل بولۇش. (3) ئەتراپلىق بولۇش. (4) نۇرغال بولۇش. (5) ئۆلچەملىك بولۇش. (6) ئىجابىي بولۇش. (7) بىناچى (يەنى: ھەرىكەتچان، ئىشچان، ھۇرۇنلۇق قىلمايدىغان) بولۇش. (8) قېرىنداشلىق، جامائەت روھى بولۇش. (9) باشقىلاردىن ھەر جەھەتتە ئىجابىي ھالدا پەرقلىق بولۇش. (10) مۇستەقىل پىكىرلىك، ئازاد بولۇشلاردىن ئىبارەت.

تۆۋەندە ئىمكانقەدەر ھەر بىرى ئۈستىدە ئايرىم - ئايرىم توختىلىمىز.

ئاللاھ مۇۋەپپەقىيەت ئاتا قىلغۇچىدۇر.

ھۆرمەت بىلەن: دوكتور يۈسۈپ قەرزىۋى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ نامى بىلەن
باشلايمەن)

رەببىيەت (ئاللاھنى تونۇتۇشنى ئاساس قىلغان ئىلاھىي تەربىيە)

ئىسلام تەربىيىسىدىكى ئاللاھنى تونۇشنى ئاساس قىلغان، يەنە بىر مەنا بىلەن ئېيتقاندا ئىماننى ئاساس قىلغان تەربىيە - «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» چۈشەنگەندەك ۋە ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلغاندەك تەربىيىنىڭ ئەڭ مۇھىم، شەرەپلىك ھەم چوڭقۇر تەسرگە ئىگە تەربىيە. ئىسلام تەربىيىسىنىڭ دەسلەپكى نىشانى: ئىمانلىق (ئاللاھقا ئىشەنگەن) ئىنساننى بارلىققا كەلتۈرۈش بولغىنى ئۈچۈن، شۇڭا ئىماننى ئاساس قىلغان تەربىيە ئەڭ مۇھىم دەيمىز.

ئىسلام دىنى كۆرسەتمىسىدە ئىمان: ئېغىزدىكى قۇرۇق سۆز ياكى قۇرۇق داۋا بولماستىن، بەلكى ئۇ بىر ھەقىقەت بولۇپ، ئۇنىڭ نۇرى ئەقىلگە يەتسە، ئەقىل قانائەت قىلىدۇ، ۋىجدانغا يەتسە، ۋىجدان ئۆرلەيدۇ، ئىرادىگە يەتسە، ئىرادە ھەرىكەتلىنىدۇ ۋە باشقىلارنىمۇ ھەرىكەتلەندۈرىدۇ. ھەدىستە: «ئىمان دېگەن يۈرەكتە ئورۇنلاشقان، ئەمەلىيىتى ئۇنى تەستىقلىغان نەرسە» دېيىلىدۇ.

ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ

يَرْتَابُوا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

﴿(ھەقىقىي) مۆئمىنلەر ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان كەلتۈرگەن، ئاندىن (ئىماندا) شەك كەلتۈرمىگەن، ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلغانلاردۇر.﴾ (سۈرە ھۇجۇرات 15 - ئايەت) ئىسلامنىڭ قارىشىدا ئىمان دېگەن: سۆزمەنلەر ۋە پەلسەپىچىلەر تونۇغاندەك، زېھنىدە تونۇپلا قويۇش ياكى تەسەۋۋۇپچىلار لەززەتلەنگەندەك روھى لەززەتلىنىش ياكى ئىبادەتچى زاھىدلاردەك ئىبادەت يولىغا كىرىۋېلىش بولماستىن بەلكى، ئۇ ئىمان ئەگرىلىكتىن، ھەددىدىن ئېشىپ كېتىش ياكى بوشاڭلىق قىلىشتىن ساقلانغان، زېمىنى پايدىلىق ھالدا توغرا گۈللەندۈرۈشكە، ھاياتقا ياخشىلىق بېغىشلاشقا، توغرا يولغا يېتەكلەشكە ئېلىپ بارغان ھالدىكى يۇقىرىقىلارنىڭ بىر پۈتۈن جۇغلانمىسىدۇر.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ئۆز تەربىيىسىدە مۇتەكەللىم، سۇپىزىملار ۋە فەقىھ ئالىملار ئۈستۈن تونۇيدىغان ھەقىقىي ئىمان ماددىلىرىنى ئۆزلىرىگە مۇجەسسەملەشنى، كېيىنكى ئەسىرلەردە مۇسۇلمانلار يۇقىتۇۋەتكەن ئىماننىڭ ھەقىقىي مەنىسىنى يېڭىلاشنى ئىرادە قىلىپ، تەربىيە ئاساس قىلىش زۆرۈر بولغان ھەقىقىي ئىماننىڭ سۈپىسۈزۈك مەنبەسىگە قايتتى. يەنى: غالىب، ئۇلۇغ كىتاب قۇرئان ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ پاك سۈننىتىگە قايتتى. ئەنە شۇ سۈننەتتە ئىماننىڭ 70 خىلدىن ئارتۇققا يەتكەن ئېسىل خىسلەت ۋە ئۇلۇغ پەزىلەتلىرى بار ئىدى. شۇ ھەقتە ئىمام ھافىز بەيھىقىرە «شۆئبۇل ئىمان» ناملىق

مەشھۇر كىتابنى يېزىپ چىققان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىدىكى ساھابىلەرنىڭ ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئۇلارغا ساداقەت بىلەن ئەگەشكەن سەلەفلەرنىڭ ئىمانى - يۈرەكتىكى ئېتىقادىغا، تىلىدىكى ئىقرار ۋە ئەمەلىيىتىدىكى ھەرىكەتلىرىگە بىۋاسىتە ئارىلىشىپ قۇماندانلىق قىلغان. مەسجىدە، ئۆيىدە، جەمئىيەتتە، مەخپى جاي ۋە جامائەت ئالدىدا، كېچىدە، كۈندۈزدە، دۇنيالىق - ئاخىرەتلىك ئىشلاردا ئۇلارنىڭ پۈتۈن ھاياتىغا كىرىشىپ كەتكەن ئىدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» نىڭ تەربىيىسىدە ئىمان، ئاشۇنداق ئەتراپلىقلىقى ۋە ھەقىقىيلىكى بىلەن ئۆزگىچە بولغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن جانلىقلىقى، جۇشقۇنلىقى، تۈرتكىلىك قۇۋۋىتى ۋە تەسىرلىك ھەرىكىتى بىلەن ئالاھىدە ئۆزگىچە بولدى. چوقۇمكى، ئۇ ئىمان، پارقراپ يېنىپلا تۇرىدىغان يۇرۇقلۇق مەشئىلى، ھەرىكەتلىك دولقۇن، يۇرۇقلۇق تاشلىغۇچى ۋە كۆيدۈرۈپ تاشلىغۇچى ئوتتۇر.

ئىلاھى تەربىيە (يەنى ئاللاھنى تونۇتۇشنى ئاساس قىلغان تەربىيە) نىڭ ئاساسلىق تۈۋرۈكى، ئاللاھ تائالاغا ئۇلاشقان، ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىش، ھەمدە پۈتكۈل قىلمىشىدىن ھېساب بېرىشكە ئىشەنگەن، رەھمىتىنى ئۈمىد قىلىپ، ئازابىدىن قورقىدىغان ھەقىقىي ھايات قەلبىدۇر. دېمەككى، ئىنساننىڭ ھەقىقىتى ئۇنىڭ ماددى ھەيكىلىدە، تەن - قۇرۇلۇش، ھۈجەيرە، سۆڭەك ۋە پەيلىرىدە بولماستىن بەلكى، ئۇ ئاشۇ ماددى ھەيكەلدە تۇرىدىغان، ئۇنى ھەرىكەتلەندۈرىدىغان، ئۇنى بىر ئىشقا بۇيرۇپ، بىرىدىن توسۇپ

قۇماندانلىق قىلىپ تۇرىدىغان، ئاشۇ ياخشى بولسا، پۈتۈن تەن ياخشى بولىدىغان، ئاشۇ بۇزۇق بولسا، پۈتۈن تەن بۇزۇق بولىدىغان، ئاللاھنىڭ تەربىيىسى سىڭگەن بىر چىشلەم نازۇك ئەزادۇر. بىلىپ قويۇڭكى، ئۇ بولسا ئادەم ئىچىدىكى - يۈرەك دەمسەن، قەلب دەمسەن، دىل دەمسەن ياكى جان دەمسەن ئىختىيارىڭ، ئەنە شۇ قەلبتۇر. قەلب ئانداق ئاڭلىق بىر نەرسىكى ئۇ ئىنساننى ھاياتنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىغا ۋە كائىناتنىڭ سىر - ئەسرارلىرىغا ئېلىپ بارىدۇ. ئىنسان ئۇنىڭ بىلەن زېمىندىن - ئاسمانغا (تۆۋەندىن ئۈستۈنگە)، بارلىقىدىن - بارلىققا كەلتۈرگۈچىگە (يەنى ئاللاھ تەرەپكە)، يوقلۇق ئالىمىدىن (يەنى دۇنيادىن) مەڭگۈلۈك ئالەمگە يۆتكىلىدۇ.

ئاللاھ تائالانىڭ نەزەرى ۋە رەھمەت ئىلتىپاتى، نۇرلىرى چۈشىدىغان ئورۇن ئەنە شۇ تىرىك يۈرەكتۇر.

رەسۇلۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ تاشقى كۆرۈنىشىڭلارغا قارىماستىن، بەلكى يۈرىكىڭلارغا قارايدۇ». ئاشۇ يۈرەك بولسا، قىيامەت كۈنىسى ئىنسان ئۆز پەرۋەردىگارىغا ئازابتىن قۇتۇلۇشنىڭ ۋاستىسى قىلىپ تەقدىم قىلىدىغان بىرلا يۈلەنچۈكتۇر.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ . إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

﴿ئۇ كۈنى (ھېچ كىشىگە) مال ۋە ئوغۇللار پايدا يەتكۈزەلمەيدۇ.

پەقەت (ئاللاھنىڭ دەرگاھى) غا پاك قەلب بىلەن كەلگەن ئادەمگىلا پايدا يەتكۈزۈلىدۇ» (سۈرە شۇئەرا 88 - 89 ئايەت) ئىمان بىلەن گۈللەنگەن، جەزمى ئىشىنىش بىلەن نۇرلانمىغان قەلب ئىگىسى گەرچە تىرىكلەر قاتارىدا سانالسىمۇ، ئۇنداق ئادەم ئۆلۈكتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

أَوَمَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا

«ئەسلىدە ئۆلۈك (يەنى كاپىر) بولۇپ، بىز ئۇنى (يەنى ئۇنىڭ قەلبىنى ئىمان بىلەن) تىرىلدۈرگەن، بىز ئۇنىڭغا كىشىلەر ئارىسىدا ھىدايەت تېپىشقا نۇر بەرگەن بىر ئادەم زۈلمەتتە (يەنى كۇفرنىڭ قاراڭغۇلىقىدا) قالغان ۋە ئۇنىڭدىن قۇتۇلالمىغان بىر ئادەم بىلەن ئوخشاشمۇ؟» (سۈرە ئەنئام 122 - ئايەت)

شۇنىڭ ئۈچۈن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەربىيىسى - قەلبلەرنى ئۆلۈك بولمىسۇن دەپ تىرگۈزۈشكە، خاراب بولمىسۇن دەپ ئاۋات قىلىشقا، قېتىپ قالمىسۇن دەپ ئېرتىشكە يۈزلەندى. چۈنكى، قەلبنىڭ قېتىپ تەسىر قوبۇل قىلماس بولۇپ قېلىشى، كۆزنىڭ قېتىپ ئاللاھدىن قورقماي ياش تۆكمەس بولۇپ قېلىشى، يامانلىقىدىن پاناھ تىلەيدىغان بىر ئازابلىق ئىشتۇر. شۇڭا ئاللاھ تائالا بەنى ئىسرائىلنى سۆكۈپ ئېيتىدۇ:

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً^ط

«ئەھدىنى بۇزغانلىقلىرى ئۈچۈن ئۇلارنى رەھىمەتمىزدىن يىراق قىلدۇق، ئۇلارنىڭ دىللىرىنى (ئىماننى قوبۇل قىلىشقا يۇمشىمايدىغان دەرىجىدە) قاتتىق قىلدۇق.» (سۈرە مائىدە 13 - ئايەت)

ئاللاھ يەنە بىر ئايەتتە ئۇلارغا خىتاب قىلىپ ئېيتىدۇ:

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ

قَسْوَةٌ^ج

«دىلخارا قېتىپ كەتتى، تاشتەك ياكى تاشتىنمۇ قاتتىق قېتىپ كەتتى» (سۈرە بەقەرە 74 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى)

ئاللاھ ئىمان ئەھلىگە كايىپ مۇنداق دەيدۇ:

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا

نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ

عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَكَسَتْ قُلُوبُهُمْ^ط وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

«مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ دىللىرى ئاللاھنىڭ زىكرىگە ۋە نازىل بولغان ھەقىقەتكە (يەنى قۇرئان ئايەتلىرىگە) ئېرىيدىغان ۋاقىت

يەتمىدىمۇ؟ ئۇلار ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دەك بولمىسۇن، (ئۇلار بىلەن پەيغەمبەرلىرىنىڭ ئارىلىقىدىكى) زاماننىڭ ئۆزىرىشى بىلەن ئۇلارنىڭ دىللىرى قېتىپ كەتتى، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنى ئاللاھنىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر ﴿ (سۈرە ھەدىد 16 - ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ پايدىسىز ئىلمىدىن، ئاللاھتىن قورقمايدىغان قەلبىدىن ئاللاھتىن پاناھ تىلەيتتى. ئۇستاز ھەسەنۇل بەننانىڭ رىسالە - ماقالىلىرى، ئاممىۋى سورۇنلاردىكى ئومۇمى قىلغان سۆزلىرى، ئائىلىلەر، جامائەتلەر ۋە خەلقلەر ئۇچرىشىشلىرىدىكى (يەنى يىغىلىشىشلىرىدىكى) خۇسۇسىي قىلغان سۆزلىرى داۋاملىق ھالدا ئىنساننىڭ قەلب ئىشكىگە يول ئېلىشقا قارىتىلغان ئىدى. بۇ ئارقىلىق ئىنسان قەلبى ئاللاھنى تونۇشقا ئېچىلىدۇ، رەھىمىتىنى كۈتىدىغان، غەزىبىدىن قورقىدىغان، تەۋبە قىلىدىغان، تەۋەككۈل قىلىدىغان، ئاللاھنىڭ قىيامەت كۈنى بىرىدىغان مۇكاپات ۋە جازاسىغا ئىشىنىدىغان، ئاللاھنىڭ دوستلىقىغا خۇشال بولىدىغان ۋە رازى بولىدىغان، ئاللاھقا يېقىنلىشىشنى ئىزدەپ ئۇنى ئەسلەپ ئارام ئالىدىغان بولىدۇ.

ئاللاھ ئېيتىدۇ:

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

﴿بىلىڭلاركى، دىلدار ئاللاھنى ياد ئېتىش بىلەن ئارام تاپىدۇ﴾

(سۈرە رەئىد 28 - ئايەت)

مۆمىننىڭ يۈرىكى يۇقىرىقىدەك سۈپەتلەرگە ئىگە بولالسا، ئۇ قىيىنچىلىقنى يىغىدۇ، ئاچچىقنى تاتلىق قىلىدۇ، جاپا - مۇشەققەتلەرنى ئاددى سانايدۇ، بەلكى ئۇ جاپا - مۇشەققەتلەر ئاللاھ ئۈچۈن، ئاللاھ يولىدىلا بولىدىكەن ئۇنى لەززەت سانايدۇ. بۇ ئەھۋال مەھبۇبىگە ئۇچرىشىشنى ئاساسى نىشان قىلىپ يول يۈرگەن ئاشىقنىڭ شۇ يولدا تارتقان جاپا - مۇشەققەتلەرنى لەززەت ساناپ، يولىدىكى ئۇسسۇزلۇق ۋە ئاچچىقنى ئۇنتۇپ قالغىنىدەك بىر ئىشتۇر. ئىبنى قەييۇم جەۋزى رەھىمەتۇللاھ مۇنداق دەيدۇ:

لها أحاديث من ذكراك تشغلها

عن الطعام وتلهيها عن الزاد

إذا اشتكت من كلال السير أو عداها

روح القدوم فتحيا عند ميعاد

ئىنساننىڭ قەلبىمۇ بەدىنىگە ئوخشاش ئۈچ نەرسىگە مۇھتاج

بولدۇ:

1. سالامەت تۇرۇش ئۈچۈن ساقلاشقا مۇھتاج.

2. ياشاش ئۈچۈن ئۇزۇققا مۇھتاج.

3. ساقىيىش ئۈچۈن چارە - ئامال قىلىشقا مۇھتاج.

قەلبى ساقلاش زۆرۈر بولغان بىرىنچى نەرسە بولسا، ھەر قانداق خاتالىقنىڭ بېشى ۋە ھەممە ئىللەتنىڭ ئەسلى يىلتىزى بولغان دۇنيانى ياخشى كۆرۈش بولۇپ، قەلبى ئۇنىڭدىن ساقلاشنىڭ بىردىنبىر يولىنى ئۇنىڭغا كۆرسىتىش بەكمۇ زۆرۈر. ئۇ يول بولسا - ئاخىرەت كۈنىگە

چوقۇم ئىشىنىش، ئاللاھنىڭ مۇكاپاتىنى ئەسلەپ تۇرۇش، پانىي (يەنى بۇ دۇنيا) بىلەن باقىي (يەنى ئاخىرەت) ئوتتۇرىسىنى سېلىشتۇرۇش توغرا كەلگەندە، ئالدىمىزدىكى نەرسىلەرنىڭ توۋەن، ئاددىلىقى بىلەن ئاللاھنىڭ ئالدىدىكى نازۇ - نېمەتلەرنىڭ كاتتا، ئۇلۇغلىقىنى سېلىشتۇرۇش. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۗ

﴿ئى ئىنسانلار!﴾ سىلەرنىڭ ئىلكىڭلاردىكى نەرسىلەر تۈگەيدۇ، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىكى نەرسىلەر تۈگمەستۇر ﴿ (سۈرە نەھل 96 - ئايەت)

ئاللاھقا ئىشەنگەن ھەقىقىي مۆمىنلەر ئاللاھنىڭ كىتابىدىكى سېلىشتۇرۇمنى، باشقىچە ئېيتقاندا، رۇشەن ھالەتتىكى ئارتۇقچىلىق سېلىشتۇرۇمىنى ئۇقۇپ كۆرسە كۇپايە قىلىدۇ. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ

وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ

وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ

حُسْبُ الْمَعَابِ ۗ قُلْ أُوْنِبُكُمْ بِخَيْرٍ ۖ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

﴿ئاياللار، ئوغۇللار، ئالتۇن - كۈمۈشتىن توپلانغان كۆپ ماللار، ئارغىماقلار، چارۋىلار ۋە ئېكىنلەردىن ئىبارەت كۆڭۈل تارتىدىغان نەرسىلەرنىڭ مۇھەببىتى ئىنسانلارغا چىرايلىق كۆرسىتىلدى. ئۇلار دۇنيا تىرىكچىلىكىدە مەنپەئەتلىنىدىغان (باقاسى يوق) شەيئىلەردۇر؛ ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا بولسا قايتىدىغان گۈزەل جاي (يەنى جەننەت) باردۇر (شۇنىڭ ئۈچۈن باشقىغا ئەمەس، جەننەتكە قىزىقىش كېرەك). (ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە) ئېيتقىنىكى، «سىلەرگە ئۇلاردىنمۇ (يەنى دۇنيانىڭ زىبۇ - زىننەتلىرى ۋە نېمەتلىرىدىنمۇ) ياخشى بولغان نەرسىلەرنى ئېيتىپ بىرەيمۇ؟ تەقۋادارلار ئۈچۈن پەرۋەردىگارى ھوزۇرىدا ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەر بولۇپ، (ئۇلار) جەننەتلەردە مەشگۈ قالىدۇ، جەننەتلەردە پاك جۈپتىلەر بار، (تەقۋادارلار ئۈچۈن) يەنە ئاللاھنىڭ رەزاسى بار»، ئاللاھ بەندىلىرىنى (يەنى ئۇلارنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر﴾ (سۈرە ئال ئىمران 14 - 15 ئايەت)

بۇ يەردە يەنە قۇرساق ھەۋىسى، جىنسى ھەۋەسلەر، مال - دۇنيا، بالا - چاقىلارنى ياخشى كۆرۈش ھەۋەسلىرىدىن ئىبارەت ماددى ھەۋەسلەردىن باشقا يەنە قەلبلەرنىڭ ھەۋەسلىرى ۋە نەپسى خاھىشلارنىڭ ھەۋەسلىرىدىن ئىبارەت خەتىرى ئەڭ چوڭ ھەۋەسلەر بار.

نەپسى خاھىشى بولسا: زېمىندىكى چوقۇنۇلغان ئەڭ يامان «ئىلاھ» تۇر. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ

«ئاللاھ ۋەھىي قىلغان توغرا يولنى قويۇپ نەپسى خاھىشىغا ئەگەشكەن كىشىدىنمۇ ئازغۇن ئادەم بارمۇ؟» (سۈرە قەسەس 50 - ئايەت) يۈز - ئابرويىنى ئارزۇ قىلىش، ھۆكۈمرانلىقنى ياخشى كۆرۈش، كىشىلەرگە «ئىلاھ» بولۇۋېلىشنى ياخشى كۆرۈش، شوھرەت ۋە باشقىلارنىڭ ماختىشىنى ياخشى كۆرۈش، ئاممىنىڭ ئالقىشى ئالدىدا خۇدنى بىلمەي يۈگۈرۈپ كېتىش ياكى بەزىلەرنىڭ خۇشامىتى ئالدىدا يۈگۈرۈپ كېتىش... قاتارلىق ئىشلار ئۇدۇللا قەلبكە يىتىدىغان جان ئالغۇچ يۇقۇملۇق كېسەل بولۇپ، ئۇ قەلبنى كور قىلىپ ۋە پاك قىلىپ تاشلايدىغان ياكى ئۇنى ھالاك قىلىپ ئۆلتۈرىدىغان بىر ئىللەتتۇر. مانا بۇ ئىللەتنى ئىمام غەززالى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ : «ئۈچ ھالاك قىلغۇچ نەرسە بار، ئىنساننى ئىتائەت قىلدۇرىۋالغان بېخىللىق، كەينىگە كىرىپ كېتىلگەن كۆڭۈل خاھىشى ۋە ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىگە تەئەججۇپ قىلىشى» دېگەن ھەدىسكە ئاساسەن، «ئىھياۋۇل ئۇلۇم» دېگەن كىتابتا ھالاك قىلغۇچى نەرسىلەر قاتارىدىن ھېسابلىغان.

كۆپلىگەن كىشىلەرنىڭ، شەخسلەر ۋە جامائەتچىلىك ئالدىدا ئەۋج ئېلىپ كەتكەن مەنىۋى ھالاكەت ئامىللىرىغا قارىماي، پەقەتلا ئوغرىلىق، زىناخورلۇق، ھاراقكەشلىك... قاتارلىق زاھىرى ھالاكەت ئامىللىرىغا يۈزلىنىپ، شۇنى تۈزەشنىلا مۇھىم بىلىۋاتقانلىقى

ئېچىنارلىق بىر ئەھۋال. زاھىرى ھالاكەت ئامىللىرى ھالاكەتكە قەتئى ھالدا ئېلىپ بارىدىغان خاتا قىلمىشلار بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار يۇقىرىغا نىسبەتەن زىيىنى ئاز، خەتىرى يەڭگىلرقتۇر.

ھېسسىي ئامىللارنىڭ ئارقىسىدا بىلگەنلەر بىلگەن، بىلمىگەنلەر بىلمىگەن پېتى قېلىۋاتقان بىر روھى كېسەللىكنىڭ بارلىقى ئەينەن ھەقىقەتتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن كىشىلەرنى ھەقىقەتكە چاقىرىشتىكى بىرىنچى قەدەمدىن تارتىپ، ئۇلارنىڭ نەپسىلىرىنى دۇنيانىڭ شالغۇتلىرىدىن قۇتقۇزۇش، نەرسىلىرىنى ھەممە نەرسىدىن ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى ئەلا بىلىدىغان قىلىش، ئاللاھنىڭ ئالدىدا ھېچنىمگە ئەسقاتمايدىغان ھەر قانداق پايدا - مەنپەئەت ياكى دۇنيانىڭ نازۇ - نېئمەتلىرىدىن قەتئىي تاماسىنى ئۈزۈۋېتىش قاتارلىقلارغا چوڭقۇر ئەھمىيەت بىرىپ ئۇنى مۇھىم بىلىش ۋە تەربىيە ھەرىكىتى پۈتۈن كۈچى بىلەن ئاللاھنى تۇنۇشتۇرۇش ئاساسىدىكى تەربىيىگە ئاتلىنىشى ۋە شۇ تەرەپكە پايدىلىق مۇھىت، ۋاسىتىلەرنى يارىتىپ بىرىش بىلەن بىرگە پىكىر ۋە تۇيغۇلارنى تەييارلاش كېرەك.

مانا مۇشۇ ئىماننى، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئاللاھنى تونۇتۇشنى ئاساس قىلغان تەربىيە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى تەربىيە پروگراممىلىرىدا كەڭ ئورۇننى ئىگەللىگەن ھەمدە تولۇق ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان تەربىيە تەرىپى بۇپقالدى. دېمەك، دەۋەت باشقا ھەر قانداق نەرسىنى قويۇپ، ئاللاھنى تونۇتۇشنى ئاساس قىلغان دەۋەت بولۇشى كېرەك. شۇنداق بولغان ئىلاھى دەۋەت بىر يۈزلىنىش بولۇپ، ئۇ يالغۇز ئاللاھقىلا يۈزلىنىدۇ ۋە ئاللاھنىڭ

رازلىقنى ئاساسى مەقسەت قىلىدۇ.

تەئزىگە ئىشقىڭ بولغاندا توغرا، ھەممە ئىش بولغاي ئاسان.

تۇپراق ئۈستىدە بار نەرسە تۇپراقتۇر، بىلگىن! ئەي ئىنسان.

ئاللاھ تائالا سىرتقى قىياپەتكە قارىماستىن، قەلبكە قارايدۇ.

ئەمەلنىڭ ئاشكارا ھەجىمىگە قاراپ ئەمەس، شۇ ئەمەلگە بولغان

ئىخلاققا قاراپ مۇكاپاتلايدۇ. ئاللاھ شېرىكتىن بەھاجەت ھەم پاك

بولغىنى ئۈچۈن، ئۆزىگە خالىس قىلمىغان ئەمەلنى قوبۇل قىلمايدۇ. رىيا

(يەنى كىشىلەرنى كۆرسۈن دەپ قىلىنغان ياخشى ئەمەل) بولسا مەخپى

شېرىكتۇر. شۇڭا ئاللاھ تائالا خالىس قىلىنمىغان، باشقىسىنىڭ

شېرىكچىلىكى بولغان ئەمەل ۋە قەلبىنى ياخشى كۆرمەيدۇ ۋە ئۇنى

قوبۇل قىلمايدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا

يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

﴿كىمكى، پەرۋەردىگارىغا مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلىدىكەن

(يەنى ساۋابىنى ئۈمىد قىلىپ، ئازابىدىن قورقىدىكەن)، ياخشى ئىش

ئىشلىسۇن، پەرۋەردىگارىغا قىلىدىغان ئىبادەتكە ھېچكىمنى شېرىك

كەلتۈرمىسۇن﴾ (سۈرە كەھف 110 - ئايەت). قۇرئان شۇنداق تەلىم

بەرگەنلىكى ئۈچۈن، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» جەمئىيىتى «الله اكبر والله

الحمد» (يەنى ئاللاھ ھەممىدىن ئۇلۇغ، پۈتۈن ماختاش ئاللاھقا خاس)

دېگەن سۆزنى ئۆز شوئارى، «ئاللاھنى رازى قىلىش بىزنىڭ ئاساسىي

«غايىمىز» دېگەن سۆزنى ئۆز ئەگەشكۈچىلىرىگە ئۆگىتىدىغان ۋە ئۇلارنىڭ ئەقىللىرى، ھېس - تۇيغۇلىرىغىچە سىڭدۈرۈپتىدىغان نىشانلىرىنىڭ دەسلەپ قىلغىنىغا ئەجەبلەنمەسەكمۇ بولىدۇ.

تەلىماتلار رىئالىتىدە، شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «20 ئاساس» بەلگىلىمىسى ئىچىدە «بەيئەت» ئاساسلىرىنىڭ بىرىنچىسى ئىسلامنى تەلەپكە ئۇيغۇن چۈشىنىش، ئىككىنچىسى بولسا «ئىخلاس» دەپ ئوتتۇرىغا قويدى. «ئىخلاس» دېگەن سۆزنى ئۇ مۇنداق دەپ چۈشەندۈرىدۇ: «مۇسۇلمان بۇرادەر ئۆزىنىڭ سۆزى، ئەمەلىي ھەرىكىتى ۋە قىلغان كۆرىشىدە ئاللاھ تائالانىڭ جامالىنى مەقسەت قىلىشى، ئۇنىڭ رازىلىقىنى ئىزدىشى، ياخشى ساۋاپ ئاتا قىلىشنى تەلەپ قىلىشى كېرەككى، ھېچبىر غەنىمەتكە، ياكى يۈز - ئابرويغا، ياكى بىرەر ئەمەل - مەنەپكە قارىماسلىقى، چاچا كەلسمۇ، ئىلگىرىلىيەلمىسۇمۇ ياكى كەينىدە قالسىمۇ پەقەت ھېسابلاشماي ئاللاھنىڭ رازىلىقىنىلا ئىزدىشى لازىم. مۇشۇنداق بولغاندىلا ئۇ مەلۇم غەرەز، مەلۇم مەنەپەتنىڭ قولى بولۇپ قالماي، پىكىر ۋە ئەقىدەنىڭ جەڭچىسى بولىدۇ.» ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

لَا شَرِيكَ لَهُ ^ط وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

«(ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «مېنىڭ نامىزىم، قۇربانلىقىم، ھاياتىم ۋە ماماتىم (دۇنيادا قىلغان ياخشىلىقىم ۋە تائەت - ئىبادەتلىرىم) ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھ ئۈچۈندۇر. ئاللاھنىڭ

شېرىكى يوقتۇر، مەن مۇشۇنىڭغا (يەنى يالغۇز ئاللاھقا خالسى ئىبادەت قىلىشقا) بۇيرۇلدىم، مەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەۋۋىلىمەن» ﴿
(سۈرە ئەنئام 162 - 163 ئايەت).

قەلبلەرنىڭ كېسەللىرى ۋە نەپىسلەرنىڭ ئاپەتلىرىنى تونۇپ يەتكەن كىشىلەر، دىنى دەۋەت ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقانلار دۇچ كېلىدىغان ئەڭ خەتەرلىك ئىشنىڭ - شوھرەتكە ئالدىنىپ كېتىش، ئالىي ئورۇنغا ئىگە بولۇشنى ئارزۇ قىلىش، كىشىلەرگە كۆرۈنۈپ ئۇلار ئالدىدا ياخشى دەپ ئاشكارا بولۇشنى ۋە ئەمەلدارلىقنى ياخشى كۆرۈش قاتارلىقلار ئىكەنلىكىنى ئەينەن بىلەلەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «يۈز - ئابروي، مال - دۇنيانى ياخشى كۆرۈشتىن، رىيادىن ئىبارەت مەخپى شېرىكتىن ھەزەر قىلدۇرغان ئىدى». قۇرئان كەرىم ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزى، ھەر قانداق ئىش قىلسا ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ، ھېچكىمدىن مۇكاپات ۋە رەھمەت كۈتمەي، ئىخلاص بىلەن ئەمەل قىلغۇچى كامىل مۆئمىنلەرگە ئۈستۈن باھا بېرىدۇ. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەھۇدە گەپتىن ساقلىنىدىغان، ئۆز ۋەزىپىسىنى بىجاندەل ئورۇنلايدىغان، كىشىلەر ئارىسىغا چۈكۈپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن «پالانى» دەپ كىشىلەر تەرىپىدىن كۆرسىتىلىپ يۈرمەيدىغان پايدىلىق مۇسۇلماننى ماختاپ مۇنداق دېگەن: «كېيىم - كېچەكلىرى كونا، باشلىرى چوۋۇق، تۇپا ھالدا يۈرۈيدىغان (كىشىلەر تەرىپىدىن) كۆزگە ئىلىنمەيدىغان نۇرغۇن ئادەملەر باركى، (ئۇلاردىن) بىرى ئەگەر ئاللاھقا قەسەم قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭ قەسمىنى شەكسىز تۇرغۇزۇپ بېرىدۇ». ۋە «ئاللاھنىڭ يولىدا ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تۇتۇپ تۇرغان، بېشى چوۋۇق (يەنى ئاددى)، پۇتلىرىغا توپا قونغان بەندىگە

مۇبارەك بولسۇن! ئۇ كىشى پوستانا قۇيۇلسا، پوستانا تۇرىدۇ، ئارقا سەپتە بولسا (يەنى ئارقا سەپتە تۇرۇشقا بەلگىلەنسە) ئارقا سەپتە تۇرىدۇ. ئاللاھ قۇماندانلىق ۋەزىپىسى تاپشۇرسا، ۋەزىپىسىنى ياخشى ئۇرۇندىغان، بىر كىشىلىك جەتچى بولسا، بۇشاشماي، چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتمەي، جايىدا ئورۇنلاپ خىزمەت قىلغان، «ئاللاھنىڭ قېلىچى» دەپ نام ئالغان خالىدىگەر ھەمەت ئاتا قىلسۇن!»

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ئۆز تەربىيىسىدە يۇقىرىقىدەك مەزمۇنلارنى مۇستەھكەم تۇتۇپ ۋە كۈچەيتىپ، كۆپىنچە ھالدا كىشىلەرنىڭ قۇۋۋەتلىرىنى، نىشانلىرىنى، غورۇرلىرىنى سۇندۇرۇپ تاشلايدىغان ئىززەت - ئابروينى ياخشى كۆرۈش ئىللىتىدىن ھەزەر قىلدۇرۇپ كەلدى. مۇشۇنداق تەربىيەنىڭ نەتىجىلىرىدىن بىرى شۇ بولدىكى: جامائەتچىلىك ئارىسىدا ناھايتى كۆپ نامەلۇم ئەسكەرلەر مەيدانغا كەلدى. ياكى پەيغەمبىرىم ئاتىغاندەك دېسەكمۇ بولىدۇ: «يوق بولۇپ كەتسە، يوقلانمايدىغان، پەيدا بولسا تونۇلمايدىغان، ياخشى، تەقۋادار، (كىشىلەرگە) مەخپى كىشىلەر بار». (بۇ ھەدىسنى ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان). بىز قورقۇنۇچ بولغاندا (يەنى جەڭ بولغاندا) كۆپىيىدىغان، تاما قىلغاندا (يەنى ئولجا - غەنىمەت تەقسىم قىلىنغاندا) ئاز قالدىغان «ئەنسارلار» (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىدىكى مەدىنىلىك ساھابىلار)دىن بىر بۆلۈك دېگىلى بولىدىغان كىشىلەرنى ھازىرمۇ ئۇچرىتۇۋاتقانلىقىمىز ئەنە شۇ تەربىيەنىڭ نەتىجىلىرىنىڭ بىرسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئۆز ئىسىملىرىنى سۆزلىمەستىن ياكى ئۆزلىرىنىڭ كىملىكىنى ئېلان

قىلىش ئۈچۈن دۇمباق ئۇرۇپ يۈرمەستىن، ماللىرى ۋە جانلىرىنى سەرپ ئېتىۋاتقان كىشىلەر، ھېچكىمدىن مۇكاپات ۋە رەھمەت كۈتمەي، ئۆزلىرىنىمۇ ئېلان قىلماي ياكى قىلغان ئىشلىرىنى قىلچىلىك سۆزلەپ سالماي پەلەستىن، قەنات ئۇرۇشىغا قاتناشقان نۇرغۇنلىغان ياشلار بار. بۇلارنىڭ يۇقىرىقىدەك قىلىشى قىلغان خىزمەتلىرىنىڭ باشقىلار ئالدىدا سۆزلىنىپ قالسا، مەغرۇرلۇق پەيدا قىلىپ، شۇ سەۋەب بىلەن بىكار بولۇپ كېتىشىدىن قورققانلىقى ئۈچۈندۇر.

بىز يۇقىرىدا، 2 - قەلب ياشاش ئۈچۈن ئۇزۇققا مۇھتاج دېگەندۇق، قەلبنى ھەرخىل نەرسىلەردىن يۇقىرىقىدەك ساقلىغاندىن كېيىن، ئۇنى ئۇزۇقلاندۇرۇش ئۈچۈن ئەمەلىي ئىشلەش تەربىيە ھەرىكىتىگە كېرەكلىك يەنە بىر مەسىلە. قەلب ئۇزۇقى، ئاللاھقا يېتىش ئۈچۈن ۋاستە بولىدىغان ياخشى ئەمەللەرنى قىلىش، ئاللاھنى ئەسلەش، شۈكرى قىلىش ۋە ياخشى قۇلچىلىقنى ئۇرۇنداشتۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسانلار، جىنلارنىڭ يارىتىلىشىدىكى بىرىنچى مەقسەت بولغان ئاللاھقا قۇلچىلىق قىلىش «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر قوللانغان ئىلاھى تەربىيىنىڭ ئاساسلىرىدىن بىر ئاساس بولدى. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

﴿جىنلارنى، ئىنسانلارنى پەقەت ماڭا ئىبادەت قىلىش ئۈچۈنلا ياراتتىم﴾ (سۈرە زارىيات 56 - ئايەت). ئىبادەت دېگەن سۆز: ئومۇمى مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا - ئاللاھ رازى بولىدىغان ۋە ياخشى كۆرىدىغان

ھەممە سۆز - ھەرىكەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر ئىسمىدۇر. بىز بۇ يەردە ئىبادەت دېگەن سۆزنىڭ خۇسۇسىي مەنىسى بولغان دىنى پائالىيەتلەرنى ئادا قىلىش، ئاللاھنى ئەسلەش ۋە ئاللاھقا شۈكرى قىلىش ئارقىلىق ئاللاھقا يېقىنلىشىش ۋە ئىبادەت قىلىش دېگەن مەنىنى مەقسەت قىلىمىز. ئىبادەت قىلىشتا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» نىڭ بەك ھېرىس بولغان ئاساسلىق ئىبادەتلىرىدىن بىر نەچچىسىنى كەلتۈرىمىز:

1. پەرز ئەمەللەرگە ئەھمىيەت بىرىپ ئۇنى بەك مۇھىم بىلىش. چۈنكى ئاللاھ تائالا پەرز ئادا قىلىنماي تۇرۇپ، قىلىنغان نەپلە ئەمەللەرنى قوبۇل قىلمايدۇ. ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان ھەدىس قۇددۇسىدا مۇنداق دېيىلىدۇ: «ئاللاھ ئېيتتى: بەندەم مەن بەندەمگە پەرز قىلغان ئەمەللەردىنمۇ مەھبۇبىراق نەرسىنى قىلىش بىلەن ماڭا يېقىن بولالمايدۇ». (يەنى پەرز ئەمەلدىن مەھبۇبىراق ئەمەل يوق دېگەن مەنىدە بولسا كېرەك) شۇڭلاشقا، پەرز ئەمەللەرنى ھەر قانداق ۋاقىتتا بۇشاڭلىق قىلىپ، سەل قاراپ تاشلاپ قويۇشقا بولمايدۇ.

2. سۈننەتنى مۇستەھكەم تۇتۇپ، بىدئەت (يەنى دىن نامىدىن كېيىن پەيدا بولغان ئاساسى يوق ئىش) دىن ساقلىنىش، چۈنكى، ھەر قانداق بىدئەت ئازغۇنلۇقتۇر. بۇ ھەقتە مۆھتەرەم بۇرادەر ئۇستاز سەيىد سابىق رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «

چۈشىنىپ يىتىش) ناملىق كىتابنى يېزىپ چىققان، بۇ كىتابقا ئاتاقلىق مۇتەپەككۈر، ئالىم، شەھىد سەيىد قۇتۇب مۇقەددىمە يېزىپ، يازغۇچىغا كۆپ ئاپىرىن ئوقۇغان ئىدى. بۇ كىتاب نەشىر قىلىنىشتىن

بۇرۇن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ھەپتىلىك ژورنىلىدا پارچە - پارچە ئېلان قىلغان ئىدى. بۇ كىتاب شەرىئەت دەلىللىرىگە ئاساسەن تۈزۈلگەن بولۇپ، بۇرادەرلەرنىڭ توغرا چۈشەنچىگە ئىگە بولۇش يولىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

3. نامازنى جامائەت بىلەن ئۆتەشكە تەرغىب قىلىش. چۈنكى جامائەت بىلەن ناماز ئۆتەش مەزھەب ئىماملىرىنىڭ ئىختىلاپىغا ئاساسەن بولغاندىمۇ پەرز ئەين ياكى پەرز كۇپايە ياكى كۈچەيتىلگەن سۈننەتتۇر. (ئىشقىلىپ نېمىلا بولمىسۇن، جامائەت بىلەن ناماز ئۆتەش ئىنتايىن مۇھىم بىر ئىشتۇر.) شۇڭا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» دىكىلەر «تۇر» مەركىزىگە بارغان ۋاقىتتا، ھەر بىر قىسىمدا ناھايىتى تېز بىردىن مەسجىد بىنا قىلىشتى. ئۇلار شۇ مەسجىدلەرگە ھەر نامازغا خۇددى جۈمە نامىزى ئۆتەش ئۈچۈن يىغىلغاندەك يىغىلاتتى. مەن، بىزگە ھەر نامازدا ئىمام بولىدىغان ئىمام ئۈستاز مۇھەممەد غەززالىينىڭ ئاۋازىنى ھەمىشە ئەسلىمەن. ئۇ ئاخىرقى رەكئەتتە مۇنداق دەپ دۇئا قىلاتتى: «اللهم فك بقوتك أسرنا، واجبر برحمتك كسرنا، و تول بعنايتك امرنا، اللهم استر عوراتنا وامن روعاتنا» «ئى ئاللاھ! بىزنىڭ دۈشمەنلەر قولىغا چۈشۈپ كەتكەن ئەسىرلىرىمىزنى ئۆز كۈچۈڭ بىلەن ئازاد قىلىۋەتكىن، ئۆز رەھمىتىڭ بىلەن كەم - كۈتمىزنى پۈتۈنلىگىن، ئۆز رەھمىتىڭ بىلەن ئىشىمىزغا ئىگە بولغىن! ئى ئاللاھ! ئەيىبلىرىمىزنى يۆگىگىن، قورقۇنچلىرىمىزدىن ئامانلىق ئاتا قىلغىن.»

4. نەپلى ئەمەللەرگە تەرغىب قىلىش. يۇقىرىدا دەپ ئۆتكەن ھەدىس قۇددۇسىدا (داۋامىدا): «بەندەم ماڭا نەپلە ئەمەللەر بىلەن ھەمىشە يېقىنلىشىدۇ، ھەتتاكى، ئۇ بەندىنى مەن دوست تۇتقايمەن» دېيىلىدۇ. مۇشۇ دەۋەت مەيدانىدا روزا تۇتىدىغان، كېچىلىرى ئۇخلىماي ناماز

ئۆتەيدىغان نۇرغۇنلار يىتىشىپ چىقتى.

ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا

وَطَمَعًا

«ئۇلارنىڭ يانلىرى ئورۇن - كۆرىپىدىن يىراق بولىدۇ (يەنى ئۇلار كېچىسى ئىبادەت قىلىپ ئاز ئۇخلايدۇ)، ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭ (ئازابىدىن) قورقۇپ، (رەھمىتىنى) ئۈمىد قىلىپ ئۇنىڭغا دۇئا قىلىدۇ» (سۈرە سەجدە 16 - ئايەت). كىشىلەر، يىتىشىپ چىققان ئۇ زاتلارنى - ساھابە ۋە تابىئىنلارنى بۇرۇن، «كېچىلىرى ئىبادەت قىلىدىغان ئابدلىلەر، كۈندۈزلىرى ئاتلىق پىدائىي جەڭچى» دەپ سۈپەتلىگەندەك سۈپەتلەيدىغان بولۇشتى. ئۇلارنىڭ شائىرى ئۇلارنىڭ تىلى بىلەن «ئۇ ھەقىقەت» ياكى «قوشۇنلار» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق دەيدۇ، بۇ شېئىرنى ھەممە ئادەم يادقا بىلىدۇ:

كېچە بولسا تەڭرى! دەپ قەلبىمىز يىغلايدۇ، مۆئمىن بولغاچقا

بىز،

نامازگاھنى قاپلايدۇ يىغا - غەم ئاخىرەتنى بىلگەچكە بىز.

جەڭگە كىرسەك قەھرىمانىمىز، بىزگە قەست قىلغان كىشى،

بىزنى ئەمەس شىرلارنى كۆرۈر، شىر سۈپەت بولغاچقا بىز.

مۇشۇ مەزمۇندا ئۇستاز، رەھبەر ھەسەنۇل بەننا «مۇناجات» ناملىق رسالىسىنى رەتلەپ، ئۇنىڭدا تەھەججۇد ۋە ئەتىگەنلىكتىكى نامازلارنىڭ پەزىلىتى، دۇئا - ئىستىغفارنىڭ مەرتىبىسى ۋە شۇ ھەقتىكى ئايەت، ھەدىسلىرىنى، باشقا ئەسەرلەردە كەلگەن ئىبادەت ھەققىدىكى خەۋەرلەرنى روشەن كۆرسىتىپ بەرگەندى. ئۇ كىشى كۆپ ھاللاردا، كىچىلىكتە قىلغان ئىبادەتلەرنىڭ پايدىسىنى، كىشىلەر ئۇيۇغا كەتكەندە ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن قىيامدا تۇرۇشنىڭ، كىشىلەر بىھۇدە ئىشقا غەرق بولۇۋاتقان پەيتتە، ئاللاھنىڭ ئىتائىتىدە بىدار تۇرۇشنىڭ پەزىلىتىنى ۋە ياخشى ئادەملەرنىڭ بىكار تەلەپلەر كۈلىشىۋاتقان پەيتتە، ئاللاھدىن قورقۇپ يىغلىقلىقنىڭ پەزىلىتىنى سۆزلەيتتى. ھەمدە ئۇلارغا ئۈستۈن باھا بىرەتتى. ئۇ يەنە بىر شائىرنىڭ پەرۋەردىگارىغا مۇناجات قىلىپ ئېيتقان مۇنۇ سۆزىنى ئۈلگە قىلىپ كۆرسىتەتتى:

ئى تەڭرىم! سەندىن باشقىنى ئىزدەپ كۆزنىڭ ماڭغىنى،

شۇ يولدا ئۇيقۇسىز قالغىنى، ئەخمەق بولغىنى.

سېنى يۇقاتسا دەرھال يىغلاش كېرەكتى،

شۇدۇر ئەكسىچە ئىش قىلسا زايى بولغىنى.

قەلبىگە راھەت بەرگۈچىسەن، ئىگىسى ئۆزۈڭ،

شۇندا ئۇ بولمايدۇ مۇھتاج چىراققا پەقەت.

قىيامەت كۈنىدە ھۆججەتلەر كەلتۈرسە ھەممە،
بىز ئارزۇ قىلغان جامالىڭ شۇدۇر بىزنىڭ ھۆججەت.

يۇقىرىقىدەك سۆزلەر ۋە ئۇنى قايتا - قايتا تەكىتلەۋېرىش «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى قېرىنداشلارنىڭ ئەقىللىرى ۋە دىللىرىغا تەسىر قىلغانلىقى نەتىجىسىدە ئاللاھنىڭ ئىبادىتى ئۈچۈن كېچىلەرنى ئۇيقۇسىز ئۆتكۈزىدىغان، كۈندۈزلەرنى روزا تۇتۇپ ئۈسسۈزلۈقتا ئۆتكۈزىدىغان، قىشنىڭ سوغۇقلىرى، كېچىلەردە ئىبادەت قىلىشتىن، يازنىڭ ئىسسىقلىرى روزا تۇتۇشتىن تۇسالمايدىغان ئىرادىلىك ئاللاھگۈي بىر زامان ياشلىرى يىتىشىپ چىقتى. ئۇلارنىڭ ئىبادەتتە مۇنداق مۇستەھكەم تۇرۇشنىڭ سەۋەبى شۇكى: ئۇلار ئۆز رەببىگە تائەت - ئىبادەت قىلىشتا، لەززەت، راھەت، زوقلىنىش تاپىدۇ. ئىبادەت قىلالغانلىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىنى تولمۇ بەختلىك ھېس قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىرادىلىرىنى ئىپادىلەيدىغان بۇ ئەھۋال، ئىلگىرى بىر ياخشى كىشى تەرىپىدىن ئېيتىلغان مۇنۇ سۆزگە ئوخشايدۇ: «بۇ ئەھۋالنى پادىشاھلار بىلىپ قالسا، ئۇلار بىزنى قىلغان ئىشلىرىمىز ئۈچۈن چوقۇم قېلىچ بىلەن چېپىۋىتەتتى.»

مەن «تۇر» مەركىزىدە تەھەججۇد نامىزى ئوقۇغانلارنىڭ سەپلىرىنى ھەمىشە ئەسلىمەن، بۇرادەرلەرنىڭ بەزىسى كېچىنىڭ ئۈچتىن بىرى قالغاندا ئورنىدىن تۇرۇپ تەسىرلىك ئاۋازدا مۇنداق دەپ قىراەت قىلاتتى:

قوپ! ئورنۇڭدىن ئەي ئۇيىقىدا غەرق مەستەك ياتقان كىشى.

ئۇيىقىدىن پاك ھەم تىرىك تەڭرىڭنى ئەسلە، بولساڭ مۆمىن

كىشى.

داۋاملىق چاقىرۇر تەڭرىڭ سېنى، ئەسلىمەككە ئۆزىنى،

ھالبۇكى ھالىڭ سېنىڭ، خوپ ئويىقىدا مەشغۇل بولۇپ ياتقان

كىشى.

بۇ چاغدا كېچىدىكى شۇ ئۇلۇغ سائەتلەردە ئاللاھنىڭ پەزلى -
رەھىمتىگە ئېرىشىشنى ۋە ئەتىگەنلەردە ئاللاھنىڭ مەغپىرىتىگە
مۇيەسسەر بولغانلار قاتارىدىن بولۇشنى ئارزۇ قىلىپ ئۇخلىغانلار
ئويغىناتتى، ئېغىرلىشىپ قالغانلار يىنىكلىشەتتى ۋە بىخۇدلۇق بېسىپ
قالغانلار سەگەكلىشەتتى.

ناماز ئۆتەش، دۇئا قىلىش، قۇرئان ئوقۇش، روھلارغا ۋە قەلبلەرگە
ئۇزۇق تەييارلاش قاتارلىقلارنى ئۆزىگە مۇجەسسەملىگەن بۇ كېچىلىك
مەكتەپ، ئەلچىلىكنىڭ ئېغىر يۈكلىرىنى ۋە پەيغەمبەر ۋارىسلىقىنى
مۇستەھكەم، ئىشەنچلىك بىلەن ئۈستىگە ئالالايدىغان ھەقىقىي
مۇسۇلمانلارنى يىتىشتۈرۈپ چىقاردى. مانا بۇ يۈك بولسا، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ئۆز ئۈستىگە ئالغان يۈك بولۇپ، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام مەككىدىكى ۋاقتىدا دەۋەتنىڭ باشلىنىشىدىنلا ئاللاھ تائالا
ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ خىتاب قىلغانىدى:

يَأْتِيهَا قُمْرٌ الْمُزْمَلُ الْأَيْلَ إِلَّا نِصْفَهُرَ قَلِيلًا أَوْ أَنْقُصَ مِنْهُ

أَوْ قَلِيلًا زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ إِنَّا تَرْتِيلًا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا

ثَقِيلًا

﴿ئى كىمىگە يۆگىنىۋالغۇچى پەيغەمبەر! كېچىنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىدا، يېرىمىدا ياكى يېرىمىدىنمۇ ئازراقدا ياكى يېرىمىدىن كۆپرەكىدە ناماز ئوقۇغىن! قۇرئاننى تەرتىل بىلەن (يەنى دانە - دانە، ئوچۇق) ئوقۇغىن. ساڭا ھەقىقەتەن تەنتەنلىك قۇرئاننى نازىل قىلىمىز﴾ (سۈرە مۇززەمىل 1 - 5 ئايەت).

مۇشۇ مەكتەپتە - كېچىلىك ۋە قۇرئان مەكتىۋىدە - بىزگە ئىلگىرىكى ئىلغار ئۈممەتنىڭ تەرجىمىھالىنى قايتا كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئاللاھگۇي ياشلار مەيدانىغا كەلدى، بىز ئۇلارنىڭ ئىچىدە دۈشەنبە، پەيشەنبە كۈنلىرى داۋاملىق روزا تۇتۇش بىلەن ئۆتىدىغان، ھەتتاكى، ئۇرۇش مەيدانلىرىدىمۇ مۇشۇ سۈننەتنى تاشلىماي كەلگەنلەرنى تاپىمىز. ئاللاھ ئۇلار سەۋەبلىك بىزگە مەنپەئەت بەرسۇن! ئۇلارنىڭ مۇنداق مۇستەھكەم تۇرۇشى بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىگە ئەمەل قىلغانلىقىدىن ئىدى: «ھەر قانداق كىشى ئاللاھ يولىدا بىر كۈن روزا تۇتسا، شۇ بىر كۈننىڭ سەۋەبى بىلەن ئاللاھ ئۇ كىشىنى دۇزاختىن 70 يىللىق يىراقلاشتۇرىدۇ.» (بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى قاتارلىقلار رىۋايەت

قىلغان).

بىر قېتىم ئاشۇ مۇجاھىدلار ئىچىدىن بىرى روزا تۇتۇغۇق كۈنىسىدە يارىدار بولغان بولۇپ، ئۇ ئاخىرقى نەپەس قالغاندا سۇ كەلتۈرۈلگەندە، ئۇ بۇرادەرلىرىگە قاراپ: «بولدى، زورلىماڭلار! ئىچمەيمەن، مەن پەرۋەردىگارمغا روزىدار ھالىتىمدە ئۇچراشنى بەكمۇ خالايمەن» دېگەن ئىدى.

5. ئاللاھنى ئەسلىشىكە تەرغىپ قىلىش. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا وَسَبِّحُوهُ كَثِيرًا بُكْرَةً

وَأَصِيلًا

﴿ئى مۆمىنلەر! ئاللاھنى كۆپ ياد قىلىڭلار. ئۇنىڭغا ئەتىگەن - ئاخشامدا تەسبىھ ئېيتىڭلار﴾ (سۈرە ئەھزاب 41 - 42 ئايەت). ئاللاھنى ئەسلىشىنىڭ ئەڭ ياخشىسى، ئاللاھنىڭ ھېكمەتلىك كالامى قۇرئانىنى ئوقۇشتۇر. قۇرئان ئوقۇغۇچىغا ھەر ھەرپ بەدىلىگە 10 ياخشىلىق بېرىلىدۇ. «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ۋەسىيەتلىرىنىڭ بىرىسى: ھەر بىر بۇرادەرنىڭ قۇرئاندىن ئوقۇيدىغان ۋەزىپىسى بولۇشى، ئۇنى تەجۋىد قائىدىلىرىگە (قۇرئاننى قىرئەت قىلىش قائىدىلىرى) ئۇيغۇن ھالدا توغرا، گۈزەل ئوقۇشى، ئۇنىڭ مەنىسىنى ئويلاپ - تەپەككۈر قىلىپ ئوقۇش كېرەك. ئەگەر ئوقۇلىدىغان بىر نەرسە بىلەن تاغ ماڭدۇرۇلىدىغان، زېمىن كېسىلىدىغان (يەنى پارچە - پارچە قىلىنىدىغان)، ياكى ئۆلۈكلەر سۆزلەيدىغان ئىش بولار

بولسا، ئەلۋەتتە مۇشۇ قۇرئان شۇنداق بولۇشقا ئەڭ لايىق بولاتتى.

ئاللاھنى ئەسلەشنىڭ شەكىل - تۈرلىرى كۆپتۇر. مەسلەن: تەسبىھ (يەنى ئاللاھنى پاك دەپ تونۇش)، ھەمدۇ ئېيتىش (يەنى ماختاش)، تەھلىل ئېيتىش (يەنى تەۋھىد سۆزىنى ئېيتىش)، تەكبىر ئېيتىش (يەنى ئاللاھنى ئۇلۇغلاش)، دۇئا قىلىش، ئىستىغپار ئېيتىش (ئاللاھدىن كەچۈرۈم سوراخ) ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇد - سالام يوللاش قاتارلىقلارغا ئوخشاش.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ قوللانغان تەربىيىسى، يۇقىرىدا سۆزلەنگەن ئاللاھنى زىكرى قىلىش (يەنى ئاللاھنى ئەسلەش) نىڭ شەكىل - تۈرلىرىنىڭ ھەممىسىدە، ئاساسەن پەيغەمبىرىمىزدىن نەقىل قىلغانلىقىغا ئېنىق دەلىل بولغانلىرىغا ھېرىس بولدى. بۇنداق بولۇشى بىر نەچچە سەۋەبلەردىن:

1. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نەقىل قىلىنغان دۇئانىڭ شەكىل تۈزۈلۈشىگە، مەيلى مەزمۇن، مەيلى تۈزۈلۈش، مەيلى ئۇسلوب جەھەتتە بولسۇن، ھېچبىر دۇئانىڭ تۈزۈلۈش شەكىللىرى ئوخشىمايدۇ. چۈنكى، شەرىئەت كۆرسەتكەن زىكرى مەزمۇنىنىڭ ئومۇملىقىدا، تىل ئۈستۈنلىكىدە، مەنىسىنىڭ روشەن ۋە تەسىرىنىڭ كۈچلۈكلىكىدە ئاللاھنىڭ مۆجىزىلىرىدىن بىر مۆجىزە ۋە پەيغەمبەرلىكنىڭ بەرىكەتلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ.

2. پەيغەمبەردىن باشقىنىڭ سۆزىگە بەزى ۋاقىتتا بەك چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىش، بەزىدە ئارتۇقچە كىمەيتىۋېتىش ئارىلىشىپ قالدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ سۆز نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئېتىرازلىرىغا نىشان بولۇپ

قالدۇ. «شەكلىك نەرسىنى قويۇپ، شەكسىز نەرسىگە ئەگىشىش لازىم.»

3. شەرىئەتتە كۆرسىتىلگەن زىكرىدە ئىككى تۈرلۈك ئەجر بار:
 (1) زىكرىنىڭ ئەجرى. (2) رەسۇلۇللاھنىڭ دېگىنىنى قىلغانلىقى
 ئۈچۈن رەسۇلۇللاھقا ئەگەشكەننىڭ ئەجرى. ئەقىللىق كىشى ئۆز
 ئىبادىتىنىڭ ئەجرىنى كىتاپ بويىچە قىلماي زايى قىلىۋېتىشىنى
 خالىمايدۇ، ئەلۋەتتە.

ھەر قانداق ئىبادەت كۆرسەتمە بويىچە بولۇشى لازىم بولغىنى
 ئۈچۈن، شەھىد، ئىمام ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى سۈننەتكە
 لايىق دۇئا ۋە زىكرىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر رسالىنى يېزىپ
 چىقىشقا بەك ئەھمىيەت بىرىپ، پۈتكەندىن كېيىن ئۇنى «المائۇرات»
 (ئەلمەئسۇرات يەنى ئەسەر قالدۇرۇلغان دۇئا ۋە زىكرىلەر) دەپ ئاتىدى.
 ئۇستاز بۇ رسالىنى ئىمام نەۋەۋىينىڭ «الأذكار» (ئەل ئەزكار يەنى
 زىكرىلەر) ناملىق كىتابىدىن ۋە «شەيخۇلئىسلام» (يەنى ئىسلام
 پىشىۋاسى) ئىبنى تەيمىيەنىڭ «الكلم الطيب» (ئەلەكەلىمۇت تايىبۇ يەنى
 ياخشى سۆزى) ناملىق كىتابىدىن تاللاپ يېزىپ چىققان ئىدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر ئۇستاز
 يازغان ھېلىقى رسالىنى قەيەرگە بارسا بىللە ئېلىپ يۈرۈيدۇ، ئۇنى ياد
 بىلمەيدىغانلار يوق دېيەرلىك. ئۇلار ئۇ رسالىنى ئەتىگەن - كەچ
 تەرەپتە داۋاملىق ئوقۇيدۇ، بۇرادەرلەر ئىچىدىن، شۇ رسالىدىكى
 دۇئالارنى مۇناسىپ ئورۇنلار، مۇناسىپ ۋاقىتلاردا قىلىشنى كۆڭلىگە
 كەلتۈرۈش، ئىسىگە سېلىش ۋاستىسى قىلىپ ياتاق ئۆيىگە، ياتقاندا
 ۋە ئورنىدىن تۇرغاندا ئوقۇيدىغان دۇئا يېزىلغان تاختىنى ئېسىپ

قويدىغان، تاماق ئۆيىگە تاماق يىگەندە ۋە يەپ بولغاندا ئوقۇيدىغان دۇئالار يېزىلغان تاختىنى ئېسىپ قويدىغان، دەرۋازىغا كىرىش - چىقىشتا ئوقۇيدىغان دۇئالارنى يېزىپ قويدىغان، ماشىنىغا سەپەرگە چىققاندا ئوقۇيدىغان دۇئالارنى ئېسىپ قويدىغانلىرى بار ئىدى.

دىنى تۇيغۇنى ئويغىتىش، روھى تۈرتكىنى ئۆستۈرۈش، يامان ئىشقا بۇيرىغۇچى نەپسىنى ياخشىلىققا بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر «ئۆز - ئۆزىدىن ھېساب ئېلىش جەدۋىلى» ئىجاد قىلىپ چىقتى، بۇ جەدۋەل ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىگە قويدىغان سۇئاللارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئۇ ئىنسان بۇ سۇئاللار كاتەكچىسىگە «ئورۇنلىدىم» ياكى «ئورۇنلىيالمىدىم» دەپ يېزىشى، ئۇ ئىشلارنى كەچتە يېتىشتىن بۇرۇن ئورۇنلىشى لازىم دەپ كۆرسىتىلگەن. بۇنداق قىلغاندا، ئۆز ۋەزىپىسىنى ئورۇنلىغان ياكى ئورۇنلىيالمىغانلىقىنى، بىر كۈنلۈك ئۆمرىنىڭ قانداق ئۆتكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ. بۇ ئۆز - ئۆزىدىن ھېساب ئېلىش بولسا، ئۆزى بىلەن نەپسى ئوتتۇرىسىدىلا بولۇپ، ئۇنىڭغا ئاللاھدىن باشقا نازارەتچى يوق، ئۇنىڭ ئىنساۋىغا، راستچىللىقىغا تاپشۇرۇلغان.

ئۇ سۇئاللارنىڭ بەزىسى مۇنداق:

كۈندە بەش ۋاخ نامازنى ۋاقتىدا ئادا قىلىدىغۇمۇ - يوق؟

ئۇنى جامائەت بىلەن ئۆتىدىغۇمۇ - يوق؟

قۇرئاندىن كۈندىلىك ئوقۇش ۋەزىپەنى ئادا قىلالدىغۇمۇ - يوق؟

سۈننەتكە لايىق دۇئالاردىن ئوقۇيالىدىغۇمۇ - يوق؟

ئاللاھنى ئەسلەپ دوست بولغان بۇرادەرلىرىڭنى يوقلىيالىدىڭمۇ -
قانداق؟.....

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر، ئۆز
ۋە تەنلىرىگە ۋە دەۋىتىنى قانات يايدۇرۇش يولىدا نۇرغۇن نەرسىلىرىنى
ھېچكىمگە مىننەت قىلماستىن تەقدىم قىلدى، بەلكى ئاللاھ، ئۇلارنى
ھىدايەتكە نىسپ قىلىپ مىننەت قىلدى (يەنى ئېھسان قىلدى)، ئۇلارغا
گەرچە پادىشاھلىق دەۋرىدە ۋە 1948 - ، 1954 - ، 1965 -
يىللىرىغىچە «ناسىرىيە» زامانىلىرىدا قاتمۇ - قات جاپا - مۇشەققەت
ئىچىدە ئازاب قامچىلىرى ئۈزۈلمەي تىگىۋاتقان بولسىمۇ، ئۇلار ئاللاھ
يولىدا يەتكەن بۇ مۇسەبەتلەرگە باش ئەگمەي، بوشاشماي،
ئاجىزلاشماي، مۇستەھكەم تۇردى. ھەتتاكى، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ئىتقا
تالىتىش ئارقىلىق جازالانغانلىرى، قىزىتىلغان تۆمۈر بىلەن بەدەنلىرى
داغلانغانلىرى، تۆمۈر قارماقلار بىلەن بەدەنلىرى تىتۋېتىلگەنلىرى،
قوزغىلاڭ دەۋرىدە 20 يىللاپ ئۆمرى تۈرمىدە ئۆتۈپ كەتكەنلىرى،
ئاشكارا ھالدا ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەنلىرى، «تۈررە لەيمان» دا
بوزغۇزلانغانلىرى، قامچا بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلگەنلىرى..... بار بولۇپ،
ئۇلار نەچچە ئونلىغان كىشىلەرگى، ئۇلارنىڭ ئىنقىلاۋى ئىزلىرى
كۆمۈلۈپ كەتكەن، بۇنداق پەردە ئۇلاردىن كۆتۈرۈلۈشى، تارىخ ئۇلارنى
تونۇشى كېرەك ۋە تونۇشى زۆرۈر. ئۇلارنىڭ ئىچىدە يەنە گۇناھسىز
دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگەنلىرى بار. يۇقىرىقى كىشىلەرنىڭ ھېچقايسىسى

① 1958 - يىلىدىكى مىسىر جۇمھۇرىيىتىنىڭ رەئىسى جامال ئابدۇنناسىرنىڭ زامانىلىرىنى دېمەكچى
بولسا كېرەك - ت

② نىل دەرياسىنىڭ شەرقى بويىدىكى قەدىمقى كەنتە ئىسمى - ت.

مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن كاپىر بولغان ياكى زىنا قىلغان ياكى پاهىشە بىلەن شوغۇللانغان، ناھەق ئادەم ئۆلتۈرگەنلەر ئەمەس. ئۇلارنىڭ ھەممە گۇناھى «پەرۋەردىگارم ئاللاھ، قانۇنىم قۇرئان» دېگەنلىكلىرى ئىدى. مانا بۇنداق باش ئەگمەي تۇرۇش، ئىسلامنىڭ تەربىيە ئاساسى بولغان ئىماننى ئاساس قىلغان تەربىيە نەتىجىسى ئىدى.

ئىنساننىڭ گۇناھ قىلغىنى ئانچە يات سانالمىسىمۇ، ئەمما تەۋبە قىلماي داۋاملىق گۇناھ قىلىشى يات، ئەجەبلىنەرلىك بىر ئىشتۇر. چۈنكى، ئادەم ئەلەيھىسسالاممۇ گۇناھ قىلىپ سالغان، دەرھال ئاللاھقا تەۋبە قىلىپ گۇناھى كەچۈرۈلگەن ئىدى. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ ثُمَّ فِغْوَىٰ اجْتَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ

وَهَدَىٰ

«ئادەم پەرۋەردىگارنىڭ (ئەمرىگە) خىلاپلىق قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئازدى. ئاندىن پەرۋەردىگارى ئۇنى تاللىدى، ئۇنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى ۋە ئۇنى ھىدايەت قىلدى» (سۈرە تاھا 121 - 122 ئايەت). لېكىن ئىبلىس گۇناھ قىلدى، ئۇنىڭ گۇناھى كەچۈرۈم قىلىنمىدى، چۈنكى ئۇ ئۆز گۇناھى ئۈچۈن ئاللاھتىن كەچۈرۈم سورىمىغان ۋە ئۆزى ئېيتىمىغان. بەلكى، ئاللاھنىڭ ئەمرىگە باش ئىگىشتىن چوڭلۇق قىلىپ ئەمرىگە قۇللۇق بىلدۈرمەي مۇنداق دېگەن ئىدى:

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

﴿مەن ئۇنىڭدىن ئارتۇق. مېنى ئوتتىن، ئۇنى لايدىن ياراتتىڭ﴾
 (سۈرە ئەئرافى 12 - ئايەت). ئەمدى، ئادەم ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ
 جۈپتىنىڭ، ئىبلېس - شەيتاننىڭ گېپىنىڭ ئەكسىنى قىلغانلىقىغا قاراپ
 باقايلى، ئۇ ئىككىسى مۇنداق دېگەندى:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

الْخٰسِرِينَ

﴿پەرۋەردىگارىمىز! بىز ئۆزىمىزگە ئۆزىمىزگە زۇلۇم قىلدۇق، ئەگەر
 سەن بىزگە مەغپىرەت قىلمىساڭ، بىزگە رەھىم قىلمىساڭ، بىز چوقۇم
 زىيان تارتقۇچىلاردىن بولىمىز﴾ (سۈرە ئەئرافى 23 - ئايەت). ئادەم
 ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ جۈپتىنىڭ گۇناھى، كۆڭۈل ئارزۇسى ۋە
 غەپلەتتىن كېلىپ چىققاندى (يەنى ئاللاھ توسقان مېۋىدىن يەپ
 سالغان ئىدى)، لېكىن كەينىدىنلا ھەقىقىي پۇشايمان قىلىپ تەۋبە
 قىلغانلىقى ئۈچۈن ئاللاھ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلىپ كەچۈرۈم قىلدى.
 ئىبلېسنىڭ گۇناھى بولسا، ئاللاھقا چوڭلۇق قىلىش، بۇيرۇقنى ئىجرا
 قىلماسلىق، ئىتائەتتىن باش تارتىشلار ئىدى. شۇڭا ئاللاھ ئۇ
 مەلئۇننى (رەھىمتىدىن) قوغلاندى قىلىپ قىيامەت كۈنىگىچە لەنەتكە
 كىرىپتار قىلىپ قويدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» دىكى بۇرادەرلەر ئادەم
 ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلىرى بولغانلىقى، ئىنسان بولغانلىقى ئۈچۈن،
 ئۇلارنىڭ ئىچىدە بۇيرۇقلارغا خىلاپلىق قىلىپ ياكى توسقان ئىشلارنى

قىلىپ سېلىپ، خاتالىق سادىر قىلغانلىرىنى ئۇچرىتىپ سېلىشىمىز ئۈنچە يات ئىش ئەمەس. خاتالىق ئۆتكۈزگۈچىلەر پۇشايماننى، كەچۈرۈم سوراىنى ئۇنتۇمايدىكەن، بۇ ئۇلارنىڭ ياخشىلىقى.

ھەقىقىي پۇشايمان، راستچىللىق بىلەن ئېيتىلغان ئىستىغپار بولسا، قەلب شىپاھ تېپىش ئۈچۈن مۇھتاج بولىدىغان ئەڭ ياخشى ئامالدىر. مانا تەلەپكە لايىق بولغان بۇ تەۋبە - ئىستىغپار، ئىنساندا ئۆز گۇناھىنى سىزىش، ئاللاھنىڭ غەزىۋىدىن قورقۇش، ئاللاھقا چىن بەندىچىلىك قىلىش ۋە ئۆزىنىڭ خارلىقىنى ئېتىراپ قىلىش ئارقىلىق يالۋۇرۇش قاتارلىقلار بولغاندىلا بارلىققا كېلىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە (يەنى كەمچىلىك كەينىدىن يۇقىرىقىدەك خالىس تەۋبە - ئىستىغپار قىلىش بىلەن بىرگە)، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» دىكى بۇرادەرلەر ئۆزلىرىگە يەتكەن ئازار - كۈلپەتلەر ۋە كۆرسەتكەن پىداكارلىقلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن بېغىشلىدى. خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇلار جانلىرىنى، ماللىرىنى ئاللاھقا ساتتى (يەنى ئۇلار جانلىرىنى، ماللىرىنى ئاللاھ يولىدا پىدا قىلىۋەتتى)، ئاللاھ ئۇلارغا ئۇنىڭ بەدىلىگە جەننەتنى ساتتى (يەنى ئاللاھ ئۇلارغا جانلىرىنىڭ، ماللىرىنىڭ بەدىلىگە جەننەتنى ۋەدە قىلدى)، ئۇلار بۇ سودىدىكى پايدىنى ھەرگىز ئاز سانمايدۇ، سودىدىنمۇ يانمايدۇ، ئاللاھ خالىسا ياندىغان ئىشىنىمۇ ھەرگىز قىلمايدۇ. ئۇلار بو سودىدا جەننەتنىڭ بەدىلىگە دۇنيانىڭ ھېچقانداق مەنپەئەتلىرىنى قوبۇل قىلمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئۆزلىرىنى قامىغان، قىيىنغان، ماللىرىنى مۇسادىرە قىلغان، ئەسىرلىرىنى ئاچلىقتا قويغان،

قېرىنداشلىرىنى مەخپىي ياكى ئاشكارا ھالدا ئۆلتۈرۈۋەتكەنلەردىن ئىنتىقام ئېلىشنى ئويلاپمۇ قويمىدى. ئۇلارنىڭ ئاشۇ جاللاتلاردىن بىرەرسىنى تۇتقۇن قىلغانلىقى ياكى قۇرال ئارقىلىق زەربە بەرگەنلىكىنى ھېچبىر كىشى ئاڭلاپ باققىنى يوق. ئەگەر ئۇلار شۇنداق قىلىشنى ئويلىغان بولسا، ئۇنداق قىلىشقا ئىمكانىيىتى بار ئىدى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە ھەر تەرەپتىن چېنىقپ پىشىپ يېتىلگەن، يەھۇدىلارنى قورقۇتۇپ يۈرەكلىرىنى تىترەتكەن، ئىنگىلىزلارنىڭ ئورۇنلىرىنى ۋەيران قىلغان باتۇرلارمۇ بار ئىدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ تەربىيىسى بۇنداق ھەر تۈرلۈك خىياللارغا يول قويماستىن، بەلكى قىلغان ھەممە دۈشمەنلىكلىرىنى ئاللاھقا قويۇپ قويدى. ئاللاھ ئەشۇ بىگۇناھ قىيىنالىغان بۇرادەرلەرنىڭ ئىنتىقامىنى ئۇلاردىن بىر - بىرلەپ ئېلىپ بەردى. ئاللاھ ئىنسانلار ئويلىغاندىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق ھالدا، چوڭ - كىچىك چالا قويماي ئىنتىقام ئالغۇچى ۋە دۈشمەنلەرنى خار قىلغۇچىدۇر.

بۇرادەرلەر ئۆزلىرىگە دۈشمەنلىك قىلغان ئاشۇ يالاقچى جاللاتلارنىڭ خارلىق، بىچارىلىك، ساراڭلىق، تۈرلۈك كېسەللىككە ۋە ئېچىنارلىق ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە، ئۆلۈمگە دۇچار بولۇپ ھەسرەت - نادامەت چەككەنلىكلىرىنى ئۆز كۆزلىرى بىلەن كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدى. ئۇستاز ھۈزەيبى (ئاللاھ ئۇ كىشىگە رەھمەت قىلسۇن) مۇنداق دەيدۇ: «مەن بەك ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن ئادەم، مەن شۇ جەرياندا بىزنى تۈرمىگە سولغان كىشىلەرنىڭ كېيىن تۈرمىگە سولانغانلىقىنى كۆردۈم، ئۇلار تۈرمىگە كىچىك بالىلاردەك ھۆركىرەپ يىغلىغان پېتى كىرگەندى. مەن ۋە باشقا بۇرادەرلىرىم تۈرمىگە سولانغان ۋاقتىمىزدا،

ئۇلارنىڭ ئەكسىچە مەغرۇرانە قەدەم تاشلاپ، قەھرىمانلارچە كۈلۈپ كىرگەن ئىدۇق.»

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ ھەممىسى ئاشۇ سۈپ - سۈزۈك ئىلاھى تەربىيەدە ئوخشاش بىر سەۋىيەدە ئىدى دېمەكچى ئەمەس. مەن راستچىللىق بىلەن سۆزلەپ دەيمەنكى: مۇنەۋۋەر ئىلاھى تەربىيە تەبىئىتى ئۇلارغا غالب بولغان، كۆپ ساندىكىلىرىگە نازارەتچى بولغان ئىدى. ئىتائەت قىلىش ئومۇملاشقان، ئاسىيلىق قىلىش ئاندا - ساندا، ئاز قالغان، بەلكى يوق دېيەرلىك ھالدا ئىدى.

ئۇلار چوڭ ئارزۇنى نىشان قىلىپ كىچىك ھەۋەسلەردىن، ئاخىرەتنىڭ خۇش خەۋەرلىرىنى كۆزلەپ دۇنيانىڭ نازۇ - نېئمەتلىرىدىن، ئاممىۋى مەسىلىلەرنى كۆزلەپ شەخسىي مەنپەئەتلەردىن يۈز ئۆرگەن ئىدى. ئۇلاردىن بىر كىشىنى شەيتان قۇتۇرتىپ قەدىمى سەل تېپىلسىلا، دەرھال ۋىجدانى ئويغىنىپ، قەلبى ئەسلىگە كىلىپ، تەۋبە ئىشكىنى پۇشايمان قىلغان، يىغلىغان، تەۋبە قىلغان ھالدا قاقىدۇ.

مەن ھەمىشە بىر ياش يىگىتنى ئەسلىمەنكى، ئۇنىڭ قىسقىچە ئەھۋالى مۇنداق ئىدى: ئۇ يىگىت ياشلىق باھارىدا، قەلبىنىڭ غەپلىتى، روھىي ئاجىزلىقى ئاستىدا، تەبىئىتىگە بويسۇنۇپ كېتىپ، ئاللاھقا ئاسىيلىق قىلىش پاتقىقىغا چۈشۈپ قالغان، ئۇندىن كېيىن ئۆزىنى پاكلىقتىن نىجاسەتكە، توغرا يولدىن تۇيۇق يولغا، روھلۇق ھالىتىدىن چۈشكۈنلۈككە مېڭىپ كېتىۋاتقانلىقىنى بايقاپ كالىسىنى سىلكىدى ۋە تائەت - ئىبادەتنىڭ تەمىنى تېتىغاندىن كېيىن، ئاسىيلىقنىڭ

ئاچچىقنى ھېس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر نەچچە كۈننى ئۆز - ئۆيىدە ئۆز - ئۆزىگە يىغلاپ، نەپسى قىستىلىۋاتقاندا، شۇنچە كەڭ زېمىن تار كېلىۋاتقاندا، چوغقا چۈشكەن قىلدەك تولغىنىپ يېتىپ، بىر ئادەمگىمۇ ئۇچرىماي، ياتقىدىن سىرتقا چىقماي، ئاللاھدىن ھايا قىلىپ، ئۆزىدىن خىجىل بولۇپ، بۇرادەرلىرىدىن قېچىپ ئۆتكۈزدى. ئۇنىڭ بىلەن مەندىن باشقا بىرەر كىشىنىڭ سۆزلەشكەنلىكى مەلۇم ئەمەس.

ئەگەر مەن ئۇنىڭغا تەۋبە توغرىسىدا، مەغپىرەت توغرىسىدا ئۈمىد بارلىقىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر پارچە خەت يازمىغان بولسام ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ياخشىلىقى خۇشال قىلىدىغان، يامانلىقى ئىچىنى پۇشۇرىدىغان ئادەم مۆتىمىن» دېگەن ھەدىسىنى، ئەلى رەزىيەللاھ ئەنھۇنىڭ: «ئۆزەڭنى ئەجەبلەندۈرىدىغان ياخشىلىقتىن، ئىچىڭنى پۇشۇرىدىغان يامانلىق ياخشى» دېگەن سۆزىنى ۋە ئىبنى ئاتائۇللاھ رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ: «تۇلا ۋاقتتا تائەت - ئىبادەت ئىشىكى ئېچىلىدۇ، مەقبۇللۇق ئىشىكى ئېچىلمايدۇ. ساخا بەزى ۋاقتتا گۇناھ تەقدىر قىلىنىدۇ، ئەشۇ گۇناھ ساۋاپقا ئېرىشىشىڭگە سەۋەب بولىدۇ، چۈنكى، گۇناھ تەۋبە قىلىشقا، ئۆزىنى ئاللاھ ئالدىدا خار، تۆۋەن تۇتۇشقا سەۋەب بولىدۇ. مانا مۇشۇنداق گۇناھ چوڭلۇقى، مەغرۇرلۇقى، ئەجەبلىنىشىنى كەلتۈرىدىغان ياخشىلىقتىن ياخشى» دېگەن سۆزىنى ئەسلەتمىگەن بولسام، ئۇ يىگىتنىڭ ئىستىقبالى نېمە بولۇر ئىدىكىن؟!

دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك مەسىلە:

يۇقىرىقى سۆزلەردىن «گۇناھ ھەر قانداق ياخشىلىقتىن ياخشى» دېگەن مەنا چىقماستىن، بەلكى، ئۇنىڭدىن مۇنداق ئىككى تۈرلۈك مەنا چىقىدۇ:

1. ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنىڭ قىلغان ياخشى ئىشلىرىغا قارىتا، چوڭلۇق، مەغرۇرلۇق، ئۆزىنى كۆرۈپ قېلىش... قاتارلىقلار قەتئىي بولماسلىقنىڭ لازىملىقى، بەلكى زۆرۈرلىكى.

2. گۇناھ قىلغۇچىلارنىڭ قىلىپ سالغان گۇناھلىرى تۈپەيلى، روھىي چۈشكۈنلۈك، ئۆز - ئۆزىگە ئىشىنەلمەسلىك.... قاتارلىقلارغا ئۇچراپ ئاللاھنىڭ ئىلتىپات - مەرھەمەتىدىن ئۈمىد ئۈزمەسلىكنىڭ لازىملىقى.

مۇكەممەل ۋە ئەتراپلىق بولۇش

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر چۈشەنگەن ۋە ئەمەلىيەتتە كۆرسەتكەن پېتى بولغان تاكامۇللىشىش ۋە ئەتراپلىق، ھەممە تەرەپتە ئوخشاش تەربىيىلىنىپ يىتىشىش ئىسلام تەربىيىسىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىدىندۇر.

ئىسلام تەربىيىسى ئىنساننىڭ ئەمىلىي تەرەپلىرى ئىچىدىن بىر تەرەپكىلا، خۇددى ھەر بىر ساھەدىكى كىشىلەر ئۆز ساھەسىدىكى خىزمىتىگىلا ئەھمىيەت بەرگەندەك، قايسىبىر تەرەپتىنلا ئىختىساسلىق بولۇپ يىتىشىش، شۇنىڭغا قانائەتلىنىپ قېلىپ ئۆز ساھەسىنى ئاساس قىلغان بىر خىل تەرەپنىلا تۇتۇۋالغاندەك قىلماستىن ھەممە تەرەپتىن ئەتراپلىق تەربىيىلەشنى مۇھىم بىلىدۇ.

تەسەۋۋۇپچىلار ۋە ئەخلاقشۇناسلار ئەھمىيەت بىرىدىغان روھىي ۋە ئەخلاقىي تەرەپكە پۈتۈن ئەھمىيەتنى قارىتىپمۇ تۇرۇۋالمايدۇ. ئەقىلشۇناسلار، پەيلاسوپلار پۈتۈن تىرىشچانلىقلىرى بىلەن ئەھمىيەت بەرگەن پىكىرى تەرەپكىلا توختىلىپمۇ قالمايدۇ. يەنە ئۇ تەربىيە ئەسكەرلەر قىزىقىدىغان چېنىقىش ۋە ئەسكەر بولۇشلارغا پۈتۈن ھىممىتىنى قارىتىپ باشقىسىنى تاشلاپمۇ قويمايدۇ. شۇنىڭدەك، ئۆزىنىڭ بارلىق قىزىقىشىنى ئىجتىمائىي ئىسلاھاتچىلاردەك ئىجتىمائىي تەربىيەگىلا قارىتىپ تۇرۇۋالمايدۇ.

ئىسلام تەربىيىسى ئەمەلىيەتتە، مۇشۇ تەرەپلەرنىڭ ھەممىسىگە پۈتۈن ئەھمىيەت بىرىدۇ ۋە ھەر تۈرلۈك تەربىيىلىنىشكە

رىغبەتلەندۈرىدۇ. مانا بۇنداق تەربىيە ئىنساننىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى، ئەقلىنى، قەلبىنى، روھىنى، بەدىنىنى، ئەخلاقىنى، مېجەز - خۇلقىنى، ئىدىيەۋى تونۇشىنى تەربىيەلەيدىغان، شۇنىڭدەك، ئۇ ئىنساننى ھاياتنىڭ خوشاللىقى، خاپىلىقى، تىنچلىقى، بىئاراملىقىغا تەربىيەلەيدۇ. ھەمدە ئۇنى ياخشىلىق، يامانلىق، خۇشاللىق، خاپىلىق قاپلىغان جەمئىيەتكە قارشى تۇرالايدىغان قىلىپ تەييارلايدۇ. ئىجتىمائىي تەربىيە ۋە كۆرەش قىلىش تەربىيىسىگە كۆڭۈل بۆلمەي بولمايدۇ. بۇنداق قىلغاندا، شەخسى باشقا جايدا، ئەتراپىدىكى جامائە باشقا جايدا ياشاشتىن ئىبارەت بىرلىكسىز ھاياتنى ئاخىرلاشتۇرغىلى بولىدۇ.

ئىسلام ئۆزىنىڭ تاكامۇللىقى ۋە ئەتراپلىقلىقى بىلەن ئەقىدە، ئىبادەت ۋە قانۇن مەيدانىدا ئۆزگىچە بولغاندەك، تەربىيە مەيدانىدىمۇ ئالاھىدىلىككە ئىگە.

مەن تۆۋەندىكى بەتلەردە «بۇرادەرلەر» تەربىيىسى، ئىنچىكلەپ ئېيتقاندا، ئىسلام ئەھمىيەت بەرگەن ئاساسى تەرەپلەرنى قىسقارتىپ - قېرىنداشلار چۈشەنگەن ۋە ئىجرا قىلغان پېتى سۆزلەيمەن.

روھىي تەرەپنى، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئىلاھىي تەربىيە تەربىيىنى يۇقىرىدا ئايرىم - ئايرىم سۆزلەپ ئۆتتۈم، ھەم بۇ تەربىيەنىڭ ئۆزى يالغۇز ھالدا، ئىسلام تەربىيىسىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بىرى، بەلكى ئاۋۋالقى خۇسۇسىيەتنى بولۇشقا لايىق ئىكەنلىكىنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتتۈم.

ئىسلام تەربىيىسىنىڭ ئىنساندىكى ئەقلىي تەرەپكە بولغان قارشى

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى قېرىنداشلار، ئىسلامنىڭ ئەقىلگە بەك ھۆرمەت قىلغانلىقىغا ئەگىشىپ، مۇشۇ تەرەپكە بەك چوڭ ئەھمىيەت بېرىدۇ.

ئاللاھ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلغان بىرىنچى ئايەت

مانا بۇ:

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

«ياراتقان پەرۋەردىگارنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن» (سۈرە ئەلەق

1 - ئايەت).

ئوقۇتۇش، بىلىم ئېلىش دېگەن ئەقىل بىلەن بولىدىغان ئىش

ئىكەنلىكىگە ھەممە ئادەم ئىشىنىدۇ.

ئىسلام ئەقىلگە ھۆرمەت قىلىدىغان، ئۇنى دەۋەتنىڭ ئاساسلىق نوقتىسى قىلىدىغان، مۇكاپات - جازانىڭ يادروسى قىلىدىغان دىندۇر.

قۇرئان بولسا، «أفلا يعقلون» «ئۇلار ئەقىل ئىشلەتمەمدۇ؟»، «أفلا

تتفكرون» «تەپەككۈر قىلمامسىلەر؟»، «» «ئەقلى بار

قەۋم ئۈچۈن دەلىل بار»، «لقوم يتفكرون» «تەپەككۈر قىلىدىغان قەۋم

ئۈچۈن»، «» «ئەقىل ئىگىلىرىگە»..... دېگەن

ئايەتلەر بىلەن توشۇپ كېتىگلىكتۇر.

ئىسلام كۆرسەتمىسىدە، تەپەككۈر قىلىش ئىبادەت، ھۆججەت تەلەپ

قىلىش ۋاجىب، ئىلىم تەلەپ قىلىش پەرز، ئىنتىلمەسلىك رەزىللىك،

قارىغۇلارچە ئەگىشىش جىنايەت دەپ كۆرسىتىلگەن.

ئىسلام مۇسۇلماندىن ئۆز رەببىنى دەلىل ئارقىلىق تونۇشنى، ئۇنىڭ دەۋىتىنىڭ ئەقلىي قاراشقا ئىگە بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. قارىغۇلارچە ئېيتقان ئىماننى قوبۇل قىلمايدۇ، مۇستەقىل پىكىر ئىشلىتەلمەيدىغان، باشقىنىڭ پىكىرى بۇيىچە ئىش قىلىدىغان، تەپەككۈر قىلماي، دەلىل سۈرۈشتە قىلمايلا، يىتىلگەن ئادەمنىڭ يىتىلىشىگە ئەگىشىپ كېتىدىغان ئادەمدىن رازى بولمايدۇ، ھەمدە خالىمايدۇ. بەلكى، ئىسلام ئەقىل ئىشلىتىش، تەپەككۈر قىلىش، چۈشەنچە ھاسىل قىلىش لازىم دەپ كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ قانداقلا كىشىگە ياخشىلىقنى ئىرادە قىلسا، ئۇنى دىندا چۈشەنچىگە ئىگە قىلىدۇ.»

ئىنساننىڭ ھايات يولى - كائىناتنى، ھايات يولىنى، ئىنسانىي بۇرچىنى تەپەككۈر قىلىش، تەسەۋۋۇر قىلىشتىن ئىبارەت بىر كۆرگەزمە سۈرەت بولغىنى ئۈچۈن، ئەقلىي تەربىيىمۇ (تەپەككۈر قىلىش، تەسەۋۋۇر قىلىش ئەقىل بىلەن بولغاچ) ئىمانىي تەربىيە، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، روھىي تەربىيە مۇھىم بولغاندەك مۇھىمدۇر دېسەك ئەجەبلىنەرلىك بولماس. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا «دىننى چۈشىنىش» نى بەيئەت ئاساسلىرىنىڭ بىرىنچىسى قىلىپ بىكىتتى ۋە ئۇنى ئىخلاس، ئەمەل، جىھاد، قېرىنداشلىق قاتارلىق ئاساسلىق دەۋەت ئاساسلىرىغا ئىگە قىلدى، چۈنكى، چۈشۈنۈش (چۈشۈنۈشمۇ ئەقىل بىلەن بولىدۇ دېمەكچى) ھەممىنىڭ ئالدىدا تۇرىدۇ، ھەرقانداق كىشى ھەققە ئىخلاس قىلىش، ئۇنى ئىجرا قىلىش ۋە شۇ يولدا كۈرەش قىلىشقا،

شۇ ھەقىنى تونۇغان ۋە چۈشەنگەندىن كېيىنلا ئاتلىنالايدۇ.

قۇرئان ئىلىمىنى ۋە شۇ ئىلىمنىڭ نەتىجىسى ياكى ھوسۇلى بولغان ئىمان ۋە باش ئىگىشتىن ئىلگىرى كەلتۈرىدۇ، ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا

بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ

﴿ئاللاھ تائالانىڭ مۇنداق قىلىشى﴾ ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ قۇرئاننىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ تەرىپىدىن كەلگەن ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى بىلىشلىرى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىشلىرى، دىللىرىنىڭ قۇرئانغا بويسۇنۇشى ئۈچۈندۇر ﴿سۈرە ھەج 54 - ئايەت﴾.

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ جامائەتنىڭ غەرەزلىرىنى ۋە ھەرىكەت - نىشانلىرىنى بايان قىلىشتىكى ئاساسى تۈزۈم - ئىنتىزام ھەققىدە بىر كىتاب بار بولۇپ، ئۇنىڭ بېشىدا «ئىلمىي غەرەز» دېگەن بىر ماۋزۇ بار بولۇپ، ئۇ قۇرئان كەرىمنىڭ دەۋىتىنى ئۆز خاراكتىرى ۋە ئەتراپلىقلىقىغا باپ، زامان روھىغا ئويغۇن رەۋىشتە كىشىلەرنىڭ زېھنىگە توغرا قىلىپ بىرلەيدىغان ھەمدە ئۇ دەۋەتتىن ئاساسسىز سۆزلەرنى ۋە گۇمانىي قاراشلارنى رەت قىلالايدىغان ئالاھىدە بىر شەرھىيىسى بىلەن يېزىلىپ چىققان ئىدى.

ئىككىنچى نىشان: «ئەمەلىي غەرەز» بولۇپ، بۇ نىشان كىشىلەرنىڭ قەلبلىرىنى، نەپسىلىرىنى قۇرئاننىڭ پىرىنسىپلىرىغا جۇغلاش، ئۇلاردا قۇرئاننىڭ ئۇلۇغ تەسىراتلىرىنى يېڭىلاش..... ئارقىلىق

ۋە مۇشۇنداق قىلىشنىڭ ۋاسىتىلىرى بولغان ئوخشاشمىغان تۈردىكى دىنىي دەۋەتنى تارتىش، نەشرىيات، تەربىيە يوللىرى ئارقىلىق، قۇرئاننىڭ پىرىنسىپلىرىگە ھەيئەت ئەزالىرى تەبىئىتىدە (ئاڭلىق، رېتىملىق ھالدا) دەۋەت قىلىش، ئۇ دەۋەتنى ئېغىزدا ئەمەس، بەلكى ئەمەلىيەتتە كىشىلەرنىڭ كۆڭۈللىرىدە شەخسىي ۋە ئائىلىلەر بۇيىچە ئورنىتىش ئارقىلىق ئېلىپ بېرىش ۋە ئۇلارنى ھەر جەھەتتە، مەسىلەن: جىسمانىي جەھەتتە چېنىقىش بىلەن، روھى جەھەتتە ئىبادەت قىلىش بىلەن، ئەقلىي جەھەتتە ئىلىم - بىلىم بىلەن يېتىلدۈرۈپ، ياراملىق - كېرەكلىك قىلىپ تەربىيەلەش ئارقىلىق بارلىققا كېلىدۇ.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» نىڭ «مۇسۇلمانلارنى ئەقلىي ئاساستا، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئاڭ - سەۋىيە ئاساسىدا بارلىققا كەلتۈرۈش كېرەك.» دېگەن بىر پىرىنسىپى بار بولۇپ، ئۇلار بۇ پىرىنسىپنى ئۆزلىرىنىڭ تەربىيە ئۇسۇلى، تەربىيە پروگراممىسىنىڭ باش قىسمى قىلىپ بىكىتكەن ھەمدە ئۇ پىرىنسىپنى باش پروگرامما قىلىپ بىكىتكەن. ئاشۇ تەربىيە ئۇسۇلى يۇقىرىدا بىز سۆزلەپ ئۆتكەن ئىككى غەرەزنى ئاساس قىلغان.

بۇ يەردىكى ئەقلىي ئاساستا بارلىققا كەلتۈرۈش دېگەن سۆز: دىنىي ۋە ھاياتىي توغرا چۈشەنلەيدىغان ۋە قوبۇل قىلىنارلىق بولغان ئەقلىي بارلىققا كەلتۈرۈش ئاساسىغا قۇرۇلىدۇ دېگەن سۆزدۇر. شۇ مەزمۇندىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ھەر بىر مۇسۇلمان ئىسلام دىنىدىكى ئاڭلىقلىقتىن ئۆز ئەقىدىسىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدىغان، ئىبادەتنى توغرا بەلگىلەپ بېرەلەيدىغان، ئەقىدە يولىنى مۇستەھكەم قىلىپ بېرەلەيدىغان، ھالال -

ھارام، بۇيرۇق - تۇسۇش قاتارلىق ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىلىرىدە توختىتالايدىغان دەرىجىدە ئاڭلىقلىق ھاسىل قىلىش كېرەك. ئۇنىڭ نۇرىدا ھادىسىلەرگە، شەخسلەرگە، كىشىلەرنىڭ ھايات مەيدانلىرىغا ۋە تۈرلۈك مەسىلىلەرگە ئىسلامنىڭ تېگى - ماھىيىتىدىن نەزەر سالىدىغان ۋە ئىسلامىي پىرىنسىپ بىلەن ھۆكۈم قىلىدىغان مۇسۇلمانغا لايىق ئەقىل بىلەن ھۆكۈم قىلغىلى بولىدۇ. شۇنىڭدەك ھەر بىر مۇسۇلمان ئۆز ئەتراپىدىكى ھاياتنى، ئۇ ھايات قانداق ماڭىدۇ؟ قانداق ئۆزگىرىدۇ؟ قانداق تەسىر قالدۇرىدۇ؟ ھاياتنى داۋاملاشتۇرۇش، ئۇنى ئۆزگەرتىش ۋە تەسىر كۆرسىتىش ئامىلى نېمە؟ ئۇلارنى چۈشىنىش بەكمۇ زۆرۈر.

ھەر بىر مۇسۇلمان بۇرادەر ئۆزى ياشاۋاتقان كەنت - شەھەرگە ئوخشاش كىچىك جەمئىيەتنى، جۇغراپىيە ياكى سىياسىي مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا - تونۇشى، كېيىن ۋە تەنگە ئوخشاش ئوتتۇرا ھال جەمئىيەتنى تونۇشى، ئۇندىن كېيىن چوڭ ۋە تەن - ئەرەب ۋە تىنىنى - قولتۇقتىن ئوكيانغىچە، ئۇندىن كېيىن ئەڭ چوڭ ۋە تەن - ئىسلام ۋە تىنىنى تونۇشى تېخىمۇ مۇھىم بىر مەسىلە. ھەمدە يەھۇدى، خىرىستىئان، خۇداسىزلار ۋە ئۇلارنىڭ ئىسلام دۇنياسىنىڭ يۈرىكىگە كىرىۋالغان مۇسۇلمانلىق دەۋاسى قىلغۇچىلار، دورامچۇقلار، ئاداۋەتچىلەر، پۇلپەرەس سىستېمىلار ۋە ئۇندىن باشقا مەنەپكە قۇل بولغانلار قاتارلىق دۈشمەن خىزمەتچىلىرىدىن ئىبارەت مۇسۇلمانغا قارشى تاجاۋۇزچى كۈچلەرنى ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ تۇنۇپلىشى ئالاھىدە مۇھىم بىر مەسىلە.

يۇقىرىقى مەسىلىنى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى

بۇرادەرلەرنىڭ ئاڭلىقلىقنى ئاساس قىلغان تەربىيە پروگراممىسى كامىل ئۆتەشكە تېگىشلىك ۋەزىپە دەپ قارىغان مەسىلىدۇر.

ئىسلام تەربىيىسى مەيداندىكى ھەر بىر خەۋەر ۋە باشقا تۈردىكى خەۋەرلەرگە ئاساسلىنىپ ئاڭلىقلىق تەربىيىسى ھەققىدە يەنە بىر ئاز يازماقچىمەن.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر ئىسلامنى كونا ۋە يېڭى چۈشىنىشتە چۈشەندى. بۇرادەرلەرنىڭ ئىسلامنى چۈشىنىشى خالايققا، ھەتتاكى مۇسۇلمانلارغىمۇ غەلىتە تۈيۈلۈپ قالغان ئىدى.

بۇرادەرلەر ئىسلام دېگەن: دىن، دۆلەت، ئىبادەت، رەھبەرلىك، روھانىيلىق، ئەمەلىيەت، ناماز، جىھاد قىلىش، قۇرئان ۋە قېلىچ دەپ ئوتتۇرىغا قويغان ۋاقىتتا يات يېڭى بىر گەپ ئوتتۇرىغا چىقتى دېگەندى. شۇڭا، خالايقنىڭ تىلى بۇيىچە يېڭىچە چۈشىنىش دەپ ئاتاپ قويدۇق. شۇ ھەرىكەتنى تەسىس قىلغۇچى ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «20 ئاساس» نىڭ بىرىنچىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئىسلام ھاياتنىڭ ھەممە كۈرۈنۈشىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، ھەممىگە ئەتراپلىق نەزەر سالىدىغان ئىنتىزامدۇر. ئىسلام - دۆلەت ۋە ۋەتەندۇر ياكى ھۆكۈمەت ۋە ئۈمىتتۇر، ئىسلام جىھاد ۋە چاقىرىقتۇر ياكى ئەسكەر ۋە پىكىر قىلىشتۇر، ئىسلام - مەدەنىيەت ۋە قانۇندۇر ياكى ئىلىم ۋە ھۆكۈم قىلىشتۇر، ئىسلام - ئەخلاق ۋە قۇۋۋەتتۇر ياكى رەھمەت ۋە ئادالەتتۇر، ئىسلام - ماددا ۋە بايلىقتۇر ياكى ھۈنەر - كەسىپ ۋە سانائەتتۇر، ئىسلام - سالامەت، پاكىزە ئەقىدە ۋە توغرا ئىبادەتتۇر،

دۇنيا بىلەن ئاخىرەتنى ئوخشاش تۇتىدۇ. »

غەربلىكلەر - خىرىستىئانلار دىنىنى «دىن دېگەن: ئىنسان بىلەن ئاللاھنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە بولۇپ، دىننىڭ ئورنى مەسجىد ۋە ئىبادەتخانىلاردىنلا ئىبارەت، دىننىڭ دۆلەت ۋە جەمئىيەتكە ئالاقىسى يوق» دەپ چۈشىنىدۇ. بۇ چۈشەنچە نۇرغۇنلىغان كىشىلەرنىڭ ئېغىغا سېلىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن بۇرادەرلەرنى «دىن بىلەن سىياسەت ئوتتۇرىسىنى ئارىلاشتۇرۇپ بىرلەشتۈرۈپ قويدى» دەپ ئەيىبلەشلىرىگە ۋاسىتىمۇ بولۇپ قالدى.

ئىسلامنى يۇقىرىقىدەك چۈشىنىش كىشىلەرگە يېڭى تويۇلۇپ قالغىنى ئۈچۈن، ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى بۇ چۈشەنچىنى «مۇسۇلمان قېرىنداشلارنىڭ ئىسلامى» دەپ ئاتىدى. لېكىن، ئەمەلىيەتتە بولسا بۇ چۈشەنچە ئىسلام ئۆزى تەقدىم قىلغان قەدىمقى، ئەڭ دەسلەپكى چۈشەنچە ئىدى. چۈنكى، بۇ چۈشەنچە رەسۇلۇللاھنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ۋە ئۇلارغا سەمىمىيلىك بىلەن ئەگەشكەن كىشىلەرنىڭ «بىزنىڭ ئىسلامىمىز قۇرئان ۋە سۈننەت كۆرسەتكەن يول» دەپ چۈشەنگەن چۈشەنچىسىدۇر.

ھازىرقى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسلام دىنىنى چۈشىنىشى چوڭ ئىككى ئىش سەۋەبىدىن ناچارلىشىپ كەتتى:

1. «ئارقىدا قېلىش» دەۋرلىرىنىڭ مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئۇزۇن مۇددەت ئورنىشىپ قېلىپ، بۇ چۈشكۈنلۈك، چىكىنىش، ئارقىدا قېلىش زامانلىرىدىن تىزراق قۇتۇلالمىغانلىقى، شۇ دەۋرنىڭ مۇددەتنىڭ ئاز بولمىغانلىقى، شۇ زامانلاردا ئازغۇنلارنىڭ ئۆزگىرىشى، ناتوغرا كۆز

قاراشتىكى كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىشىنى توغرا قىلىپ كۆرسىتىشى ۋە بىلىمىز ئادەملەرنىڭ قۇرئان مەنىسىنى مەقسەتلىك ئۆزگەرتىپ چۈشەندۈرۈشى، بىر تەرەپتىن ئىسلام ئىچىگە يامان تەسەۋۋۇرلار، بىدئەتلەر (يەنى دىندا يوق ئىشلار) ۋە خاتا - شالغۇت ئىشلارنى پەيدا قىلغانلىقى، يەنە بىر تەرەپتىن ئىسلامنىڭ گۈزەل جامالىنى باشقىلارغا قەبىھ كۆرسىتىپ، ئىسلامنىڭ بىرلىك، ئىناقلىق ئاساسىنى بوشىتىپ ئىسلامنىڭ ھۆكۈم ۋە تەلىملىرىگە تەسىر يەتكۈزگەنلىكى، شۇ سەۋەبتىن، كېيىن مەيدانغا چىقىرىلىشىغا تېگىشلىك بولغىنى بۇرۇن، بۇرۇن مەيدانغا چىقىشقا تېگىشلىك بولغىنى كېيىن، چوڭ بولۇشقا تېگىشلىك بولغىنى كىچىك، كىچىك بولۇشقا تېگىشلىك بولغىنى چوڭ بولۇشتەك نۇرمالسىز ئەھۋاللارنىڭ مەيدانغا چىققانلىقى، شۇنىڭغا ئەگىشىپ قارىغۇلارچە ئەگىشىش، مەزھەب، تەرەپكەشلىك قىلىش ئەۋج ئالغانلىقى..... قاتارلىقلارنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسلامنى توغرا چۈشىنىشىگە تەسىر يەتكۈزگەن بىرىنچى مەسىلە دېيىشكە بولىدۇ.

2. چەتئەللىكلەر مۇسۇلمانلارنى ئىشغال قىلىۋالغان دەۋرلەردە ئۆزلىرىنىڭ ئاڭ - پىكىرىنى مۇسۇلمانلارغا سىڭدۈرگەنلىكىنىڭ نەتىجىسى بولۇپ، ئۇلار ئۆز پىكىرلىرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ ھاياتىغا يېڭى - يېڭى چۈشەنچە ۋە روھىي پىكىرلەر ھالىتىدە كىرگۈزدى. بۇ پىكىرلەرنىڭ مۇسۇلمانلار ئارىسىدا راۋاج تېپىپ ئورۇنلىشىپ قېلىشىغا «تەربىيە - تەلىم ئاساسلىرى، مەدەنىيەتلەشتۈرۈش، ئىنتىلدۇرۇش» مۇئەسسەسىلىرى يېقىندىن ياردەمدە بولدى .

① ھەر قانداق ئۆزگەرتىش مائارىپ ئارقىلىق ياشلار بىلەن باشلىنىدىغانلىقىغا ئىشارەت - ت.

ئەنە شۇ پىكىر قۇللۇقىغا ياردەم بەرگەن ئەڭ خەتەرلىك ئامىل: ئاشۇ ئىشغالىيەتچى مەلئۇنلارنىڭ شۇ پىكىر قۇللۇقى ئارقا كۈرۈنۈش قىلىنغان ھالدا، ئۆزلىرى بۇيرىغان بويىچە ئىش قىلىدىغان، ئۆزلىرىنىڭ چەتئەل سۈتىنى ئەمدۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ ھايات پەلسەپىسىدىن ئۇزۇقلاندۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ نەزەرىيەسىنى ئۈگىتىپ، يوليۇرۇقلىرىنى ئاغزىغا تاشلاپ بىرىپ، شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ پىكىرىنى قوللايدىغان، زىيالىي ئاتالغان بىر بۈلۈك مۇسۇلمان ئەۋلادلىرىنى يىتىشتۈرۈپ چىققانلىقى. نەتىجىدە شۇ مۇسۇلمان ئەۋلادلىرىنىڭ ئەقىللىرى، دىللىرى ئەجنەبىيلەرنىڭ ئەخلاقسىز، پەسكەش مەدەنىيەتلىرىگە ئەجەبلىنىشى، ئۇلارنىڭ قانۇنىنى ھۆرمەت قىلىش، ئۇلارنى دوراپ ئۆز ئۆرپ - ئادىتىنى تاشلاشنى ياخشى كۆرۈش قاتارلىقلار بىلەن توشۇپ كەتكەنلىكى، ھەمدە ئاشۇ ئەجنەبىيلەرنىڭ مۇسۇلمان ئەۋلادلىرىغا مۇسۇلمانلارنىڭ دىنى، مەدەنىيىتى ۋە مىللىي مىراسلىرىدىن پەقەتلا ئاز بىر قىسمىنى يوق ھېسابتا، باھاسى ناچار (يەنى مۇھىم بولمىغانلىرى)، مەزمۇنى زىتتەك، شەكلى، سۈرىتى ئۆزگەرتىلگەن تەرەپلىرىنىلا بەكمۇ ئاز سۆزلەپ بەرگەنلىكلىرى..... قاتارلىقلار شۇلارنىڭ پىكىرىنى راۋاجلاندۇرۇشقا چوڭ ھەسسە قوشقان، شۇنداقلا مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسلام دىنىنى خاتا چۈشىنىپ قېلىشىغا ئاساسى سەۋەب بولغان ئەھۋاللاردۇر.

شۇڭا ھازىر بىز ئۆز ۋە تەنلىرىدە ياشاپ تۇرۇپ، ۋە تەنلىرىگە يات، ئۇنىڭدىن ئۈمىد كەن ھالدا ياشاۋاتقان، قارىماققا يۈزلىرى، تەقى - تۇرقى مۇسۇلمانچە، ئەرەبچە تۇرسىمۇ، مۇسۇلمانلار ئولتۇراقلاشقان جايلاردا ئولتۇراقلىشىپ قالغان بولسىمۇ، ئەقىللىرى ياۋرۇپا ياكى ئامېرىكىچە «مۇسۇلمان» لارنى ئۇچراتساق، ئۇنچۇۋالا ھەيران قېلىشنىڭ ھاجىتى

يوق.

قەدىمقى جاھىللىق ۋە ھازىرقى يېڭى جاھىللاشتۇرۇش تەسىرلىرىگە تاقابىل تۇرۇش، ئەقىدىنى دىن كۆرسەتكەندىن ئارتۇق ياكى كىمەيتىش قاتارلىق شالغۇتلار گۇڭگا قىلىۋېتىشتىن بۇرۇن، دىن ھەققىدىكى چىڭىش سۆزلەردىن، بەزىلەر پەيدا قىلىۋالغان تەسلىكلەردىن، «بىلەرمەن» لەرنىڭ ئېتىرازلىرىدىن ساقلىنىپ، بەلكى يىراقلىشىپ تۇرۇپ شۇ ئەقىدىنى ئىسلامنىڭ توغرا - سۈزۈك مەنبەسىدىن ھاسىل قىلالايدىغان ئاڭلىق «مۇسۇلمانلارنى» يىتىشتۈرۈپ چىقىشتىكى مۇكەممەل پروگراممىسى ھەققىدە تىرىشچانلىق كۆرسىتىش، مانا بۇ ئىككىسى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ۋەزىپىلىرىدىن بىرى ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن قۇرئان كەرىم ۋە ئۇنىڭ تەپسىرى - «ساھابىلارنىڭ تەپسىرى ئۇندىن كېيىنكىلەرنىڭ تەپسىرىدىن بۇرۇن ئاساس قىلىنىدۇ» دېگەن شەرت بىلەن تەشكىلاتتىكىلەرنىڭ ئالدىدا ئاڭلىق - سەۋىيەلىكنىڭ بىرىنچى مەنبەسى ھېسابلىنىدۇ. تەپسىر ھەققىدىكى شەرتكە ئاساسەن ئۇلار «ئىبنى كەسىر» نىڭ قۇرئانغا يازغان « (تەفسىر

ئىبنى كەسىر) دېگەن تەپسىرىگە بەكمۇ يېپىشىدۇ ۋە ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ ئۈستۈن مۇراجىئەت ئورنى قىلىدۇ. (ئەمەلىيەتتىمۇ بۇ تەپسىر ھەدىس ئارقىلىق تەپسىر قىلىنغان ئەڭ ئىشەنچلىك تەپسىردۇر.)

2. مەنبە: ئىشەنچلىكلىرىنى بىلىشتە ۋە ئۇنى ئىزاھلاشتا ئىشەنچلىك ھەدىس ئىمالىرىگە مۇراجىئەت قىلىش شەرتى بىلەن

ئىنىقلانغان ھەدىستۇر.

ئۇستاز، شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «20 ئاساس» نىڭ 2 - ئاساسدا «قۇرئان كەرىم ۋە مۇنەۋۋەر سۈننەت، ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ ئىسلام ھۆكۈملىرىنى تۇنۇشتا مۇراجىئەت قىلىدىغان ئىشەنچلىك مەنبەسىدۇر» ۋە «قۇرئان كەرىمنى چۈشەنگۈچى، قۇرئان كەرىمنى ئۆز مەنپەئەتىگە توغرىلىماستىن، بەك قىيىنلىقىمۇ كەتمەستىن ئەرەب تىلى قاندىلىرىگە ئۇيغۇن چۈشەنسە بولىدۇ، ھەدىسنى چۈشىنىشتە، ئىشەنچلىك ھەدىس ئالىملىرىنىڭ ئەسەرلىرىگە مۇراجىئەت قىلىنىدۇ» دەيدۇ.

ئەھۋال شۇنداق بولغاچقا، تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر قۇرئان ۋە ھەدىس ئىلىملىرىنى ئۈگىنىشكە بەكمۇ ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى ۋە ئىمام نەۋەۋىينىڭ «رياض الصالحين» (رىيازۇسسالىھىن، يەنى ياخشى كىشىلەرنىڭ باغچىسى) دېگەن كىتابىغا ئوخشاش بەزى ھەدىس كىتابلىرىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. ئۇلار يەنە ھەدىس ئىلمىگە ئەھمىيەت بەرگەندەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئۈگىنىشكە ۋە ئۇنى چۈشىنىشكە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئىسلامنىڭ ئەمەلىي تەدبىقلىغان نەمۇنىسى ۋە قۇرئاننىڭ ئەمەلىي تەپسىرى دەپ ھېسابلاپ تۇرۇپ ئۇنىڭدىن ئىبەرەت خۇلاسە قىلىشنى (يەنى ئۆزلىرىنىڭ ھاياتى تۇرمۇشلىرىنى شۇنىڭغا سېلىشتۇرۇپ، توغرا - خاتانى شۇنىڭغا قاراپ بەلگىلەپ ھەر تەرەپتىن زىيان تارتماسلىقىنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلاشنى) مۇھىم دەپ بىلدى ۋە كۆڭۈل قويۇپ ئۈگەندى.

بۇرادەرلەر ئۆزلىرىنىڭ دىنىنى يۇقىرى سەۋىيە بىلەن تونۇش بىلەن بىرگە، ئىسلام تارىخىدىن ۋە تارىختا ئۆتكەن قۇماندان، رەھبەر، ئالىم،

ئىسلاھاتچىلاردىن ئىبارەت قەھرىمانلارنىڭ تەرجىمىھاللىرىدىن بىخەۋەر قالغىنى يوق. شۇنىڭدەك بۇرادەرلەرنىڭ تەربىيە پروگراممىسى دىنى پىكىر، سىياسىي جەھەتلەردە يەھۇدىلار، ئاللاھسىزلار، خىرىستىئانلار، مۇستەملىكىلەر، مەسۇنىيلەر، بەھائىيەلەر، قادىيانلەر قاتارلىق تاجاۋۇزچى دولقۇنلار ۋە دۈشمەنلىك قىلغۇچى كۈچلەرنى ھەم ئونتۇپ قالغىنى يوق.

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ جامائەسى (يەنى بىرلىكى) ۋە ئۇلارنىڭ مەركەزلىرى، ئىسلامىي ئىلىمنىڭ ۋە ئومۇمىي ئىسلام ساقلنىشىنىڭ مۇھىم ئامىلى بولغانلىقى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ «ئائىللىرىنىڭ»، پىكىرى تەربىيەنىڭ مۇنتىزىم، زەنجىرىسىمان ھالقىلىرى بولغانلىقى شۈبھىسىز بىر ھەقىقەت بولۇپ، بۇ تەربىيە ئۆز مېۋىسىنى خەلق پەرزەنتلىرىدىن ئىبارەت كەڭرى بىر جەمئىيەت ئادەملىرىدە مەي باغلاتتى. دېمەككى، ئۇلارنىڭ ئەقىللىرى ۋە ھىمە - خۇراپاتلاردىن ئازاد بولدى. كۆزلىرى بۈيۈك ئىسلام دۇنياسىغا قارىتا ئېچىلىپ تار ۋە تەنپەرۋەرلىك رامكىسىدىن كەڭرى كەتكەن ئىسلامىيەت ئۇرۇنلاشقان ئىسلامىي مەيدانغا چىقتى. ھەمدە ئۇلار ئۆتكۈر كۆزلىرى ۋە (ھەقىقەت نۇرى بىلەن ئېچىلغان) نۇرلۇق ئەقىللىرى بىلەن ئىسلامنىڭ بىپايان مەدەنىيىتىگە ۋە ئۇ مەدەنىيەتنىڭ ئاخىرقى نىشان مەنزىللىرىگە تولۇق خەۋەردار بولدى.

مۇستاپا كامال ۋە سەئىد زەغلۇل دەۋرىدىن باشلاپ ئاتىپى ۋە

① بىر خىل خاتا ئېقىمدىكى كىشىلەرنىڭ نامى - ت

② خۇدالىق دەۋاسى قىلغان «بەھا» ئىسىملىك مەلئۇننىڭ ئەگەشكۈچىلىرى - ت

③ ھىندىستانلىق پەيغەمبەرلىك دەۋاسى قىلغان «غۇلام ئەھمەد قادىيانى» ئىسىملىك مەلئۇننىڭ ئەگەشكۈچىلىرى - ت

ختاۋى تەبىئىتىنىڭ مىسر ئاممىسىغا غالب بولۇۋالغانلىقى، خەلق توپىغا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ سانىنىڭ كۆپلىكى مەخپى ئەمەس. مۇشۇ ۋاقىتتا كىشىلەر، يۈرەكلىرىنىڭ ئويغىنىشى ۋە روھىي دۇنياسىنىڭ ئۇرغۇشىغا ھاجەتمەن بولۇۋاتقان ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە ۋە باشقا پارتىيىلەردىن ئىبارەت ئىسلام پىكىرىگە قارشىلاشقۇچى پارتىيىلەر تېخى بارلىققا كەلمىگەن بولسىمۇ، لېكىن تەشكىلاتتىكى ئاممىنىڭ بىر تەرەپتىن دەۋەت بىلەن، يەنە بىر تەرەپتىن شۇ دەۋەتنىڭ تەقەززاسى بويىچە ئەمەلىي ھەرىكەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىپ تۇرۇۋاتقانلىقى ۋە شۇ تەشكىلات مەيدانغا كەلگەندىن تارتىپ سىقىلىشقا ۋە باشقىلارنىڭ قارشى دۈشمەنلىك ھەرىكەتلىرىگە ھەمىشە دۇچ كىلىپ تۇرغانلىقى سەۋەبلىك بەزى نەتىجىلەر قولغا كەلگەن بولسىمۇ، بىراق، پىكىرى كۆز قاراشنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ھەققىدىكى تەربىيە «نەتىجىسى» تەشكىلاتتىكى ئاممىنىڭ زور قىسمىنىڭ كۆز قارىشىدىكى تەلەپكە لايىق نەتىجە بولالمىدى. شۇنىڭدەك، يۇقىرىقى سەۋەبلەر بۇرادەرلەرنىڭ پىكىرى ۋە ئىلمىي نىشانلىرىنىڭ پىشىپ يېتىلىشىنى 40 - يىللارنىڭ ئاخىرى ۋە 50 - يىللارنىڭ باشلىرىغا كىچىكتۈرۈپ قويۇشنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئەنە شۇ ۋاقىت كىچىكلەر زورىيىپ، چوڭلار پىشىپ يېتىلىپ، يۇشۇرۇن قابىلىيەتلەر ئاشكارىلانغان بىر ۋاقىت ئىدى. (تەشكىلاتتىكىلەر ھەر تەرەپتىن پىشىپ يېتىلگەن دەۋر ئىدى دېگەن سۆز بولسا كېرەك - ت)

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ھاياتىنىڭ ئاخىرلىرىدا بىر تەرەپتىن تەشكىلاتتىكى جامائەتنىڭ ھەر بىر شەخسلىرىنىڭ ئالدىدا ئىلمىي ۋە پىكىرى تەربىيە تەرىپىنى

چوڭقۇرلاشتۇرۇش، يەنە بىر تەرەپتىن تەشكىلاتتىكىلەردىن سىرت بولغان باشقا كىشىلەرگىمۇ ئىسلامنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىنى ۋە ئۇنىڭ مەقسەتلىرىنى روشەن ھالدا چۈشەندۈرۈشنىڭ بەكمۇ بىر ئېھتىياجلىق ئىش ئىكەنلىكىنى جەزمىي ھالدا تونۇپ يىتىپ، ئاشۇ بوشلۇقنى تولدۇرسۇن، شۇ ۋەزىپىنى ئورۇنلىسۇن، ھەمدە ئەللامە سەيىد رەشىد رىزا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى تەسسىس قىلغان، كېيىن ئۇ زات ۋاپات بولغاندىن كېيىن توختاپ قالغان «مەنار» ژورنىلىغا ئىز باسار بولسۇن دەپ ئايلىق «الشەھاب» (ئەششەھاب) ژورنىلىنى مەيدانغا چىقاردى. لېكىن بۇ ھەممىنىڭ كۆزى تىكىلگەن ئارزۇلۇق ژورنال بەش ساندىن ئارتۇق داۋاملىشالمىدى. بۇ ژورنالنىڭ كۆپىنچە ماقالە، ئەسەرلىرىنى ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئۆزى يازاتتى. شۇندىن كېيىن 1948 - يىلى دىكابىر ۋەقەسى يۈز بەردى. كېيىن 1949 - يىلى فېۋرالدا «الشەھاب» (ئەششەھاب) ژورنىلىنى تەسسىس قىلغۇچى ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى سۇيىقەستكە ئۇچرىدى.

ئىسلام تەربىيىسىنىڭ ئەخلاققا بولغان قارىشى ۋە تەربىيىسى

روھىي تەربىيە، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئەخلاقىي تەربىيە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ كۆز قارىشىدا ئۇلار ئەخلاقىي تەربىيەگە ئەھمىيەت بېرىشىنى، ئۇنى ناھايىتى بەك تەكىتلەشنى ۋە بۇ تەربىيەنى جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىشنىڭ ئاساسلىق تۈۋرۈكى دەپ ھېسابلاشنى ناھايىتى قاتتىق مۇستەھكەم تۇتۇپ كەلدى ۋە ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى مۇشۇ ئەخلاقىي تەربىيەنى ئولتۇرۇپ قالغان ئادەم يۈلىنىپ، ئۇ يەردىن بۇ يەرگە، بۇ يەردىن ئۇ يەرگە يۆتكىلىشكە ئىشلىتىدىغان ھاسىغا ئوخشىتىپ «ئۆزگەرتىش ھاسىسى» دەپ ئاتىغانىدى. مۇشۇ توغرىدا شائىرنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى تۇلا تەكرارلايتتى:

ئۆمرۈڭ ئۇزۇن بولۇپ نەۋرەڭ كۆپەيسە،

شۇ ئىشلار قىستىيالماس شەھەر ئەھلىنى.

ۋە لېكىن كىشىلەر ئەخلاقتىن قاچسا،

ئەخلاقسىزلىق قىستايدۇ، ۋىجدان ئەھلىنى.

ئۇ زات يەنە «دۇنيانىڭ ھەقىقىي قىيىنچىلىقى، ئىقتىسادى، سىياسىي قىيىنچىلىقتىنمۇ ئىلگىرى تۇرىدىغان روھى قىيىنچىلىقتۇر» دەپ چۈشەنەتتى ۋە شۇ سۆزىنى كۆپ تەكرارلايتتى. «كىشىلەرنى نېمىگە چاقىرىمىز؟» دېگەن رىسالسىدە «قەيەردىن باشلايمىز؟» دېگەن سەرلەۋھە ئاستىدا ئۇ مۇنداق دەپ يازىدۇ: «بىر مىللەت ئىچىدىن ياكى ئاددى قىلىپ ئېيتقاندا، بىر گورۇھ ئىچىدىن مىللەتلەرنىڭ

يۈكسىلىشى، خەلقنىڭ ھەر تەرەپتىن مۇكەممەل تەربىيىلىنىشى، ئارزۇ - ئارمانلارنىڭ ئىشقا ئېشىشى ۋە قانۇن - پىرىنسىپلارنىڭ كۈچ تېپىشى قاتارلىقلارنى مەقسەت قىلىپ مەيدانغا چىققان كىشىلەر، ئاجىزلىق سىغمايدىغان كۈچلۈك ئىرادە، ھىيلە - مېكر، ئالدامچىلىق كىرەلمەيدىغان ۋاپادارلىق، تاماخورلۇق، بېخىللىق تۇسالغۇ بولالمايدىغان ھەقىقىي پىداكارلىق، باشلانغۇچ قەدىمنى تونۇش، ئۆز ئىشىغا ئىشىنىش، قىلغان ئىشىدا خاتالىقتىن، مەقسەتتىن چەتنەپ كىتىشتىن، زەھەرخەندىلىك قىلىشتىن ۋە باشقىغا ھىيلە - مېكر قىلىشتىن ساقلىنالايدىغان رەۋىشتە ئۆز ئىشىنى مۆلچەرلەش قاتارلىق چوڭ روھى قۇۋۋىتىنى كۆرسىتىپ بىرىدىغان مۇشۇ يۇقىرىقى سۈپەتلەرگە مۇھتاجدۇر. پىرىنسىپلارنىڭ تۇرغۇزۇلۇشى، تەبىئىي ئويغانغان خەلقلەرنىڭ تەربىيىلىنىشى، يېڭىدىن ئىلغار كىشىلەرنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە ئۇزۇن زامان ھاياتتىن مەھرۇم قالغان كىشىلەرگە ھاياتنىڭ يېڭىلىنىشى، مانا بۇ تۆت خىل سۈپەت، روھنىڭ ئالاھىدە خۇسۇسىيەتلىك بولۇشى ۋە ئۇنىڭ كۈچلۈك قۇۋۋەتكە ئىگە بولۇشىدىن ئىبارەت تۈپ نىگىزلىك مەسىلە ھەل بولغاندىلا ئاندىن ئىشقا ئاشىدۇ. >>

ھەر قانداق خەلق يۇقىرىقى تۆت سۈپەتنى يۇقاتسا ياكى شۇ سۈپەتلەرنى شۇ خەلقنى تەربىيىلىگۈچى ئىسلاھاتچىلىرى يۇقاتسا، تۆۋەن ئېيتقاندا - ئۇ خەلق بىچارە، كېرەكسىز خەلققە ئايلىنىپ قېلىپ ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيدىغان، ئارزۇسىنى ئىشقا ئاشۇرالمىدىغان، گۇمانىي قاراش، ۋەھىمە ۋە خىيالىي چۈشلەر قويندا ياشاش بىلەنلا قانائەتلىنىپ يۈرىدىغان بولۇپ قالىدۇ. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

﴿گۇمان دېگەن ھەقى ئىسپاتلاشتا ھېچ نەرسىگە يارىمايدۇ﴾
(سۇرە نەجم 28 - ئايەت).

مانا بۇ ئاللاھ تەبارەكە ۋە تەئالانىڭ قانۇنى، ئۆز مەخلۇقلىرىگە قويغان ئىلاھى سۈننىتىدۇر. ئاللاھنىڭ قانۇنىدا قىلچىلىك ئۆزگىرىشىنى تاپالمايسىز!. ئاللاھ يەنە مۇنداق دەيدۇ:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

﴿ھەر قانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگۈچە (يەنى ئاللاھنىڭ بەرگەن نېئىمەتلىرىگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ گۇناھلارغا چۆمىگۈچە) ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمەيدۇ (يەنى ئاللاھ ئۇلارغا بەرگەن نېئىمەت، خاتىرجەملىك ۋە ئىززەت - ھۆرمەتنى ئېلىپ تاشلىمايدۇ). (شۇنىڭدەك مىللەت ئىچىدىكى تۈرلۈك خاتالىقلارنى ئۇلار ئۆزى تۈزەتمىگۈچە، ئاللاھ ئۇلارنىڭ خارلىق ھالىتىنى ئۆزگەرتىپ قويمايدۇ)﴾ (سۇرە رەئد 11 - ئايەت).

مانا بۇمۇ ئاللاھنىڭ قانۇنىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ھەدىسىدەمۇ ئۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «بۇندىن كېيىن سىلەرگە قارشى باشقا مىللەتلەر خۇددى تاماق يىگۈچىلەر بىر - بىرىنى چاقىرىشقاندەك، بىر - بىرىنى چاقىرىشىدۇ، ھەقىقەتەن ئاللاھ سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنىڭ قەلبلىرىدىن سىلەردىن «قورقۇش» قورقۇنچىسىنى كۆتۈرۈۋېتىدۇ ۋە سىلەرنىڭ قەلبىڭلارغا قورقۇنچ سېلىپ

قويدۇ» پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ بىرسى مۇنداق دېدى: ئى رەسۇلۇللاھ! شۇ كۈندە بۇنداق بولۇشى سانىمىزنىڭ ئازلىقىدىنمۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بىرىپ مۇنداق دېدى: «ياق، ئۇ كۈندە سىلەرنىڭ سانىڭلار كۆپ، لېكىن، سىلەر سۇ ئۈستىدىكى چاۋا - چاتقالغا ئوخشاش كېرەكسىز»، يەنە بىرسى مۇنداق دېدى: قورقۇش، ئاجىزلىق نېمە سەۋەبتىن بولىدۇ؟ ئى رەسۇلۇللاھ!، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بىرىپ مۇنداق دېدى: «ئۇ قورقۇش، ئاجىزلىق دۇنيانى ياخشى كۆرۈپ، ئۆلۈمنى يامان كۆرۈشتىن پەيدا بولىدۇ.»

سىز، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: مىللەتنىڭ سانى كۆپ، ياخشىلىقلىرى ۋە ئۇ ياخشىلىقلىرىنىڭ نەتىجىلىرى زىيادە بولسىمۇ، يەنىلا ئۇ مىللەتنىڭ ئاجىزلىشىشى، خەلقلىرىنىڭ خارلىنىشى، كۆڭۈللىرىنىڭ ئارامسىز بولۇشى، يۈرەكسىز بولۇپ قېلىشى، ھەقىقىي ئەركىن سۈپىتىدىن، ئىلغار، ياخشى پەزىلەتلىك ئەخلاقىدىن يىراقلىشىپ قېلىشىنىڭ سەۋەبىنى روشەن ھالدا بايان قىلغىنىنى يۇقىرىقى سۆزىدىن ئوچۇق بىلىۋالالايسىز.

ئىككىنچى يولباشچى، ئۇستاز ھەسەنۇل ھۈزەيى رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى تەربىيەگە ئەھمىيەت بېرىشتە، ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىدىن قېلىشمايتتى، ئۇ زاتنىڭ مۇشۇ ھەقتە «ئالدى بىلەن ئىنىڭلىزىلارنى يۈرىكىڭلاردىن چىقىرىۋەتسەڭلار، ئاندىن ئۇلار يۇرتۇڭلاردىن چىقىپ كېتىدۇ»، «ئىسلام دۆلىتىنى دەسلەپ يۈرىكىڭلاردا قۇرۇپ چىقساڭلار، ئاندىن ئۇ دۆلەت زېمىنىڭلاردا قۇرۇلىدۇ» دېگەنگە ئوخشاش كىشىلەر قەلبىدە ساقلانغان ۋە زور تەسىرگە ئىگە بولغان

سۆزلىرى بار.

ئۇستاز بۇ سۆزلىرىدە ئىنگىلىزلارنى قوغلاپ چىقىرىش ۋە ئىسلام دۆلىتى قۇرۇش ئۈچۈن سىياسىي كۆرەشلەرنى ياكى ئەمىلىي ھەرىكەتلەرنى ئازايتىش كېرەك دېمەكچى ئەمەس. ئۆز ئوغۇللىرىنى ۋە دەۋىتىگە ئەگەشكەن قەھرىمانلارنى «تەللىۈل كەبىر» (جاي نامى) ۋە قانالىدىكى جەڭ مەيدانىغا جىھاد قىلىش ۋە شەھىد بولۇش ئۈچۈن چاقىرغان كىشى قانداقمۇ ئۇنداق دېسۇن؟ ئۇ كىشىنىڭ يۇقىرىقى سۆزىدىن مەقسىدى شۇكى: ھەر قانداق كۆرەشتە غەلبە قىلىشنىڭ سىرى، شەخسلەرنى ئۆزگەرتىدىغان، شەخسلەر ئۆزگەرگەن سەۋەب بىلەن جەمئىيەتنىڭ بىر ھالدىن يەنە بىر ھالغا ئۆزگىرىشىگە سەۋەب بولىدىغان ئۆزگەرتكۈچ ئەخلاقىي تەربىيە، يۇقىرى تۇيغۇلۇق ۋە روھى ئىدىيە تەييارلىقى قاتارلىقلاردا يۈشۈرۈلگەن مەخپى كۈچدۇر. مانا بۇ سۆزنى قۇرئان كەرىم ئۆزگەرمەس ئىجتىمائىي قانۇننى مۇقەررەر قىلىپ بېكىتكەن ۋاقىتتا بايان قىلىپ ئېيتىدۇ:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ

﴿ھەر قانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمگۈچە (يەنى ئاللاھنىڭ بەرگەن نېئەتلىرىگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ گۇناھلارغا چۆممىگۈچە) ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتەيدۇ (يەنى ئاللاھ ئۇلارغا بەرگەن نېئەت، خاتىرجەملىك ۋە ئىززەت - ھۆرمەتنى ئېلىپ تاشلىمايدۇ) (شۇنىڭدەك مىللەت ئىچىدىكى تۈرلۈك خاتالىقلارنى ئۇلار ئۆزى تۈزەتمىگۈچە، ئاللاھ ئۇلارنىڭ خارلىق ھالىتىنى ئۆزگەرتىپ

قويمايدۇ) ﴿ (سۈرە رەئد 11 - ئايەت)

ئىسلام پەزىلەتلىك، ياخشى ئەخلاقى ئىماننىڭ تارماقلىرىدىن، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا ئىماننىڭ پىشقان شىرىن مېۋىلىرىدىن ھېسابلايدۇ. ئىسلام كۆرسەتمىسى بويىچە بولغان ئىمان، مۇنەۋۋەر، تۈزۈك ئەقىدە، ئاللاھقا خالىس بولغان ئەمەل - ئىبادەتتە ئەكس ئېتىدۇ، شۇنىڭدەك توغرا ئەخلاققا ئەكس ئېتىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلىدۇ: «مۆمىنلەرنىڭ ئىماندا ئەڭ كامىلراقى - ئەخلاققا ياخشىراقىدۇر».

خۇلق ياكى ئەخلاق دېگەن سۆز: مەزمۇنى چوڭقۇر، مەنا دائىرىسى ناھايىتى كەڭ سۆزدۇر. بۇ سۆزنىڭ دائىرىسى شۇ قەدەر كەڭ بولغانكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەرلىكنىڭ مۇھىم ۋەزىپىسىنى كۆرسىتىپ مۇنداق دېگەندى: «مەن پەقەت گۈزەل ئەخلاقلارنى تولۇقلاش ئۈچۈن ئەۋەتىلدىم». ھەتتاكى، ئاللاھ قۇرئاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئەڭ چىرايلىق سۈپەت بىلەن ماختاپ مۇنداق دېدى:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

﴿ئى مۇھەممەد!﴾ سەن ھەقىقەتەن بۈيۈك ئەخلاققا ئىگىسەن ﴿ (سۈرە قەلەم 4 - ئايەت). ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەخلاقى ھەققىدە سۇئال سورالغاندا جاۋاب بىرىپ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەخلاقى قۇرئان ئىدى. يەنى قۇرئان ئېلىپ كەلگەن پەزىلەتلەرنىڭ ھەممىسى، قۇرئان بۇيرىغان ۋە رىغبەتلەندۈرگەن ياخشى ئىشلار بىر پۈتۈن ھالدا پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەخلاقىدۇر.

ئەخلاق - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىشىلەر بىلەن بىللە گۈزەل ئەخلاق بىلەن ياشىغىن!»، «سىلەرنىڭ ماڭا ھەقىقەتەن سۈيۈملۈك راقىڭلار ۋە قىيامەت كۈنىسى ماڭا ئەڭ يېقىن ئورۇندىكىلىرىڭلار، ئەخلاقى ياخشى بولغىنىڭلارنى، ئۇلار بىر - بىرىگە قانات ياپىدۇ، ئۇلار باشقىلار بىلەن، باشقىلار ئۇلار بىلەن ئاسانلا كۆنۈپ چىقىشىپ كېتەلەيدۇ» دېگەن ھەدىسلىرىگە ئاساسەن، نۇرغۇن كىشىلەر چۈشەنگەندەك، تۇرمۇشتىكى ياخشىلىق، ھەر تەرەپلىمە مۇلايىملىق گەرچە مۇسۇلماننىڭ ئەخلاق ئاساسلىرىدىن بىر ئاساس بولسىمۇ، بۇ جايدىكى ئەخلاق دېگىنىمىز بۇ رامكىدىلا توختاپ قالمايدۇ. يەنە بەزىلەر چۈشەنگەندەك، ئەخلاق دېگەن: نامەھرەم ئاياللار (يەنى نىكاھلىنىش دۇرۇس بولدىغان ئاياللار) دىن ۋە ھاراق، باشقا ئىچىملىكلەردىن پەرز قىلىشلا ئەمەس. بۇ ئەخلاق گەرچە ئىسلام دەسلەپ ھېرىس بولغان قۇرئاندىكى مۇنۇ ئايەتتە سۆزلەنگەن ئۇلۇغ ئەخلاق بولسىمۇ، لېكىن ئەخلاق بۇنىڭ بىلەن توختاپ قالمايدۇ:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ

ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ

﴿مۆئمىن ئەرلەرگە ئېيتقىنكى، (نامەھرەملەرگە) تىكىلىپ قارىمىسۇن، ئەۋرەتلىرىنى (زىنادىن) ساقلىسۇن، مۇنداق قىلىش ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ ياخشىدۇر﴾ (سۈرە نۇر 30 - ئايەت). ئاللاھ يەنە مۇنداق

دەيدۇ:

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَأَجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

﴿ئى مؤمىنلەر! ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش، بۇتلار(يەنى چوقۇنۇش ئۈچۈن تىكلەنگەن تاشلار) غا چوقۇنۇش، پال ئوقلىرى بىلەن پال سېلىش شەيتاننىڭ ئىشى، پاسكىنا قېلىقلاردۇر، بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن شەيتاننىڭ ئىشىدىن يىراق بولۇڭلار﴾ (سۈرە مائىدە 90 - ئايەت).

بىز دېمەكچى بولغان «ئەخلاق» بۇنىمۇ ۋە يۇقىرىدىكىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ھەمدە ئىنسان ئۆز - ئۆزىنى ئىدارە قىلىش، سۆز - ھەرىكەتتە راستچىل بولۇش، ئەمەل - ھەرىكەتتە سەمىمىي بولۇش، مۇئامىلىدە ئىشەنچلىك، پىكىردە غەيرەتلىك، ھەر قانداق مەسىلىنى بىر تەرەپ قىلىشتا ئادالەتلىك بولۇش، ھەقىقەت ئۈستىدە چىداملىق بولۇش، ياخشىلىققا قەتئىي ئىرادە باغلاش، باشقىلارنى ياخشى ئىشقا بۇيرۇپ، يامان ئىشتىن توسۇش، تازىلىققا، پاكىزلىققا ئەھمىيەت بىرىش، قائىدە - تۈزۈمگە ھۆرمەت قىلىش، ئىنسانىيەتكە ياخشىلىق بولىدىغان ئىشلارغا ۋە تەقۋادارلىققا ياردەم بىرىش..... دىن ئىبارەت ھايات مەيدانىدىكى ھەر قايسى تەرەپلەرنى چوڭقۇر ۋە كەڭ دائىرىلىك ھالدا ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ئۆز ئادەملىرىنىڭ

قەلبلىرىگە سىڭدۈرۈۋېتىشكە قاتتىق ئەھمىيەت بىرىپ كەلگەن ئەخلاقىي پەزىلەتلەردىن مۇھىملىرىنى تۆۋەندە قىسقارتىپ سۆزلەيمىز:

1. چىداملىق بولۇش

دەۋەتنى ئومۇملاشتۇرۇشتا ماڭىدىغان يولنىڭ ئۇزۇنلىقىغا بولسۇن ياكى شۇ يولدىكى سىم توساقلارنىڭ كۆپ بولۇشىغا بولسۇن ياكى قورقۇتۇش چارىسىنى ئىشلىتىپ دەۋەت يولنى ئۈزگۈچىلەرنىڭ كۆپلىكىگە بولسۇن مانا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىگە، كىشىلەرنىڭ يۈز ئورۇپ كىتىشىگە ياكى ئۇلارنىڭ مەسخىرە قىلىشىغا ياكى ئۇلارنىڭ چىكىندۈرۈشىگە ياكى ئۇلارنىڭ ئازار بىرىشىگە پەرۋا قىلماستىن قاتتىق چىداشلىق بىرىش لازىم. چىداملىق بولۇش دېگەن: قۇراللىق كۆرەشكە نىسبەتەن تەييارلىق، جاپا - مۇشاققەتلەرگە نىسبەتەن زاپاس كۈچ، ھەقىقەت تەكلىپلىرىگە نىسبەتەن ياردەمچى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاللاھ تائالا چىداملىق بولۇشقا تەۋسىيە قىلىش بىلەن ھەقنى تەۋسىيە قىلىشنى بىر ئايەتتە بىر جايدا كەلتۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ:

إِنَّ وَالْعَصْرِ إِنَّنِ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

﴿زامان بىلەن قەسەمكى، ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، بىر - بىرىگە ھەقنى تەۋسىيە قىلىشقان، بىر - بىرىگە سەۋرىنى تەۋسىيە قىلىشقان كىشىلەردىن باشقا ھەممە ئادەم چوقۇم زىيان ئىچىدىدۇر﴾ (سۈرە ئەسەر 1 - 3 ئايەت). يەنە ئاللاھ تائالا،

ئوغلغا نەسەھەت قىلىۋاتقان لوقمان ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى نەقىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ

عَلَى مَا أَصَابَكَ ۗ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

﴿لوقمان ئېيتتى﴾ ئى ئوغلۇچىقىم! نامازنى (ۋاقتىدا تەئدىل ئەركان بىلەن) ئوقۇغىن، (كىشىلەرنى) ياخشىلىققا بۇيرۇغىن، يامانلىقتىن توسقىن، ساڭا يەتكەن كۈلپەتلەرگە سەۋر قىلغىن (چۈنكى ھەقىقەتكە دەۋەت قىلغۇچى ئەزىيەتلەرگە ئۇچرايدۇ)، بۇ ھەقىقەتەن قىلىشقا ئىرادە تىكلەشكە تېگىشلىك ئىشلاردىندۇر﴾ (سۈرە لوقمان 17 - ئايەت).

چىداملىق بولۇش شۇ دەرىجىدە يۈكسەك ئەھمىيەتكە ئىگە بولغىنى ئۈچۈن دىن دۈشمەنلىرىنىڭ تەھدىتىگە دۇچار بولغۇچىلارنىڭ دۇئاسى قۇرئاندا مۇنداق كۆرسىتىلگەن:

رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

﴿رەببىمىز! بىزگە سەۋر ئاتا قىلغىن، بىزنى مۇسۇلمان پېتىمىزچە قەبىزى روھ قىلغىن﴾ (سۈرە ئەئراق 126 - ئايەت). ئۇرۇش مەيدانىدا جەڭ قىلىۋاتقانلارنىڭ دۇئاسى مۇنداق كۆرسىتىلگەن:

رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ

﴿پەرۋەردىگارمىز! قەلبىمىزنى چىداملىقلىق بىلەن تولدۇرغىن، قەدەملىرىمىزنى (ئۇرۇش مەيدانىدا) ساباتلىق قىلغىن، كاپىر قەۋمگە قارشى بىزگە ياردەم بەرگىن﴾ (سۈرە بەقەرە 250 - ئايەت).

2. ساباتلىق بولۇش

يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن سەۋرگە ئالاقىدار بولغان ۋە ئۇنى تاكامۇللاشتۇرىدىغان خۇسۇسىيەتلەرنىڭ بىرسى سابات بولۇپ بۇنى ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىغا ئەزا بولىدىغانلاردىن ئالدىن ئېلىنىدىغان 10 شەرتنىڭ بىرى قىلىپ بىكىتكەندى. ئۇ ئۇستاز «سابات» دېگەن سۆزنى مۇنداق دەپ چۈشەندۈرىدۇ: «مەن سابات دېگەن سۆزنى مۇنداق چۈشىنىمەن دەيدۇ: ئۇ ھەر بىر مۇسۇلمان بۇرادەر ئۆز نىشانى يولىدا ئۆتكەن يىللارنىڭ ۋاقت مۇددىتى قانچە ئۇزۇن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەمەلىي ھەرىكەتنى داۋاملاشتۇرۇپ، بۇشاشماي كۆرەش قىلىپ، ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا بارغانغا قەدەر، ۋاپاتىغىچە جىھاد ئۈستىدە بوشاشماي تۇرۇش كېرەك، مۇنداق بولغاندا ئۇ مۆئمىن غەلبە قىلىپ مەقسەتكە يېتىش ياكى شۇ يولدا شەھىدلىك شەرىپىنى ئىچىشتىن ئىبارەت ئىككى ياخشىلىقنىڭ بىرىگە چوقۇم يېتەلەيدۇ.» ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُمْ

مَنْ قَضَىٰ خُبْرَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

﴿مۆئمىنلەرنىڭ ئىچىدە (رەسۇلۇللاھ بىلەن غازاتقا چىققاندا ساپاتلىق بولۇپ، شەھىد بولغانغا قەدەر دادىللىق بىلەن جەڭ قىلىش توغرىلۇق) ئاللاھقا بەرگەن ئەھدىسىنى ئىشقا ئاشۇرغان نۇرغۇن كىشىلەر بار. ئۇلارنىڭ بەزىسى (ئەھدىگە ۋاپا قىلىپ) شەھىد بولدى. بەزىسى (شەھىد بولۇشنى) كۈتمەكتە، ئۇلار (پەرۋەردىگارغا بەرگەن ئەھدىسىنى) ھەرگىز ئۆزگەرتكىنى يوق﴾ (سۈرە ئەھزاب 23 - ئايەت).

بىزنىڭ قارىشىمىزدا ۋاقىت مەقسەتكە يىتىشنىڭ ئامىللىرىدىن بىر قىسمى. (شۇنچا ۋاقىتنى بەك قەدىرلەش لازىم). مەقسەت قىلغان يولمىزنىڭ مۇساپىسى ئۇزۇن، مەنزىللىرى يىراق، تاغ - داۋانلىرى كۆپ، لېكىن ئاشۇ ساپاتلىق بولۇشنىڭ ئۆزى يالغۇزلا كاتتا نەتىجە ۋە گۈزەل ئىستىقبال كەلتۈرۈش بىلەن بىرگە، بىزنى مەقسەتكە باشلاپ ئېلىپ بارالايدۇ.

«كىشىلەرنى ھەقىقەتكە چاقىرغۇچىلارمىز» دېگۈچى كىشىلەرگە كەلگەن ئاپەتمۇ روھى ئىرادىنىڭ كەمچىلىكى، نەزەر دائىرىسىنىڭ تارلىقىدىن كىلىپ چىقىدۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئۇزۇن مۇددەت جاپا تارتىپ قىيىن ئۆتكەللەردىن ئۆتۈپ، ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزى مەقسەت قىلغان نىشان - يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا توختاپ قالىدۇ. ياكى كەينىگە قايتىپ پۈتۈنلەي ئۆز يولىدىن ۋاز كىچىدۇ ياكى

ئوڭ سول تەرەپكە چەتنەپ كىتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاشۇنداق ئادەملەرنىڭ ئۆز دەۋىتىدىن قايتماي، توختاپمۇ قالماي داۋاملىق مۇستەھكەم تۇرۇشى ئۈچۈن ئۇلارغا «ساباتلىق» بولۇش ئەخلاقىنى قاتتىق تەكىتلەپ ئۆزلەشتۈرۈش زۆرۈر بولىدۇ. بولۇپمۇ كۆرەش نەتىجىسىنى دەرھاللا كۆرۈشنى تەلەپ قىلىدىغان ئالدىراغۇ كىشىلەرگە قاتتىق ئۆزلەشتۈرۈش لازىم. ئىنسان ئالدىراغۇ تەبىئىتىدە يارىتىلدى. شۇڭا ئاللاھ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق دەيدۇ:

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ

ع

﴿ئى مۇھەممەد!﴾ سەن (مۇشرىكلارنىڭ سالغان جاپاسىغا) ئىرادىلىك پەيغەمبەرلەر سەۋر قىلغاندەك سەۋر قىلغىن، ئۇلارغا بولىدىغان ئازابقا ئالدىراپ كەتمىگىن ﴿(سۈرە ئەھقاف 35 - ئايەت).﴾

يەنە بىر تۈرلۈك ئاپەت باركى، ئۇ بىر تۈركۈم كىشىلەردە بار. ئۇ ئاپەت شۇكى: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەقسەت يولىدا ئەگەر شامال لەرزىن، ئاسمان ئوچۇق، ھاۋا بوشلۇقى سۈزۈك بولسا (يەنى جەمئىيەت تىنچ - ئامان، كۆڭۈل خاتىرجەم، تۇرمۇش كۆڭۈللۈك، قىلغان ئىشلار نەتىجىلىك، ئۈنۈملۈك، ھەر خىل سىقىلىش، قىستىلىشلار يوق بولسا) مۇستەھكەم تۇرغان بىلەن، قاچانكى، ھاۋا بوشلۇقىنى تۇمان بېسىپ، ئاسماننى قارا بولۇت قاپلاپ، بۇران چىقسا (يەنى جەمئىيەت تىنچسىز، كۆڭۈل خاتىرجەمسىز، تۇرمۇش كۆڭۈلسىز، قىلغان ئىشلار نەتىجىسىز

ياكى نەتجىسى ئاز بولسا، ھەر خىل سىقىلىش، قىستلىشلار بولسا خۇددى ئاللاھ تائالا سۈپەتلىگەن ئادەمگە ئوخشاپ، ۋەزىپە ئۆتىشى ئاجىزلاپ ماڭغان يولىدىن توختاپ قالىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئاندا مۇنداق دەيدۇ:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ

فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ

﴿بەزى كىشىلەر: «ئاللاھقا ئىمان ئېيتتۇق» دەيدۇ، ئاللاھنىڭ يولىدا بىرەر ئەزىيەت تارتسا، كىشىلەر تەرىپىدىن يەتكەم كۈلپەتنى ئاللاھنىڭ ئازابى بىلەن ئوخشاش بىلىدۇ﴾ (سۈرە ئەنكەبۇت 10 - ئايەت). ئاللاھ يەنە مۇنداق دەيدۇ:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِن أَصَابَهُ خَيْرٌ

أَطْمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِن أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَيْهِ وَجْهَهُ خَسِرَ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

﴿بەزىلەر ئاللاھقا شەك - شۈبھە بىلەن (يەنى تۇراقسىز ھالدا) ئىبادەت قىلىدۇ، ئەگەر ئۇنىڭغا ياخشىلىق يەتسە دىنىدا تۇرىدۇ (مۇنداق ئادەم مۇناپىق بولۇپ، ئاللاھقا دىلى بىلەن ئەمەس، پەقەت تىلى بىلەن ئىبادەت قىلىدۇ)، ئەگەر ئۇنىڭغا بەختسىزلىك يەتسە

دىنىدىن يېنىۋالدى. ئۇ، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە زىيان تارتىدۇ، بۇ روشەن زىياندۇر» (سۈرە ھەج 11 - ئايەت).

مۇشۇ ساپات قەدەم تۇرۇش مەسلىسىدە يەنە بىر بۆلۈك كىشىلەر باركى، ئۇلار دەۋەت يولىدا يەتكەن تۈرلۈك بالايى ئاپەتلەرگە چىداشلىق بىرىپ، ئېغىر، قاتتىق كۈنلەردە چىداشلىق بىرىپ بۇشاشماي، خاپىلىقلارغا، جاپا - مۇشەققەتلەرگە بويسۇنماي ساپات قەدەم تۇرسۇمۇ، لېكىن ئۇلار دۇنيا مەنپەئەتلىرى ۋە تۈرلۈك قۇتۇرتىشلار ئالدىدا ئاجىزلاپ قالىدۇ. دېمەككى، ئۇنداق ئادەملەرگە مال - مۈلۈك ياكى بىرەر ئەمەل - مەنەپ سەۋەبىغا قىلىنسا شۆلگەيلىرى ئېقىپ، بۇرۇنقى تەخپۇتخۇلۇقنى (يەنى پىرىنسىپنى) يۇقتىدۇ ۋە بۇنىڭدىن بۇرۇن شۇنچە خاپىلىقلارغا چىداپ، ئۆتەۋاتقان ۋەزىپىسىنى ئاشۇنداق نەرسىلەر بەدىلىگە ھېچنېمىنى بىلمەس بولىۋېلىپ ئۈنتۈپ قالىدۇ.

ھەقىقەتكە دەۋەت قىلغۇچى ھەر بىر شەخس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھەر قانداق ئىشتا مۇقتەدا (يەنى نەمۇنە، ئۈلگە، ئۆرنەك) قىلىشنىڭ لازىملىقىنى ئۈنتۇماسلىقى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇشۇرىكلار: سەن دىنغا دەۋەت قىلىشتىن توختىساڭ، شۇنىڭ بەدىلىگە بىز ساڭا نېمە تەلەپ قىلساڭ شۇنى بەرسەك... دېيىشىپ مال - دۇنيا، ئابروي - مەنەپ... قاتارلىق كۆپ نەرسىلەرنى تەڭلىگەن ۋاقتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ تارىخىي سۆزىنى مۇشۇرىكلارغا دەپ قويۇش ئۈچۈن تاغىسىغا ئېيتىپ مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، پەيغەمبەرلىكتىن ئىبارەت مۇشۇ ۋەزىپىنى تاشلاش بەدىلىگە، ئۇلار

مېنىڭ ئوڭ تەرىپىمدە قۇياشنى، سول تەرىپىمدە ئاينى قويايلىغان تەقدىردىمۇ، ئاللاھ تائالا بۇ ۋەزىپىنى غالب قىلغانغا قەدەر ياكى مەن مۇشۇ يولدا غەلبە قىلىشتىن ئىلگىرى ۋاپات بولغانغا قەدەر مەن بۇ ۋەزىپىنى ھەرگىزمۇ تاشلىمايمەن».

3. ئارزۇ ۋە ئۇنىڭ مەنىسى

ئىسلامنىڭ غەلبە قىلىشىنى ئارزۇ قىلىش - ھادىسىلەر كۆپىيىپ ئوڭۇشسىزلىقلار قاتمۇ - قات بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ئاللاھنىڭ ياردىمى يېقىن كېلچەك ۋە ئىسلامغا مەنسۇپ دەپ شەكسىز ئىشىنىشتىن ئىبارەت.

ئۇستاز شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئادەمنى ئۆلۈمگە ئاپىرىدىغان مەيۈسلۈك، ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدىغان ئۈمىتسىزلىك قاتارلىق قۇللۇق ۋە جاھالەتنىڭ نەتىجىسى بولغان يامان ئىللەتلەر بىلەن كۆرەش قىلغان ھالدا ۋە ئۈمىتسىزلىك كۇفرىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئامىل ئىكەنلىكىنى، روھسىزلىنىش ئازغۇنلۇقنىڭ ئالامەتلىرىدىن ئىكەنلىكىنى ئەسلىتىش ھالدا ئاشۇ «ئارزۇ» دېگەن چۈشەنچىنى تۈرلۈك ئۇسۇللار بىلەن تەكىتلەيتتى ۋە كىشىلەر قەلبىگە سىڭدۈرۈشكە تىرىشاتتى. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

إِنَّهُ لَا يَأْتِسُّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

﴿پەقەت كاپىر قەۋملا ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن ئۈمىتسىزلىنىدۇ﴾

(سۈرە يۈسۈف 87 - ئايەت). ئاللاھ يەنە مۇنداق دەيدۇ:

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ

﴿پەرۋەردىگارنىڭ رەھىمتىدىن گۇمراھلاردىن باشقا كىممۇ ئائۇمد بولار؟﴾ (سۈرە ھىجر 56 - ئايەت).

ئۇستاز شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھىمەتۇللاھى ئەلەيھى مۇنداق دەيدۇ: «بۈگۈنكى ھەقىقەتلەر ھەقىقەتەن تۈنۈگۈنكى چۈشلەر ئىدى. بۈگۈنكى چۈشلەر ھەقىقەتەن ئەتنىڭ ھەقىقەتلىرى». ئۇ ئۇستاز «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ مىسىرنى ئازاد قىلىشتىكى، ئۇندىن كېيىن ئەرەب دۇنياسىنى، ئۇندىن كېيىن پۈتۈن ئىسلام دۇنياسىنى ئازاد قىلىشتىكى، بۇ «ئارزۇ» ئەمەلگە ئاشقاندىن كېيىن پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنى تەلەپكە لايىق بولغان خەلىپىلىك بايرىقى ئاستىغا جۇغلاشتىكى، ئاخىرىدا پۈتكۈل دۇنيانى ئىسلام نۇرى بىلەن توغرا يېتەكلەشتىكى نىشانلىرىنى ۋە بۈيۈك ئارزۇلىرىنى سۆزلەيدۇ ۋە ئەسلىتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، مۇشۇ بۈيۈك مەقسەتكە يېتىش يولىدىكى نۇرغۇن قورقۇنچلۇق، قاتتىق جاپالىق داۋانلارنىڭ بارلىقىنى ئەسلىتىشنى ئۈنتۈپ قالمايدۇ. لېكىن ئۇ ئۇستاز يۇقىرىقى توسالغۇلارغا پىسەنت قىلماستىن، ئاشۇ جاپالىق داۋانلاردىن قۇتۇلۇش ئامىللىرىنى تۆۋەندىكىدەك سۆزلەر بىلەن ئەسلىتىشنىڭ بەكمۇ مۇھىملىقىنى بىلىپ يېتىدۇ: «بىز ھەقىقەتەن كىشىلەرنى ئاللاھنىڭ چاقىرىقى بولغان قۇرئانغا چاقىرىمىز، مانا بۇ چاقىرىق بولسا ئەڭ ئالىي چاقىرىق. بىز كىشىلەرنى ئىسلام پىكىرى بىلەن چاقىرىمىز، مانا بۇ پىكىر ئەڭ كۈچلۈك پىكىر. بىز دۇنيا ئىنسانلىرىغا

قۇرئان قانۇنىنى تەقدىم قىلىمىز، مانا بۇ قۇرئان قانۇنى ھەر قانداق قانۇننىڭ ئەڭ ئادىلى ۋە بىردىنبىر قانۇن. پۈتكۈل دۇنيا مانا مۇشۇنداق توغرا چاقىرىققا، مۇشۇ چاقىرىققا ياردەمدە بولىدىغان، ئۇنىڭ يولىنى داۋاملاشتۇرۇپ بىرىدىغان ھەر قانداق ئامىلغا مۇھتاج. ئاللاھقا شۈكرىكى، بىز شەخسىي تەمەلەردىن بىزار، شەخسىي مەنپەئەتلەردىن يىراقدۇرمىز. بىز پۈتۈن ھاياتىمىزدا پەقەتلا ئاللاھنىڭ رازىلىقىنىلا مەقسەت قىلىمىز، بىز ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ بىزگە ياردەم بېرىشىنى، بىزنى كۈچلەندۈرۈشىنى كۈتىمىز، ئاللاھ قانداقلا كىشىگە ياردەم قىلىدىكەن، ئۇ كىشىگە ھېچكىم غالىب كېلەلمەيدۇ. شۇڭلاشقا بىزنىڭ چاقىرىقىمىزنىڭ قۇۋۋىتى، دۇنيا خەلقىنىڭ شۇ چاقىرىققا بولغان ھاجىتى، بىزنىڭ مەقسىتىمىزنىڭ راست - ساپلىقى ۋە ئاللاھنىڭ بىزنى كۈچلەندۈرۈشى، مانا بۇلار بىزنىڭ ئۆز دەۋەت يولىمىزدا نىجات تېپىشىمىزنىڭ ئامىللىرى. مانا بۇ ئامىللار ئالدىدا ھەر قانچە تاغ - داۋانلار بولسىمۇ قەد كۆتۈرۈپ تۇرالمايدۇ ۋە شۇ يولدا ھېچبىر تۇسالغۇ پۇت تىرەپ تۇرالماي يۇقىلىدۇ. چۈنكى ئاللاھ ئۆز ئىشىغا غالىبتۇر. لېكىن كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسى بىلمەيدۇ.»

ئۇ ئۇستاز ياشلارغا يازغان رسالىسىدە دەۋەتنىڭ شەخسىي، ئىجتىمائىي، ئىقلىمىي ۋە دۇنياۋى بۈيۈك نىشانىنى سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ياش دوستلار! سىلەر، سىلەردىن بۇرۇنقى، ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن مۇشۇ نىشانلارنى ئەمەلىيەتكە چىقارغان مۇنەۋۋەر ئىسلام ئۈمەتلىرىدىن ئاجىز ئەمەس. شۇڭا سىلەر سۇسلىشىپ، ئاجىزلىشىپ كەتمەڭلار! دوستلار! سىلەر كۆزۈڭلارنىڭ پۈتۈن دىققىتىنى ئاللاھنىڭ مۇشۇ سۆزىگە تاشلاڭلار:

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ

فَاخْشَوْهُمْ فزادهم إيمانًا وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل

﴿مۇشرىكلار تەرەپدارى بولغان) ئادەملەر ئۇلارغا: «شەك - شۈبھىسىزكى، كىشىلەر (يەنى قۇرەيشلەر) سىلەرگە قارشى قوشۇن توپلىدى، ئۇلاردىن قورقۇڭلار» دېدى. بۇ سۆز ئۇلارنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتتى، ئۇلار: «بىزگە ئاللاھ كۇپايە، ئاللاھ نېمىدېگەن ياخشى ھامىي!» دېدى﴾ (سۈرە ئال ئىمران 173 - ئايەت). دوستلار! بىز تەلەپكە لايىق مۇسۇلمانلارنى بارلىققا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنى تەربىيەلەيمىز، مۇسۇلمان ئائىلىلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئائىلىمىزنى تەربىيەلەيمىز، مۇسۇلمان خەلقلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئالدى بىلەن خەلقىمىزنى تەربىيەلەيمىز، شۇنىڭ بىلەن نەتىجىدە ئۇزۇن ئۆتمەي مۇشۇنداق تەربىيەلەنگەن خەلقتىن مۇسۇلمان ھۆكۈمەت بارلىققا كېلىدۇ.

بىز مۇستەھكەم قەدەم بىلەن كامىل پەللىگە ۋە ئۆزىمىزگە ئۆزىمىز بەلگىلەپ چىققان نىشانلارغا پات يېقىندا يۈرۈپ كىتىمىز. بىز نىشانىمىزغا ئاللاھنىڭ ئىزى ۋە ياردىمى بىلەن چوقۇم يىتەلەيمىز. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

﴿ئاللاھ ئۆز نۇرىنى (يەنى ئۆز دىنىنى) ئۈستۈن قىلماي قالمايدۇ،

كاپىرلار (بۇنى) يامان كۆرگەن تەقدىردىمۇ؟ (سۈرە تەۋبە 32 - ئايەت).

بىز يۇقىرىقى مەقسىتىمىز ئۈچۈن تەۋرەنمەس ئىماننى، توختاپ قالمايدىغان ئەمەلنى، ئاللاھقا بولغان ئاجىزلاشماس مۇستەھكەم ئىشەنچنى، ئاللاھنىڭ يولىدا شەھىد بولۇپ شۇ ھالىتى بىلەن ئاللاھقا ئۇچرىغان كۈننى ئەڭ بەختلىك كۈن ھېسابلايدىغان روھلارنى تەييارلىدۇق.» (ئۇ ئۇستازنىڭ سۆزى تۈگىدى).

ئۇ ئۇستاز مۇشۇنداق جۇش ئۇرۇۋاتقان ئۆتكۈر روھ بىلەن ئۇزۇن زامان ئۈمىتسىزلىنىش، مەيۈسلىنىش قاپلاپ كىتىپ، ھالاكەتكە يۈز تۈتۈۋاتقان كۆڭۈللەرگە ئىسلامنىڭ غەلبىسى ھەققىدە ئارزۇنى تىرگۈزۈپ، ئۈمىتنى قوزغاپ، ئىشەنچنى مۇستەھكەم ئورناتتى.

ئۇ ئۇستاز ئۆز سۆزىدە ئىسلامنىڭ غەلبە قىلىشىنى تۆت تۈرلۈك دەلىل بىلەن قەتئىي ھالدا تەكىتلەپ مۇنداق دەيدۇ:

1. كىتابلاردا كەڭ تارالغان نۇرغۇن ئايەت - ھەدىسلەردىن ئېلىنغان

نەقلىي دەلىل. قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېيىلىدۇ:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

«ئاللاھ ھەق دىن (يەنى ئىسلامنى) بارلىق دىنلاردىن ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ پەيغەمبىرىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى تۇلۇق) ھىدايەت ۋە ھەق دىن بىلەن ئەۋەتتى،

مۇشرىكلار ئۇنىڭ (ئۈستۈن بولۇشنى) يامان كۆرگەن تەقدىردىمۇ ﴿
 (سۈرە تەۋبە 33 - ئايەت، سۈرە فەتھ 28 - ئايەت، سۈرە سەپ 9 -
 ئايەتلىرى).

وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

﴿ئاللاھ ئۆز نۇرىنى (يەنى ئۆز دىنىنى) ئۈستۈن قىلماي قالمايدۇ،
 كاپىرلار (بۇنى) يامان كۆرگەن تەقدىردىمۇ﴾ (سۈرە تەۋبە 32 - ئايەت).
 ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بۇ ئىسلام دىنى
 كېچە - كۈندۈز يەتكەن جاينىڭ ھەممىسىگە (يەنى پۈتۈن دۇنياغا)
 چوقۇم يىتىدۇ.»

2. تارىخىي دەلىل. بۇ دەلىل شۇكى: بۇ دىننىڭ قۇۋۋىتى بەك زور،
 ئىنتايىن كۈچلۈك ئاساسقا ئىگە بولۇپ، بۇ دىن «رىددەت» ئۇرۇشى ،
 «سەلبىلەر» ئۇرۇشى ۋە تاتار ئۇرۇشىغا ئوخشاش نۇرغۇنلىغان
 ھادىسىلەر قورشاشقا ئېلىۋالغان دەۋرلەردىمۇ ئۆز رولىنى يۇقاتمىغان.
 ھەتتاكى، غالىب تاتارلار ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن قول ئاستىدىكى
 مەغلۇب بولغان مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىنى قوبۇل قىلىپ مۇسۇلمان بولغان
 ئىدى.

3. ھىسابىي دەلىل. شەكسىز ھالدا ئېيتىشقا بولىدىغان ھەقىقەت
 شۇكى، ئەڭ دەسلەپلەردە شەرقلىقلەر مەدەنىيەت خۇجايىنى بولغان
 بولۇپ، بۇ مەدەنىيەتلەر تامامەن مىسىر، ھىندىستان، جۇڭگو ۋە

① رەسۇلۇللاھدىن كېيىن ئىسلامدىن يېنىۋالغانلار بىلەن بولغان ئۇرۇش - ت

② ئەھلى سەلب ئۇرۇشى - ت

فارسىلار قولدا بولغان ئىدى. ئۇندىن كېيىن بىر نەچچە زامانلار ئۆتۈپ بۇ مەدەنىيەت مەشئىلى قەدىمقى يۇنان، رۇملۇقلار ۋاستىسى ئارقىلىق غەربكە يۆتكەلدى، ئۇندىن كېيىن ئىسلام دىنى مەدەنىيىتى تەرىپىدىن شەرققە قايتتى، ئۇندىن كېيىن يەنە يېڭىدىن بىز بۇگۈنكى كۈندە كۆرگىنىمىزدەك غەربكە يۆتكەلدى. ئەھۋال شۇنداق. بىز ئۇ مەدەنىيەتنىڭ، غەربلىكلەر مەنئىۋى ۋە روھى تەرەپتىن چىرىپ تۈگىگەندىن كېيىن ۋە ئۇلارنى نەپسى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش، ئائىلە ئۈچۈن، ئۆز جەمئىيىتى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش، شەخسىي تىنچلىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش قاتارلىق شەخسىيەتچىلىكلەر ھالاك قىلغاندىن كېيىن يەنە بىر قېتىم شەرققە قايتىپ كىلىشىگە ئىنتىزار بولماقتىمىز.

4. دەۋەتكە پايدىلىق بولغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئايماي سەرپ قىلىش. بۇ ئىش «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر تەربىيەلەنگەن ئەڭ ئېسىل، تەسىرى زور بولغان ئەخلاق بولۇپ، بۇ بەزىدە «پىداكارلىق»، «قۇربان بىرىش» دېگەن ئىبارە بىلەن قوللىنىدۇ. بىز بۇ يەردە مۇشۇ سۆزدىن: ھەر بىر بۇرادەر دەۋەت يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسىتىش، ئىقتىساد سەرپ قىلىش ۋە ۋاقىتنى ئاجرىتىش قاتارلىقلارغا بېخىللىق قىلماسلىقىنى ۋە شۇ دەۋەتنى تارتىش ۋە ئۇنىڭ نۇرىنى كېڭەيتىشتە، دەۋەتچىلەرگە ياردەم بىرىش ۋە ئۇلارنىڭ ئىز باسارلىرىغا جېنى بىلەن، قىممەت باھالىق نەرسىسى بىلەن، ئەرزاندۇ - قىممەتدۇ ئىشقىلىپ ھەممە نەرسىسى بىلەن ياردەم بىرىشتە، بارلىق ئىقتىدارىنى ئايماي سۇسلۇق، بۇشاڭلىق قىلماسلىقىنى، ھەمدە ئۇ بۇرادەرنىڭ شۇئارى: «سەن بىرىۋەر! باشقىلار پايدىلانسۇن، سەن تېرىپ قوي! باشقىلار ئورۇۋالسۇن، باشقىلارنىڭ راھەت كۆرىشى ئۈچۈن

سەن جاپا تارت!» دېگەن سۆزلەر بولۇشنى دېمەكچىمىز ۋە شۇنى ئىرادە قىلىمىز.

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر كۆپ ساندىكىلىرىنىڭ تۇرمۇشى تۆۋەن بولۇشىغا قارىماي، دەۋەت تەلەپ قىلغان ۋە ئۇ دەۋەتكە كېرەكلىك بولغان چىقىم، ئىئانە ۋە خەيرىيەتلەرنى ئەنە شۇ ئېسىل ئەخلاق سەۋەبى بىلەن ئىجرا قىلدى ۋە بارلىققا كەلتۈرەلدى. دېمەككى، ئۇلار ئىچىدە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ئىدارىسىنى قۇرۇش ۋە «ئىسمائىلىيە»دىكى (جاي نامى - ت) مەسجىدىنى بىنا قىلىش ئىشلىرىغا ھەسسە قوشمەن دەپ ۋەلىسپىتىنى ساتقانلىرىمۇ بار ئىدى. بۇنداق قىلغان كىشى يىغىلىش ئورنىغا ھەر كېچىدە بارغاندا 6 كىلومېتىر، قايتىپ كەلگەندە 6 كىلومېتىر يولنى پىيادە باسدۇ. بۇ كىشىنىڭ كېچىكىپ كەلگەنلىكىنى ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى كۆپ مۇلاھىزە قىلىپ تەكشۈرۈپ چىقىدۇ، ئۇ كىشى كىچىككەنلىكىنى باشقا سەۋەبلەر بىلەن ئىزھار قىلىپ تۇرۇۋالىدۇ. شۇنداق قىلىپ ھەقىقىي سەۋەب ئۇستازنىڭ تەكشۈرۈپ چىقىش نەتىجىسىدە ئاشكارا بولىدۇ. ئەھۋالنى ئۇققان تەشكىلاتتىكى باشقا بۇرادەرلەر بۇ كىشىنىڭ بۇنداق ئىلغار مەيدانىنى بەكمۇ ئالاقىلاپ يېڭى بىر ۋەلىسپىتىنى سېتىۋېلىپ ئۇنىڭغا يۈكسەك پىداكارلىقى ۋە ئېسىل تەبىئىتىنى تەقدىرلەش ئۈچۈن زورمۇ - زور ھەدىيە قىلدى. بۇ بۇرادەرنىڭ ئىسمى «ئەلى ئەبۇل ئەلا» ئىدى. «دەۋەت ۋە دەۋەت قىلغۇچىلار ئەسلىمىسى» ناملىق ئەسەردىمۇ شۇنداق يېزىلغان ئىدى.

ئىسلام تەربىيىسىنىڭ بەدەنگە بولغان تەربىيە تەرىپى

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر ئۆز تەربىيىسىدە ھەر بىر مۇسۇلمان بۇرادەرنىڭ بەدەنگە ئائىت تەربىيە تەرىپىدىن بىخەۋەر قالغىنى يوق. چۈنكى بەدەن دېگەن، ئىنسان نىشانلىرىغا يىتىشنىڭ، دىنى ۋە دۇنياۋى ۋەزىپىلىرىنى ئۆتەشنىڭ يادرولۇق نەرسىسىدۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەھىھ ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلدى: «سېنىڭ ئۈستۈڭدە بەدەننىڭ ئەلۋەتتە ھەقىقى بار.»

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ بەدەن تەربىيىسىدىن كۆزلىگەن نىشانى:

1. تەننىڭ ساغلام ۋە تۈرلۈك كېسەللىكلەردىن خالىي بولۇشى. تەن ساغلاملىقىنىڭ روھى ۋە ئەقلىي جەھەتتە مەلۇم تەسىرى بار بولۇپ، قەدىمقىلارمۇ «سالامەت ئەقىل سالامەت تەندە بولىدۇ» دەيدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش تەننىڭ كېسەللىكى شۇ تەن ئىگىسىنى پالەچ، كېرەكسىز قىلىپ ۋەزىپىسىنى ئۆتەشتىن توسۇپ قويدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تازىلىققا، ھەر زامان زىيانلىق نەرسىلەردىن ساقلىنىشقا، داۋالنىشقا، ئۇزۇن مۇددەت ئۇيقۇسىز قېلىش، چىكىملىك چىكىش ۋە ئۇندىن باشقا زىيانلىق ئادەتلەرگە قارشى تۇرۇشقا بەكمۇ ئەھمىيەت بېرىشى كېرەك.

ھەر قانداق بۇرادەر «بۇنىۋ» قەھۋەسىدىن، چايدىن ناھايىتى ئاز ئىستىمال قىلىشى، تاماكا قاتارلىق چىكىملىكلەردىن قەتئىي قول

① قەھۋە ئىشلەپچىقىرىلىدىغان بىر خىل دەرەخ - ت

يىغىشى لازىم.

2. تەننىڭ كۈچلۈك، چىداملىق بولۇشىلا كېسەللىكتىن سالامەت بولۇشقا كۇپايە قىلمايدۇ. بەلكى، تەننىڭ كۈچلۈك، چىنققان بولۇشى، ھەر خىل ھەرىكەتكە تېز ھەم ئاسان كۈچى يىتىدىغان بولۇشى لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلىدۇ: «كۈچلۈك مۆمىن ياخشى ھەم ئاجىز مۆمىنگە قارىغاندا ئاللاھقا مەھبۇبراق». شۇنىڭ ئۈچۈن بەدەننى چىنىقتۇرۇش ئويۇنلىرىغا، يۈگۈرۈش، سۇ ئۈزۈش، ئوق ئېتىش ۋە ئۇنىڭدىن باشقا تۈرلۈك تەنھەرىكەتلەرگە ئەھمىيەت بىرىش بارلىققا كەلدى. بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «بالىلىرىڭلارغا سۇ ئۈزۈشنى، ئوق ئېتىشنى ۋە ئاتقا مىنىشنى ئۆگىتىڭلار.»

3. تەننىڭ جاپاغا چىداملىق، كۆتۈرۈشچان بولۇشى لازىم. چۈنكى، تەن جاپاغا چىداشلىق بىرىشكە، مۇشەققەتلەرنى كۆتۈرۈشكە، ئىسسىق - سوغۇق، تاغ - ئۆڭكۈر، ئاشكارا - يۇشۇرۇن دېگەندەك ئوخشاشمىغان زامانلار كەلتۈرۈپ چىقارغان ئاپەتلەرگە تاقابىل تۇرۇشقا ئادەتلەنمىگەندە، ئۇنىڭ سالامەتلىكى، كۈچلۈكلىكى كۇپايە قىلمايدۇ.

بەزىلەر مۇنداق دەيدۇ: «جاپالىق تۇرمۇشقا چىنىقىڭلار! چۈنكى، باياشات تۇرمۇش ھەمىشە تۇرمايدۇ». شۇنىڭ ئۈچۈن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر تەنتەربىيە مەيدانلىرىنى، كەشىپات گورۇھلىرىنى، كۆچۈش تەييارلىقى ئىشلەيدىغانلارنى ۋە ھەربىي مەشىق ئېلىپ بارىدىغان مەيدانلارنى تەسىس قىلىشقا ناھايىتى قاتتىق ئەھمىيەت بىرىپ كەلدى. بۇ ئىشلار تۇراقلىق ۋە تۇراقسىز ھالدا

ئېلىپ بېرىلىپ، جاپالىق ھاياتقا چىدىلايدىغان، ئوڭۇشسىزلىق ۋە بالايى - ئاپەتلەرگە سەۋر قىلالايدىغان قىلىپ يىتىشتۈرۈش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان جىددى تەربىيىلەش مەقسىتىدە مەيدانغا كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، سەھرالاردا، تاغلاردا، قۇياشنىڭ ئوتتەك تەپتى ئاستىدا ياكى زېمىستان سوغۇقنىڭ نەشتەردەك سانچىلىدىغان سوغۇقلىرى ئاستىدا ياكى شارقىراپ تۆكىلىۋاتقان يامغۇر ئاستىدا، يېمەك - ئىچمەك ئاز، ئاشۇنداق قاتتىق سوغۇق ياكى قاتتىق ئىسسىق ھالەتلەردە ئېلىپ بېرىلاتتى. بەزى تەربىيىچى بۇرادەرلەر بۇنىڭغىمۇ قانائەت قىلىشماي كارىدور ياكى پول ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش جايلارغا شېغىل تاشلارنى ياكى قۇملارنى ياتقۇزاتتى. مانا بۇنداق قىلىشلارنىڭ ھەممىسى ھەر بىر مۇسۇلمان بۇرادەر زامان ھادىسىلىرىگە قارشى تاقابىل تۇرالايدىغان، جاپا - مۇشەققەتكە ئادەتتىكىدەك كۆنۈپ كېتەلەيدىغان بولسۇن دېگەنلىك ئۈچۈن ئىدى.

يۇقىرىقىدەك تەربىيە ۋە چېنىقىشلار بەزى ۋاقىتتا مەجبۇرى مەشىق قاتارىدا بولۇپ قالسىمۇ، بۇ تەربىيەنىڭ تەسىرى ھالقىلىق پەيتلەردە، جەڭگە چاقىرىلغاندا، ئۇرۇش مەيدانلىرىدا ئوچۇق نامايەن بولىدىغانلىقى ۋە ئۇ تەربىيەنىڭ ياخشى نەتىجىلەرنى بىرىدىغانلىقى ئەينەن بىر ھەقىقەتتۇر. چۈنكى باياشات تۇرمۇشقا كۆنۈپ كەتكەن راھەتپەرەسلەر جىددى پەيتتە قۇرال كۆتۈرۈشكە يارىمايدۇ. مۇنداق ئىشقا پەقەت كەسكىن ئىرادىلىك، چىداملىق ھەقىقىي ئادەملەر يارايدۇ. بۇ تەربىيەنىڭ تەسىرى يۇقىرىقىغا ئوخشاش تۈرۈملەردە ئىشغالىيەت ئىچىدە يېمەك - ئىچمەك ئورنىغا ئازاب - ئوقۇبەت تەقدىم قىلىنىپ داۋ

ياغاچ تاختاي ئۈستىدە ئۇخلايدىغان، «ئەبراش» دە، تېگى سىمۇنت يەردە ياتىدىغان، قىناش، ئاھانەت قىلىش قانۇن قىلىپ بېكىتىلگەن ۋاقتلاردا ھەقىقىي رەۋىشتە كۆرۈنىدۇ.

ئىسلام تەربىيىسىنىڭ بىھادقا بولغان تەربىيە تەرىپى

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ تەربىيە جەھەتتىكى ھەرىكەت ئۇتۇقلىرىنىڭ بىرى جىھاد تەربىيىسىدۇر. مەن بۇ «جىھاد» دېگەن سۆزدىن ئەسكەرلىك ئارقىلىق مەيدانغا كېلىدىغان قۇراللىق ھەرىكەتنىلا دېمەكچى ئەمەس. «جىھاد» نىڭ ئۆز ئىچىگە ئالغان مەزمۇنى «ئەسكەرلىك» دېگەن سۆزنىڭ ئۆز ئىچىگە ئالغان مەزمۇنىدىن چوڭقۇر ھەم ئومۇمىيىراقتۇر.

«ئەسكەرلىك» دېگەن سۆز: قاتتىق قوللۇق بولۇش ۋە چېنىقىش دېمەكتۇر. لېكىن، مەن دېمەكچى بولغان جىھاد: ئىمان، ئەخلاق، پاك روھ ۋە پايدىلىق نەرسىلەرنى دەۋەت يولىدا سەرپ قىلىش.... قاتارلىقلار بولۇپ، يۇقىرىقى قاتتىق قول بولۇش ۋە چېنىقىشنى ھەم بىرگە ئېلىپ بارىدۇ.

شۈبھىسىزكى، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتى مەيدانغا كېلىشتىن بۇرۇن «جىھاد» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى: ئىسلامىي تەربىيە ۋە ئىسلامىي ھاياتتىن سىرت بىر ئىشقا ئوخشاپراق قالغان ئىدى. دىنى جامائەتلەرنىڭ سۇپىزىمچىلىرىمۇ، سۇپىزىمچى ئەمەسلىرىمۇ «جىھاد» دېگەن سۆزگە قاراپمۇ قويمايتتى. ۋە تەنپەرۋەر پارتىيىلەر بولسا

سىياسىي كۆرەشنىلا مۇھىم بىلەتتى. مەسجىد ۋە باشقا دىنىي سورۇندىكى نەسەھەتچىلەر، مۇرشىدلار (يەنى دىنىي يولباشچىلار) جىھادنى ئۆزلىرىنىڭ دىنىي مەجبۇرىيىتىدىن سىرت بىر ئىش دەپ قارايتتى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتى مەيدانغا كىلىپ جىھادنىڭ مەزمۇنى - چۈشەنچىسىنى تىرگۈزۈپ، روشەن ھالدا چۈشەندۈرۈپ ھەر قايسى تەرەپلەرگە شۇ مەزمۇن ئۈنلۈك ئاۋازدا كەڭ تارقىتىلدى. ۋە بۇ تەشكىلات ئۆزىنىڭ رىسالە - كىتابلىرىدا، گېزىت - ژورناللىرىدا، لېكسىيە ۋە مەجلىس ئورۇنلىرىدا، شېئىر - غەزەللىرىدە جىھادقا قارىتا ئالاھىدە بىر ھالەت شەكىللەندۈردى. مانا بۇ جىھادنى ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى - «بەيئەت» ئېلىشتىكى 10 ئاساسنىڭ بىرىسى ۋە مۇسۇلمانلار جامائىتىنىڭ «جىھاد بىزنىڭ قۇتۇلۇش يولىمىزدۇر. ئاللاھنىڭ يولىدا شەھىد بولۇش بىزنىڭ ئەڭ ئالىي ئارزۇيىمىزدۇر» دەپ ئىبارە كەلتۈرۈلگەن نىشانلىرىنىڭ بىرىسى دەپ ھېسابلىدى.

«بەدرى» ئۇرۇشى، مەككىنى فەتھى قىلىش ۋە ئۇندىن باشقا چوڭ ئىسلامىي غازاتلارغا ئوخشاش جىھادقا ئالاقىدار بولغان ئىسلامىي مۇناسىۋەتلەر ئاستىدا يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ كەڭ مۇسۇلمان ئاممىسىغا ئىلگىرىكى ئىسلام تارىخىنى تونۇشتۇرۇش مانا بۇ تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ جىھادنى ئەسلىتىش ئۈچۈن قوللانغان ۋاسىتىلىرىنىڭ بىرىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭدەك ئۆز ئائىلىلىرىدە ئوقۇش، ئۆگىنىش ئۈچۈن كىتاب بەلگىلەپ بىرىش، بولۇپمۇ پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى يېزىلغان كىتابلارنى تەييارلاپ بىرىش ئۇلارنىڭ جىھادقا تەربىيىلەش خۇسۇسىيەتلىرىدىن بىرى سانىلىدۇ. پەيغەمبىرىمىزنىڭ تارىخ - تەرجىمىھالى ئاللاھنىڭ يولىدىكى جىھادنىڭ ئۆزىدۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھال كىتابلىرى ئىلگىرى «جەئنامە» دەپ ئاتىلاتتى. «فىقھى» ئىلىملىرىدە «جىھاد كىتابى» دەپمۇ ئاتالغانىدى.

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ ئۆگىنىش ۋە ياد ئېلىشى ئۈچۈن بەلگىلەپ بىرىلگەن دىنى ماتىرىياللارنىڭ باش قىسمى قۇرئان كەرىمدىكى سۈرە ئەنفال دەپ كۆرسىتىلگەن. سۈرە ئەنفال مۇسۇلمانلار خەۋەرسىز قالغان جىھادنىڭ مەنىسىنى تەكىتلىگەنلىكى ئۈچۈن شۇڭا ئالاھىدە كۆرسىتىلگەن.

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ ئاڭ - سەۋىيەسى ۋە ئېلىپ بارغان تەربىيىسى كەڭ دائىرىلىك سۈپەت بىلەن بولۇپ ئۇلار ئىچىدە ئىززەت - ھۆرمەت، ئۇلۇغلىق خىسلىتى، دىن ئۈچۈن ھەر قانداق پايدىلىق نەرسىنى ئايىماي بىرىش، سەرپ ئىتىش ئەخلاقىنى، پىداكارلىق ۋە ئاللاھ يولىدا شەھىد بولۇشنى ئارزۇ قىلىش روھىنى يىتىلدۈردى. ھەمدە يەنە ئۇلاردا ئىتائەت، ئىنتىزام ۋە ئومۇمنىڭ مەنپەئەتى يولىدا ئۆزىنى ئۇنتۇشتەك ئېسىل خىسلىەتلەردىن ئىبارەت «مۆمىن جەڭچىلىك» روھىنى يىتىلدۈرۈپ چىقتى.

جىھادنى توغرا چۈشەنگەنلىكتىن ھاسىل بولغان ئۇلۇغ ھەقىقەت 1948 - يىلى پەلەستىننى يەھۇدىلار چاڭگىلىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۇرۇشقا چاقىرىلغان (يەنى ئىختىيارى ھالدا ياردەمگە سەپەرۋەر

قىلىنغان) ۋاقتتا رۇشەن، كۆرىنەرلىك ھالدا ئاشكارا بولۇپ «ئەي جەننەتنىڭ خۇشبۇيلىرى! قوزغىلىپ چىق، ئەي ئاللاھنىڭ ئاتلىرى! بىزنى جەڭ مەيدانىغا ئېلىپ بار، شۇ جايدا شەھىد بولۇپ جەننەتتە راھەت كۆرىمىز...» دېگەن ئاۋازلار تەرەپ - تەرەپتە ياڭراپ كەتتى. دېمەك، دەۋەتكە ئاۋاز قوشقان يىگىتلەر «پەلەستىن» دىن ئىبارەت ئۇلۇغ مۇقەددەس زېمىندا جىھادنىڭ شەرەپلىك، تۈگمەس ھەسسلىرىگە يېتىشىۋېلىشنى مەقسەت قىلىپ ھەر تەرەپتىن يىغىلىپ، يەھۇدىلارنى يېڭىش ياكى ئاللاھ يولىدا شەھىد بولۇشتىن ئىبارەت ئىككى ياخشىلىقنىڭ بىرىگە ئىرىشكەنگە قەدەر بىر - بىرىدىن ئېشىپ كىتىشتى.

مەن «ئەبدۇلۋەھھاب بىتانۇنى» ئىسىملىك ئەڭ يېقىن، ئىلغار ساۋاقدىشىمنى ھەرگىزمۇ ئۇنتۇپ قالالمايمەن. ئۇ مىنىڭ «تەنتا» ئىنىستىتوتىنىڭ تولۇق ئوتتۇرا مەكتىۋىدە بىرگە دىنى دەرس ئوقۇغان ساۋاقدىشىم ئىدى، ئۇنىڭ پەلەستىندىكى جىھادقا قاتنىشىشقا ئىشتىياقى تولمۇ قاتتىق ئىدى. ھەتتاكى، ئۇ دوستۇمنىڭ بۇ ئارزۇسى ئۇنىڭ كېچىدىكى چۈشى ۋە كۈندۈزدىكى پۈتۈن مەشغۇلاتىغا ئايلاندى. بىراق، ئۇ دوستۇمنىڭ ھەقىقىي ساداقەتمەن رىغبىتىگە ئىككى تۇسالىغۇ قاراپ تۇراتتى: بىرىسى، دوستۇمنى تولمۇ ياخشى كۆرىدىغان، بەكمۇ مېھرىبان، بولۇپمۇ دوستۇمنىڭ رەھمەتلىك دادىسى قازا قىلىپ كەتكەندىن كېيىن، ئوغلىدىن بىر مىنۇتمۇ ئايرىلغۇسى كەلمەيدىغان شەپقەتلىك ئانىسى ئىدى. ئانا ئوغلىنىڭ يىراققا كىتىپ ئايرىلىپ كېتىشىگە چىدىيالمىغان يەردە، قانداقمۇ ئوغلىنى ئۆلۈمگە ئەۋەتىشكە چىدىيالىسۇن؟ (ئۇنداقتۇ بولماس). شۇنىڭ ئۈچۈن ئانا ئوغلىغا رۇخسەت

قىلمىدى ۋە دوستۇمنىڭ ئۇرۇشقا ماڭىدىغان بۇرادەرلەرنىڭ قاتارىدا ئىسمىنى يازدۇرۇشىمۇ رازى بولمىدى. دوستۇممۇ ئانىسىغا بەكمۇ مېھرىبان، ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىش ۋە ئۇنى رازى قىلىشقا بەكمۇ ھېرىسمەن ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانا رازى بولماي، رۇخسەت قىلماي تۇرۇپ جىھادقا چىقىش ۋاجىپ بولمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز دوستىمىزنىڭ ئانىسى بىلەن سۆھبەتلەشتۇق، ئۇنىڭغا جىھادنىڭ پەزىلىتى، جىھاد قىلغۇچىلارنىڭ دەرىجىسى، ئىلگىرىكى مۇسۇلمان قەھرىمانلارنىڭ تارىخلىرى ۋە شۇنداق قەھرىمانلارنىڭ ئانىلىرىنىڭ جەننەتتىكى ئورنى قاتارلىقلارنى قايتا - قايتا ئۈزلۈكسىز سۆزلىدۇق. نەتىجىدە ئانا ئوغلىغا مېھرىبانلىقى ۋە شەپقەت يەتكۈزۈش غەمگۈزارلىقى تۈپەيلىدىن كۆزلىرىدىن ياش تۆككەن ھالدا رۇخسەت قىلدى. ئىككىنچى تۇسالغۇ، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى ھەربىي مەكتەپنىڭ، ئوتتۇرا مەكتەپ باسقۇچىدىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ يېشىنىڭ كىچىكلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن جەڭگە قاتنىشىشقا يول قويماسلىق ھەققىدىكى قارارى ئىدى.

بۇ چاغدا ھېلىقى دوستۇم «بتانۇنى» (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) بىزدىن ئومۇمى باش رەھبەر ئۈستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇزاتقا ئۇرۇشقا قاتنىشىدىغانلار قاتارىغا ئۇنى تىزىملىتىش ھەققىدە قاتتىق تەلەپ قويۇپ تۇرۇپلىشىمىز ۋە ئانىسىنىڭ رۇخسەت قىلغانلىقىنى ئۇقتۇرۇپ تىزىملىتىپ كىلىشىمىز ئۈچۈن «تەنتا»دىن (جاي نامى - ت) «قاھىرە»گە بېرىشىمىزنى مۇراجىئەت قىلىپ تۇرۇۋالدى. دوستىمىزنىڭ

تەلۋىگە بىنائەن، مەن، دوستۇم ئەھمەد ئەسسال ۋە دوستۇم مۇھەممەد سەفتاۋى قاتارلىقلار قاھىرەگە بېرىپ ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى بىلەن كۆرۈشتۈق ۋە ئۇستازغا دوستىمىزنىڭ ئەھۋالىنى تەپسىلىي ھالدا مەلۇم قىلدۇق. بىز شۇ ھالەتتە ئۇستاز سۆزىمىزنى قوبۇل قىلغانغا قەدەر تۇرۇپ بۇ سەپىرىمىزدە مۇۋەپپەقىيەت قازاندۇق.

دوستىمىز بۇ نەتىجىنى كۆرۈپ خۇشاللىقتىن ئۇچۇپ كەتكىلى تاسلا قالدى. بىز بۇ ئەھۋالنى ئۇستازىمىز «ئەلبەھىل خەۋلىي» رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىگە سۆزلەپ بەرگىنىمىزدە ئۇ مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئەبدۇلۋەھھاب بىتانۇنىنىڭ چىرايىدىكى سۈزۈكلۈك شەھىدلەرنىڭ سۈزۈكلۈكىنىڭ ئۆز ئەينىدۇر. مەن ئۇنى ھەر قېتىم كۆرگىنىمدە ئۇنىڭ يۈزىدە شەھىدلىك قېنىنىڭ يالتىراپ تۇرغىنىنى كۆرەتتىم، ئەمەلىيەتتە شۇنداق بولدى.»

دوستۇم ھەقىقىي قەھرىمانلىق ھالىتىدە شەھىد بولغانىدى. ئۇ بۇرادەرلىرىدىن ئىككى كىشى بىلەن يەھۇدىلارنىڭ ئاشلىق ئامبىرى ۋە ئوق - قۇرال ئىسكىلاتىغا كىرگەندە، كەينىدىنلا يەھۇدىلار كىرىپ قېلىپ ئۇلار پارتلاتقۇچ بومبا ساندىقلىرىغا ئوت ياقىتى، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقىچە قۇرال ئىسكىلاتى ۋە ئىچىدىكى يەھۇدىلارنىڭ كۈلى كۆككە سۈرۈلدى. لېكىن ھېلىقى پارتلاش بىلەن بىرگە ئۈچ قەھرىمان ئالىي مەقاملىق كىشىلەر قاتارىغا (يەنى جەننەتكە) كەتتى.

مانا مۇشۇنداق قەھرىمانلىق روھ يالغۇز شەھىد ئەبدۇلۋەھھاب بىتانۇنى رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ مەيدانىدا بولماستىن، نۇرغۇن ياشلار

«هايکستىپ» دىكى (جاي نامى - ت) ھەربىيلىكى ئۈگىنىشكە كىرىش ئۈچۈن ئائىلىلىرىدىن قېچىپ چىقىشقان ئىدى. ئۇلارنى كەسكىن ئىرادىسىدىن ياندۇرۇش ۋە بۇ يولدىن يېنىشقا قايىل قىلىش ئۈچۈن نۇرغۇن دادا - تاغلار كۆپلىگەن ئۇسۇللارنى قوللىنىپ باققان بولسىمۇ، ئۇلار ياشلارنىڭ ئۆز ئىرادىسىدە مۇستەھكەم تۇرۇۋېلىشى نەتىجىسىدە مەقسەتلىرىگە يېتەلمەي ئەمەلىيەتكە رازى بولۇشۇپ ھەقىقىي ئىماننىڭ مۇشۇ بىر زامان ياشلىرىنىڭ يۈرەكلىرىگە چوڭقۇر ئورۇنلىشىپ بۇلارنى ئەسلىدىكى ھالىتىدىن ھازىرقىدەك قەھرىمان ھالىتىگە ئۆزگەرتكەنلىكىگە، شۇ ياشلار ئاللاھنىڭ يولىدىلا بولىدىكەن ئۆلۈمدىن قورقۇپ قايتىپ كەلمەيدىغانلىقىغا ئىشەنگەن ھالدا قېلىشتى. توسماقچى بولغان كىشىلەرنىڭ بەزىسىگە شۇ ياشلارنىڭ بەزىسى مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئى قەۋمىم! مېنى توسماڭلار، مېنى جىھادقا قويۇۋېتىڭلار، چۈنكى مېنى جەننەت چاقىرىۋاتىدۇ». شۇلار ئىچىدە مۇجاھىد قېرىنداشلىرى بار پرونتقا يىتىشىۋېلىش ئۈچۈن قاتتىق جاپا - مۇشەققەتلەرگە چىداشلىق بىرىپ، يۈك پويىزغا چىقىپ قىيىنلىپ ماڭغانلار ۋە «سەينا» چۆلىدە پىيادە ماڭغانلار بار ئىدى.

ئىككى قىبلىنىڭ بىرى بولغان پەلەستىندىكى «ئەقسا مەسجىدى» نى قوغداش يولىدا ئىشلىتىش ئۈچۈن پۈتۈن تەئەللۇقاتىنى سېتىپ قول بومبىسى، زەمبىرەك قاتارلىقلارنى سېتىۋالغانلار بار.

شۇنىڭدەك ئۆز رازىلىقىدىن ئۆزىنىڭ زىننەت بويۇملىرىنى ۋە تەئەللۇقاتىدىكى ئەتىۋارلىق نەرسىلىرىنى سېتىپ ئىرىگە قۇراللانسۇن دېگەن مەقسەتتە تەقدىم قىلغان نۇرغۇن ئاياللار بار. شۇنىڭ بىلەن ئۇ

ئاياللارنىڭ ھەر بىرى جىھادقا ئىككى تۈرلۈك ھەسسە قوشقاندى.

1. ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان قىممەت باھالىق نەرسىلىرىنى دىن ئۈچۈن سەرپ قىلىش.

2. ياخشى كۆرىدىغان ئەڭ قەدىرلىك ئىرىدىن ئايرىلىشقا رازى بولۇش.

مەن «بىسىيون» مەركىزىدىكى دېھقانلار ئىچىدىن تەشكىلاتقا قاتناشقانلاردىن «ھەسەن تەۋىل» ئىسىملىك بۇرادەرنىڭ قىسسسىنى داۋاملىق ئەسلىمەكتىمەن: ئۇ كىشى ئايالى ۋە بالىلىرىنى، تېرىقچىلىق ئىشلىرىنى ۋە پۈتۈن تەئەللۇقاتىنى ئاللاھنىڭ قېشىدىكى ساۋابقا قىزىققانلىقى ئۈچۈن تاشلاپ پىدائىيلار تىزىملىكىگە ئىسمىنى تىزىملىتىپ ئىدى. ئۇ كىشى بۇنىڭغىمۇ بولدى قىلماي تېرىقچىلىق ئىشلىرىنىڭ ئاساسلىق مۇھىم قورالى بولغان كالىسىنى ساتتى. ئۇنىڭ پۇلىسىغا قۇرال سېتىۋېلىپ پەيغەمبەرلەر زېمىنى بولغان پەلەستىننى قوغداش ئۈچۈن جەڭ قىلىدۇ.

ئۇ كىشىگە كەنتە باشلىقى ھاجى ئەھمەد ئەلبەس: قۇتۇزغىنى (يەنى كالاڭنى) ئائىلەڭگە قالدۇرۇپ قوي، سەن ئۆزۈڭنى ئىختىيار قىلىپ، جېنىڭنى ئاللىنىڭغا ئېلىپ ئۇرۇش مەيدانىغا ماڭغانلىقىڭنىڭ ئۆزىلا كۇپايە. ئۆزى بىۋاستە جەڭگە بارالمىغانلار مال - مۈلكى بىلەن جىھاد قىلسا بولىدۇ دېگەندە ھەسەن تەۋىل ئۇنىڭ مۇشۇ گېپىگە شۇ يەردىلا دىنىغا بولغان ئۆتكۈر قارىشى بىلەن سۆزلەپ مۇنداق دېگەندى: «ئاللاھ تائالا جېنىڭلار بىلەنلا جىھاد قىلىڭلار دېدىمۇ؟ ياكى سىلەرنىڭ مېلىڭلار بىلەن، جېنىڭلار بىلەن ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىڭلار دېدىمۇ؟»

ئاللاھ بىزدىن جېنىمىزنى - ئۆزىمىزنىلا تەقدىم قىلساق جەننەت بىرىشكە ۋەدە قىلىپ جەننەتنى بىرىش بەدىلىگە جېنىمىزنىلا سېتىۋالدىمۇ؟ ياكى مالنى ھەم جاننى بىللە جەننەتنى بىرىش بەدىلىگە سېتىۋالدىمۇ؟ سىلى

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ

﴿شۈبھىسىزكى، ئاللاھ مۆمىنلەردىن ئۇلارنىڭ جانلىرىنى، ماللىرىنى ئۇلارغا جەننەتنى بېرىپ سېتىۋالدى﴾ (سۈرە تەۋبە 111 - ئايەت) دېگەن ئۇلۇغ ئايەتنى ئۇنتۇپ قالدىلىمۇ؟ سىلى بۇ گەپلىرىدىن پۇلنى نەق تاپشۇرماي تۇرۇپ مالنى تاپشۇرۇپ ئېلىشنى ئىرادە قىلاملا؟» شۇنىڭ بىلەن باشلىق بۇنداق كۈچلۈك ئىمان ئالدىدا بىر نېمە دېيىشكە ئامالسىز قالدى. ھەسەن باشقا جەڭچىلەر بىلەن ئۇرۇش سېپىگە يۈرۈپ كەتتى. كېيىن ئۇ ئۇرۇش سېپىدىن قايتقانلار بىلەن قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ قايتىپ كېلىشى كىشىلەر ئارىسىدا ئۇلۇغلىنىشنى، ئالقىش سادالىرىغا ئېرىشىشنى ئىرادە قىلغانلىق سەۋەبىدىن بولماستىن بەلكى، يەھۇدىلار بىلەن بولغان ئۇرۇشتا كۆرسەتكەن قەھرىمانلىقى سەۋەبلىك مەركەزدە قالدۇرۇش ئۈچۈن قايتۇرۇپ كېلىنگەن ئىدى. شۇ ۋاقىتتا غەرب جاللاتلىرىدىن پەخرى ۋە غالبلىق تىمسالى سۈپىتىدە سۆزلىنىدىغان سەئىددىن سەئىباتى دېگەن بىر قۇماندان ھەسەننىڭ قولىدا ئۆلگەنىدى.

مانا شۇنداق ئالىي ۋە نادىر تېپىلىدىغان روھ يەھۇدىلارنى ئىزتىراپقا سېلىپ، بۇرادەرلەرنىڭ ئىسىملىرى يېقىنلا يەردىن سۆزلەنسە ياكى «الله اكبر» (يەنى ئاللاھ ھەممىدىن ئۇلۇغ) دېگەن جەڭگە كىرگەندە ئوقۇيدىغان ئاۋازى ئاڭلانسا قورققانلىقىدىن تىترەپ كىتىدىغان ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويغانىدى.

«ھەزەرىي» لىك بىر مۇسۇلمان قۇماندان يەھۇدىيلار قولغا ئەسىر چۈشۈپ قالغاندا ئۇلار ئۇنىڭغا: بىز پەقەت «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىن كەلگەن پىدائىيلاردىنلا قورقىمىز دېگەن ئىدى. ھېلىقى قۇماندان ئۇلاردىن: «ئۇلارنىڭ سانى ئاز ۋە قورال - ياراقلرى ناچار تۇرسا يەنە نېمە ئۈچۈن ئۇلاردىن قورقىسىلەر؟» دەپ سورىغاندا، ئۇلار جاۋابەن مۇنداق دېگەنىدى: «راستىنى ئېيتقاندا بىز ھەر تەرەپتىن زېمىنغا ياشاش ئۈچۈن كەلدۇق، لېكىن ئۇلار بۇ جايغا ئۆلۈش ئۈچۈن كىلىپتۇ»، دېمەك، ھاياتقا ئامراق ئادەم بىلەن ئۆلۈمدىن قورقمايدىغان ئادەمنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرق ئاسمان بىلەن زېمىن ئارىلىقىدەك ناھايىتى زور بولىدىكەن.

تەشكىلاتتىكى قېرىنداشلار بىرلەشمىسى رەھبەرلىكى دۇچ كىلىدىغان قېيىنچىلىقلارنىڭ بىرى شۇ بولىدىكى: بۇ رەھبەرلىك بىرەر بەن ئەسكەرنى ياكى بىرەر شەخسنى ھەربىي ۋەزىپىگە بۇيرىماقچى بولسا، باشقا بەندىكلەرنى ياكى باشقا شەخسلەرنى ۋەزىپىگە بارماي شۇ يەردە قېلىشقا ئۇنۇتۇش ئەڭ قېيىن بىر مەسىلە ئىدى. دېمەك، ھەممىسى جىھادنىڭ شەرەپ - پەزىلىتىگە ئالدىرايتتى. شۇنداق بەسلىشىش گاھى چەك تاشلاش ئارقىلىق ھەل بولاتتى ياكى نۆۋەت بىلەن ئالماشتۇرۇش ئارقىلىق ھەل بولاتتى. شۇ جايدىكى ھەر قانداق

بىر بەنگە ھۇجۇم قىلىشقا رۇخسەت بىرىلسە شۇ بەندىكى شەخسلەر تەھلىل ئېيتقان (يەنى ئاللاھدىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ ئەلچىسى) ۋە تەكبىر ئېيتقان، ۋە ئى جەننەتنىڭ خۇش ھىدىلىرى قوزغىلىپ چىق.... دېگەن ھالدا جەڭ مەيدانى تامان يۈرۈپ كىتەتتى.

ئۇستاز كامىل شەرىف «پەلەستىن جېڭىدىكى مۇسۇلمان قېرىنداشلار» ناملىق ئەسلىمە خاتىرىسىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ئاتاقلىق دىنى ئالىم بىسىۋنى خەتتەبىنىڭ ئوغلى ياش مۇجاھىد ئەبدۇلھەمىد خەتتەبىنى رەھبەرلىك «دەيرۇلئىلىم»دىكى جەڭ مەيدانىدا ئەسكەر بارىگاھىنى قوغداش ئۈچۈن قېلىشقا بۇيرىغاندا، بۇيرۇقنى ئاڭلىغان يىگىت جىددىلىشىپ يىغلاپ ئۆزىنىڭ ئالدىنقى سەپكە بارالماي ئارقا سەپتە قاراۋۇل بولۇپ قالىدىغانلىقىغا بەكمۇ قاتتىق ئېچىنىپ باش رەھبەرنىڭ كەينىگە كىرىۋالدى. نەتىجىدە رەھبەر ئاخىر ئۇنىڭ تەلۋىنى قوبۇل قىلىپ ئۇنى ئالدىنقى سەپ جەڭچىلىرىگە قوشتى. ئاخىرىدا ئۇ يىگىتنىڭ ئاللاھنىڭ يولىدا شەھىد بولۇشتىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئارزۇسى ئىشقا ئېشىپ مەقسىدى ھەل بولدى.»

مۇجاھىد بۇرادەرلىرىمىدىن ئاڭلىغانلىرىم ۋە ئۇلارنىڭ جەڭ مەيدانىغا يۇيۇنۇپ، تاھارەت ئېلىپ قەلبلىرىدە ئىمان، يانىلىرىدا قورئان، قوللىرىدا قۇرئان تۇتقان ھالدا كىرگەنلىكى ۋە ئۇلارنىڭ قايسى بىرىگە ئوق تەگسە تەكبىر ئېيتىپ، شەھادەت ئۇقۇپ (يەنى

اشھد ان لا اله الا الله و اشھد ان محمد عبده و رسوله

نى ئوقۇپ)، «ئى رەببىم! سىنىڭ رازىلىقىڭنى ئىزدەپ ھۇزۇرىڭغا ئالدىرايمەن» دېگەن دۇئانى ئوقۇشلىرى، شۇنىڭ بىلەن ئۆز قىزغىنلىقى بىلەن قايسى ھالدا ئۈلۈمگە ئالدىنى قىلغانلىقىنى نېمىدېگەن ئۇلۇغلىقىنى بىلدۈرىدۇ - ھە!

ئۇلارنىڭ بىرسىنىڭ پۇتغا دۈشمەننىڭ زەمبىرەك ئوقىدىن بىر پارچىسى چۈشۈپ كىتىپ ئۇنىڭ پۇتىنى پارچە - پارچە قىلىۋەتتى. بۇنى كۆرۈپ دوستلىرى يىغلاشقىلى تۇردى. ھېلىقى يارىلانغان بۇرادەر بولسا، پۇتغا قاراپ تەبەسسۇم قىلغان ھالدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاقتىدىكى بىر ساھابە ئوقۇغان مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

پەقەت ئىمان بىلەن كەتسەملا يوقكى پەرۋايم،

شەھىد بولۇپ يېقىلسام سول تەرەپتىن ياكى ئوڭ ياندىن.

ئاللاھنىڭ يولىدا ئۆلدۈم، ئەگەر ئۇ خالسا شەكسىز،

ئۇرۇن ئالغاي بۇ قىيىنالغان ۋۇجۇدۇم باغۇ رىزۋاندىن.

ئۇرۇش مەيدانلىرىنىڭ بىرىدە تەشكىلاتقا ئەزا، شەرقى مىسىرلىق مۇھەممەد مەنسۇر ئىسىملىك بىر بەننىڭ قۇماندانغا قاتتىق زەربە يەتتى. قۇماندانغا زەربە يەتكەن سەۋەبتىن بىر نەچچە يىلەن ئۇنىڭغا قاراپ ھۇجۇمدىن توختاپ قالدى. ئۇ كىشى شۇ تۆۋەن ھالىتى بىلەن تۇرۇپ تۇرۇغۇلۇق ئۇلارغا قاتتىق كايىپ ئۇرۇش مەيدانىنىڭ ئۆز ھاياتىدىن مۇھىم ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇردى. ھەمراھلىرى بۇ كىشىنى ئارقا سەپكە يۆتكەپ ئاپاردى. ئۇ كىشى كېيىن ھۇشىغا كىلىپ دەسلەپتە بىرىنچى قىلغان سۆزى جەڭ مەيدانىدىكى ئەھۋاللارنى سوراۋا بولدى. جەڭچىلەر ئۇنىڭغا ئۇنىڭ كۆڭلى تەسەللى تاپقۇدەك خەۋەرنى (يەنى غەلبە خەۋىرىنى) قىلىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ تەبەسسۇم قىلغان

ھالدا ناھايىتى تەس «ئاللاھقا شۈكۈرى» دېيەلدى. ئۇ كىشى ئاخىرقى نەپەسلىرىگە قەدەر دىنى، خەلقى ئۈچۈن ئاللاھقا دۇئا قىلىپ تۇردى. ئۇنىڭ تىلى تۆۋەندىكى دۇئادىن بىردەممۇ توختاپ قالمدى: «اللھم انصر دعوتنا وحقق غايبتنا» يەنى «ئى ئاللاھ ئىسلام دىنىغا قىلىدىغان دەۋىتىمىزنى ياردىمىڭگە ئېرىشتۈرگىن، بىزنىڭ نىشانىمىزنى ھەققەتكە چىقارغىن!» ئاخىرقى ھېسابتا ئۇ كىشى ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا، ئاللاھ ئۇ كىشىدىن رازى بولغان، ئۇ كىشى ئاللاھنىڭ مەرھەمەتلىگە رازى بولغان ھالدا كىتىپ قالدى.

مانا يۇقىرىقىدەك ئازغىنا بىر قىسىم مىساللار بىزگە، دەسلەپكى زاماندىكى (يەنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ دەۋرىدىكى) تارىخىي ئەسلىملەرنى سۇندۇ ھەمدە مۇشۇ ئۈمەتنىڭ ياخشىلىقتىن ئايرىلىپ قالمايدىغانلىقىنى، بۇ ئۈمەتنىڭ مەۋجۇدلىقىنىڭ، ھۆرلىكىنىڭ ئاچقۇچى ئىسلام ئىكەنلىكىنى، ئەنە شۇ ئىسلام مۇشۇ ئۈمەتنىڭ قەھرىمانلىرىنى يىتىشتۈرۈپ چىقىدىغان ۋە ئۇ ئۈمەتنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىنى نامايەن قىلىدىغان بىر زاۋۇت ئىكەنلىكىنى ھەمدە ئۇ ئۈمەتنى ئىمان چاقىرىقى، ئىسلام تەربىيىسى ھەرىكەتلەندۈرمىسە، مىللەتچىلىك ياكى ۋەتەنچىلىك ھەرىكەتلەندۈرۈشنىڭ ھەرىكەتلەندۈرۈلمەيدىغانلىقىنى ۋە ئويغىتالمايدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ چىقتى.

ئۇستاز كامىل شەرىف «پەلەستىن جېڭىدىكى مۇسۇلمان قېرىنداشلار» دېگەن ئەسلىمە كىتابىدا: «ئىبرەت - ئەسلىمە بولۇپ قېلىشى ئۈچۈن، سۆزلەشكە تېگىشلىك ئىلگىرىكى زامانلاردىكى

① پەيغەمبىرىمىزنىڭ دەۋرىدىكى ئىلغار ساھابىلار ھەر تەرەپتىن مۇكەممەل بولۇپ كەمچىلىكتىن خالىي ئىدى - ت

قەھرىمانلىق تارىخلىرىدىن ئۇنى تەكشۈرۈپ راستنى - راست تەجربە ئارقىلىق خاتىرە قالدۇرۇشنى چىڭ تۇتۇش كېرەك» دەپ كۆرسىتىدۇ. ۋە يۇقىرىقى تارىخى ئەھۋاللارغا چىنلىق بىلەن باھا بىرىدۇ.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى پىدائىي قېرىنداشلارغا «جىپ» ماركىلىق ماشىنا بىرىش مەسلىسىدە قارار چىقارغان مەھكىمە ئالدىدا، مەۋۋاۋى ۋە سادىق قاتارلىق پەلەستىن ئۇرۇشىدا مىسىر قوشۇنلىرىغا قۇماندان بولغان ۋە ئۇندىن باشقا چوڭ ئەربابلارمۇ مۆئمىنلەر قەلبى سۈيىنىدىغان، مۇناپىقلارنىڭ غەزىپىنى كەلتۈرىدىغان سۆزلەر بىلەن قەھرىمانلارنىڭ ئىشلىرىغا گۇۋاھلىق بەرگەن ئىدى.

مەۋۋاۋى دېگەن قۇماندان مۇنداق دەيدۇ: ««مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر يەھۇدىلارنىڭ تىللىرىنى سۇغۇرۇپ ئۇلارنى «سەھرائى نەقىب» دەپ يەر بىلەن يەكسان قىلىۋەتتى.»

پۇئاد سادىق مۇنداق دەيدۇ: ««مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ھەقىقىي قەھرىمان، ئۇلار ئۆز ۋەزىپىلىرىنى ياخشى رەۋىشتە ئورۇنلىدى.»

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ قەھرىمانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ جىھادنى ئاساس قىلغان تەربىيىسىنىڭ تەسىرى جەۋلان قىلغان يەنە باشقا جەڭ مەيدانلىرى ھەم ئاياغلاشتى. مانا ئۇ مەيدان بولسا، قانال ئۇرۇشى ۋە ئەنگىلىيە ئۇرۇشلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ ھەقتە ئۇلۇغ ئۇستاز كامىل شەرىف «سۇۋەيش قانىلىدىكى سۈرىيە توقۇنۇشى» دېگەن كىتابىنى يېزىپ چىقتى.

مەن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەردىن

شەھىد بولغانلارنى بولۇپمۇ «ئەزھەر» ئالىي مەكتىۋىدىكى ئوقۇغۇچىلاردىن شەھىد بولغان ئۆمەر شاھىن، ئەھمەد مەنىسى، ئادىل غانىم ۋە ئۇندىن باشقىلارنى بىرەر ئادەم ئۇنتۇپ قالغاندۇ دەپ ھەرگىزمۇ ئويلىمايمەن. مانا بۇلار «تەللىۋ كەبىر»دىكى ۋە ئۇندىن كېيىن ۋە بۇرۇن بولغان ئۇرۇشلاردا «ئەركىنلىك ۋە ئازادلىقنى ئىشغالىيەتچى باسقۇنچىلار ئۆزلىكىدىن بەرمەيدۇ، ئۇنى پەقەت كۈرەش قىلغۇچىلار ئۆز قانلىرى بەدىلىگە ئالالايدۇ» دېگەن ئۇلۇغ پەلسەپىنى ئۆزلىرىنىڭ ئىسسىق قانلىرى بىلەن يېزىپ قالدۇرغانلار ئىدى.

بۇ يەردە بىر ئېغىز سۆز قىستۇرۇپ قويۇشقا توغرا كەلدى: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر ئۇرۇشقا بەك ئەھمىيەت بېرىپ، ئۇنى ئۆز ئەمىلىيىتى بىلەن كۆرسىتىپ ئۇرۇش مەيدانلىرىدا ئادەملەرنىڭ ئەڭ ياراملىقلىرىنى قۇربان بەرگەن بولسىمۇ، بۇ ئۇلارنىڭ قارىشىدا پۈتۈنلەي تەلتۈكۈس جىھاد ھېسابلانمايدۇ.

شۈبھىسىزكى، ئۇلارنىڭ ئىسلامدىن ئۈگەنگەن جىھاد چۈشەنچىسى بولسا يۇقىرىقىغا ئوخشاش جەڭ قىلىش، ئۇرۇش قىلىشنى گەۋدە قىلغان ھالدا يەنىمۇ ئەتراپلىق، ئومۇميۈزلۈك چوڭقۇر چۈشەنچىدۇر.

ئىسلام زېمىنلىرىنىڭ قايسى بىرىگە تاجاۋۇز قىلىپ بېسىۋالغان تاجاۋۇزچىلار بىلەن ئۇرۇش قىلىش قەتئىي پەرز بولغاندەك، كاپىرلارنىڭ مۇستەملىكىچىلىكىگە ۋە ئۇلارنىڭ كەلتۈرۈپ چىقارغان كۇفرى تاجاۋۇزغا قارشى ئۇرۇش قىلىش مۇقەددەس دىنىي مەجبۇرىيەت بولغاندەك، مۇناپىق - خائىنلار بىلەن، بىدئەتچىلەر (يەنى دىندا ئاساسى يوق ئىشلارنى قىلغۇچىلار)، زالىملار ۋە بۇزۇقلار بىلەن جىھاد

قىلىشىمۇ ئۇلۇغلۇق دەرىجىسى جەھەتتە يۇقىرىقىدىن كەم تۇرمايدۇ.
شۇڭا ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهَادِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ

﴿ئى پەيغەمبەر! كاپىرلارغا ۋە مۇناپىقلارغا قارشى جىھاد قىلغىن،
ئۇلارغا (قارشى غازات قىلىش ۋە قورقۇنچ سېلىش بىلەن) قاتتىق
مۇئامىلە قىلغىن﴾ (سۈرە تەۋبە 73 - ئايەت).

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىرى: جىھادنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى
قايسى؟ دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «زالىم پادىشاھلار
ئالدىدا ھەقىقەتنى قورقماي سۆزلەش» دەپ جاۋاب بەرگەن ئىدى.
بۇنداق دېگەنلىكنىڭ مەنىسى: «ئىچكى بۇزغۇنچىلىققا قارشى تۇرۇش،
سىرتقى ئۇرۇشقا قارشى تۇرغانغا ئوخشاش ھەر ئىككىلىسى پەرز، ھەر
ئىككىلىسى جىھاددۇر.» دېگەن بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۆزى قىلمايدىغان ئىشلارنى باشقىلارغا
سۆزلەيدىغان، بۇيرۇلمىغان ئىشنى قىلىدىغان زالىم پادىشاھلار
توغرىسىدا سۆزلەپ مۇسۇلمان ئۈممەت ئۇلارنىڭ زالىم ھۆكۈمىگە،
مۇستەبىتلىكىگە ئۇچرىغان چاغدا، قىلىشقا تېگىشلىك قايسى
مەجبۇرىيەتلەرنى ئۆتەش كېرەك؟ دېگەن مەزمۇندا مۇنداق دەيدۇ:
«كىمكى، ئۇلارغا قارشى قولى بىلەن جىھاد قىلسا، ئۇ مۆئمىن. كىمكى،
ئۇلارغا قارشى تىلى بىلەن جىھاد قىلسا، ئۇ مۆئمىن. كىمكى، ئۇلارغا
قارشى دىلى بىلەن جىھاد قىلسا، ئۇ مۆئمىن. قەلبىدىمۇ جىھاد قىلالمىسا
ئۇنداق ئادەمدە ئىماندىن زەررىچىلىك بىر نەرسە قالمايدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزى ئارقىلىق گۇناھنى يامان كۆرۈش، جىنايەتچىگە غەزەپ قىلىش، نەپەرەتلىنىش ۋە ئۇنىڭدىن ئالاقىنى ئۈزۈش قاتارلىق دىلى بىلەن جىھاد قىلىش بولسا، ئىماننىڭ ئەڭ ئاجىزلىقى. مانا بۇنداق جىھاد، قولى بىلەن جىھاد قىلىشتىن ئاجىز كەلگەن كىشى تىلى بىلەن جىھاد قىلغاندەك، تىلى بىلەن جىھاد قىلىشتىن ئاجىز كەلگەن كىشىگە پەرز ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بىرىدۇ. دېمەك، بۇ يەردە مەن مۇسۇلمان دېگەن كىشىگە پەرز بولغان جىھاد قۇرال بىلەنلا ۋە كاپىرلار بىلەنلا جىھاد قىلىش دېگەنلىك ئەمەس. ئاللاھ قۇرئاندا تۆۋەندىكىدەك ئايەتنى نازىل قىلغان تۇرسا قانداقمۇ ئۇنداق دېگىلى بولسۇن؟

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهَادِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظُ عَلَيْهِمْ

﴿ئى پەيغەمبەر! كاپىرلارغا ۋە مۇناپىقلارغا قارشى جىھاد قىلغىن، ئۇلارغا (قارشى غازات قىلىش ۋە قورقۇنۇچ سېلىش بىلەن) قاتتىق مۇئامىلە قىلغىن﴾ (سۈرە تەۋبە 73 - ئايەت). مۇناپىقلار كۆرۈنۈشتە مۇسۇلمانلارنىڭ قاتارىدا يۈرگەچكە قۇرال بىلەن جىھاد قىلىنمايدۇ. ئۇنداقلارغا ئۇقۇملۇق قىلىپ نەسەھەت قىلىش ۋە دەلىل - پاكىتلارنى ئوتتۇرىغا قويۇش، شۇنداقلا ئادەمگە تەسىر قىلىدىغان تەسىرلىك سۆزلەر ئارقىلىق ئاللاھ قۇرئاندا دېگەن بۇيىچە قىلىش لازىم. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

وَعِظُهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

﴿ئەنە شۇلار (يەنى مۇناپىقلار) (يالغان ئېيتىدۇ)، ئاللاھ ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكىنى (يەنى مۇناپىقلىقنى، مىكرىنى) بىلىدۇ، ئۇلاردىن يۈز ئۆرگىن، ئۇلارغا نەسىھەت قىلغىن، ئۇلارغا تەسىرلىك سۆزلەرنى قىلغىن.﴾ (سۈرە نىسا 63 - ئايەت).

ئاللاھ تائالانىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا قىلغان سۆزىدىن يۇقىرىقى مەزمۇنلارنى تېخىمۇ ئوچۇق كۆرىۋالغىلى بولىدۇ:

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

﴿شۇنىڭ ئۈچۈن كاپىرلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، قۇرئان ئارقىلىق ئۇلارغا قارشى (پاكىتلارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ) بارلىق كۈچۈڭ بىلەن كۆرەش قىلغىن﴾ (سۈرە فۇرقان 52 - ئايەت). مانا بۇ جىھاد قىلىش ھەققىدىكى ئايەت سۈرە فۇرقاندا بولۇپ بۇ سۈرە ئۇرۇش رۇخسەت قىلىنىشتىن بۇرۇن مەككىدە نازىل بولغان. مەككىدە ئۇرۇشقا بۇيرۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، رۇخسەتمۇ قىلىنمىغان ئىدى.

دېمەك جىھاد دېگەن ئۇرۇش قىلمايمۇ بولىدۇ.

يىغىپ ئېيتقاندا، ئىسلام دىنىغا كىشىلەرنى دەۋەت قىلىش، دەۋەتنى يەتكۈزۈشتە مۇستەھكەم تۇرۇش، ئۇنىڭ ئاچچىق زەربىلىرىگە چىداشلىق بىرىش، دەۋەت يولىدا يەتكەن جاپا - مۇشەققەتكە، ئۇنىڭ مۇساپىسىنىڭ، نىشانىنىڭ يىراق ئىكەنلىكىگە پەرۋا قىلماي

چىداملىق بولۇش، مانا بۇلار ھەقىقەتەن ئۇلۇغ جىھاددۇر. سۆزىمىزگە تۆۋەندىكى ئايەت ئىشارەت قىلىپ، جىھادنىڭ پايدىسى كىمگە بولىدىغانلىقىنى، نەتىجىسىنى كۆرىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ:

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ

الْعَالَمِينَ

﴿كىمكى جىھاد قىلىدىكەن، ئۇنىڭ قىلغان جىھادى ئۆزىنىڭ پايدىسى ئۈچۈندۇر، ئاللاھ ھەقىقەتەن تامامى ئەھلى جاھاندىن سىھاجەتتۇر﴾ (سۈرە ئەنكەبۇت 6 - ئايەت).

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كاپىرلار بىلەن جىھاد قىلىش قۇراللىرى ۋە ئۇ جىھادنىڭ تۈرلىرىنى بىزلەرگە روشەن ھالدا ئۇقتۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ: «سىلەر مۇشرىكلار (يەنى كاپىرلارغا) قارشى قولۇڭلار، ماللىرىڭلار ۋە تىلىڭلار بىلەن جىھاد قىلىڭلار».

يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە بىر خىل جىھاد بار بولۇپ، ئۇ بولسا ئادەم ئۆز نەپسى بىلەن جىھاد قىلىشتۇر. شۇ جىھاد نەتىجىسىدە ئىسلامنى ئۆگىنىدىغان، ئىسلام بويىچە ئىش قىلىدىغان، باشقىلارنى شۇ ئىسلامغا چاقىرىدىغان ئىسلامنىڭ يولىدا پۇلاتتەك مۇستەھكەم تۇرىدىغان بولۇش، شۇ ئارقىلىق غەلبە قىلىش ياكى شەھىد بولۇشتىن ئىبارەت ئىككى ياخشىلىقنىڭ بىرىگە ئىرىشىشتىن ئىبارەتتۇر.

ئەقىلنى ئازدۇرىدىغان ۋەھىمە - گۇمانلار، ئىرادىنى قايىمۇقتۇرىدىغان كۆڭۈل ئارزۇلىرى قاتارلىقلارنى ئىنساننىڭ ئىچكى

دۇنياسىغا تاشلاش ئارقىلىق ئىنسان بىلەن ئۇرۇش قىلىدىغان شەيتانغا قارشى شۈبھىلەرنى قوغلاپ چىقىرىدىغان، چوقۇم ئىشىنىشتىن ئىبارەت قۇرال ۋە كۆڭۈل ئارزۇلىرىنى مەغلۇب قىلىدىغان سەۋرىدىن ئىبارەت قۇرال بىلەن جىھاد قىلماي بولمايدۇ. مانا شۇنداق قىلغاندىلا گۇماننى يوقىتىش، كۆڭۈل خاھىشىنى مەغلۇب قىلىشتىن ئىبارەت جەڭ مەيدانىدا ئىنساننىڭ دۈشمىنى بولغان شەيتان ئۈستىدىن غالىب بولغىلى بولىدۇ. ھەمدە سەۋرى (يەنى چىداملىق بولۇش) ۋە چوقۇم ئىشىنىشتىن ئىبارەت ئىككى قاناتقا تايىنىپ دىندا يولباشچىلىق قىلىش مەقامىغا يەتكىلى بولىدۇ. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۗ وَكَانُوا

بِغَايَتِنَا يُوقِنُونَ

﴿ئۇلار (كۈلپەتلەرگە) سەۋر قىلغان، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە جەزمەن ئىشەنگەن چاغدا، ئۇلاردىن بىر قىسىم كىشىلەرنى بىزنىڭ ئەمرىمىز بىلەن توغرا يول كۆرسىتىدىغان پېشۋالار قىلدۇق﴾ (سۈرە سەجە 24 - ئايەت).

مانا بۇلار بولسا ئىسلام كۆرسەتمىسىدە ئەتراپلىق بولغان جىھاد تۇر. شۇنىڭدەك «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ چۈشەنگەن ۋە ماڭغان، قوللانغان جىھادى ئەنە شۇدۇر.

دەۋەت يولباشچىسى ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «تەلىملەر» ناملىق رسالىسىدە «جىھاد» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى

ئۆزى چۈشەنگەن ۋە ئەگەشكۈچىلىرىدىن تەلەپ قىلغان پېتى ئىزاھلاپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن جەھاد دېگەن سۆزنى قىيامەتكىچە توختىماي داۋاملىشىپ تۇرىدىغان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ھەر قانداق كىشى جەھاد قىلماي، جەھاد قىلىش نىيىتىنىمۇ قىلماي ئۆلۈپ كەتسە جاھالەت ئۆلۈمىدە ئۆلىدۇ.» دېگەن ھەدىسىدىن مەقسەت قىلىنغان جەھادنى دېمەكچىمەن.»

جەھاد مەرتىۋىلىرىنىڭ دەسلەۋى خاتا ئىشقا دىلىدا ئىنكار قىلىش بولۇپ، ئەڭ ئالىيسى ئاللاھ يولىدا ئۇرۇش قىلىشتۇر. تىل ئارقىلىق جەھاد قىلىش، قەلەم ئارقىلىق جەھاد قىلىش، قول ئارقىلىق جەھاد قىلىش، زالىم پادىشاھلار ئالدىدا ھەقىقەتنى سۆزلەش قاتارلىقلار بولسا يۇقىرىقى ئىككى پەرق (يەنى يۇقىرى پەللىسى بىلەن تۆۋەن دەرىجىسى) ئارىسىدىكى جەھادتۇر.

دىنغا دەۋەت قىلىش بولسا جەھادسىز مەيدانغا چىقمايدۇ. دەۋەت يولىدا بولغان جەھادنىڭ بۈيۈك بولۇشى، دەۋەتنى كۈچلەندۈرۈش تەلەپ قىلىنىدىغان ئىقتىسادنىڭ كۆپلىكى ۋە دەۋەت يولىدا قان - تەر ئاققۇزۇپ ئىشلىگەنلەرنىڭ ئەجرىنىڭ كۆپ بولۇشى قاتارلىقلار دەۋەتنىڭ ئالىي - ئۈستۈنلىكىگە ۋە ئۇنىڭ تارقىلىش دائىرىسىنىڭ كەڭرىلىكىگە قاراپ بولىدۇ. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَكُمْ وَمَا جَعَلَ

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ

الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

﴿ئاللاھنىڭ يولدا (پۇل - مېلىڭلار بىلەن، جېنىڭلار بىلەن) تاقىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە جىھاد قىلىڭلار، ئاللاھ (دىنىغا ياردەم بېرىشكە ئۈمىمەتلەر ئارىسىدىن) سىلەرنى تاللىدى (ئەڭ مۇكەممەل شەرىئەت ۋە ئۇلۇغ پەيغەمبەرنى سىلەرگە خاس قىلدى). سىلەرگە دىندا ھېچقانداق مۇشكۈللۈكنى قىلمىدى (سىلەرنى سىلەر تاقەت قىلالمىغۇدەك ئىشلارنى قىلىشقا تەكلىپ قىلمىدى). (بۇ) ئاتاڭلار ئىبراھىمنىڭ دىندۇر (بۇ توغرا دىن بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى مەھكەم ئۇچلاڭلار)، ئاللاھ سىلەرنى ئىلگىرى (يەنى قۇرئاندىن ئىلگىرىكى كىتابلاردا) مۇسۇلمان دەپ ئاتىدى. قۇرئاندىمۇ شۇنداق ئاتىدى. (ئاللاھ) پەيغەمبەرنى سىلەرگە گۇۋاھ بولۇشقا ۋە سىلەرنى كىشىلەرگە گۇۋاھ بولۇشقا (تاللىدى)، ناماز ئوقۇڭلار، زاكات بېرىڭلار، ئاللاھقا يېپىشىڭلار، ئاللاھ سىلەرنىڭ ئىگەڭلاردۇر. ئاللاھ نېمىدېگەن ياخشى ئىگە! نېمىدېگەن ياخشى مەدەتكار!﴾ (سۈرە ھەج 78 - ئايەت).

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ مۇشۇنداق كەڭ دائىرىدە چۈشەنگەن چۈشەنچىسى ئەزالارنى ئىسلام زېمىنىنى قوغداش، شۇنداقلا ئىسلام ئەقىدىسىنى قوغداش كۈرىشىنى

ئەمىلىيەتكە چىقارغۇچى ئامىل بولۇپ قالدى. ئىسلام ئەقىدىسىنىڭ ئومۇملىشىشى ئاساسى مەقسەت قىلىنىدۇ. ئۇنداقتا، مۇسۇلمانغا زېمىن كېرەك ئەمەسمۇ؟ زېمىن مەسىلىسىگە كەلسەك، ئۇ پەقەت شۇ دىننى ئومۇملاشتۇرۇش ۋە كۈچكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن ۋاسىتە بولىدىغان ئۇرۇندىن، ۋاسىتىدىن ئىبارەت بولۇپ، زېمىنمۇ كېرەك ئەلۋەتتە. شۇڭا دىن تاجاۋۇزچىلىق ۋە ئۇنىڭدىن كەلگەن ئىگىدارلىقنى ئېتىراپ قىلمايلا قالماستىن يەنە كېرەكلىك جاي - ۋەتەننى قوغداشنى ۋە ئۇنى دىننىڭ ئەكسىيەتچى گۇرۇھلىرىدىن تازىلاشنى بۇيرۇيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇرادەرلەر سىرتقى تاجاۋۇزچى كۈچلەرگە قارشى تۇرسا يەنە بىر تەرەپتىن ئىچكى قۇتراتقۇلارغا قارشى تۇردى. بىر تەرەپتىن تاجاۋۇزچى باسقۇنچىلارغا قارشى تۇرسا، يەنە بىر تەرەپتىن «ئەلماڭىلىلەر» گە (پارتىيە نامى - ت) قارشى تۇردى. بۇرادەرلەر ئىسلام زېمىنىغا تاجاۋۇز قىلغۇچىلار بىلەن ئىسلام قانۇنىغا قارشى چىققۇچىلارنى پەرقلىنىدۇرمەي قارشى تۇردى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام قانۇنىنى كۈچكە ئىگە قىلىش يولىدا جىھاد مەيدانىغا شۇڭغۇغاندەك، زېمىننى ئازاد قىلىش كۆرىشىگە ھەم چۆكۈپ كەتتى. بۇرادەرلىرىمىزنىڭ قانلىرى ئىنگىلىز - يەھۇدى كاپىرلارنىڭ قوللىرىدا ئاققاندىك، ئۆزلىرىنى مۇسۇلمان ئاتىۋالغان يەرلىك ئەكسىيەتچى يۈنىدىپۇرۇشلارنىڭ قوللىرى ئارقىلىقمۇ ئاقتى.

تەشكىلاتتىكى قېرىنداشلار جىھادنى قۇرال بىلەنلا قىلىپ قالماي، دىن قايسى تەرىقىدە راۋاجلانسا شۇنىڭغا ياردەم بېرىپ، ھەر تەرەپلىمە جىھاد قىلغانلىقى ئۈچۈن بەزىسى پەلەستىن زېمىنى ۋە سۇۋەيىش قانىلىدىكى ئۇرۇش مەيدانلىرىدا شەھىد بولغان بولسا، بەزىسى «لىمان تۇررە» ۋە «قەلئە» زېمىنلىرىدا ۋە ھەربىي تۈرمە قاتارلىق قىيىناش

مەيدانلىرىدا شەھىد بولدى.

دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى نۇرغۇن كۈچلەر بۇرادەرلەرنى ئاشكارا ۋە يۇشۇرۇن ھالدا مەنەسەپ، پۇل - بايلىق بىلەن سېتىۋېلىشنى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى بېسىقتۇرۇپ ئۇلارغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشنى قەست قىلغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ، مەنەسەپ بىلەن ئالداشتىن ئىبارەت بۇنداق «قۇدرەتلىك - ھۆكۈمران كۈچ» بۇرادەرلەرنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئۈستازلىرىنىڭ ئالدىدا ئۇلارنى ئۇنۇتۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، قۇلاقلىرىنى گەپكە سىڭايانمۇ قىلدۇرالمىدى. ھېلىقى «قۇدرەتلىك كۈچ» نىڭ ئېرىشكىنى پەقەت قەتئىي رەت قىلىش ۋە ئاللاھنىڭ قۇرئانىدىكى مۇنۇ ئايىتى بىلەن جاۋاب بېرىش بولدى:

أَتْمِدُونَن بِمَالٍ فَمَا آتَيْنَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتَكُم بَلْ أَنتُمْ

بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ

﴿سىلەر ماڭا مال بىلەن ياردەم قىلماقچىمۇ؟ ئاللاھنىڭ ماڭا بەرگەنلىرى سىلەرنىڭ بەرگەنلىرىڭلاردىن ياخشىدۇر، بەلكى سىلەر سوۋغاڭلار بىلەن كۆرەڭلەپ كېتىسىلەر.﴾ (سۈرە نەمل 36 - ئايەت).

سۈيىقەستچى دۈشمەنلەر ئۆزلىرىنىڭ ئالداش، قۇترىتىش چارىلىرىنى ئىشقا ئاشۇرالمىي قۇرۇق قول قايتقاندىن كېيىن، قورقۇتۇش ۋە تەھدىت سېلىش ئۇسۇللىرىنى ناھايىتى كۆپ قېتىم قوللانغان بولسىمۇ، نەتىجىسى ئىلگىرىكى ئالداش ئۇسۇللىرىدىن تېخىمۇ بەتتەر ھالدا پايدىسىز بولدى. ھەر قايسىسىنىڭ نەتىجىسى

سەلبىي ھالدا ئۆز ئىگىسىگە قايتتى. نەتىجىدە بۇ «كۈچ» ئۆزى ئۈمىد قىلغان ۋە باشقىلارنى قورقتىش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرمەكچى بولغان ئارزۇسى ئىشقا ئاشمايلا قالماستىن قېرىنداشلىرىمىز گەرچە ئوتتا كۆيدۈرۈلۈشمۇ، ۋەيران قىلىنسىمۇ ياكى ئوڭ قولغا قۇياش، سول قولغا ئايىنى ئېلىپ بىرىش بىلەن ۋەدە قىلىنسىمۇ دەۋەتتە مۇستەھكەم تۇرىدىغانلىقى ۋە ئۇنى ئاداقچى دەۋاملاشتۇرىدىغانلىقىدىن ئىبارەت كەسكىن ئىرادىلىرىنى ۋە ئەمىلىيەتلىرىنى كۆرۈپ تۇنجۇقۇپلا قېلىشتى.

مانا شۇنداق مەنپەئەتلەرگە ئۇنىماي، ئالدىنماي، كەسكىن، مۇستەھكەم تۇرۇش بولسا ئىسلامنىڭ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ پىرىنسىپىدۇر. ھەر قانداق چەتئەل كۈچلىرىنىڭ ئاشۇ پىرىنسىپلارغا ئارىلىشىش مەقسىدىنى قەتئىي رەت قىلىش، ئۇنداق ئىشنى مەيداندىن قەتئىي ئېلىپ تاشلاش، شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇنداق ئىشقا قارشى مۇستەھكەم تۇرۇش ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ مۇقەددەس بۇرچى. «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ ھەرىكىتى چەتئەل كۈچلىرى ۋە ئۇلارنىڭ يەرلىك قول - چۇماقلىرىنىڭ قۇرغان ھىيلە - مىكىر تۇزاقلىرى، شۇ ھەرىكەتكە زەربە بىرىش ئۈچۈن ئېچىلغان قۇرۇلتايلىرى، كۈچى يىتىدىغانلا بولسا شۇ ھەرىكەتنى تۈپتىن يۇلۇپ تاشلاشتىن ئىبارەت رەزىل مەقسەتلىرىگە قاتمۇ - قات زەربە بەردى.

ئەھۋال شۇنداق ئىكەن. ئەمدى بۇرادەرلىرىمىزنىڭ بېشىغا كەلگەن قاتمۇ - قات جاپا - مۇشەققەتلەر، كەينى - كەينىدىن توختىماي كېلىپ تۇرغان زەربىلەر، ئادەتتىكى ئادەملەر تاقەت قىلالمىغۇدەك دەرىجىدىكى كۈلپەتلەر ئىچىدىن چىقماي، بوشاشماي ھەرىكەت قىلىپ تۇرغانلىقى

ياكى شۇ جەۋر - جاپالاردىن بۇشانسىمۇ، شۇنىڭدىن چوڭراقنى دەپ بۇشىنىدىغانلىقىنىڭ ئارقىسىدا چوقۇم بىر سىر بار، ئەلۋەتتە.

مانا بۇ سىر بولسا بۇرادەرلەر ھەر قانداق ھەرىكەت مەيدانىدا ئۇنىڭ ئەزالىرى سەل بۇشاشسا، باشقىلارنىڭ ھىيلە - مېكرىسىگە سەل قاراپ ئالدىنسا ياكى بەزى ئۇتۇقچىلىقلىرىدىن مەغرۇرلانسىمۇ ئاسانلا تۈگىشىپ كىتىدىغانلىقىنى تونۇپ يەتكەنلىكى ئىدى.

يۇقىرىقى سۆزلەرگە قارىمىغاندىمۇ، تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر مەيلى جاپا - مۇشەققەت كىلىشتىن بۇرۇن بولسۇن، مەيلى ئېغىر كۈلپەتلەر كىلىۋاتقان پەيتتە بولسۇن، مەيلى ئېغىر كۈنلەر كىلىپ كەتكەندىن كېيىن بولسۇن، ئىشقىلىپ ئالداش ياكى قورقۇتۇش ۋاسىتىلىرىنىڭ ھېچقايسىسىغا باش ئەگكىنى، بۇشاشقنى يوق. ئۇلار ھەقىقەتەن ئەشۇ جاپالارغا مەردانلەرچە چىداشلىق بىرىپ قەھرىمانلارچە ئۆز يولىدا مۇستەھكەم تەۋرەنمەي تۇردى. ئەگەر سىز باشقىچە تەلەپپۇزدا دېمەكچى بولسىڭىز: «ئاللاھقا بەرگەن ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ، ئەھدىسىدە راستچىللىق بىلەن مۇستەھكەم تۇرغان مۆمىنلەرچە تۇردى» دېسىڭىزمۇ بولىدۇ.

ئەنە شۇ بۇرادەرلەر ئىچىدە بىرەرسى بىر كۈندە قاتتىق قىيناش، قىستاش، قورقۇتۇش ئاستىدا ئاللاھ تائالانىڭ:

إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ

﴿قەلبى ئىمان بىلەن مۇستەھكەم تۇرسىمۇ، مەجبۇرلاش ئاستىدا (ئاغزىدىلا) ئىماندىن يانغانلىقىنى بىلدۈرگەنلەر بۇنىڭدىن

مۇستەسنا ﴿ (سۈرە نەھل 106 - ئايەت) دېگەن سۆزىگە ئاساسەن، كۆڭلىدە رۇخسەت ھاسىل قىلىپ، ئىشنى توغرىسىغا ئويلاپ تۇرۇپ، قەلبىنى كۇفرغا بىكارلاپ بەرمەسلىككە، زۇلۇمنى ھەرگىز ماختىماسلىققا، ئىسلامدىكى نىشانىدىن ئايرىلىپ كەتمەسلىككە قەتئىي ئىشەنچ قىلغان ھالدا، زالىم - تاغۇتلار (يەنى ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرى) نىڭ زۇلمىدىن قۇتۇلۇشنى ئۈمىد قىلىپ، تىلى بىلەن بىرەر ئېغىز سۆز قىلىپ ياكى قەلەم بىلەن بىرەر قۇر خەت يېزىپ بىرىپ، تاغۇتلار بىلەن مادارا قىلىپ سالغان بولسا (يەنى كىلىشىپ چىقىشىپ قالغان بولسا) دەرھال پۇشايمان قىلىپ، ئاللاھدىن كەچۈرۈم سوراپ، ئۆز - ئۆزىگە يىغلاپ ھەسرەت چىكىپ، ئۆز پەرۋەردىگارى ئاللاھقا ئەڭ دەسلەپ تەۋبە قىلىپ، گۇناھىدىن كەچۈرۈم سوراپ، جامائەت ئاممىسىغا ئۆزرە، پۇشايمان ئېيتاتتى.

ئۆلۈم ھالىتىدە قەلبىنى كۇفردىن ساقلاش شەرتى ئاستىدا تىلى بىلەن بەزى گەپلەرنى قىلىپ ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش توغرا بولسىمۇ، تەشكىلاتتىكىلەر كامال ئېتىقاد تۈپەيلى شۇنداق قىلاتتى.

ئىسلامنىڭ جەمئىيەتكە قاراتقان تەربىيىسى

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر جەمئىيەت خەلقى ئۈچۈن ياخشى ئىش قىلىپ بىرىش مۇسۇلماننىڭ ھاياتىدىكى ئۆتەشكە تىگىشلىك بولغان ۋەزىپىلىرىدىن بىرى دېگەن كۆز قاراش بىلەن تەربىيەلەندى. قۇرئان كەرىم مۇسۇلماننىڭ ئۆتەشكە تىگىشلىك بولغان ۋەزىپىلىرىنى ئۈچ گەۋدە قىلىپ كۆرسىتىدۇ.

1. ئاللاھقا بولغان ئالاقىنى ئىبادەتتە گەۋدىلەندۈرۈش.

2. جەمئىيەتكە بولغان ئالاقىنى جەمئىيەت ئۈچۈن ياخشى ئىش قىلىپ بىرىشتە گەۋدىلەندۈرۈش.

3. دۈشمەنگە بولغان ئالاقىنى جەڭ مەيدانىدا گەۋدىلەندۈرۈش.

يۇقىرىقى سۆزىمىز ھەققىدە ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَرْكَعُوا وَأَسْجُدُوا وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ

وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ وَجَّهْتُمْ تَفْلِحُونَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

ع

﴿ئى مۆمىنلەر! بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن رۇكۇ قىلىڭلار، سەجدە قىلىڭلار (يەنى تەزەررۇ بىلەن ناماز ئوقۇڭلار)، (يالغۇز) پەرۋەردىگارڭلارغا ئىبادەت قىلىڭلار، ياخشى ئىشلارنى (يەنى خىش -

ئەقربالارغا سىلە - رەھىم قىلىش، يېتىم - يېسىرلارنىڭ بېشىنى سىلاش، كېچىسى تەھەججۇد نامىزى ئۆتەش قاتارلىق ئىشلارنى (قىلىڭلار. ئاللاھنىڭ يولىدا (پۇل - مېلىڭلار بىلەن، جېنىڭلار بىلەن) تاقىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە جىھاد قىلىڭلار) (سۈرە ھەج 77 - 78 ئايەتلەر).

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ، ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ ئىقتىسادى ئارقىلىق ياكى ئابرويى ئارقىلىق ياكى بەدىنى ئارقىلىق ياكى پىكرى ئارقىلىق ياكى تىلى ئارقىلىق ئادا قىلىنىدىغان كۈندىلىك ۋەزىپىسىنى ياكى ئىجتىمائىي مەسئۇلىيىتىنى بايان قىلىدىغان ھەمدە يۇقىرىدىكى ئايەتنىڭ مەنىسىنى تەكىتلەيدىغان نۇرغۇن ھەدىسلىرى بار: بىز سىزگە ئىمام بۇخارى ئەبۇ مۇسا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىسنى كەلتۈرۈش بىلەن كۇپايە قىلىمىز: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ سەدىقە قىلىشى ۋاجىب، بىرسى رەسۇلۇللاھقا سەدىقە قىلىشقا بىر نەرسە تاپالمىسا قانداق قىلدۇ؟ دەپ بەرسىلە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بېرىپ دېدىكى: ئىككى قولى بىلەن ئىشلەيدۇ - دە، ئۆزىمۇ مەنپەئەتلىنىپ، باشقىلارغىمۇ سەدىقە قىلدۇ. ھېلىقى ئادەم: ئۇنداقمۇ قىلالمىسا قانداق قىلدۇ؟ دەپ بەرسىلە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بېرىپ مۇنداق دېدى: قاتتىق غەمگە دۇچار بولغان ئادەمگە ياردەم قىلدۇ. يەنە بىر ئادەم: بۇنىمۇ قىلالمىسا قانداق قىلدۇ؟ دەپ بەرسىلە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئىككى كىشىلەرنى ياخشى ئىشقا ياكى ياخشىلىققا بۇيرۇيدۇ. ئۇ كىشى يەنە: بۇنىمۇ قىلالمىسا قانداق قىلدۇ؟ دەپ بەرسىلە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئەسكى، ناچار قېلىق ۋە

يامان ئىشلاردىن (يەنى كىشىلەرگە ئەسكىلىك قىلىشتىن) ئۆزىنى يىغىۋالسا بۇمۇ ئۇ كىشى ئۈچۈن سەدىقە بولىدۇ، دەپ جاۋاب بەردى. بۇ ھەدىسنى مۇھەددىس ئىمام بۇخارى ۋە ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلدى. ئاللاھ ھەر ئىككىلىسىدىن رازى بولسۇن!

يۇقىرىقى ھەدىسنىڭ روھىغا ئاساسەن، تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر ھەر بىرى ئۆز جامائىتى ئىچىدە پايدىلىق بىر ئەزا بولۇپ ياخشى ئىش قىلىدىغان، باشقىلارنىمۇ شۇنداق قىلىشقا چاقىرىدىغان، يامان ئىشتىن يىرگىنىدىغان، باشقىلارنى ئۇنىڭدىن توسىدىغان، كەمبەغەلگە ياردەملىشىپ ئاجىز - بىچارىلەرگە يار - يۈلەكتە بولىدىغان، بىلىمسىز - نادانلارغا ئىلىم - ئۈگىتىپ، غاپىلارنى ئاگاھلاندۇرىدىغان، گۇناھ - مەئسىيەت ئۆتكۈزگۈچىنى ئاللاھنىڭ ئازابىدىن قورقتىپ، ئاللاھنى ئۇنتۇغۇچىغا ئاللاھنى ئەسلىتىدىغان، كېسەللەرنى يوقلايدىغان، مېيىتىنى ئۈزۈشۈپ بىرىدىغان، ئۇنىڭ ئەھلىگە تەسەللى قىلىدىغان، يېتىم - يېسىرلارنى ھۆرمەتلەيدىغان، مىسكىنلەرگە تاماق بىرىدىغان، باشقىلارنىمۇ تاماق بېرىشكە ھەرىكەتلەندۈرىدىغان، جەمئىيەتنى ئويغىتىدىغان ھەر قانداق ھەرىكەتكە گەرچە ئۆزى چاقىرغۇچى ۋە ئۇ ھەرىكەتنى ئىلگىرىلەتكۈچى بولالمىسىمۇ، شۇ ھەرىكەت يولىدا باشقىلار بىلەن بىرگە قاتنىشىدىغان بولغان ئىدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر جامائەسى ئىجتىمائىي ئىسلاھاتنىڭ تايانچ بازىسى ۋە خەلق ئۈچۈن خىزمەت قىلىش مەركىزى ئىدى. بۇلارنىڭ خىزمەتلىرى تەلىم - تەربىيە ئۇسۇللىرىنىڭ ھەممىسىنى، چېنىقتۇرۇش، داۋالاش، ئىجتىمائىي

قوغداشقا قەدەر، دىنى ۋە سەھىيە جەھەتتىن يولباشچىلىق قىلىشقا قەدەر، ئىشقىلىپ نەتىجىلىك ۋاستىلەرنىڭ ھەممىسىنى قوللىنىدۇ.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» جامائەسىدە «ياخشىلىق ۋە ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ تۈرلىرى» تەسىس قىلىنغان بولۇپ، بۇ مۇھتاجلارنى ھەقسىز داۋالاش ياكى يوق ھېسابتىكى ھەق بەدىلىگە داۋالاش ئۈچۈن تىببى شىپاخانىلارنى تەسىس قىلغان بولۇپ، زاكات - سەدىقلەرنى تېگىشلىكلەرگە تارقىتىپ بېرىش ئۈچۈن توپىلىغان، ساۋاتسىزلىقنى تۈگىتىش ئۈچۈن كۇرسلارنى ئاچقان، قۇرئاننى ياد ئالدۇرۇش ۋە چوڭلارغا ئىلىم ئۆگىتىش ئۈچۈن مەكتەپلەرنى تەسىس قىلغان، تائەت - ئىبادەتنى ۋە كىشىلەرنى توغرا يولغا باشلاشنى ھەقىقىي تۈردە ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن يېڭى مەسجىدلەرنى بىنا قىلغان ياكى كونا مەسجىدلەرنى رېمونت قىلغان ئىدى. ۋە كىشىلەر ئارىسىنى ئىسلاھ قىلىش، جامائەتلەر دۇچ كېلىدىغان قىيىنچىلىقلارنى ھەل قىلىش ۋە جەمئىيەتنىڭ تەرەققى قىلىشى، ياخشىلىنىش يولىدا تۇرىۋالغان تۇسالغۇ - داۋانلارنى يۇقىتىشقا ھەسسە قوشىدىغان گۇرۇپپىلارنى تەشكىللىگەن ئىدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ يۇقىرىقىدەك مەسىلىلەردە، بولۇپمۇ جەمئىيەتكە قارىتا قىلغان تەربىيە ھەققىدىكى پەلسەپىۋى قارىشى مۇئەييەن رۇشەن ھالدا مۇقىملاشقان بولۇپ، بۇ پەلسەپىۋى قاراش ئىسلام تەبىئىتىدىن ۋە ئىسلامنىڭ مۇسۇلمان شەخسلەرگە ۋە مۇسۇلمانلار جامائىتىگە قىلغان تەسەۋۋۇرىدىن ھاسىل قىلىنغاندۇر. لېكىن بەزى كىشىلەر (يەنى ئازادلىق پارتىيە)،

بۇرادەرلەرنىڭ ئىجتىمائىي تەربىيەلەشكە مەشغۇل بولغانلىقىنى «بۇنداق قىلىش ھەر تەرەپتىن پايدىسىز بىر ئىش بولۇپ، دەۋەتنى تارقىتىشقا كاشلا بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئىسلام دۆلىتى قۇرۇشقا ھەرىكەت قىلىش ۋە باشقىلارنى شۇنىڭغا چاقىرىش ئىشلىرىدىن جەمئىيەتنى چىكىندۈرۈپ قويدۇ» دېگەندەك گەپلەرنى دەلىل قىلىپ ئەخمقانە بىر ئىش دەپ ئىنكار قىلىشتى. مۇنداق دېگۈچىلەر تۆۋەندىكى چوڭ بىر نەچچە ھەقىقەتتىن بىخەۋەردۇر. ئەلۋەتتە:

1. ھەر قانداق ياخشى ئىش قىلىش، بىز قۇرئان ۋە ھەدىستىن دەلىل - پاكىتلارنى كەلتۈرۈپ بايان قىلغىنىمىزدەك ئاللاھ بۇيرىغان، مۇسۇلماننىڭ مۇھىم ۋەزىپىلىرىنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمىدۇر. دېمەك، مۇسۇلمان ناماز ئۆتەش، روزا تۇتۇش، ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلغاندەك، ياخشى ئىش قىلىشقا ۋە ئۇنىڭغا باشقىلارنى دەۋەت قىلىشقا بۇيرۇلغاندۇر.

2. تەھىقلاپ ئېيتقاندا، مۇسۇلمان دېگەن ئۆزى ياشاۋاتقان جەمئىيەتتىن ئىبارەت تەندىكى تىرىك بىر پارچە ئەزا بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنىڭ جەمئىيەتنىڭ دەرد - ئەلەم، مۇڭ - زارىنى ھېس قىلىش، چۈشىنىش، شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئاشۇ جەمئىيەتكە يەتكەن دەرد - ئەلەم ۋە تۈرلۈك خاپىلىقلارنى يۇقىتىشقا، ھېچ بولمىغاندا يەڭگىللىتىشكە بولسىمۇ ھەرىكەت قىلىشى كېرەك. ھەمدە ئۇ مۇسۇلماننىڭ ئاچ - يالغىچ قالغان ياكى كېسەل ئازابى تارتىۋاتقان ئادەمنى كۆرۈپ تۇرۇپ، ياردەم قىلىش شارائىتى بار تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ياردەم قىلماي، دەردىگە دەرمان بولماي بىخارامان يۈرۈشى ھەرگىز توغرا ئەمەس، ھەم ئۇنىڭ

ئەخلاقغا ئۇيغۇنمۇ ئەمەس.

3. ياخشى ئىش قىلىشنىڭ ئۆزى بولسا، ئىسلام دىنىنى دەۋەت قىلىشتىن بىر قىسىم بولۇپ، بۇ دەۋەت بىر تەرەپتىن تىل ۋە قەلەم بىلەن تارقىتىلغاندەك، يەنە بىر تەرەپتىن ياخشى ئىش قىلىش ۋە ئەمىلىي ھەرىكەت ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق تارقىتىلىدۇ. مانا بۇ (يەنى كىشىلەرگە ياخشىلىق قىلىش ئارقىلىق دەۋەتنى داۋاملاشتۇرۇش ۋە تەرەققى تاپقۇزۇش بولسا) ھەر قايسى مەسلەكتىكىلەر قوللىنىۋاتقان بىر ئۇسۇلدۇر.

4. جامائەتچىلىكتە بىر تەرەپتىن جەمئىيەتكە خىزمەت قىلىشقا قادىر كۈچ - قۇۋۋەت بولغىنى ئۈچۈن، يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا جامائەتچىلىكتە ئومۇميۈزلۈك ھالدا پىكىرى ياكى تەربىيىۋى ھەرىكەتكە كېرەكلىك ئاڭ - سەۋىيە بىر پۈتۈن تولۇق بولمىغىنى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىنى بىكار قويماسلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، جەمئىيەت تەربىيىسىگە ئەھمىيەت بىرىپ ئۇلارنىڭ رولىنى جارى قىلدۇرۇش كېرەك. چۈنكى ئىختىساسلىق كىشى قەيەردە بولىدىكەن، ئۇنىڭ بىكار قالغانلىقى يامانلىقتىن باشقىنى دېرەك بەرمەيدۇ.

ئىسلام تەربىيىسىنىڭ سىياسىي بولغان تەربىيە تەرىپى

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن تەربىيىنىڭ بىرسى سىياسىي تەربىيە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بىز بۇ يەردە «سىياسىي تەربىيە» دەپ تىلغا ئېلىنغان سۆز ئارقىلىق: ئىسلام تەربىيىسىنىڭ ھۆكۈمەت ئىشلىرىغا، دۆلەت ئىنتىزامىغا، ھۆكۈمەت بىلەن پۇقرا ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىگە، تۇرۇشلۇق دۆلەت بىلەن ئىسلام دۆلەتلىرى ياكى غەيرىي ئىسلام دۆلەتلىرى بولسۇن باشقا چەتئەل دۆلەتلىرى بىلەن بولغان ئالاقىگە ۋە جاھانگىر - تاجاۋۇزچى دۆلەتلەرگە قوللىنىلىدىغان قانۇن تۈزۈملەرگە، ئۇنىڭدىن باشقا نۇرغۇنلىغان تۈرلۈك مەسىلىلەرگە ئالاقىدار بولغان تەرەپلەرنى مەقسەت قىلىمىز.

ئىسلامنىڭ سىياسىي تەربىيە تەرىپى ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ ئومۇمىي دەۋىتى ۋە مەكتىپى بارلىققا كىلىشتىن بۇرۇن ئىسلامىي جامائەتچىلىكنىڭ، توغرىراق ئىبارە بىلەن ئېيتقاندا - دىنىي جامائەتچىلىكنىڭ ئەھمىيەت بىرىشىدىن بەكمۇ يىراقتا ۋە سىياسىيغا قىزىقمايدىغان ئۇنى تەپەككۈر قىلمايدىغان بىر دىن ھالىتىدە كۆرىنەتتى.

دېمەككى، ئاق بىلەن قارا قانچە بىر - بىرى بىلەن تۈپتىن ئوخشىماس، بىرلەشمەس بولغىنىدەك «سىياسىي» دېگەن سۆز بىلەن «دىن» دېگەن سۆزنىڭ مەزمۇنى قارىمۇ - قارشى بولۇپ، سىياسەت بىلەن دىننىڭ بىرەر شەخسە ياكى بىرەر گورۇھتا بىرگە ئېلىپ

مېڭىلىشى ھەرگىزمۇ تەسەۋۋۇر قىلىنمايتتى. كىشىلەر ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ: دىنىي ئادەم ياكى سىياسىي ئادەم. شۇنىڭدەك جامائەتمۇ ئىككى تۈرلۈك بولۇپ، دىنىي جامائەت ياكى سىياسىي جامائەت بولىدۇ. دىن ئادەملەرنىڭ سىياسىي بىلەن ئارىلىشىشى، سىياسىي ئادەملەرنىڭ دىن بىلەن ئارىلىشىشى ھارام، شۇنىڭدەك، دىنىي جامائەتلەرنىڭ سىياسىي ئىشلارغا ياكى سىياسىي جامائەتلەرنىڭ دىنىي ئىشلارغا ئارىلىشىشى ھارام دەپ قارىلاتتى.

بەزى ئەھۋاللاردا سىياسىي ئادەمنىڭ ياكى سىياسىي جامائەتنىڭ دىن مەسىلىسىگە ئارىلىشىشى كەڭچىلىك قىلىنىپ كەچۈرۈم قىلىنسىمۇ، لېكىن دىنىي ئادەمنىڭ ياكى دىنىي جامائەتنىڭ سىياسىي مەسىلىلەرگە ئارىلىشىشى شۇ چاغدىكى كىشىلەرنىڭ قارىشىدا كەچۈرۈم قىلىنمايدىغان، كەڭچىلىكمۇ قىلىنمايدىغان بىر گۇناھ ئىش ھېسابلىناتتى.

ئەھۋال شۇنداق بولغاچقا، باشقا جايلارغا ئوخشاش مىسىردىمۇ ۋىۋىسكا ۋە ئاساسىي تۈزۈملەرگە «بىزنىڭ سىياسەت بىلەن پەقەتلا ئالاقىمىز يوق» دېگەن خەتلەر ئوچۇق يېزىلغان، ئوخشاشمىغان جەمئىيەتلەر، سۈپىزىم تەرىقەتلىرى قاتارلىق دىنىي تۈس ئالغان جامائەتلەر مەيدانغا كەلدى.

يۇقارقى سىياسىيغا ئارىلاشمايدىغان دىنىي جامائەتلەرگە دىنغا پەقەت ئالاقىسى يوق باشقا جامائەتلەر قارشى چىقتى ۋە قارشى چىقماقتا. مانا كېيىنكى دىنغا ئالاقىسى يوق جەمئىيەتلەر بولسا ئۆزلىرىگە: «ۋەتەنپەرۋەرلەر پارتىيىسى»، «خەلق پارتىيىسى»،

«ۋەكىللەر پارتىيىسى»، «قانۇن پارتىيىسى» قاتارلىق ناملارنى قويۇۋالغان بولۇپ بۇ پارتىيەلەرنىڭ ھەممىسى ئەسلى تەبىئىتىدە «ئەلمانى» پارتىيىسى بىلەن بىر گەۋدە بولۇپ قالدۇ. بۇ پارتىيىنىڭ پىكىر - نەزەرىيىسى ۋە ئەمەلىي ھەرىكەت يوللىرى دىننى دۆلەتتىن، دۆلەتنى دىندىن ئايرىۋېتىشنى مەقسەت قىلىپ قۇرۇلغان.

بۇ پارتىيەلەرنىڭ ھەممىسى، مىسىردىكى پىرئەۋنىيەلەر، سۈرىيەدىكى «پەيىنقىيەلەر»، ئىراقتىكى ئاشۇراچىلار... غا ئوخشاش قەدىمقى جاھىلىيەت تالاش - تارتىشلىرىنى تىرىلدۈرۈپ قوزغاپ چىقىدىغان تارىخىي رامكا ئىچىدىكى ئىقلىمىي ۋە تەنپەرۋەرلىككە ئىشىنىپ شۇنى مەركەز قىلغان ئاساستا ھەرىكەت قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ۋە تەنپەرۋەرلىك تالاش - تارتىشلىرىغا ئىشەنمىگەن ھەم شۇ بويىچە ھەرىكەت قىلمىغانلارمۇ، تۈركىيەدىكى «تۇرانى» مىللەتچىلىكى، ئەرەب شەھەرلىرىدىكى ۋە چوڭ سۈرىيەدىكى سۈرىيە مىللەتچىلىكىگە ئوخشاش مىللىي تالاش - تارتىش قوزغايدىغان مىللىي ھەرىكەتكە ئىشىنىپ شۇ بويىچە ھەرىكەت قىلىدۇ.

دىن بىلەن سىياسەت ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ھەققىدىكى خاتا چۈشەنچىلەرنى يوقۇتۇش ئۈچۈن قىززىق ئوت مەيدانىغا شۇڭغۇش ئۈستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننە ۋەزىپىسى بويىچە يۇقاردىكى بىز سۆزلەپ ئۆتكەن خاتا چۈشەنچىلەر بولسا، جاھالەتنىڭ ئۆز بېشىمچىلىق ھەرىكىتى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغان «مەدىنىي» مۇستەملىكىچىلىك ھەرىكىتى «سەئىي» ۋە «پەرۋىش» قىلىپ مۇستەھكەم بىكىتىشكە ھەمدەم بولغان، نەتىجىدە يىلتىز تارتىپ بەكمۇ

كۆكلەپ كەتكەن ئىدى.

بۇنداق خاتا پىكىرلەرگە قارشى ھاياتنىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى. . . ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىسلامنىڭ ئەتراپلىق توغرا پىكىرلىرى ئارقىلىق قاتتىق جەڭ قىلىش لازىم. سىياسىي مەسىلە بولسا ئىسلامنىڭ ئەتراپلىقلىقىدىن بىرسىدۇر.

شۇنىڭدەك، سىياسىي مەسىلىنىڭ ئىسلام ئۆز ئىچىگە ئالغان ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ بىرى ئىكەنلىكىگە قۇرئان، ھەدىس، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆرسەتمىسى، ساھابى كىراملارنىڭ تەرجىمىھالىلىرى ۋە مۇشۇ ئۈممەتنىڭ 13 ئەسىردىن ئۇشۇق تارىخى دەۋردە ئېلىپ بارغان ھەرىكەت - پائالىيەتلىرى ئوچۇق ھالدا پاكىت سۈپىتىدە قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ.

مۇشۇ ھەقتە ئۈستاز شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننىڭ، تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ كۆپۈنچىسىگە ياد بوپقلاي دەپ قالغان سۆزلىرى بولۇپ ئۇ سۆزلەرنىڭ بىرى ئۇنىڭ رسالىرىنىڭ بىرىگە مۇنداق دەپ يېزىلغان: «ھەرقانداق ئادەم سىلەردىن: سىلەر كىشىلەرنى نېمىگە چاقىرىسىلەر؟» دەپ سورىسا، سىلەر جاۋابەن: «بىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن بىردىن - بىر ھەق ۋە ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دىن - ئىسلام دىنىغا چاقىرىمىز، ھۆكۈمەت ئىسلامنىڭ بىر قىسمى، ھۆرلۈك - ئەركىنلىك ئىسلامنىڭ مۇھىم پەرزلىرىدىن بىرى» دەپ جاۋاب بىرىڭلار.

ئەگەر ئۇ سىلەرگە: بۇنداق ھۆكۈمەت، ئەركىنلىك دېگەنلەر سىياسەتنىڭ ئۆزىغۇ؟ بۇنداق دىن ئارىلىشامدۇ؟ دەپ سوئال قويسا،

سىلەر ئۇنىڭغا: «ئەنە شۇ ئىسلامنىڭ دەل ئۆزى، بىز ئۇنداق ھەرخىل گەپلەرنى تۇنمايمىز، پەقەت ئىسلامنىڭ سىياسىي ۋە ئۇندىن باشقا ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىنىلا بىلىمىز دەپ جاۋاب بىرىڭلار.»

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ مەكتىۋى پىرىنسىپىدا سىياسىي تەربىيە ئومۇمەن بىر نەچچە ھالقىلىق ئاساسلار ئۈستىگە قورۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئەڭ مۇھىملىرى ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ:

1. ھالقىلىق ئاساس

ئىسلام ئەقىدىسىدىكى كىشىلەر ئورۇنلاشقان زېمىننى ھەرقانداق ئەجنەبىي كۈچتىن ئازاد قىلىشنىڭ ۋە جاھانگىر تاجاۋۇزچىلارنى ئىسلام يۇرتلىرىدىن قانۇنلۇق ۋاستىلارنىڭ ھەممىنى قوللىنىپ قوغلاپ چىقىرىشنىڭ قەتئىي ۋاجىپلىقىنى سىزەلەيدىغان ئاڭ سىزىمىنى كۈچلەندۈرۈش.

قۇتقۇزۇش ۋاجىپ بولغان زېمىننى دەسلەپ نىل ۋادىسىنىڭ شىمالىي ۋە جەنۇبى - مىسىر، سۇداندىن ئىبارەت كىچىك ۋەتەندىن باشلاپ ئۇنىڭدىن كېيىن ئوكياندىن تارتىپ پارس قولتۇقىغىچە بولغان چوڭ ۋەتەن - ئەرەب ۋەتىنى، مەن ئەرەب ۋەتىنىنىڭ مۇشۇنداق چىگرا بەلگىلىمىسىنى ھەسەنۇل بەننادىن ئەڭ دەسلەپ ئاڭلىغانلىقىمغا قەسەم قىلىپ بىرەلەيمەن، ئۇندىن كېيىن ئوكياندىن - ئوكيانغىچە يەنى: تىنچ ئوكياندىن ئاتلانتىك ئوكيانغىچە، مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، شەرقتە ھىندونېزىيە ۋە ئۇنىڭ قوشنا ئەللىرىدىن تارتىپ غەربتە ماراكەشكىچە بولغان بۈيۈك ئىسلام ۋەتىنىنى قۇتقۇزۇش لازىم.

مۇشۇنداق چۈشەنچە بولغاندا «مۇسۇلمان بۇرادەر» نىڭ

چۈشەنچىسى كېڭىيىپ، نەزەر دائىرىسى ئەتراپلىق ھالدا چوڭىيىپ، ئۇ بۈگۈنكى كۈندە خۇجايىنلىق ئورنىدا تۇرۇۋاتقان سىياسىي پارتىيەلەردەك، تار ۋە تەنپەرۋەرلىك چوققىسىغا ياكى تەرەپبازلىق كۈرىشىدىلا توختاپ قالماستىن، ئەرەب خەلقىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنيادىكى - شەرق ۋە غەربتىكى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەرنىمۇ چۈشىنىدىغان، شۇلار ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىدىغان، ئەڭ ئاخىرقى نىشانى «مىللەت» ياكى «ۋەتەن» بولماستىن، پۈتۈن دۇنيادىكى مۇسۇلمانلارنىڭ دۇنيا ئەركىنلىكىنى ئاساسلىق مەقسىدى قىلغان ھەقىقىي «مۇسۇلمان بورادەر» گە ئايلىنىدۇ.

شۇ سەۋەبىدىن مىسىردا قورۇلغان «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر ئۆزى ياشاۋاتقان شەھەر مەسىلىسىگە، مىسىر، سۇداندىن ئىنگىلىزلارنى قوغلاپ چىقىرىشتا ئەكس ئەتكەن ۋەتەن تەلەپلىرىگە ھەمدە نىل دەريا ۋادىسىنى بىرلەشتۈرۈش مەسىلىسىگە ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. ھەمدە، مۇشۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئۇلار مىسىردىكى ھەرقايسى ئورگان ۋە كېڭەش ئۇرۇنلىرى ھەمدە، چوڭ شەھەرلەردە خەلق ئوغلانلىرىغا خەلقنىڭ تەلپىنى ئاڭلىتىش ۋە ئۇنى چوڭقۇر تەسىرگە ئىگە قىلىش مەقسىتىدە چوڭ كېڭەشلەرنى چاقىردى. مەن خەلقنىڭ بۇ تەلپىلىرىنى ھەقىقىي رەۋىشتە پەقەت ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىدىنلا ئاڭلاپ چۈشىنەلمەيمەن دېيىشكە ھەقىقەتەن. ھەسەنۇل بەننا بۇ تەلپەلەرنى «تەنتا» كېڭىشىدە تۇرغان ۋاقتىدا شەرھىلەپ ئۇنىڭ تۈپ ماھىيەتلىرىگىچە قالدۇرماي سۆزلەپ بەرگەن ئىدى.

ئىمام شەھىد ھەسەن نۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئاشۇ كېڭەشلەردە ئۆز نىشانلىرىنى روشەن دەلىللەپ ئۇچۇق كۆرسىتىپ ئۈتۈش بىلەن بىرگە شۇ نىشانلارنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا مۇھىم رول ئوينايدىغان ۋاسىتىلارنى ئۇچۇق كۆرسىتىپ بىرەتتى. ئۇ كىشىنىڭ دېمەكچى بولغان ۋاسىتىلىرى: دۆلەت ھەيئەت ئەزالىرىنىڭ ئالدىدا جاھانگىرلارنىڭ تومۇرلىرىنى بوشىتىش ئۈچۈن ئۇلار بىلەن ئىقتىسادىي ئالاقە قىلماسلىق ۋە ئۇلارنىڭ يېڭى سانائەت مالىلىرىنى كىرگۈزمەسلىك ھەققىدىكى تەلەپلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ بۇنىڭغا دۇنيا جامائەتچىلىكىنىڭ پىكرىنى قولغا كەلتۈرۈش، ئەڭ بولمىغاندا قاتتىق جاپا كەلسىمۇ چىداپ ۋە مۇقەددەس جىھادنى ئېلان قىلىپ بولسىمۇ يۇقارقىلارنى ئەمەلىيلەشتۈرۈشتىن ئىبارەت. جاپادىن قورقماي جىھادنى ئېلان قىلىشىمىزدىن مەقسەت - غەلبىگە ئېرىشىپ بەختلىك ياشىغايلىمىز ياكى ئۆلۈپ كەتسەك ئولۇغ شەھىدلەر قاتارىدا ئورۇن ئالغايلىمىز!

مەن ھەمىشە يولباشچى شەھىد ھەسەن نۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ كېڭەشتە: جاھانگىرلار بىلەن ھەر تەرەپلىمە، ئۈزۈل - كىسىل مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش قۇرالى، بۇنداق قىلىشنىڭ كۈچلۈك تەسىرى ۋە مىسىر خەلقىنىڭ ئاشۇ «مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش» قۇرالىنى ئىشقا سېلىپ ئۇنىڭدىن پايدىلىنىۋاتىدىغان قۇدرىتى قاتارلىقلارنى سۆزلەپ، شۇ ھەقتە ئېيتقانلىرىنى قۇۋۋەتلەيدىغان مىساللارنى كەلتۈرۈپ، ئىسلام خەلقىنىڭ بەزىسىدە يۈز بەرگەن يېقىنقى تارىخى ۋەقەلەرنىڭ بەزىسىنى شاھىت قىلىپ تۇرۇپ: «راستىنى ئېيتقاندا، بىزلىرى جىددى پەيتلەردە ئازغا قانائەت قىلىپ، ئاددى تۇرمۇشقا رازى

بولۇشتەك ئولۇغۇزار خىسلەتكە ئىگە، قانائەتچان، سەۋرپان خەلقدۇرمىز.» دېگەن سۆزلىرىنى ئەسلىمەكتىمەن.
ئۇ، ئۇستاز شۇ كۈندە يەنە مۇنداق دەيدۇ:

إِنَّمَا الْمَشْرُكُونَ نَجَسٌ

﴿مۇشرىكلار (ئاللاھنى ئىنكار قىلغانلىقلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىقادى بۇزۇق بولغانلىقلىرى ئۈچۈن) پەقەت نجىستۇر﴾ (سۈرە تەۋبە 28 - ئايەت) دېگەن ئايەتنىڭ روھىغا ئاساسەن «ئىمام ئىبنى ھەزىم» رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننە: «ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرگەن، دىنىسىز دۈشمەننىڭ ھەممىسى پۈتۈنلەي نجىس. ئۇنىڭغا يېقىنلىشىش، ئۇنىڭ بىلەن مۇئامىلە قىلىش توغرا ئەمەس» دېگەنلەردىن ئىبارەت بۇ چاغقا قەدەر كىتابلار ئىچىدە باستۇرۇلۇپ مەخپى قېلىپ قالغان پەتۋالىرىنى خەلققە ئۇزۇن ئۆتمەيلا چىقىرىپ بىرىمىز.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرگە ئالاھىدە، نىل ۋادىسىدىكى مۇسۇلمانلارغا ئومۇمەن قىلىپ ھەر نامازنىڭ بولۇپمۇ ئۈنلۈك قىرائەت قىلىپ ئوقۇلىدىغان نامازنىڭ ئاخىرقى رەكئىتىدە رۇكۇدىن باش كۈتۈرگەندىن كىيىن سەجدە قىلىش ئالدىدا «ھادىسىلەردە ئوقۇلىدىغان دۇئانى» ئوقۇشنى، شۇ ئارقىلىق ئاللاھقا ئىلتىجا قىلىپ ئاللاھدىن ئۆزلىرىگە يەتكەن خاپىلىق، غەم ئەندىشىنى ئېچىۋېتىشنى تىلەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامگە ئەگىشىش تەلۋىنى قويدى. ئەينى ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ نامازلىرىدا تاجاۋۇزچى مۇشرىكلارغا قارشى ئاجىز،

كۈچسىز مۇسۇلمانلارغا غەلبە تىلەپ ئۇلارنىڭ خاپىلىقلىرىنى يۇقۇتۇشنى تىلەپ دۇئا قىلغان ئىدى. ئاللاھ قۇرئاندا:

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

﴿غەلبە ئاللاھقا، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە مەنسۇپ﴾ (سۈرە مۇنافقۇن 8 - ئايەت)،

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلاً

﴿ئاللاھ كاپىرلارغا ھەرگىز مۆمىنلەرگە قارشى يول بەرمەيدۇ﴾ (سۈرە نىسا 141 - ئايەت) دەپ تۇرغان يەردە ئەرەكلەك، مۇستەقىللىقنى يۇقاتقاندىن، مۇسۇلمان تۇرۇپ كاپىرلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا كىرىپ قالغانلىقتىن ئارتۇق قانداق خاپىلىق بولسۇن؟ شۇڭا دۇئا قىلىشقا بەكمۇ مۇھتاج ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇردى. ئۇستاز شۇنداق ئىلتىجا ھالەتلىرىدە دۇئا قىلىش ئۈچۈن دۇئا ئىبارىلىرىنى تۈزۈپ چىققان ئىدى. ناماز ئوقۇغۇچىلار ئۇ دۇئالار بىلەن دۇئا قىلاتتى، مەنمۇ ئۇ دۇئالارنى نامازدا بەكمۇ تۇلا ئوقۇغانلىقىمدىن 30 يىل ئۆتكىنىگە قارىماي ھەمىشە ئىسىمدە ساقلاۋاتىمەن. «اللهم رب العالمين، و أمان الخائفين، و مدل المتكبرين، و قاصم الجبارين، تقبل دعاءنا، و أجب نداءنا، اللهم انك تعلم أن هؤلاء الغاصبين من الانجليز قد احتلوا أرضنا، و غصبوا حقنا، و طغوا في البلاد، فأكثروا فيها الفساد. اللهم فرد عنا كيدهم، و فك حدهم، و أذل دولتهم، و أذهب عن أرضك سلطانهم، و خذهم و من وادهم أو عاونهم أونا صرهم أخذ عزيز مقتدر. اللهم ولا تدع لهم سبيلا على أحد من عبادك المؤمنين».

«ئى پۈتۈن دۇنيانى ياراتقۇچى، ئۇنىڭدىن خەۋەر ئالغۇچى، قورققانلارغا ئامانلىق بەرگۈچى، مۇتەكەببىرلەرنى خار قىلغۇچى، زالىملارنى يەر بىلەن يەكسان قىلغۇچى ئولۇغ پەرۋەردىگار! دۇئالىرىمىزنى ئىجابەت قىل! تىلەكلىرىمىزنى قوبۇل قىلغىن! ئى پەرۋەردىگار! شەكسىزكى، سەن ئاشۇ ئىنگىلىزلاردىن ئىبارەت تاجاۋۇزچىلارنىڭ بىزنىڭ زېمىنىمىزنى بولاڭ - تالاڭ قىلىپ دەپسەندە قىلىۋاتقانلىقىنى، شەھەرلىرىمىزدە ھەددىدىن ئېشىپ زۇلۇم قىلىۋاتقانلىقىنى ھەمدە يۇرتلىرىمىزدا بۇزۇقچىلىقنى بەكمۇ تۇلا قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرىۋاتسەن، ئى پەرۋەردىگار! ئۇلارنىڭ بىزگە قىلغان ھىيلە - مىكىرلىرىنى بىزدىن يىراق قىل! ھەم قايتۇرغىن! ئۇلارنىڭ چىگرىلىرىنى بىزدىن ئايرىۋەت! ئۇلارنىڭ دۆلىتىنى خار قىلىۋەت! سىنىڭ زېمىنىڭدىن ئۇلارنىڭ ھوقۇقىنى كەتكۈزۋەت! ئۇلارنى، ئۇلار بىلەن دوست بولغان ياكى ئۇلارغا ياردەمدە بولغان يۇنىدىخورلارنى، غالىب ھەممىگە قادىرلىق سۈپىتىڭدە ئازابلىق تۇتۇشتا تۇتقىن! ئى پەرۋەردىگار! ئۇلارغا، سىنىڭ مۆمىن بەندىلىرىڭدىن بىرەرسىگىمۇ قارشى تۇرۇشقا يول قويمىغىن!!!».

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرگە بولغان تەربىيە شۇنداق ئەتراپلىق بولغانلىقى سەۋەبلىك ۋە تەن مەسىلىسى تەشكىلاتتىكى ھەربىر بۇرادەرنىڭ ھېس - تۇيغۇلىرى ئەتراپىغا ياكى ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ مۇنداقلا ئۆپچۆرىسىگىلا توختىلىپ قالماستىن، بەلكى بۇ مەسىلە ئۇنىڭ چوڭقۇر سىزىم - تۇيغۇ ئەزالىرىغىچە ئورۇنلىشىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭغا بۇ مەسىلە ئۆيىدىمۇ، مەسجىدىمۇ، يالغۇز چاغدىمۇ ۋە كىشىلەر ئارىسىدىمۇ ھەمراھ بولۇپ ئايرىلماس بىر نەرسىگە ئايلىنىپ كەتكەن ئىدى. ھەمدە ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىغىچە سىڭىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇ ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا روشەن، تىرىك، ئوتلۇق ھالدا

يالقۇنلاپ تۇراتتى.

مانا شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنگىلىزلار ھېچقانداق نەرسىدىن، ئۆز دىنىلىرىغا بەك يېپىشىدىغان ئاشۇ «تەرەپكەش» بۇرادەرلەردىن قورققانداك قورقمايتتى. شۇنىڭدەك، ئۇ ئىنگىلىزلار «ۋەتەنىي سىزىم» نىڭ يالقۇنلۇق «ئىسلامىي سىزىم» گە ئايلىنىپ قېلىشىدىن بەكمۇ قورقاتتى. بۇنداق سىزىمگە ئىگە بولغان مۇسۇلمان شۇ سىزىم، شۇ روھ يولىدا ھېچ نەرسىگە قارىماي، ئۆزى ئۈلۈمگە ياكى ئۈلۈم ئۈنىشىگە چۈشىشىمۇ پەرۋا قىلمايدىغان ئاجايىپ بىر خىل ھالەتكە كىلىپ قالاتتى.

ئىسلامىي ھەرىكەتنىڭ ۋە ئۇنى تەسىس قىلغۇچىلارنىڭ شۇنداق ئەقىدە مەيدانلىرى «ئىلمانىيە» ۋە تەنپەرۋەرلىك ھۆكۈمەتلىرى تەرىپىدىن قۇرۇلغان تۈرلۈك ھىيلە - مىكىرلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، ئالاھىدە تەييارلانغان كېڭەشلەرگە دۇچ كىلىشى شەكسىز بىر ئىش ئىدى. تەشكىلاتلارنىڭ توغرىراقى ئىسلامىي ھەرىكەت ۋە ئۇنى تەسىس قىلغۇچىلارنىڭ قارشىلىققا ئۇچراپ تۇرىشى، ئۇلارغا قارشى ھىيلە - مىكىرلەرنىڭ قۇرۇلۇپ تۇرۇشى قاتارلىقلارنى دەلىل پاكىتلىق ھالدا ئەنگىلىيە، ئامېرىكا ۋە فىرانسىيە كونسۇللىرىنىڭ 1948 - يىلى «قانال» بەلۋىغىدىكى «فايد» دېگەن ئەسكىرى رايۇنىدا يىغىلىپ مىسىردىكى - «سەئىدى» پارتىيىسىنىڭ رەئىسى نەقراشى پاشا ھۆكۈمىتىدىن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىنى تارقىتىۋېتىشنى تەلەپ قىلغانلىقى، نەتىجىدە نۇرغۇن ئەھۋاللار يۈز بەرگەنلىكى دەلىللەپ بىرىدۇ.

بىز يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكەن ئەھۋاللار بولسا، تەشكىلاتلارنىڭ كىچىك ۋە تىنى - نىل ۋادىسىغا ئالاقىدار بولغان تەربىيىسىنىڭ قىسمى كۆرۈنۈشلەردىكى ئىدى. ئۇلارنىڭ ئۆز ۋە تىنى مەسىلىسىگە ئەھمىيەت بېرىشى ئەرەب ۋە تىنى ۋە چوڭ ۋە تەن - ئىسلامىي ۋە تەن مەسىلىسىگە ئەھمىيەت بېرىشتىن يۈز ئۆرۈتتۈرمەيدۇ.

بىز دەپ ئۆتكەن ۋە تەن مەسىلىسىنىڭ بىرىنچىسى بولسا، پەيغەمبەرلىك زېمىنى، پەيغەمبەرلىك بۇشۇكى، ئىككى قىبلىنىڭ بىرىسى، ئۇلۇغ ئۈچ مەسجىدنىڭ ئۈچىنچىسى بار زېمىن - پەلەستىن زېمىنى مەسىلىسى ئىدىكى، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتى ئۇنىڭغا دەسلەپكى ۋاقىتتا كۆڭۈل بۆلگەن، ئۇنىڭ شەننى ئالقىشلاپ، ئۇنىڭ شەرەپلىك ئىكەنلىكىگە سىگىنال بەرگەن، ھەمدە ئاشۇ ۋە تەن مەسىلىسى جەھەتتىن بايانات - نەشرىياتلارنى، ژورناللاردىن ئايرىم سانلارنى چىقىرىپ شۇ مەسىلىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدا يىغىن ۋە كېڭەشلەرنى ئاچقان ئىدى.

كۆپىنچە ۋاقىتلاردا تەشكىلاتتىكى بورادەرلەر ئەجنەبىلەرنىڭ ماشىنىلىرىنى كىرەكتىن چىقىرىش، نامايىشلارغا ئاسانلىق يارىتىش، ئاممىنىڭ پىكىرىنى ئاڭلىقلاشتۇرۇش ۋە ۋە تەن مەسىلىسىگە ئەھمىيەت بېرىشكە، كىشىلەرنىڭ ئاڭ سىزىمىنى ئويغىتىش. . . ئۈچۈن ھەر يىلى 2 - نويابىردا ئۆتكۈزۈلىدىغان «بولپۇر ۋەدىسى» نى خاتىرىلەش پۇرسىتىنى قولدىن بەرمەي غەنىمەت بىلىپ ئۆتكۈزەتتى. تەشكىلاتتىكى بورادەرلەرنىڭ 30 - يىللاردىكى قەدىمىي ژورناللىرىنى ئوقۇغانلار ھەيران قالارلىق دەرىجىدە كۆپ ئىشلارنى ئۇچرىتاتتى.

پەلەستىن مەسلىسىنىڭ مۇھىملىقىنى مىسىردىكى كۆپ ساندىكى كىشىلەر بىلىپ يەتمىگەن ۋە ئۆزلىرىگە قوشنا بولۇشقا ئالدىراپ كەتكەن يەھۇدىيلارنىڭ چەكسىز خەتىرىنى سەزمىگەن، ھەتتاكى مىسىرنىڭ شۇ چاغدىكى رەئىسىدىن پەلەستىن مەسلىسىدىن سوئال سۇرالغاندا: مەن مىسىر مىنىستىرلار رەئىسىمەن. پەلەستىن مىنىستىرلىكىنىڭ رەئىسى ئەمەسمەن! دەپ جاۋاب بېرىۋاتقان بىر ۋاقىتتا تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ پەلەستىن مەسلىسىگە بولغان كۆز قارىشى ئىنتايىن روشەن ھەم ئىنىق بولۇپ، ئۇلار بۇ مەسلىنى تېز ھەم ئەتراپلىق ھالدا جانلىق ھېس قىلغان ئىدى.

ئۇستاز شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننە پەلەستىن مەسلىسى ھەققىدە قىلغان تەشۋىقلىرى، لېكسىيەلىرى ۋە ئۇ كىشىنىڭ بۇرادەرلەر ژورناللىرىغا ۋە ئۇلارنىڭ كۈندىلىك گېزىتىگە بېسىلغان «ئۆلۈم ھۈنرى»، «ئۆلۈم پەنلىرى»، «جەننەتنىڭ خۇشپۇراقلىرى بۇ ياققا چىق» دېگەنگە ئوخشاش نۇرغۇن ئوتلۇق ماقالىلىرى چوقۇم كىلىدىغان جەڭ كۈنىگە كىشىلەرنىڭ روھلىرىنى تەييارلايتتى. بۇ ئىشنىڭ نەتىجىسى شۇ بولدىكى، ئەشۇ جىھاد قىلىش كۈنى يىتىپ كىلىپ «جىھادقا كېلىڭلار» دەپ نىدا قىلغۇچىلار نىدا قىلغان ۋاقىتتا ئەنە شۇ تەربىيە ۋە كىشىلەرنى ئاڭلىق قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان ھەرىكەت ئۆز نەتىجىسىنى كۆرسەتتى. ھەمدە شۇ تەربىيە - ھەرىكەتلىرىنىڭ تەسىرى، مۇقەددەس زېمىن پەلەستىننى قۇتقۇزۇش يولىدا جىھاد قىلىش ئۈچۈن تەشكىلاتتىكى مىڭلارچە ياش بۇرادەرلەرنىڭ، بەزىدە تېخى قېرى كىشىلەرنىڭمۇ پىداكارلارنى تىزىملاش ئورۇنلىرىغا ئالدىنلا ئالدىراپ كەلگەنلىكىدە ئۇچۇق ھالدا

كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. جەھاد، قەھرىمانلىق ۋە ئاللاھ يولىدا شەھىد بولۇش قاتارلىقلارنىڭ ئورنى بويىچە ئالغان ئەشۇ جەڭ مەيدانلىرىدا سىرتتا تۇرۇپ قارىغانلاردىن بەكرەك يەھۇدىيلار ئۆزلىرى ئوبدان بىلىدىغان نۇرغۇن ئەھۋاللار يۈز بەردى. (يەھۇدىيلار ئويلىمىغان يەردىن كۆپ زەربە يەپ كەتتى.)

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر شەرقى ئەرەبتىكى لۇبنان، سۈرىيە مەسىلىلىرىنى . . . ۋە شىمالىي ئافرىقا مەسىلىلىرىنى ياكى ئەرەب زېمىنىنىڭ غەربىدىكى تۇنىس، ئالجىرىيە ۋە ماراكەش مەسىلىلىرىنىمۇ ئۇنتۇپ قالغىنى يوق. تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ باش مەركىزى يۇقىرىدا سۆزلەنگەن شەھىدلەرنىڭ ۋەكىللىرىنىڭ ۋە شۇ شەھەرلەردىكى ئازادلىق ئىشلىرىغا قۇماندانلىق قىلىۋاتقانلارنىڭ «يىغىلىش ئورنى» سۈپىتىدە بولغانىدى.

ئىندونېزىيەگە ئوخشاش باشقا ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ ھەممىسىدىكى ئازادلىق مەسىلىلىرىگە بولغان بۇرادەرلەرنىڭ ئەھۋالى ۋە شۇ ئىشلارغا ئۇلارنىڭ ئەھمىيەت بېرىشى قاتارلىقلارنى سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك، بۇرادەرلەرنىڭ بۇ مەسىلىلەرگە قارىتا قىلغان ھەرىكەتلىرى باشقىلاردا بەكلا ئاز تېپىلىدۇ. كىسىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر باشقا جايلاردىكى مەسىلىلەرنى بەئەينى ئۆزلىرىنىڭ مەسىلىسى ھېسابلايدۇ. ھەمدە شۇ مەسىلىلەر توغرىسىدا بەدەنلىرى راھەتتىن ئايرىلىشمۇ، يۈرتلىرىدىن يىراققا كەتسىمۇ، ئۇلارنىڭ پىكىر - تۇيغۇلىرى شۇ جايلاردا ياشايتتى.

2 - ھالقىلىق ئاساس

خەلقنىڭ ئاڭ - سىزىمنى - «ئىسلام ھۆكۈمى» نى كۈچكە ئىگە قىلىش پەرز، بەكمۇ زۆرۈر ئىكەنلىكىگە، پەرز - زۆرۈر بولغاندىمۇ قانۇنلۇق پەرز مىللىي ۋە ئىنسانىي زۆرۈرىيەت ئىكەنلىكىگە ئويغىتىشتۇر.

ئىسلام ھۆكۈمىنى كۈچكە ئىگە قىلىشنىڭ دىنىي جەھەتتىن پەرز ئىكەنلىكىگە كەلسەك، ئاللاھ تائالا ھۆكۈم قىلغۇچىلار ۋە ھۆكۈم قىلدۇرغۇچىلارنى ھەممە ئىشتا ئۆزىنىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ھۆكۈم قىلىشنى ۋاجىپ قىلدى، ھەمدە ھەرقانداق ئىشتا ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى كۆرسەتكەن بويىچە ھۆكۈم قىلىش ئاللاھقا ئىشەنگەن مۆئمىنلەرنىڭ ئەقىدىسىدىكى ئىمان تەقەززاسى ئىكەنلىكى، ئىمانلىق كىشى شۇنىڭ تەقەززاسى بويىچە ئىش قىلىپ ئىماننىڭ تەلپىنىڭ ئەكسىچە ئىش قىلمايدىغانلىقى ئۈچۈن ھۆكۈم قىلىش ئىشدا ئاللاھ تائالا ئۇلارغا قىلچىلىكمۇ ئىختىيار بەرمىدى.

بىز يۇقىرىقى سۆزىمىزنىڭ دەلىلىگە تۈۋەندىكى ئايەتلەرنى كەلتۈرسەك كۇپايە قىلىدۇ. ئاللاھ ھۆكۈم قىلغۇچىلار ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

﴿كىملىرىكى ئاللاھ نازىل قىلغان ئايەتلەر بويىچە ھۆكۈم قىلمايدىكەن، ئۇلار كاپىرلادۇر﴾ (سۈرە مائىدە 44 - ئايەت)

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

﴿ئاللاھ نازىل قىلغان ئايەتلەر بۇيىچە ھۆكۈم قىلمايدىغان كىشىلەر زالىملاردۇر﴾ (سۈرە مائىدە 45 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى)

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

﴿ئاللاھ نازىل قىلغان ئايەتلەر بۇيىچە ھۆكۈم قىلمىغانلار پاسىقلاردۇر﴾ (سۈرە مائىدە 47 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى)

ھۆكۈم قىلغۇچىلار مەسلىسى ھەققىدە دېگەن سۆزىمىزنى ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى سۆزى دەلىللەپ بېرىدۇ:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

﴿ئى مۇھەممەد! پەرۋەردىگارنىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) ئۆز ئارىسىدىكى دەتالاشقا سېنى ھۆكۈم چىقىرىشقا تەكلىپ قىلمىغۇچە، ئاندىن سېنىڭ چىقارغان ھۆكۈمىڭگە ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكى قىلچە غۇم بولسىمۇ يۇقالمىغۇچە ۋە ئۇلار پۈتۈنلەي بويسۇنمىغۇچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ﴾ (سۈرە نىسا 65 - ئايەت)

ھەممىگە كۇپايە قىلىدىغان دەرىجىدە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ
يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا مُّبِينًا

﴿ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىرەر ئىشتا ھۆكۈم چىقارغان چاغدا،
ئەر - ئايال مۆئمىنلەرنىڭ ئۆز ئىختىيارلىقى بولمايدۇ (يەنى ئاللاھ ۋە
ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى بىرەر ئىشتا ھۆكۈم چىقارغان ئىكەن، ھېچ
ئادەمنىڭ ئۇنىڭغا مۇخالپەتچىلىك قىلىشىغا بولمايدۇ)، كىمكى
ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلسا، ھەقىقەتەن ئۇ
ئوپىچۇق ئازغان بولىدۇ﴾ (سۈرە ئەھزاب 36 - ئايەت)

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

﴿پەيغەمبەر) مۆئمىنلەرنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن،
ئۇلار ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە چاقىرىلغان چاغدا ئۇلار:
«ئاخللىدۇق ۋە ئىتائەت قىلدۇق» دېيىشلىرى كېرەك، مانا شۇنداق
كىشىلەر مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر﴾ (سۈرە نۇر 51 - ئايەت)

ئەمدى ئىسلام ھۆكۈمىنى كۈچكە ئىگە قىلىشنىڭ مىللىي ۋە

ئىنسانىي زۆرۈرىيەت ئىكەنلىكى مەسىلىسىگە كەلسەك، بىزنىڭ مىللىتىمىز (يەنى ئىسلام مىللىتى) ئومۇمەن ئېيتقاندا، پۈتكۈل ئىنسانىيەت ئىنسانلار تۈزگەن پەلسەپىلەر ۋە شۇلار تەرىپىدىن تۈزۈلگەن قانۇن - ئىنتىزاملارنى ئىجرا قىلىپ تەجرىبە قىلىپ باقتى. نەتىجىدە ئوزۇن مۇددەتلىك تەجرىبىلەردىن كېيىن ئۆزلىرى ئۈمىد قىلغان بەخت - سائادەتكە ۋە تەلەپ قىلىپ كىلىۋاتقان خاتىرجەم، پاراۋان، ياخشى ھاياتقا ئېرىشەلمىدى، بەلكى تېخى ئىنسانىيەت ھەممىسى ئارزۇ قىلىدىغان، قىزىقىدىغان ۋە توختىماي سەئى قىلىدىغان ھەممە گۈزەل خىسلەتلەرنى يۇقاتتى. دېمەككى، شۇنداق توختاۋسىز قائىدە - قانۇنلار تۈپەيلىدىن ھەر بىر شەخس كۆڭۈل خاتىرجەملىكىنى، ھەر بىر ئائىلە ئۆزىنىڭ مۇقەررەرلىكىنى، مۇناسىۋەتلىرىنى، جەمئىيەت ئۆز مۇقىملىقىنى ۋە ئۆلچەم تەڭپۇڭلىقىنى ھەمدە پۈتۈن دۇنيا ئۆزىنىڭ خاتىرجەم - تىنچلىقىنى يۇقاتتى.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، ھازىرقى ئىنسانىيەتنىڭ بېشىنى قايمۇقتۇرۇۋاتقان مۇقەررەرلىكىنى يۇقۇتۇپ، ئۇلارنىڭ كېسەللىرىنى داۋالاشتا تېخىمۇ يېڭى كېسەللەرنى تارتىپ ئەكىلىدىغان يەنە شۇ توختاۋسىز «نەرسىلەر» نى ئىشلەتمەستىن بەلكى ئۇ كېسەللەرنى تۈپتىن يۇقتىدىغان يېڭى، باشقا بىر دورا بىلەن ئۇلارنى داۋالىماي بولمايدۇ.

شپالىق تەلەپ قىلساڭ، كېسىلىڭگە سەن ئىللەت بىلەن،

تۈگەيدۇ جىسمىڭ ئاخىرى، قىلغان داۋا ئىللەت بىلەن.

بىز دەپ ئۆتكەن يېڭىچە دورا - يەنى: پۈتۈن دۇنيا ئىنسانلىرىنىڭ

مەنئى جەھەتتىكى ۋە ماددىي جەھەتتىكى سىقىلىش ۋە بىئاراملىق. . . قاتارلىق ئىللەتلەرنى ساقايتقۇچى بىردىنبىر دورا پەقەت ئىسلام دىندۇر. بۇ شۇنداق دىنكى، ئاللاھ بۇ دىندا دۇنيا بىلەن ئاخىرەتنىڭ مەنپەئەتلىرى ئوتتۇرىسىنى، جىسىم تەلەپ قىلىدىغان راھەتلەر بىلەن روھ تەلەپ قىلىدىغان نەرسىلەر ئارىسىنى، نەپسنىڭ نىسۋىسى بىلەن ئاللاھنىڭ ھەققىنىڭ ئارىسىنى بىرلەشتۈرۈپ بەردى. مانا بۇ بولسا ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلىرىگە بولغان ئادالتى ۋە ياراتقۇچى بولغان زاتنىڭ مەخلۇقلارنىڭ ئىسلاھ قىلىنىشى ئۈچۈن قىلغان ئىلتىپاتدۇر. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

﴿(مەخلۇقاتنى) ياراتقان زات بىلمەمدۇ؟ ئۇ شەيئەلەرنىڭ نازۇك تەرەپلىرىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر﴾ (سۈرە مۇلك 14 - ئايەت)

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئۆزىنىڭ رسالە ۋە ئاممىۋىي لېكسىيەلىرىنىڭ ھەممىسىدە يۇقىرىقى ئاساسىي مەقسەتكە بىنائەن دىننى - ھۆكۈم قىلىش، قانۇن تۈزۈش، ئىلىم - مائارىپ، ئوقۇتۇش قاتارلىق تەرەپلەردە دۆلەتتىن ئايرىشقا چاقىرىدىغان «ئىلمانىيە» گۇرۇھىنىڭ مۇسۇلمانلار ئارىسىغا كىرىۋالغان نىجىس، ھىيلە - مېكرىگە توشقان پىكىرىگە قارشى جەڭ قىلغان ھالدا قۇرئان ھۆكۈمىنىڭ ئىجراىسىنى تەلەپ قىلىشنى، ئىسلام دۆلىتى تۇرغۇزۇشنى كۈچلۈك ھالدا تەكىتلەيتتى.

راستىنلا دىن بىلەن دۆلەتنىڭ مۇناسىۋەتسىزلىكى خىرىستىئانلارنىڭ تونۇشىدا ئۇلارنىڭ كىتابى ئىنجىل: «قەيسەرنىڭ ئىشىنى قەيسەرگە قوي! ئاللاھنىڭ ئىشىنى ئاللاھقا قوي» دېگەندەك ھۆكۈمەت ئىشىنى ئاللاھنىڭ ئىشى ئەمەس دەپ تونۇشى توغرا بولسىمۇ، بۇنداق كۆز - قاراش ئىسلام دىنىنىڭ تونۇشىدا توغرا ئەمەسكى، بۇ دىن ئىنساننى بۆلۈشنى ھېچقانداق ھالەتتە قۇبۇل قىلمايدىغان بەلكى، قەيسەر ۋە قەيسەرنىڭ نەرسىسىنى، پۈتكۈل ھاياتىنى ۋە پۈتۈن ئىنسانىيەتنى يالغۇزلا غالىب ئاللاھنىڭ دەپ ھېسابلايدىغان ئولۇغ دىندۇر.

ئۇستاز شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «ياشلارغا» دېگەن رىسالىسىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «بىز مۇنداق بىر مۇسۇلمان ھۆكۈمەتنى ئىرادە قىلىمىزكى، ئۇ خەلقنى مەسجىدكە يېتەكلەيدۇ. ئىلگىرىكى دەۋردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەبۇبەكرى، ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قاتارلىق ساھابىلىرىنىڭ قولى بىلەن كىشىلەرنى ئىسلام يولىغا تەكلىپ قىلغاندەك، بۇندىن كېيىنمۇ كىشىلەرنى مەسجىد ئارقىلىق ئىسلام يولىغا تەكلىپ قىلىدۇ ۋە يېتەكلەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز، ئىسلام ئاساسىغا مەركەزلەشمىگەن، ئىسلامدىن ھاسىل قىلىنمىغان ھەرقانداق قانۇن، ھەرقانداق تۈزۈمنى ئېتىراپ قىلمايمىز. ھەمدە ئۇنداق قانۇن تۈزۈمنى ئاساس قىلغان سىياسىي پارتىيەلەرنى ۋە تەقلىدىي شەكىللەرنىمۇ ئېتىراپ قىلمايمىزكى، بىز شۇ نەرسىلەرگە ھۆكۈم قىلدۇرۇپ، شۇ بويىچە ئىش قىلىپ كىتىپ بارغىنىمىز ئۈچۈن،

① ھۆكۈمەت ئەربابى ۋە ھاكىمىيەتنى دېمەكچى - ت

بىزنى بۇ قىلغىنىمىز كاپىرلارغا ۋە ئىسلام دۈشمەنلىرىگە خار قىلىپ بەردى. چوقۇمكى، بىز نۆۋەتتە ئىسلام ھۆكۈمىنىڭ تۈزۈملىرىنى بارلىق تەرەپلىرى بىلەن تىرگۈزۈشكە ۋە شۇنداق تۈزۈم ئاساسىغا قۇرۇلغان ئىسلام ھۆكۈمىتىنى بارلىققا كەلتۈرۈشكە ھەرىكەت باشلايمىز. >>

ئۇ كىشى يەنە <<5 - قېتىملىق كېڭەش رسالىسى>> دە مۇشۇ نوقتىغا روشەن بايانلارنى زىيادە قىلىپ يىغىن ئەھلىگە سۈندۈ. ھەمدە كىشىلەرنىڭ <<مۇسۇلمان قېرىنداشلار>> تەشكىلاتىنىڭ ھاكىمىيەتكە بولغان مەيدانى توغرىسىدا سورىغان سۇئاللىرىغا جاۋاب بېرىپ ئېيتىدۇ: <<يەنە بىر بۆلۈك كىشىلەر: <<مۇسۇلمان قېرىنداشلار>> نىڭ پروگراممىسىدا ھۆكۈمەت قۇرۇش بولامدۇ؟ ۋە ئۇلارنىڭ پىرىنسىپىدا ئىسلام ھاكىمىيىتىنى تەلەپ قىلىش بارمۇ؟ ۋە ئۇلارنىڭ مۇشۇلارغا يىتىشتىكى ۋاسىتىسى نېمە؟>> دېگەندەك سۇئاللارنى سورىشىدۇ، مەن بۇ سۇئال سورىغۇچىلارغا ئۇلارنى ھەيرانلىقتا قالدۇرماستىن، جاۋاب بېرىشتە بىخىللىق قىلماستىن جاۋاب بېرىمەن: <<مۇسۇلمان قېرىنداشلار>> ئۆز يوللىرىدا ۋە ئارزۇ، ئەمەل ھەرىكەتلىرىنىڭ ھەممىسىدە - ئۆزلىرى چۈشەنگەندەك ۋە ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇنداق چۈشەنچىسىنى سۆزلىرىنىڭ دەسلەپتە بايان قىلغاندەك، ئىسلام يولى بىلەن قەدەم بېسىپ كىتىۋاتىدۇ، <<مۇسۇلمان قېرىنداشلار>> ئىشەنگەن بۇ <<ئىسلام>> ھۆكۈمەتنى ئۆزلىرىنىڭ ئاساسلىرىدىن بىر ئاساس قىلىدۇ. باشقىلارغا يول كۆرسىتىپ ئۇلارنى يىتەكلەشكە ئىشەنگەندەكلا، شۇ ئاساسنى ئىجرا قىلىشقا شۇنداق ئىشەنچ قىلىدۇ.

ئىلگىرى 3 - خەلىپە ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: <<ئاللاھ قۇرئان

بىلەن ساقلاپ قالمايدىغان نەرسىنى سەلتەنەت - ھاكىمىيەت بىلەن ساقلاپ قالدۇ» دېگەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاكىمىيەت ئىشىنى ئىسلامنىڭ ئاساسلىق تۇتقىلىرىدىن بىر تۇتقا قىلىپ بىكىتكەن ئىدى. بۇ مەسىلە بىزنىڭ «فقھى» (دىنى) كىتابلىرىمىزدا ئىجتىمائىي دىنى مەسىلە ياكى قوشۇمچە مەسىلىلەر دەپ ھېسابلىماستىن، بەلكى ئېتىقاد ۋە ئىسلامنىڭ تۈپ يىلتىزى ھېسابلىنىدۇ. دېمەك، ئىسلام بولسا، قانۇنلاشتۇرۇش، تەلىم بولغاندەك، قانۇن ۋە ھۆكۈم قىلىش بولغاندەك، ھاكىمىيەت ۋە ئۇنى ئىجرا قىلىشتىن ئىبارەتتىكى، ئۇنىڭ ھېچقايسىسى بىر - بىرىدىن ئايرىلالمايدۇ، بىر ئىسلام ئىسلاھاتچىسى بولسا، ئۇ ئۆزىنىڭ دىنىي ئالىم، يولباشچى ئىكەنلىكىگە، ھۆكۈملەرنى قارار نامىلەشتۈرۈپ، تەلىملەرنى ئەستايىدىل بىكىتىپ چىقىدىغانلىقىغا، دىننىڭ تۈپ ئاساسلىرى ۋە قوشۇمچە مەسىلىلەرنى كىشىلەرگە ھارماي - تالماي چۈشەندۈرىدىغان بىر دىنىي ئالىم بولغىنىغا رازى بولۇپلا يۇقارقى ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان مەسىلىلەرنى ئىجرا قىلىشنى ئاللاھ رازى بولمايدىغان، ئاللاھ بۇيرىغاننىڭ ئەكسىچە بولغان نەرسىلەرنى خەلققە قانۇن قىلىپ بەلگىلەيدىغان ۋە ئۇ قانۇننى بېسىم ئارقىلىق ئىجرا قىلدۇرۇپ، ھەمىشە ئاللاھنىڭ بۇيرۇقلىرىغا مۇخالپچىلىق قىلىدىغان ئىجراچى كۈچلەرگە تاشلاپ قويسا، ئۇنىڭ تەبىئىي نەتىجىسى: شۇ ئىسلاھاتچى ئادىمىزات يوق بىر سايدا توۋلاپلا يۈرگەندەك، كۈلگە پۇۋلىگەندەك قۇرۇق بىر نەتىجىسىز ئىش بولىدۇ .

① بىر ئىشنى تەلەپكە ئۇيغۇن ئىجرا قىلىش ئۈچۈن كۈچ - قۇۋۋەت بولۇشى كېرەك. سەلتەنەت - ھاكىمىيەت ئارقىلىق ئۇ ئىشنى ئىجرا قىلغاندىلا ھەقىقىي توغرا مۇكەممەل ئىجرا قىلغىلى بولىدۇ، دېمەكچى بولسا كېرەك - ت

بەزىدە كىشىلەرنىڭ چۈشەنچىسىگە: «ئاللاھنىڭ بۇيرۇقلىرىغا ئوبدان قۇلاق سالىدىغان، ئاللاھنىڭ ھۆكۈملىرىنى ئىجرا قىلىدىغان، ئاللاھنىڭ ئايەتلىرى (يەنى قۇرئان)نى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى كىشىلەرگە يەتكۈزىدىغان ئىجراچى كىشىلەر بولىدىكەن، ئىسلامىي ئىسلاھاتچىلار توغرا يول كۆرسىتىش، ۋەز - نەسەھەت قىلىش مەرتىۋىسىگە قانائەت قىلسا، ئىجراچىنى يۇقۇرىدىكىلەر قىلسا بولىدۇ» دېگەن قاراشقا كىلىپ قالىدۇ. ئەمما بۈگۈنكى كۈندە بىز كۆرۈۋاتقان ئەھۋال بولسا باشقىچە بولۇپ، ئىسلامىي قانۇن باشقا بىر جايدا، ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلىنىۋاتقان قانۇن يەنە باشقا بىر جايدا ئالاھىدە پەرق بىلەن بىر - بىرىگە زادى يېقىنلاشمىغان ھالدا تۇرۇۋاتىدۇ. بۇنىڭدىن چىققان يەكۈن شۇ بولىدىكى، ئىسلامىي ئىسلاھاتچىلارنىڭ ئىسلام ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىدىغان كۈچنى تەلەپ قىلماي شۇك تۇرۇۋېلىشى ئىسلام كۆرسەتمىسى بويىچە چوڭ جىنايەت بولۇپ، ئۇلار بۇ جىنايەتنى پەقەت توغرا بولغان مۇقەددەس ئىسلام ھۆكۈملىرىگە باش ئەگمەيدىغان كىشىلەرنىڭ قولىدىن ئىجرا قىلىش ھوقۇقىنى قولغا ئېلىش ۋە ئۇنى دەس كۈتۈرۈپ ئورنىدىن تۇرۇش ئارقىلىقلا يۇيالايدۇ. مانا بۇ بىزنىڭ پىرىنسىپىمىزنى - يەنى ئىسلام پىرىنسىپىنى روشەن ھالدا كۆرسىتىپ بېرىدىغان سۆزكى، بىز بۇنى ھەرگىزمۇ ئۆز تەرىپىمىزدىن كەلتۈرگىنىمىز يوق، ئەلۋەتتە. لېكىن بىز مۇشۇ سۆزلىرىمىز ئارقىلىق ھەقىقەت بولغان دىن - ئىسلام دىنىنىڭ ھۆكۈمىنى مۇقەررەر قىلماقچىمىز، خالاس. ئەھۋال شۇنداق ئىكەن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ھاكىمىيەتنى ئۆزلىرى ئۈچۈن تەلەپ قىلمايدۇ. ئەگەر ئۇلار مۇشۇ ئىسلام ئۈمىتى ئىچىدە

قۇرئان - ئىسلام پىرىنسىپلىرى بويىچە ھۆكۈم قىلىش ئاماننى ئادا قىلىش ۋە ھەممە ئىشنى ئاخىرقى ھېسابتا ئاللاھ ئۈچۈن قىلىدىغان ھالەتنى شەكىللەندۈرۈشتىن ئىبارەت مۇشۇ ئېغىر يۈكنى كۈتۈرۈشكە ئىقتىدارلىق - قابىلىيەتلىك بىرەر كىشىنى تاپالسا، شۇ كىشىنىڭ ئەسكەرلىرى، ياردەمچىلىرى ۋە يېنىدىن ئايرىلماس خىزمەتچىلىرى بولىدۇ. ئەگەر ئۇلار شۇنداق كىشىنى تاپالمىسا، ھاكىمىيەت ئىشلىرى ئۆزلىرىنىڭ پروگراممىسى قاتارىدىن بولۇپ قېلىۋېرىدۇ. ھەمدە، ئاللاھنىڭ ھۆكۈملىرىنى ئىجرا قىلمايدىغان ھەرقانداق ھۆكۈمەتنىڭ قولىدىن ھۆكۈم قىلىش ھوقۇقىنى تارتىپ ئېلىش يولىدا، ئۇلار چوقۇم مەزمۇت قەدەم بىلەن ئىشلەپ كىتىدۇ.

يۇقاردىكى سۆزىمىزگە بىنائەن كىسىپ ئېيتالايمىزكى، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ئىسلام ئۈمىتىنىڭ ئەھۋالى مۇشۇنداق تۇرغان، روھلىرى ھەممىگە مەلۇم ھالدا تۇرۇۋاتقان بىر شارائىتتا ھاكىمىيەتتىن ئىبارەت بىر مۇھىم ئىشقا قەدەم سېلىشتا ئەقلىنى ئىشقا سالغان ۋە ئېھتىياتچانلىقنى قوللانغان ھالدا ئىش ئېلىپ بارىدۇ. شۇڭا مۇشۇ مەقسەتنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدا تەشكىلاتتىكىلەرنىڭ پىرىنسىپلىرى ئۈمۈمىيۈزلۈك ھالدا تاراپ، خەلقنىڭ ئېڭىغا خۇجايىنلىق قىلغۇدەك دەرىجىدە قانات يېيىشى ئۈچۈن بىر زامان ئۆتتى، شۇ زامان ئىچىدە خەلقىمۇ ئومۇمىنىڭ مەنپەئەتىنى شەخسىي مەنپەئەتتىن ئەلا كۈرۈشنىڭ قانداق نەتىجىسى بارلىقىنى بىلىشى، بىر زامان تەييارلىق ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىلىشى لازىم.

بۇ يەردە مۇھىم سۆز باركى، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار»

تەشكىلاتىدىكىلەر ئۆزلىرىگە زامانداش بولغان ھۆكۈمەتلەردىن بىرەر ھۆكۈمەتتە، مەيلى ھازىرقى ھۆكۈمەتلەر، مەيلى ئىلگىرىكى ھۆكۈمەتلەر ياكى ئۇندىن باشقا پارتىيە ھۆكۈمەتلەر بولسۇن، ھېچقايسىسىدا مۇشۇ ئېغىر يۈكنى ئۈستىگە ئېلىپ ۋەزىپىنى ئادا قىلالايدىغان ياكى ئىسلام پىكىرىگە ياردەم بىرىش ئۈچۈن توغرا ئىقتىدار تەييارلىقنى ھازىرلىغان بىرەرسىنى ئۇچراتمىدى ياكى كۆرمىدى. ئەھۋال ئەنە شۇنداق تۈۋەن دەرىجىدە بولغانلىقى ئۈچۈن، پۈتۈن ئىسلام ئۈمىتىنىڭ مۇشۇ ئەھۋالنى بىلىپ يىتىشى ۋە ھۆكۈمەتلەردىن ئۆزلىرىنىڭ ئىسلامىي ھوقۇقلىرىنى تەلەپ قىلىشى لازىم. ھەمدە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرمۇ بۇشاشماي كۈنساين ئىلگىرىلىگەن ھالدا توختىماي ئىشلىشى كېرەك.

بۇ يەردە دەپ ئۈتىشىمگە توغرا كەلگەن ئىككىنچى مۇھىم سۆز شۇكى: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ئۆزلىرىنىڭ دەۋەت قىلىش دەۋرلىرىدىن بىردە - بىر دەۋردە بىرەر ھۆكۈمەتكە يانتاياق بولۇپ، ئۇلارنىڭ پىكىرلىرىنى باشقىلارغا ئاڭلىتىشقا ۋاستە - يەنى ھەمئەپەس بولغان ياكى ئۆزلىرىنىڭ نىشانىدىن باشقا نىشانلارنى ئىجرا قىلغان تەرەپلىرى بار، ياكى ئۆز پىرىنسىپىدىن چەتنەپ باشقا پىرىنسىپ بويىچە ئىش ئېلىپ بارغان دېگەندەك بەزى كىشىلەرنى گۇمانىي كۆز قاراشتەك خاتا، ئۇنىڭدىن بەك چوڭقۇر خاتالىشىش ۋە گۇمان قىلىش بولماس، بۇنداق كۆز قاراش قەتئىي خاتا. شۇنىڭ ئۈچۈن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر بولمىسۇن، مەيلى ئۇلاردىن باشقىلار بولمىسۇن، بۇنداق كۆز قاراشنىڭ تۈپتىن خاتا ئىكەنلىكىنى بىلىپ قويسۇن!».

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى بۇرادەرلەر ئاچقان «5 - كېڭەش» گە يازغان ئەتراپلىق ئومۇمى خور رىسالسىدە ئەسكىرى كۈچ قۇۋۋىتىنى ئىشقا سېلىش ياكى پۈتۈن خەلقنى قوزغىلىشقا سەپەرۋەر قىلىشتىن ئىبارەت ھەرىكەت مەيدانىنى ئوچۇق ھالدا بايان قىلىشنى ئۈنۈتۈپ قالمىغان ھالدا مۇنداق دەيدۇ: «نۇرغۇن كىشىلەر مۇنداق دەپ سورايدۇ: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ئىرادىسىدە ئۆز غەرەزلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ۋە نىشانلىرىغا يېتىش ئۈچۈن كۈچ - قۇۋۋەتنى ئىشقا سېلىش پىكرى بارمۇ؟ مۇسۇلمان بۇرادەرلەر مىسىردىكى سىياسىي تۈزۈم ياكى ئىجتىمائىي تۈزۈمگە قارشى ئومۇمىي قوزغىلاڭ ھەرىكىتى تەييارلاش ھەققىدە پىكىر قىلىۋاتامدۇ - يوق؟» مەن بۇ سوئال سورىغۇچىلارنى جاۋابسىز قالدۇرۇشنى خالىمايمەن، بەلكى، مەن بۇ پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلىپ مۇشۇ سوئاللارغا روشەن - ئاشكارا ھالدا جاۋاب بېرىشنى ئاساس قىلىپ بۇ ھەقتىكى بەزى ئۇقۇمىمىز چۈشەنچىلەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇپ بىرىمەن. خالىغانلار قۇلاق سالىسۇن! كۈچ - قۇۋۋەت مەسىلىسىگە توختالغاندا، بۇ مەسىلە ئىسلامنىڭ ئىنتىزام قانۇنلىرىنىڭ ھەممىسىدىكى شۇئاردۇر. بۇ سۆزىمىزنى قۇرئان كەرىم دەلىللەپ روشەن ھالدا ئىزا قىلىپ ئېيتىدۇ:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ

تَرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

﴿دۈشمەنلىرىڭلار (بىلەن ئۇرۇش قىلىش) ئۈچۈن، قولۇڭلاردىن

كېلىشىچە قۇرال كۈچى، جەڭ ئېتى تەييارلاڭلار، بۇنىڭ بىلەن ئاللاھنىڭ دۈشمىنى، ئۆزەڭلارنىڭ دۈشمەنلىرىڭلارنى ۋە ئۇلاردىن باشقا دۈشمەنلەرنى قورقتىسىلەر» (سۈرە ئەنفال 60 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كۈچلۈك مۆئمىن كۈچسىز مۆئمىندىن ياخشى.» كۈچ - قۇۋۋەت ئىسلامنىڭ شۇئارى بولغانلىقى ئۈچۈن، قورقۇش ۋە بىچارىلىكنىڭ كۆرۈنۈشى بولغان دۇئادىمۇ، كۈچ - قۇۋۋەت ئاللاھدىن تەلەپ قىلىنىدىغان تىلەك ھېسابىدۇر. سىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسھابىلىرىگە ئۈگەتكەن، خۇسۇسەن، ئۆزى دۇئا قىلىپ رەببىگە مۇناجات قىلغان مۇنۇ دۇئاسىنى ئاڭلاپ بېقىڭ: «اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن، و أعوذ بك من العجز والكسل، و أعوذ بك من الجبن والبخل، و أعوذ بك من غلبة الدين وقهر الرجال» «ئى ئاللاھ! مەن ھەقىقەتەن غەم - ئەندىشە، ئىچى پۇشۇقلۇقتىن ساڭا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن. ئى ئاللاھ! مەن ھەقىقەتەن ساڭا سېغىنىپ ئاجىزلىق ۋە ھورۇنلىقتىن پاناھ تىلەيمەن. ئى ئاللاھ! مەن ھەقىقەتەن ساڭا سېغىنىپ قورقۇنچاق ۋە بېخىللىقتىن پاناھ تىلەيمەن. ئى ئاللاھ! مەن ھەقىقەتەن ساڭا سېغىنىپ قەرزنىڭ بېسىمدارلىقىدىن ۋە كىشىلەرنىڭ قەھرىدىن پاناھ تىلەيمەن.» سىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇشۇ دۇئالىرىدا ئاللاھقا سېغىنىپ غەم - ئەندىشە ۋە ئىچى پۇشۇقلۇق سەۋەبى بىلەن ئىرادىنىڭ ئاجىزلىشىشى، ئاجىزلىق ۋە ھورۇنلۇق سەۋەبى بىلەن ھەر قانداق ئىشتا نەتىجە قازىنىشنىڭ ئاجىزلىشىشى، قورقۇنچاق ۋە بېخىللىق سەۋەبى بىلەن مال - مۈلۈك، ئىقتىسادنىڭ ئاجىزلىشىشى، قەرز ۋە زوراۋانلىققا ئۇچراش سەۋەبى بىلەن ئۇلۇغلۇق ۋە ئىززەت - ھۆرمەتنىڭ ئاجىزلىشىشى قاتارلىق ئاجىزلىق مەنبەلىرىدىن ئاللاھىدە، ئايرىم - ئايرىم پاناھ تىلىگەنلىكىنى كۆرگەنسز!

يۇقارقىنى كۆرگەندىن كېيىن ئەمدى سىز، ھەرقانداق نەرسىدە كۈچلۈك بولۇشنى تەلەپ قىلغان، كۈچ - قۇۋۋەتنى ئۆزىنىڭ شۇئارى

قىلغان مانا مۇشۇ ئىسلام دىنىغا ئەگەشكەن ئىنساندىن قانداق نەرسىنى كۈتسىز؟ باشقا مۇسۇلمانلاردىن شۇنداق تەلەپ قىلغان يەردە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ كۈچلۈك بولۇشى، كۈچلۈك كۈچ - قۇۋۋەت ھەققىدە توختىماي ئىشلىشى بەكمۇ زۆرۈر، ئەلۋەتتە. لېكىن قېرىنداشلار زور مىقداردا كۈچ قۇۋۋەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك دەپلا ئالدىراخغۇلۇق قىلماستىن، يۈزەكى پىكىر ۋە يۈزەكى ئەمەلىي ھەرىكەتلەرگە ئالدىنىپ كىتىشتىن يىراق بولۇپ، بۇ ھەقتە نەزەر دائىرىسى ئەتراپلىق ۋە پىكىرى، قارىشى چوڭقۇردۇر. ئەگەر ئالدىنىپ كەتكەن بولسا ئىدى، پىكىرى ۋە ھەرىكەتلىرىنىڭ تەگ - ماھىيىتىگە يېتەلمىگەن، ئۇ ھەرىكەتلەر ئارقىلىق قىلماقچى بولغان ۋە ئۇنىڭدىن مەقسەت قىلىنغان ئىشلارنى، ھەمدە ئۇ ھەرىكەتلەرنىڭ نەتىجىلىرىنى مۆلچەرلىيەلمىگەن بولاتتى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر كۈچ - قۇۋۋەتنىڭ 1 - پەللىسى، دەسلەپكى دەرىجىسى ئىمان ۋە ئېتىقاد ئىكەنلىكىنى، ئىككىنچى قىلىپ بىرلىك، ئۇيۇشماقلىق ۋە مۇناسىۋەتچانلىق قۇۋۋىتى ئىكەنلىكىنى، مانا بۇ بۇيرۇقنى ئىككىنچى دەرىجىدىكى كۈچ - قۇۋۋەتتىن كېيىن 3 - دەرىجىدە قول - قۇرال كۈچى تۇرىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ.

بىردە - بىر جامائەت ياكى گورۇھتا يۇقارقى ئۈچ خىل كۈچ - قۇۋۋەت، يەنى: ئېتىقاد، بىرلىك ۋە قۇرال كۈچى بىرگە تېپىلمىغۇچە ئۇنداق گورۇھنى كۈچ - قۇۋۋەتلىك گورۇھ دېيىشكە بولمايدۇ. ھەمدە، ئۇ گورۇھ چېچىلاڭغۇ، ئىنتىزاملىرى رەتسىز ياكى ئېتىقادى ئاجىز،

ئىمانى سۇس ھالدا تۇرۇپ، ماددى كۈچ - قۇرال ۋە ئادەم كۈچىنى ئىشقا سالسا، چوقۇمكى، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ھالاكەت ۋە يوقۇلۇش بولىدۇ. مانا بۇ بىر خىل كۆز قاراش.

يەنە بىر خىل كۆز قاراش: كۈچ - قۇۋۋەتنى ئۆزىنىڭ شۇئارى قىلغان ئىسلام، شارائىت بىلەن ھېسابلاشماي كۈچ قۇۋۋەتنى ھەر قانداق شارائىت، ھەر قانداق ئەھۋال ئاستىدا ئىشقا سېلىشقا تاپىلامدۇ - قانداق؟ ياكى شارائىت بىلەن ھېسابلىشىپ كۈچ - قۇۋۋەتنى ئىشقا سېلىشقا قارىتا بەلگىلىمە توختىتىپ شەرتلەرنى بەلگىلەپ كۈچ - قۇۋۋەتنى ئىشقا سېلىشنى بىر خىل ھالدا قانۇنلاشتۇرۇپ بىرەمدۇ - قانداق؟

ئۈچىنچى بىرخىل كۆز قاراش مۇنداق: ھەر قانداق ئىشنىڭ بىرىنچى ئىلاج - ئامالى كۈچ - قۇۋۋەتمۇ؟ ياكى باشقا ئىلاج - ئامال تېپىلمىغاندا كۈچ - قۇۋۋەتنى ئىشلىتەلەمدۇ؟ ئىنسان كۈچ - قۇۋۋىتىنى ئىشقا سېلىشتىن كىلىپ چىقىدىغان زىيانلىق نەتىجىلەرنى سېلىشتۇرۇپ، مۆلچەرلەپ، ئويلاپ بېقىشى ۋە كۈچ - قۇۋۋەتنى قورشاپ تۇرىدىغان شارائىتلارنى كېيىنكى ئەھۋال ئاستىدا ھەر ھالدا چىقىش يولىنى ئويلاپ قويۇپ ئاندىن ھەرىكەت قىلىشى لازىمۇ - يوق؟ ياكى بۇندىن كېيىن نېمە بولسا بولسۇن دەپ قاراملارچە كۈچ ئىشلىتىش كېرەكمۇ - قانداق؟ «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر بۇ كۆز قاراشلارغا ئەمەلىيەتتە يۈزلىنىشتىن بورۇن، ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ «كۈچ - قۇۋۋىتىنى ئىشقا سېلىش» ئۇسلوبىغا سېلىپ كۆرىدۇ. قوزغىلاڭ بولسا كۈچ - قۇۋۋەت بىلەن خاراكتىرلەنگەن ھەرىكەتنىڭ ئەڭ

كۈچلىكىدۇر. شۇڭا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ قوزغىلاڭ، بولۇپمۇ مىسىرغا ئوخشاش ۋە تىنىدىكى قوزغىلاڭغا بولغان كۆز قارىشى بەك ئىنچىكە ۋە چوڭقۇردۇر. مىسىر ئۆز نەسۋىسىنى قوزغىلاڭلاردا تەجرىبە قىلدى. مىسىرنىڭ شۇ قوزغىلاڭلاردىن ئالغان نەسۋىسى ھەرقايسى جايلارغا مەلۇملۇق. يۇقاردا بەزى كۆز قاراشلارنى ۋە شۇنىڭغا ئالاقىدار بەزى مۆلچەرلەرنى ئوتتۇرىغا قويغىنىمىدىن كېيىن، ئەمدى ئاشۇ سۇئال سورىغۇچىلارغا جاۋاب بېرىپ ئېيتىمەنكى: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر كۈچ - قۇۋۋەتتىن باشقىسى پايدا بەرمىگەن ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئىمان ۋە بىرلىك تەييارلىقىنى پۇختا، مۇكەممەل قىلىپ بولغىنىغا جەزم قىلىپ بولغان چاغدا ئاندىن كۈچ - قۇۋۋەتنى ئەمەلىيەتتە ئىشقا سېلىشقا باشلايدۇ. ئۇلار شۇ كۈچ - قۇۋۋەتنى ئىشقا سالغان ۋاقىتتا چوقۇم شەرەپلىك، ئوچۇق سۆزلۈك بولىدۇ. ئۇلار ئوزۇن ئۆتمەي دەسلەپ قىلىپ دۈشمەننى قورقۇتۇپ ئۇندىن كېيىن بۇ ئىشنىڭ نەتىجىسىنى كۈتىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلۇغلىق ۋە ئىززەت ئىچىدە ئالغا باسدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىگە مۇشۇ جەرياندا كەلگەن ھەرقانداق نەتىجىلەرنى - يەنى: غەلبە قىلىش ياكى مەغلۇبىيەتكە ئۇچراشتىن ئىبارەت ئىككى خىل نەتىجىنىڭ ھەرقايسىسىنى رازىلىق ۋە خۇشاللىقى بىلەن كۈتۈرۈپ كىتەلەيدۇ، يەنى: مەغلۇب بولسا مەغلۇبىيەتتىن ئۆزلىرىنى يۇقاتمايدۇ.

يۇقارقى سۆزىمىزدە قوزغىلاڭ ھەققىدە سۆز بولدى. قوزغىلاڭ مەسىلىسىگە كەلسەك: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر

① نەتىجىسى ياخشى بولسۇن ياكى نەتىجىسىز بولسۇن، ئىشقىلىپ ھەر ھالدا غالىبلىق بىلەن ئالغا قەدەم تاشلاۋېرىدۇ - ت

قوزغىلاڭ ھەققىدە پىكىر قىلمايدۇ ۋە مىسرىدىكى ھەرقانداق ھۆكۈمەتكە تۈۋەندىكىدەك سۆزلەرنى گەرچە يۈزمۇ - يۈز تۇرۇپ ئېيتسىمۇ، ھەرىكەتلىرىنى قوزغىلاڭنى ئاساس قىلغان ياكى ئۇنىڭغا يۈزلەنگەن ئاساستا ئېلىپ بارمايدۇ. ھەمدە قوزغىلاڭنىڭ پايدىسى ۋە ئۇنىڭ نەتىجىلىرىگە ئىشەنمەيدۇ. «ئەھۋال ھازىرقىدەك داۋاملىشىپ كېتىۋەرسە، ھۆكۈمەت خادىملىرى يېڭىدىن ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ بۇ مۈشكۈللۈكلەرنىڭ ئالدىنى تېزدىن ئېلىش ھەققىدە باش قاتۇرمىسا، بۇ ئەھۋال چوقۇم ھالدا بىر قوزغىلاڭنىڭ كىلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولىدۇ. ئەمما بۇ «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ھەرىكىتى ۋە تەشۋىقاتى بولماستىن، بەلكى شارائىتنىڭ قىستىشى، بەزى ئەھۋاللارنىڭ تەقەززاسى ۋە ئىسلاھات ئامىللىرىنىڭ بىكار تاشلىنىپ قېلىشىدىن بارلىققا كېلىدۇ. زاماننىڭ ئۆتۈشى، ۋاقىتنىڭ، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن چىڭگىلىشىپ، كۈچىيىپ، مۇرەككەپلىشىپ قالغان مۇشۇ مۈشكۈللۈكلەر يۇقارقى ئاگاھلاندىرۇشتىن بۇلۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ھۆكۈمەت قۇتقۇزغۇچىلىرى ئەمەلىي ھەرىكىتى بىلەن ۋە تەننى قۇتقۇزۇشقا ئالدىرىسۇن!».

3 - ھالقىلىق ئاساس

كىشىلەرنىڭ ئاڭ - سىزىمىنى ئىسلامىي بىرلىكنىڭ ۋاجىب ۋە زۆرۈر ئىكەنلىكىگە، ئۇنىڭ دىنىي پەرز ۋە دۇنيالىق مۇھىم ئىش ئىكەنلىكىگە ئويغىتىش، ئىسلامىي بىرلىكنىڭ (يەنى: پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ بىرلىكىنىڭ) پەرزلىرىگە كەلسەك، ئاللاھ مۇسۇلمانلارنى «بىر ئۈممەت» قىلىپ ئۇلارنىڭ زىممىسىدىكى ئىشنى

ئادا قىلىشقا ئۇلارنىڭ ئاددىسىمۇ سەئىي قىلىدىغان قىلىپ بەردى. مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ باشقىسىغا خۇددى بىر قولىدەك بولۇپ ئومۇمىي بىر گەۋدە ھالدا يىمىرىلمەس بىر كۈچتۇر. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَإِنْ هَدَيْتَهُمْ أُمَّةٌ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

﴿ئى پەيغەمبەرلەر جامەئەسى!﴾ سىلەرنىڭ دىنىڭلار ھەقىقەتەن بىر دىندۇر، مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلاردۇرمەن، (مېنىڭ ئازابىدىن) قورقۇڭلار ﴿سۈرە موئمىنۇن 52 - ئايەت﴾

شۇنىڭدەك، ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلار قەيەردە بولمىسۇن، ئولتۇراقلاشقان رايۇنلىرى بىر - بىرىدىن قانچە يىراقتا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇلارنىڭ دۆلىتىنىڭ بېشى ۋە بىرلىكىنىڭ نوقتىسى بولۇش بىلەن خاراكتىرلىنىدىغان بىر «ئىمام» نىڭ بولۇشىنى ئۇلارغا ۋاجىپ قىلدى. بۇ دېگىنىمىز شۇ دەرىجىدە مۇھىمكى: ئىمامىي مۇسلىم رىۋايەت قىلغان توغرا - راست بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر ئىمامغا بەيئەت بەرمەي ئۆلۈپ كەتكەن كىشى، جاھىلىيەت ئۆلۈمىدە ئۆلدى.»

دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ بىرلىكىنىڭ - دىننىڭ سىرتىدا تۇرۇپ قارىغاندىمۇ زۆرۈرلىكى شۇكى: بىرلىك، ئىتتىپاقلىق - كۈچ - قۇۋۋەتتۇر. بۆلۈنۈش، پارچىلىنىش، چىقىشالماسلىق بەئەينى ئاجىزلىقتۇر. بىر دانە خىش ئۆزى ئاددىي ۋە ئاجىز بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بىر - بىرلەپ جەملەنگەندە ئۇنىڭدىن مۇستەھكەم بىر بىنا

① خەلىپە - رەسۇلۇللاھدىن كېيىنكى تۆت خەلىپىگە ئوخشاش - ت

شەكىللىنىدۇ. شۇنىڭدا ئۇ بىنانى يېقىش ياكى ئۇنىڭدىن بىر تال خىشنى سۇغۇرۇپ ئېلىش قىيىنغا چۈشىدۇ. بەلكى، تېخى ئۇنى يېقىلمۇ بولمايدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن بىز، ئۇستاز شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننەڭ ئىسلامىي بىرلىك بىلەن ئىدا قىلىپ ۋە خەلىپىلىكنى قايتا تىكلەش ئۈچۈن جىددى پىكىر قىلىشقا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» نى چاقىرىۋاتقانلىقىنى، ھەمدە شۇ بىرلىك ھەققىدىكى مەنەلەرنى (يەنى: چۈشەنچە، تەشۋىقات قاتارلىقلارنى) تەكىتلەش ۋە ئۇنى تەشكىلاتتىكىلەرنىڭ ئەقىللىرى ۋە يۈرەكلىرىگە مۇستەھكەم ئورۇنلاشتۇرۇش، ھەتتاكى، كىچىكلەر شۇ كۆز قاراش بىلەن چوڭىيىش، چوڭلار شۇنىڭ بىلەن قېرىش دېگەن مەقسەت ئۈچۈن پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلىۋاتقانلىقىنى كۆرىمىز.

ئۇ ئۇستاز ئىسلامىي بىرلىككە چاقىرىش بىلەن ۋەتەنىي بىرلىككە چاقىرىشنىڭ ياكى ئەرەب بىرلىكىگە چاقىرىشنىڭ ئوتتۇرىسىدا پەقەتلا زىتلىق بار دەپ قارىمايدۇ، سەنمۇ بۇلارنىڭ ھەر بىرىنى ئۆز جايىدا چۈشىنەلسەڭ ۋە ئۆز ئورنىدا توغرا بىلەلسەڭ ھەرگىزمۇ زىتلىقنى كۆرمەيسەن.

سىز، ئۇ ئۇستازنىڭ «5 - كېڭەش رىسالىسى» گە قۇلاق سېلىپ بېقىڭ! ئۇ بۇ رىسالىسىدە ئىسلام مەيدانىنىڭ (تۈۋەندە تەشكىلاتتىكى قېرىنداشلارنىڭ مەيدانىمۇ دېيىلىدۇ) ۋەتەن بىرلىكى، ئەرەب بىرلىكى، ئىسلامىيەت بىرلىكىدىن ئىبارەت مۇشۇ ھەرخىل تۈرلەرگە تۇتقان قارىشىنى روشەن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئىسلام دىنى شەكسىز

ھالدا بىرلىكنى مۇستەھكەم پەرز قىلىپ قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە بىكىتتى. يەنى: ھەر بىر ئىنسان ئۆز يۇرتى ئۈچۈن ياخشىلىق قىلىشنى، يۇرتىغا خىزمەت قىلىش يولىدا پىداكارلىق كۆرسىتىشنى، ئۆزى بىلەن بىرگە ياشاۋاتقان خەلققە قولىدىن كىلىشىچە ياخشىلىق قىلىشنى ۋە شۇ ھەقتە تۇققانلىق ۋە قوشنىلىق جەھەتتىكى ئەڭ يېقىنلىرىغا بۇرۇن، ئۇندىن كېيىن ئوتتۇرا ھال يېقىنلىرىغا تەقدىم قىلىشنى پەرز قىلدى. يېقىنلىقنى ئاساس قىلىش شۇ دەرىجىدىكى: يېقىن تۇققانلىرىغا ياخشىلىق قىلىشنى ئەلا كۆرگەنلىكى ئۈچۈن سەدىقە - زاكات، خەير - ئېھسانلارنى زۆرۈر بولمىسا يېقىندىن يىراققا يۆتكەشنى توغرا سانمىدى. دېمەك، ھەرقانداق مۇسۇلمان ئۆزى تۇرۇۋاتقان چىگرىنى قوغدىشى، ھەمدە ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ۋەتىنىگە قولىدىن كىلىشىچە خىزمەت قىلىشى شۇ مۇسۇلمان ئۈچۈن ئالاھىدە بىر پەرزدۇر. »

مانا مۇشۇ نوقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، مۇسۇلمان دېگەن: باشقا كىشىلەرگە قارىغاندا ۋە تەنپەرۋەرلىكى چوڭقۇر ۋە ۋەتىنىگە پايدىلىق خىزمەت قىلىشى يۈكسەك بولغان شەخىستتۇر. چۈنكى بۇنداق بولۇش مۇسۇلمان كىشىگە باشقىلار تەرىپىدىن ئەمەس، بەلكى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھ تەرىپىدىن پەرز قىلىنغاندۇر.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ۋەتىنىگە ياخشىلىق قىلىشقا ۋە خەلقى يولىدا جانلىرىدىن كىچىشكە باشقىلارغا قارىغاندا ئەڭ قاتتىق ھېرىسمەنلەر ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئاشۇ سۈيۈملۈك، ئەزىز، ئۇلۇغ شەھەرلىرىگە ھەممە ئۇلۇغۇق، ھەممە ئىززەتنى، بارلىق

غەلبە نجاتلىقنى ۋە ھەرقانداق ئىلگىرىلەش - تەرەققىياتنى ئارزۇ قىلىدۇ.

مانا مۇشۇ يۇقىرىقى ئۇلۇغلىقلارغا ئىسلام خەلقلەرنىڭ رىياسەتچىلىكى ئاشۇ ئۇلۇغلىقلارغا ياردەمدە بولغان نۇرغۇن شارائىتلارنىڭ ۋاستىسى بىلەن يەتكەن ئىدى. (يەنى: ئىسلامنىڭ بۇرۇنقى دۇنياغا رىياسەتچىلىك قىلىۋاتقان مەزگىلدە بۇلارنىڭ ھەممىسىگە يەتكەن ئىدى.)

ئۇلۇغ دىنىمىز ئىسلام ئەرەب ئىچىدە مەيدانغا كىلىپ باشقا خەلقلەرگە ئەرەبلەر ئارقىلىق يەتتى. بۇ ئىسلام دىنىنىڭ ئۇلۇغ كىتابى «قۇرئان كەرىم» روشەن ئەرەب تىلىدا كەلدى. پۈتۈن ئۈممەتلەر (يەنى مۇسۇلمانلار) ھەقىقىي مۇسۇلمان چاغلىرىدا مۇشۇ قۇرئان ئارقىلىق ئەرەب تىلىگە بىرلىككە كەلگەن ئىدى. بىر ئەسەردە: «قاچانكى، ئەرەبلەر خار بولىدىكەن، ئىسلام خار بولىدۇ» دېگەن قىممەتلىك سۆز بار. بۇ سۆزنىڭ راستلىقى ئەرەبلەرنىڭ سىياسىي سەلتەنتى خارابىلىشىپ ھاكىمىيەت ۋە باشقا ئىشلار ئۇلارنىڭ قولىدىن غەيرىي ئەرەبلەرگە ۋە «دەپلەم» لەرگە ۋە ئۇلارگە مەنسۇپ كىشىلەرگە يۆتكىلىپ كەتكەن ۋاقىتتا ئىسپاتلاندى.

ئەرەب خەلقى بولسا، ئىسلامنىڭ تايانچلىرى ۋە ئۇنىڭ قوغدىغۇچىلىرىدۇر. مەن بۇ يەردە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار»

① ئىسلام دىنى ئەرەب ئىچىدە مەيدانغا كەلگەن دىگەن سۆز: ئىسلام دىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئارقىلىق مۇكەممەللەشتۈرۈلدى، قايتا مەيدانغا كەلدى دېمەكتۇر. چۈنكى، پۈتۈن پەيغەمبەرلەرنىڭ دىنى، ئاللاھ رازى بولغان دىن پەقەت ئىسلام دىنىدۇر - ت.

② ئەگەر ئىچىدىكى بىر قەبىلە بولۇپ ئەسلى كورد مىللىتىگە مەنسۇپ - ت

تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ «ئەرەب تىلى» گە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تونۇتقاندەك ئېتىبار بىلەن ئالاھىدە قارايدىغانلىقىنى باشقىلارغا ئۇقتۇرۇپ قۇيۇشنى ياخشى كۆرىمەن. ئىبنى كەسىر رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ رىۋايىتىدە مۇئاز ئىبنى جەبەل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نەقىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاگاھ بولغىنى، ئەرەب تىلىدا تىلدۇر، ئاگاھ بولغىنى، ئەرەب تىلىدا تىلدۇر.» شۇنچا ئىسلام ئۇلۇغلىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش، ئىسلام دۆلىتىنى قۇرۇش ۋە ئىسلام سەلتەنتىنى غالىب قىلىش ئۈچۈن ئەرەب بىرلىكى - يەنى: پۈتكۈل ئەرەبلەرنىڭ ھازىرقىدەك چېچىلاشغۇلۇق ۋەزىيىتىگە خاتىمە بېرىپ پۈتۈن بىر گەۋدە بولۇش قەتئىي بولمىسا بولمايدىغان بىر مەسىلىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ ئەرەبلەر بىرلىكىنى بارلىققا كەلتۈرۈش، بىرلىكنى كۈچەيتىش ۋە ئۇنىڭغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن ئەمەلىي ھەرىكىتى ئارقىلىق خىزمەت ئىشلىشى لازىم. مانا بۇ يۇقارقىلار «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ بىرلىكىگە تۇتقان مەيداندىدۇر.

مانا ئەمدى بىز ئىسلامىي بىرلىككە تۇتقان مەيدانىمىزنى چۈشەندۈرۈشكە ۋە ئۇنىڭ دائىرىسىنى بەلگىلىشىمىزگە توغرا كىلىدۇ. ھەقىقەت شۇكى: ئىسلام بولسا، ئەقىدە ۋە ئىبادەت دىنى بولغاندەك، «ۋەتەن» ۋە «جىنس» بىلەنمۇ خاراكتىرلىنىدۇ. ئىسلام بولسا، كىشىلەر ئارىسىدىكى نەسەبى پەرقلەرنى ئۈزۈل - كىسىل تۈگەتتى. ئاللاھ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

① «جىنس» - كاپىرلار بىر جىنس، مۇسۇلمانلار بىر جىنس دېگەن مەنىدە - ت

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

﴿مۆئمىنلەر ھەقىقەتەن (دەندا) قېرىنداشلاردۇر﴾ (سۈرە ھۇجۇرات 10 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشى»، «مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قانلىرى باراۋەر، ئۇلارنىڭ قايسى بىر كىيىم بولغان ئىشقا ئۇلارنىڭ ئەڭ تۆۋەنمۇ كىيىم بولالايدۇ، مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىدىن باشقىلارغا قارىتا (خۇددى) بىر قولىدۇر.»

ئەھۋال شۇنداق بولغاچقا، ئىسلام جۇغراپىيە ھېسابىدىكى چىگرالارنى ئېتىراپ قىلمايدۇ (يەنى: دۆلەت، يۇرت ئايرىمايدۇ)، ئىرقىي ئايرىمچىلىقلارنى پەقەتلا ئېتىبارغا ئالمايدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسىنى بىر ئۈممەت، مۇسۇلمانلار ئولتۇرۇشلۇق ۋەتەنلەر ھەرقانچە بىر - بىرىدىن يىراق، چىگرىلىرى ئۈزۈك، ئۆلكە - رايۇنلىرى ئايرىم بولسىمۇ، ئۇ ۋەتەنلەرنى ئايرىم بىر ۋەتەن دەپ ھېسابلايدۇ. «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر مۇشۇ بىرلىكنى بىز يۇقاردىكى دېگەندەك مۇقەددەس بىلىپ ئۇلۇغلايدۇ. ۋە مۇشۇ مۇسۇلمانلار بىرلەشمىسىنىڭ كېيىنكى بۈيۈك نەتىجىسىگە زور ئىشەنچ بىلەن قارايدۇ، ھەمدە پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ سۆزىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ۋە ئىسلام قېرىنداشلىقىنى غالب - ئەزىز قىلىش ئۈچۈن داۋاملىق خىزمەت ئىشلەيدۇ، ئۇلار «لا الە الا الله محمد رسول الله» دەيدىغان بىر مۇسۇلمان تۇرۇۋاتقان بىر غېرىچ يەرمۇ پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ ۋەتىنى بولىدۇ دەپ نىدا قىلىدۇ.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى: مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىكىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن ئۈمىدسىزلىنىپ، باشقىلارنىمۇ ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ، مۇنداق قىلىشى مۈمكىن ئەمەس، بۇنداق ئىش

ئۈچۈن ھەرىكەت ئېلىپ بېرىش تېگىدىن پايدا چىقمايدىغان بەھۇدە، مەنپەئەتى يوق، جاپالىق بىر ئىش، مۇنداق ئۇمۇميۈزلۈك ئىشقا ھەرىكەت قىلىپ ئىشلەۋاتقانلارنىڭ ئۆز مىللىتى ئۈچۈنلا ئىشلىگەنلىكى، پۈتۈن تىرىشچانلىقىنى ئۆزلىرىگە خاس بولغان ئۆز ۋەتىنىگىلا سەرپ ئىتىپ خىزمەت قىلىشى ياخشى ئىش دېگۈچىلەرگە رەددىيە بېرىپ، بۇ گەپلەرنىڭ ئاسانلا بەل قۇيۇۋىتىدىغان ئاجىز پىكىرلىك كىشىلەرنىڭ سۆزى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ ئېيتىدۇ: «بۇ ئىسلام ئۈمىتى بۇرۇن پارچە - پارچە بۆلۈنۈپ كەتكەن، دىندا، تىلدا، ئاڭ - سىزىم، ئارزۇ - ئارمانلاردا، ئىشقىلىپ ھەممە نەرسىدە بۆلۈنۈپ - پارچىلىنىپ چىقىشالماس بولۇپ كەتكەن بىر ئۈمىت ئىدى. ئىسلام دىنى دۇنياغا كىلىپ بۇ ئۈمىتتىكى بىرلەشتۈرۈپ، يۈرەكلىرىنى ئورتاق بىر سۆزگە - يەنى: «تەۋھىد» سۆزىگە بىرلەشتۈرۈپ ئۆزىنىڭ قانۇن - توختاملىرى بىلەن ئەنە شۇنداق ھالىتى بىلەن داۋام قىلىپ كەلدى، ئىسلام ئوغلانلىرى ئىچىدىن، كىشىلەرنى ئىسلامغا چاقىرىش ۋە ئىسلامنى مۇسۇلمانلارنىڭ يۈرەكلىرىدە قايتىدىن يېڭىلاش قاتارلىق يۈكنى ئۈستىگە ئېلىپ مەيدانغا چىقىدىغان بىرەرسى مەيدانغا كىلىدىكەن، چۇقۇمكى، ئۇ مۇشۇ ئۈمىتتىكى - ئۇ ئۈمىتتىكى بۇرۇنمۇ ئىسلام ئارقىلىق بىرلەشتۈرگەندەك يېڭىدىن بىر پۈتۈن ھالدا بىرلەشتۈرەلەيدۇ. ھەممىگە مەلۇمكى، بىر ئىشنى دەسلەپ قىلىشتىن ئۇنى ئىككىنچى قېتىم ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئاساندۇر. ۋە تەجرىبە بۇنىڭ مومكىنلىكىگە ئەڭ راستچىل دەلىلدۇر.»

بىز يۇقارقى سۆزنى ئاڭلىغان ۋاقتىمىزدا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ مىللەتچىلىكىنى

تەلەپكە ئۇيغۇن بولغان « ئويغۇنۇش ۋەزىپىسىنى ئىجرا قىلغۇدەك بولۇپ دەس تۇرۇشنىڭ دەسلەپكى ئاساسى » دەپ ھېسابلاپ شۇنىڭغا ئاساسەن ئاشۇ مىللەتچىلىكنى ھۆرمەت قىلىدىغانلىقىنى روشەنلەشتۈرىدۇ. ئۇلار ھەر بىر ئىنسان ئۆز ۋەتىنى ئۈچۈن ئىشلىگىنىنى ۋە ئۆزىنى ئۆز ۋەتىنىگە پۈتۈنلەي تەقدىم قىلىۋېتىشىنىمۇ يامان كۆرمەيدۇ. ئۇندىن كېيىن ئۇلار « پۈتۈن ئەرەب بىرلىكى » ۋەزىپىسىنى ئورۇنداش ئۈچۈن دەس تۇرۇشنىڭ 2 - ھالقىسى بولغان سەۋەبلىك ئاشۇ ئەرەب بىرلىكىنى كۈچەيتىدۇ. ئۇندىن كېيىن ئۇلار « ئىسلامىي بىرلىك » نىڭ پۈتۈن ئىسلام ۋەتەنلىرىگە كامىل بىر ئىھاتە (يەنى: توقۇلما، قاشا، سېپىل) بولىدىغانلىقىنى ئېتىبارغا ئېلىپ ئىسلامىيەت خەلقىنى بىرلەشتۈرۈشكە خىزمەت ئىشلەيدۇ.

مەن يۇقارقىلارنى دەپ بولغاندىن كىيىن يەنە مۇنداق دەيمەن: چوقۇمكى، « مۇسۇلمان قېرىنداشلار » تەشكىلاتىدىكى قېرىنداشلار پۈتۈن دۇنياغا ياخشىلىق كەلتۈرۈشنى ئىرادە قىلغانلىقى ئۈچۈن دۇنياۋى بىرلىككە چاقىرىدۇ. چۈنكى، مۇنداق قىلىش ئىسلامنىڭ مەركىزى نىشانى ۋە ئاللاھنىڭ: « (ئى مۇھەممەد!) سىنى بىز پۈتۈن ئەھلى جاھان ئۈچۈن پەقەت رەھمەت قىلىپلا ئەۋەتتۇق » دېگەن مۇبارەك سۆزىنىڭ مەنىسىدۇر.

ۋەتەن بىرلىكى، ئەرەبلەر بىرلىكى ۋە ئىسلام ئومۇمى بىرلىكى قاتارلىق بىرنەچچە بىرلىكلەر يۇقارقىدەك ئېتىبارلارغا ئاساسەن ۋە

① ئۇلار بۇ جايدا ھەرىكەت باسقۇچىنى ئىككىگە بۆلۈپ، باش نىشان ۋەتەن ياكى مىللەت بولماستىن، پەقەت دىننى ئۈستۈن قىلىش بولۇش كېرەكلىكى، ئەمما ۋەتەن ھەققىدە ئىش قىلىش 1 - باسقۇچلۇق تەييارلىق. شۇ ۋەتەنگە بىر مىللەت بولغان باشقا ۋەتەن ھەققىدە ھەرىكەت ئېلىپ بېرىش 2 - باسقۇچلۇق ھەرىكەت. ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچ دۇنيا ھەققىدە ئومۇميۈزلۈك بولىدۇ دېمەكچى - ت

ھەربىرى يەنە بىرسىگە زىت كىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، بىر - بىرىنى چىڭتىدىغانلىقى ۋە بىر - بىرىگە مەقسەتنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا بىر - بىرىگە يار - يۈلەك بولىدىغانلىقىغا ئاساسلانغاندا ئاشۇ ئۈچ بىرلىكنىڭ ئارىسىدا زىتلىق يوقلىقى ھەققىدە تەپسىلى سۆزلەپ ئولتۇرمىساممۇ بۇلار.

بەزىلەر ئۆزلىرىگە خاس بولغان مىللىي چاقىرىقتىن پايدىلىنىپ، مىللىي چاقىرىقنى مىللەتچىلىكتىن باشقا تەرەپنىمۇ - يەنى: ئومۇمى، دۇنيا بىرلىكىنى ئويلايدىغان ئاڭ - سىزىمنى ئۆلتۈرىدىغان قۇرال قىلىۋالدىكەن. «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ئۇلار بىلەن ھەرگىزمۇ بىرگە بولالمايدۇ. مانا مۇشۇ ئىنچىكە مەسىلە بىز بىلەن نۇرغۇن ئىشلار ئوتتۇرىسىدىكى پەرق بولسا كېرەك.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ «خەلىپىلىك» ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار بولغان ئەھۋاللارغا بولغان مەيداننى بۇ يەردە سۆزلەپ ئۆتۈشۈم مۇشۇ مۇنازىرنىڭ تامامىدىن بوپقالسا كېرەك. بۇ ئاخىرقى سۆزۈمنىڭ بايانى مۇنداق: تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر، خەلىپىلىك بولسا ئىسلام بىرلىكىنىڭ ئاساسى ۋە ئىسلام مىللەتلىرىنىڭ ئارىسىنى باغلايدىغان نوقتتا، ھەمدە ئىسلامنىڭ شۇئارى، مۇسۇلمانلارغا شۇ خەلىپىلىك ئىشى ھەققىدە تەپەككۈر قىلىش ۋە ئۇنىڭغا ئەھمىيەت بىرىش ۋاجىپ ۋە ئاللاھنىڭ دىنىدىكى نۇرغۇن ھۆكۈملەر تەڭلىنىدىغان ئورۇن دەپ چىن دىللىرىدىن ئېتىقاد قىلىدۇ. خەلىپىلىك ئىشى شۇنچە

① پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ پارچە ھاكىمىيەتنى تاشلاپ ھەممىسى بىر خەلىپىگە - باش رەھبەرگە بويسۇنۇپ، دىن دۈشمەنلىرىگە بىرلىكتىن ھاسىل بولغان كۈچ بىلەن تاقابىل تۇرالايدىغان ھاكىمىيەتنى خەلىپەلىك تۈزۈم دەيدۇ - ت

مۇھىم بولغىنى ئۈچۈن ساھابى كىراملار (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كىپەنگە ئېلىش ۋە دەپنە قىلىش ئىشىدىن خەلىپىلىك ئىشىنى ئىلگىرى تۇتۇپ، خەلىپىلىكتىن ئىبارەت مۇھىم ئىشتىن بىكار بولغىنىدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كىپەنگە ئېلىش ۋە دەپنە قىلىش ئىشلىرىغا خاتىرجەم ھالدا كىرىشىپ كەتكەن ئىدى.

«ئىمام» (يەنى باش رەھبەر) تىكلەشنىڭ ۋاجىبلىقى ھەققىدە، ئىمام تىكلەشنىڭ قائىدىلىرى، ھۆكۈملىرىنى ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار بولغان ھۆكۈملەرنى تەپسىلىي بايان قىلىش ھەققىدە كەلگەن ھەدىسلەر مۇسۇلمانلارغا خەلىپىلىك پروگراممىلىرىدىن ئايرىلىپ كەتكەن دەۋردىن باشلاپ - ھازىرغىچە خەلىپىلىك بىكار تاشلىنىپ ئەمەلىيەتتە يوق بولۇپ قالدى، مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ خەلىپىلىك ئىشى ھەققىدە تەپەككۈر قىلىشقا ئەھمىيەت بېرىشنىڭ مۇھىم ۋەزىپىسى ئىكەنلىكى ھەققىدە شەك قالدۇرغۇدەك ئورۇن قالدۇرمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر خەلىپىلىكنى قايتا قۇرۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشنىڭ قىلمىسا بولمايدىغان بىر مۇنچە تەييارلىقلارغا مۇھتاج ئىكەنلىكىنى ۋە خەلىپىلىكنى قايتا قۇرۇش ئۈچۈن بېسىلدىغان ئۇلۇغ قەدەم ئالدىدا يەنە باشقا نۇرغۇن ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ بېرىشنىڭ ناھايىتى زۆرۈر ئىكەنلىكىنى ئېتىقاد قىلىپ چىن ئىشىنىش بىلەن بىرگە قەلبلەردىن بىلىپ تۇرسىمۇ، خەلىپىلىك ھەققىدە پىكىر قىلىشنى ۋە ئۇنى قايتا قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن ئەمەلىي ھەرىكەت ئېلىپ بېرىشنى پروگراممىلىرىنىڭ باش قىسمى قىلىپ بىكىتكەن ئىدى.» (ھەسەنۇل بەننانىڭ سۆزى تۈگىدى)

مانا يۇقاردا بىز دەپ ئۆتكەن مەلۇماتلار بولسا «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ قوللانغان سىياسىي تەربىيە ھەققىدىكى مەلۇماتلىرىدۇر. مانا بۇ شەكسىز ھالدا يېڭى بىر تەربىيە بولۇپ، سىياسىي پارتىيىلەر ۋە تۈزۈملەر بىلەن - ئەگەر ئاشۇ باشقا پارتىيەلەرنىڭ ئالدىدا تەربىيە تەرەپلىرىدىن بىرەرسىنى توغرا ئىكەن دەپ قوللىغانلىرى بولسا تېخى ئوخشىمايدۇ. (يەنى - شۇلار توغرىدا كەڭ تۇرىدۇ دېگەنلىرى ئوخشاشمايدۇ، خاتا ئىكەن دېگەنلىرىغۇ ھەرگىز ئوخشىمايدۇ.) تەشكىلاتتىكىلەرنىڭ تەربىيىسى - خالىس ئىسلام تەربىيىسىدۇر. چۈنكى بۇ تەربىيىلەر تامامەن - ئۇنىڭ ئاساسلىرى بولسۇن، مەزمۇنلىرى بولسۇن، ئىسلامدىنلا ھاسىل قىلىنغان. بۇ تەربىيە: ئىجابىيلىق، ئاڭلىقلىق سەۋىيەگە ئىگە بولۇپ، خۇنۇك، ئەخمەقلىق ئۈستىگە قۇرۇلماستىن، چۈشىنىش ئۈستىگە قۇرۇلغان، قۇرۇق گەپكە ئەمەس، ئەمەلىيەت ئۈستىگە قۇرۇلغان، ھەرىكەتچانلىق، گۈللەندۈرۈشكە ئىگە روھ ئۈستىگە قۇرۇلغانكى، خاراب قىلىش، بۇزۇپ چېچىش ئۈستىگە قۇرۇلغان ئەمەس، ھەقىقەتكە، پىداكارلىققا، ئۆزىنى ئۇنتۇشتەك ئالىي خىسلەت ئۈستىگە قۇرۇلغانكى، كۆڭۈل ئارزۇلارغا، مال - دۇنيا، غەنىمەت - بايلىقلارغا يېتىش مەقسىدى ئۈستىگە قۇرۇلغان ئەمەس.

ئىجابىيلىق ۋە بىناپانلىق

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ كۆز قارىشىدىكى ئىسلامىي تەربىيە - يەنى: ئۇلار قوللانغان تەربىيە يۇقاردا بايان قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك ئىلاھىي تەربىيە ياكى ئىمان ئاساسىدىكى تەربىيە تەرتىپىگە تەكىتلەش ۋە ئۇنىڭغا مەركەزلىشىش بىلەن ۋە تەربىيە ئۇسۇلى جەھەتلەردە مۇكەممەل ۋە ئەتراپلىق تەربىيەلەشكە ئەھمىيەت بېرىش بىلەن ئۆزگىچە بولغاندەك، ئىجابىيلىق ۋە بىناپانلىقتىن ئىبارەت مۇھىم خۇسۇسىيەتلەر بىلەنمۇ ئالاھىدە ئۆزگىچە تۇرىدۇ.

«قېرىنداشلار» ھەرىكىتىنى تەسىس قىلغۇچى ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىگە ئۆز ئىسمىگە لايىق نەسۋىسى ئاتا قىلىنغان بولۇپ، ئۇ كىشىدە ھەقىقەتتەمۇ خاراپ قىلىش ئادىتى بولماستىن، بىناچى (يەنى: قۇرغۇچى، ئىسلاھاتچى)، قۇرۇق سۆزمەن بولماستىن، ئەمەلىيىتى ئارقىلىق ياخشى تەسىر كۆرسەتكۈچى، قۇرۇق خىيالپەرەس خىيالىي ئادەم بولماستىن، ئەمەلىيەتنى نەزەردە تۇتىدىغان كىشى ئىدى. شۇڭا ئۇ كىشى ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن ئەتراپىدىكى قېرىنداشلىرى پۈتۈن كۈچلىرى بىلەن تاقەتلىرى يەتكىنچە، بىكار - بىھۇدە، ئۇيۇن - چاقچاق سۆزلىرىگە، سەبىي بالىلارچە بىكارچىلىققا ۋە

① ئىجابىيلىق: ھەرىكەت پائالىيەتلەردە سەلبىيلىقتىن ساقلىنىپ، ئىجابىيلىق رول ئويناش - ت.

② بارغانلا يەردە ئاكتىپلىقنى قوللۇنۇپ گۈللەندۈرۈش، پايدىلىق نەرسىلەرنى ئىنشا قىلىش، قۇرۇشچان بولۇش - يەنى: خاراب قىلىش، ۋەيران قىلىش، بىتايىن - ھورۇنلۇقنىڭ ئەكسى، تۇۋەندە ئىجابىيلىق، بىناپانلىق دېيىلىدۇ - ت.

③ ھەسەنۇل بەننا دېگەن سۆز ئەرەب تىلىدا: «ھەقىقىي ياخشى قۇرغۇچى» دېگەن مەنىنى ئۇقتۇرغانلىقى نەزەردە تۇتۇلىدۇ - ت.

باشقىلارنىڭ ئەيىبلەرنى كۆچلەپ يۈرۈشكە مەشغۇل بولغاننىڭ ئورنىغا ئىجابىيلىققا ۋە نەتىجىلىك ئىشلارغا يۈزلەندى. ئۆز ئەيىبىگە قاراپ ئۇنى تۈزەشنىڭ ئامالىنى ئىزدەپ، باشقىلارنىڭ ئەيىبلىرىگە قارىمىغان، نەزەر سالىمىغان كىشىگە مۇبارەك بولسۇن!

ئىسلام دىنى بولسا، مۇسۇلماننىڭ قۇرۇق گەپتىن بۇرۇن ئەمەلىيىتى بولۇش، ئۆزى قىلمايدىغان ئىشنى باشقىلارغا دەپ يۈرمەسلىك، ئىشەنچ قىلالمىغان ئىشنى قىلماسلىق ۋە ئاللاھنىڭ مۇنۇ ئايەتتىكى كايىشىغا ئۇچراپ قالماسلىق قاتارلىقلارنى ئۆز مەقسىدى قىلىشنى ئىرادە قىلىدۇ. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا كِبْرَ تَفْعَلُونَ

مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

﴿ئى مۆئمىنلەر! سىلەر نېمە ئۈچۈن قىلمايدىغان ئىشنى قىلىمىز دەيسىلەر؟ (يەنى ئەمەلدە سىلەر قىلمايدىغان ياخشى ئىشلارنى نېمە ئۈچۈن ئاغزىڭلاردا قىلىمىز دەيسىلەر؟) سىلەرنىڭ قىلمايدىغان ئىشنى (قىلىمىز) دېيىشىڭلار ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ئوچ (كۆرىلىدىغان نەرسىدۇر)﴾ (سۈرە سەپ 2 - 3 ئايەتلەر)

مۇسۇلماننىڭ ئەمەلىي ھەرىكىتى تاشلاندىق ۋە زايىا بولۇپ كېتىدىغان ئەمەل بولماستىن بەلكى، ئاللاھنىڭ ۋە كىشىلەرنىڭ ئالدىدا مۆتىۋەر، قەدەر - قىممەتلىك ئەمەلدۇر. بۇ توغرىدا ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ^ط

وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿ئۇلارغا﴾ ئېيتقىنكى، «(خالغان) ئەمەللەرنى قىلىڭلار، قىلغان ئەمەللىڭلارنى ئاللاھ، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە مۆئمىنلەر كۆرۈپ تۇرىدۇ. يۇشۇرۇن ۋە ئاشكارا (نەرسىلەرنى) بىلگۈچى (ئاللاھ) نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلىسىلەر، ئاللاھ قىلمىشىڭلارنى سىلەرگە خەۋەر قىلىدۇ» (سۈرە تەۋبە 105 - ئايەت)

ئىسلام دىنى بولسا، «مۇسۇلمان» نىڭ بەھۇدە، پايدىسىز ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىشىنى، ئۆزىنىڭ قىممەتلىك ۋاقتىنى ناچار - پەسكەش ئىشلارغا ياكى ئورۇنسىز سۆزلەرگە چۈمۈپ كىتىش بىلەن ئىسراپ قىلىشىنى، ياكى ناھەق ئىشلارغا ئارىلىشىش بىلەن ئىسراپ قىلىشىنى، ياكى نادانلارنىڭ ئەسكى - يامان قېلىقلىرىغا ئارىلىشىپ ئۇنى رەت قىلىپ يۈرۈشكە ئىسراپ قىلىشىنى يامان كۆرىدۇ. شۇ جەھەتتىن ئاللاھ مۆئمىنلەرنى مۇنداق دەپ سۈپەتلەيدۇ:

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

﴿ئۇلار بەھۇدە سۆز، بەھۇدە ئىشتىن يىراق بولغۇچىلاردۇر﴾ (سۈرە

مۆئمىنۇن 3 - ئايەت)

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ

أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

﴿ئۇلار بەھۇدە سۆزلەرنى ئاڭلىغاندا ئۇنىڭدىن يۈز ئورۇپ (يەنى قۇلاق سالماي): «بىزنىڭ ئەمەللىرىمىز ئۆزىمىز ئۈچۈن، سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارمۇ ئۆزەڭلار ئۈچۈن، سىلەرگە ئامانلىق بولسۇن، بىز ناداندىن دوستلۇق تىلىمەيمىز» دەيدۇ﴾ (سۈرە قەسەس 55 - ئايەت)

يەنە ئاللاھ مۆمىن بەندىلەرنى سۈپەتلەپ مۇنداق دەيدۇ:

وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

﴿مەرھەمەتلىك ئاللاھنىڭ (ياخشى كۆرىدىغان) بەندىلىرى زېمىندا ئۆزلىرىنى تۆۋەن تۇتۇپ تەمكىنلىك بىلەن ماڭىدۇ، نادانلار ئۇلارغا (ياقتۇرمايدىغان) سۆز قىلسا، ئۇلار: «سىلەرگە ئامەنلىق تىلەيمىز» دەيدۇ (يەنى گۇناھ بولمايدىغان سۆزلەرنى قىلىدۇ)﴾ (سۈرە فۇرقان 63 - ئايەت)

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا

كِرَامًا

﴿ئۇلار (يەنى ئاللاھ ياخشى كۆرىدىغان بەندىلەر) يالغان گۇۋاھلىق

بەرمەيدۇ، يامان سۆزنى ئاڭلاپ قالغان چاغدا ئالىي جانابلىق بىلەن ئوتۇپ كېتىدۇ» (سۈرە فۇرقان 72 - ئايەت). پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك سۆزىدە مۇنداق دېيىلىدۇ: «بىر ئىنساننىڭ بەھۇدە سۆز، بەھۇدە ئىشنى تاشلىغانلىقى، ئۇنىڭ مۇسۇلمانلىقىنىڭ ياخشىلىقىدىندۇر.» «ھەدىس ئالىملىرى بۇ ھەدىسنى ئىسلام بىناسىنىڭ ئاساسى بولغان تۆت ھەدىسنىڭ بىرىسى دەپ ھېسابلىدى.

ئىسلام دىنى بولسا مۇسۇلمانغا، مۇسۇلمان ئۆزىنىڭ ئىككى كىچىك ئەزاسى يەنى: تىلى، دىلىنى كىشىلەرگە ياكى باشقا نەرسىلەرگە دەشەنە ۋە لەنەت قىلىشقا سەرپ ئىتىشىنى بەك يامان كۆرىدۇ. سەۋەبى شۇكى: مۇسۇلمان دېگەن: دەشەنە قىلغۇچى، لەنەت قىلغۇچى ئەمەسدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنغان نۇرغۇن ھەدىسلەرنىڭ يىغىندىسى پۈتۈنلەي مۇنداق دەيدۇ: «تىللىماڭلار!»، «ئۆلۈكلەرنى تىللىماڭلار (يەنى ئۆلۈپ كەتكەن كىشىلەرنى تىللىماڭلار) چۈنكى، ئۇلار نېمە ئىش قىلغان بولسا، شۇنىڭغا يىتىپ بولدى»، «زامانى تىللىماڭلار، چۈنكى، زامانى (زامان قىلغان، باشقۇرغان زات) ئاللاھدۇر.»، «شامانى تىللىماڭلار، چۈنكى ئۇ شامال (ئاللاھ تەرىپىدىن) بۇيرۇلغاندۇر»، «تەپ كىسىلىنى تىللىماڭلار، چۈنكى ئۇ خاتالىقلارنى ئۈچۈرگۈچى كەفارەتتۇر.»، «خۇرازنى تىللىماڭلار، چۈنكى ئۇ (كىشىلەرنى) ناماز ئۈچۈن ئويغۇتىدۇ.»

شەيتاننىڭ ئىنسانغا بولغان دۈشمەنلىكى ۋە ئۇنىڭ ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن ئەيىبلەنگەن، خارلانغان ھالدا ھەيدەلگەنلىكى ئىسپاتلانغان تۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەيتانغا دەشەنە

بىرىپ ئۇنى تىللاشتىن توسقانلىقى يۇقارقىدىنمۇ بەكرەك ئەجەبلىنەرلىك ئىشتۇر. نەسەئى، تىبرانىي ۋە ھاكىم (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) رەسۇلۇللاھنىڭ بەزى ساھابىلىرىدىن نەقىل قىلىدۇ. رىۋايەت قىلغۇچى ساھابە مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مىنگەن تۈگىسىگە مىنگىشىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىر تۈگىدە كىتىپ باراتتىم، تۈگە تۇيۇقسىز تېپىلىپ كەتتى. مەن: «شۇملۇققا دۇچار بولغان شەيتان» دېدىم، ماڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق دېمە! سەن ئۇنداق دېسەڭ، شەيتان پاختىپ كىتىپ ھەتتاكى، ئۆيدەك بوپقالىدۇ - دە ئۇ: «بۇ ئىش مېنىڭ كۈچۈم بىلەن بولدى» دەيدۇ»، لېكىن سەن «بىسم اللە» (يەنى ئاللاھنىڭ نامى بىلەن) دېگىن! شۇنداق دېسەڭ، ئۇ شەيتان كىچىكلەپ، خۇددى چىۋىنىدەپ بوپقالىدۇ». بۇنىڭدىن چىقىدىغان مەزمۇن شۇكى: شەيتاننى تىللاش سەلبىي ئىش بولۇپ، تىللاش شەيتانغا ئازار بەرمەستىن بەلكى ئۇنى خۇشال قىلىپ مەغرۇرلىقنى ئۆستۈرۈپ قۇيىدىكەن (يەنى: ئۆزىنىڭ ئىنساننى كاپىتقىنىغا خۇش بولىدىكەن)، ئىنساننىڭ ئاللاھنى ئەسلىشكە، «بىسم اللە» دېيىشكە ئوخشاش ئىجابىي ئەمەلگە يۈزلىنىشىلا شەيتانغا ئازار بىرىپ ئۇنى ئاچچىقلىتىدىكەن، ھەمدە شەيتاننى پەسلىتىۋېتىپ چىۋىنىدەك ئېتىبارسىز بولۇپ، كىچىكلەپ كىتىدىغان ھالەتكە كەلتۈرۈپ قۇيىدىكەن.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننە بۇرادەرلەرگە بولغان تەربىيىسى ئىسلامنىڭ ئاشۇنداق خالىس، ساپ مەنىلىرى نۇرى ئاستىدا ۋە ئىجابىيلىق ۋە بىناچانلىق روھى ئاستىدا ئېلىپ بېرىلغان بولۇپ، بۇ تەربىيىلەر ئوخشىمىغان ۋاسىتىلەر، تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەر ئىچىدە بولغان ئىدى.

ئۇ كىشى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنى سەلبىي

نەتجىلىك ئىشلاردىن، قارىسىغا تەۋە ككۈلچىلىك قىلىشتىن، كىشىلەرگە شەرتسىز ھالدا تېز باش ئىگىپ كىتىشتىن، شۇم پال ئېلىشتىن ۋە پايدىسىز جىدەل - ماجرا تۇغدۇرۇش روھىدىن يىراق بولۇشقا قىزىقتۇرۇپ، رىغبەتلەندۈرۈپ ئۇلارغا كۈچى يەتكەن مىقداردىكى تىرىشچانلىقنى سەرپ ئىتىش ئۈچۈن ئەمەل مەيدانلىرىنى ئېچىپ بەرگەن ئىدى. بۇ ئەمەل مەيدانلىرى كۆپ ۋە تۈرلۈك بولۇپ، پۈتۈن ۋاقىتنى سەرپ ئەتسىمۇ ئەرزىيدىغان، كۈچ قۇۋۋەتنى چالا قويماي ئىشلىتىشكە، مۆتىدىللىرىنىڭ ھىممەتلىرىنىڭ باغلىنىشىغا ھەمدە مۇجاھىدلار بويۇنلىرىنى كۆتۈرۈپ ئىنتىلىشىگە، قىزىقىشىغا، ئىشتىياق تارتىشىغا لايىق مەيدانلىرى ئىدى.

سىز ئۇ كىشىنىڭ: «تەلىملەر» ناملىق رسالىسىنى ئاڭلاڭكى: ئۇ ئەمەل قىلىشنىڭ ھەقىقىتىنى ۋە مەرتىۋىلىرىنى ئىزاھلاپ ئۆز ئەگەشكۈچىلىرىدىن ئالىدىغان «بەيئەت» ئاساسلىرىدىن 2 - بولغان «چۈشىنىش ۋە ئىخلاس» ئاساسىنى ئوتتۇرىغا قويغاندىن كېيىن 3 - ئاساسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن «ئەمەل» دېگەن سۆزدىن: ئىلىم ۋە ئىخلاسنىڭ نەتىجىسىنى ئىرادە قىلىمەن». ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ

وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿ئۇلارغا﴾ ئېيتقىنىكى، «(خالغان) ئەمەللەرنى قىلىڭلار، قىلغان ئەمەللىرىڭلارنى ئاللاھ، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە مۆئمىنلەر كۆرۈپ تۇرىدۇ، يۇشۇرۇن ۋە ئاشكارا (نەرسىلەرنى) بىلگۈچى (ئاللاھ) نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر، ئاللاھ قىلمىشىڭلارنى سىلەرگە خەۋەر قىلىدۇ» ﴿ (سۈرە تەۋبە 105 - ئايەت)

ساداقەتمەن بۇرادەرلەردىن تەلەپ قىلىنغان ئەمەل مەرتىبىلىرى تۆۋەندىكىچە:

1. ئۆزىنى ھەر تەرەپتىن ئىسلاھ قىلىش. بۇنداق قىلغاندا بەدىنى كۈچلۈك، تەن قۇرۇلۇشى پىششىق، ئاخلىق پىكىرگە ئىگە، ھەرقانداق ئىشنى قىلىشقا ئىقتىدارلىق، ئېتىقادى ساپ، ئىبادىتى توغرا، ئۆز نەپسى بىلەن كۆرەش قىلالغۇچى، ۋاقتىغا ئامراق، ئىشلىرىدا ئىنتىزامچان، باشقىلارغا مەنپەئەت يەتكۈزىدىغان بولىدۇ. مانا بۇلار ھەر بىر بۇرادەرنىڭ ئالاھىدە مەجبۇرىيىتى.

2. «مۇسۇلمان ئائىلىسى» نى بارلىققا كەلتۈرۈش. بۇ ئىش شۇ ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ئىسلام پىكىرىنى ھۆرمەت قىلىش، ھايات مەنزىللىرىنىڭ بارلىق مۇساپىسىدە ئىسلامنىڭ ئەدەب - ئەخلاقلىرىنى مۇھاپىزەت قىلىش، توي ئىشلىرىنى ياخشى تاللىشى (يەنى - ئايالنىڭ دىيانىتىنى، ئەخلاقىنى تاللاپ توي قىلىش)، ئايالنى ئائىلىدە ئۇنىڭ ئۆز ھەققى، ئۆز مەجبۇرىيىتىگە ئۇيغۇن تۇرغۇزۇشى، ئەۋلاد - خىزمەتچىلەرنى ياخشى تەربىيىلىشى ۋە ئۇلارنى ئىسلام پىرىنسىپلىرى ئاساسىدا ئۆستۈرۈشلىرى . . . قاتارلىق ئىشلار بىلەن بارلىققا كېلىدۇ. مانا بۇلارمۇ يۇقارقىدەكلا ھەر بىر بۇرادەرنىڭ ئالاھىدە مەجبۇرىيىتى.

3. جەمئىيەتكە توغرا رەھبەرلىك قىلىش. بۇ ئىش، جەمئىيەتتە ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا دەۋەت قىلىشنى كېڭەيتىش، پەس - رەزىللەرگە، خاتا ئىشلارغا قارشى جەڭ قىلىش، ئېسىل پەزىلەتلەرگە رىغبەتلەندۈرۈش ۋە غەيرەتلەندۈرۈش، ياخشى ئىشقا بۇيرۇش، ياخشى پايدىلىق ئىشلارنى ئەمەلىيەتتە قىلىشقا ئالدىراش، ئومۇمى خەلقنىڭ كۆز قارىشىنى ئىسلام تەرەپكە مايىل قىلىش، شۇ پىكىر تەرەپكە كىشىلەرنىڭ كۆز قارىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە ھاياتنىڭ ئومۇمى خاراكتىرلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئىسلام پىكىرلىرى بىلەن بۇياش (يەنى - شۇ بويىچە ئېلىپ مېڭىش) قاتارلىقلار بىلەن مەيدانغا كېلىدۇ. مانا بۇلار ھەربىر بۇرادەرنىڭ ئالاھىدە مەجبۇرىيىتى. شۇنداقلا ئىشچانلىق سۈپىتىگە ئىگە كۆپچىلىكنىڭ ئالاھىدە مەجبۇرىيىتى.

4. ۋەتەننى ئازاد قىلىش. بۇ ئىش، ۋەتەننى ئىسلام سەلتەنتىدىن باشقا ھەرقانداق ئەجنەبىي كۈچنىڭ ئاسارىتىدىن، مەيلى سىياسىي جەھەتتىن بولمىسۇن، مەيلى ئىقتىساد، مەيلى مەنىۋى جەھەتتىن بولمىسۇن قەتئىي ھالدا ئازاد قىلىش ئارقىلىق ھاسىل بولىدۇ.

5. ھۆكۈمەتنى سىلاھ قىلىش. بۇ ئىسلاھ قىلىش خىزمىتى بولسا، تاكى شۇ ھۆكۈمەت ئىسلامىي بولغانغا قەدەر ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت خۇددى خەلقنىڭ خىزمەتچىسىدەك، خادىمىدەك ۋە خەلقنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئىشلىگۈچىدەك بولۇپ، ئۆزىنىڭ مۇھىم ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىدۇ.

ھەرقانداق بىر ھۆكۈمەتنىڭ ئەزالىرى مۇسۇلمان بولۇپ ئىسلام پەرزلىرىنى ئادا قىلىپ، ئىسلامغا ئاسىيلىق قىلىشنى ئاشكارا كۆتۈرۈپ

چىقمايدىغان بولىدىكەن، ئۇ ھۆكۈمەت ئىسلام ھۆكۈملىرىنى ۋە تەلىملىرىنى ئىجرا قىلغۇچى بولىدىكەن، ئۇ شۇ ئىشلاردىن ئايرىلىپلا كەتمەيدىكەن - ئۇ ئىسلام ھۆكۈمىتىدۇر.

6. ئىسلام دىنىغا ئىتقاد قىلىۋاتقان ئىسلام ئۇمىتىنىڭ دۆلەت مەجبۇرىيىتىنى ئىسلىگەن كەلتۈرۈشى. بۇ مەسىلە، ئىسلام مىللەتلىرى، ۋە تەنلىرىنى ئازاد قىلىش، ئەسلىدىكى ئۇلۇغلۇق، شان - شەۋكىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قايتىدىن تىرگۈزۈشى، مەدەنىيەت، ئاڭ - سەۋىيەنى يۇقىرى تەلەپكە يېقىنلاشتۇرۇشى، تۈۋەن ئېيتقاندا - تونۇش، كۆز قاراش - ئىدىيەلەرنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئارقىلىق ھەل بولىدۇ. يۇقارقى شەرتلەر ھازىر بولغاندا، بۇرۇن يۇقالغان ئىسلام خەلىپىلىكىنى، تەلەپ قىلىپ ئارزۇلاپ كەلگەن پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ بىرلىكىنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ.

7. پۈتۈن دۇنياغا ئۆستۈلۈپ قىلىش. بۇ ئۇلۇغ ئىش بولسا ئىسلام چاقىرىقىنى، دۇنيادا دىنىي سىقىلىش، ئازاب - ئوقۇبەتكە ئۇچراش، پىستە - پاسات، زۇلۇم، بۇزۇقچىلىق... قاتارلىقلار پەقەت تۈگەپ، باش ئېگىش پۈتۈنلەي ئاللاھقا خاس بولغانغا قەدەر تارتىش ئارقىلىق بارلىققا كىلىدۇ. ئاللاھ ئۆز نۇرىنى (يەنى: ئىسلام دىنىنى) ئۈستۈن قىلماي قويمايدۇ.

مانا بۇ كېيىنكى، تۆت مەرتىبە، يەنى: 4 -، 5 -، 6 -، ۋە 7 - مەرتىبىلەر كۆپچىلىك جامائەتكە بىرلىكتە ۋە ھەر بىر بۇرادەرنىڭ جامائەت ئىچىدىكى بىر ئەزا بولغىنىغا نىسبەتەن ئۇنىڭغا ۋاجىب بولغان زۆرۈر بولغان بىر مەجبۇرىيەتتۇر. مانا بۇ 4 مەرتىبىنىڭ نېمە

دېگەن ئېغىر ۋە ئۇنىڭ مۇھىم ۋەزىپىلىرى نېمە دېگەن يۈكسەك - ھە!

بىز يۇقاردا سۆزلەپ ئۆتكەن بىر نەچچە نىشانلارنى بەزىلەر خىيالىي ئىشلار دەپ ئېتىقاد قىلىشمۇ، تەشكىلاتتىكى ھەر بىر مۇسۇلمان بۇرادەر بۇنى ھەقىقەت دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ. بىز ھەرگىزمۇ ئۈمىدسىزلەنمەيمىز، بىزنىڭ پۈتۈن ئارزۇيىمىز ئاللاھدا، ئاللاھ ئۆز ئىشىغا غالب، لېكىن كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسى بۇنى بىلمەيدۇ.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنى ئاڭ - سەۋىيە ۋە ھەقىقەتكە يۈزلەندۈرۈش ھەققىدىكى ئۇسۇلدا، ئۇلارنىڭ كىچىك ئىشلاردىن بۇرۇن چوڭ ئىشلارغا، تارماق ئىشلاردىن بۇرۇن ئاساسلىق ئىشلارغا ئەھمىيەت بېرىشىنى، ھەمدە ئەمەلىيەتكە ۋە ئەمەلىي مەسىلىلەرگە ئەھمىيەت بېرىشىنى، نەتىجىسىز ياكى تېگىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، مەنپەئەت چىقمايدىغان بەس - مۇنازىرىگە چۈمۈپ كەتمەسلىكىنى ئۇلارغا تەلىم بەرگەن ئىدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ كىشى «20 ئاساس» نىڭ 9 - ئاساسىدا مۇنداق دەيدۇ: «ھەر قانداق مەسىلە ئەمەلىيەتنى ئاساس قىلمىغان ئىكەن، ئۇنداق ئەمەلىيەتنى ئاساس قىلمىغان مەسىلىگە چوڭقۇر چۆكۈپ كىتىش بىزنى شەرئەت، ئىسلامىيەت توسقان بىر پايدىسىز ئىش بۇلۇپ ئۆزىمىزنى جاپاغا سېلىشتىن ئىبارەتتۇر، خالاس. ئەمەلىيەتتە مەيدانغا كەلمىگەن ھۆكۈمەتلەرنى تۇلا تونۇتۇرۇپ يۈرۈشلەر، قۇرئاننىڭ ھازىرقى ئىلىم تېخى بىلىپ يىتەلمىگەن بەزى ئايەتلەرنىڭ مەنىلىرى ھەققىدە چوڭقۇر چۆكۈپ كىتىشلەر، ساھابە - كىراملارنىڭ (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) قايسىسى پەزىلەتتە ئارتۇق دېگەندەك

مەنسىز سۆزلەرنى قىلىشلار ۋە ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ئىختىلاپ ھەققىدە سۆزلەش... قاتارلىقلار ئەنە شۇ بىز دەپ ئۆتكەن پايدىسىز ئىشلاردۇر. ساھابىلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئۆز ئالدىغا ساھابىلىك پەزىلىتى بار، ئۇلار نىيەتلىرىگە قاراپ مۇكاپاتلىنىدۇ. ھەرقانداق ئىشنى ئەسلى مەقسەت - نىيەتكە قايتۇرۇپ كۈزەتكەندە ئەتراپلىق ئايدىڭلىشىدۇ.»

ئۇ ئۇستاز «شەرىئەت ھۆكۈملىرىنىڭ تارماقلىرى» ھەققىدە دىنى ئالىملار ئوتتۇرىسىدا بەزى ئوخشاشماسلىق پىكىرلەرنىڭ پەيدا بولۇشى بولسا، دىنى تەبىئىتى، تىل تەبىئىتى ۋە ئىنسانلىق تەبىئىتى قاتارلىقلار پەيدا قىلغان مەسىلە بولۇپ بۇنىڭدىن خەتەر پەقەتلا كىلىپ چىقمايدۇ. لېكىن، خەتەرنىڭ كىلىپ چىقىشى بولسا، تەرەپكەشلىك، بۆلۈنۈش، ئاداۋەت قىلىشلار تۈپەيلىدىن بولىدۇ دېگەنلەرنى بايان قىلىپ «20 ئاساس» نىڭ 8 - ماددىسىدا مۇنداق دەيدۇ: «دىننىڭ ئىجتىمائىي تارماق مەسىلىلىرىدىكى بەزى ئوخشاشماسلىقلار دىندا بۆلۈنۈشكە سەۋەب بولالمايدۇ، ھەمدە جىدەللىشىش، ئۆچمەنلىك قىلىشلارغا ئېلىپ بارمايدۇ. دىندىكى ھەربىر «مۇجتەھىد» (يەنى - دىنى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئىجتىھاد قىلغۇچى، مەسىلىلەرنى ئايدىڭلاشتۇرغۇچى) نىڭ ئۆز ئەمىلىگە ئەجرى بىرىلىدۇ. ئاللاھنى دوست تۇتۇش سىياسىتى ئاستىدا، يەنى - شۇنى مەقسەت قىلىپ تۇرۇپ باشقىلارنى سۆكۈش، تەرەپكەشلىك قىلىشتىن ئىبارەت يامان ئىللەتكە بىرىلىپ قالماستىن، ھەقىقەتكە يىتىشكە ياردەم بىرىش ئاساسىدا

① ئىجتىمائىي مەسىلە دېگەن: دىننىڭ ئاساسلىق ئەقىدە - ئېتىقادلىرىدىن باشقا قۇشۇمچە تارماق مەسىلىلەر -

ئىختىلاپى مەسىلەردىكى توغرا، ساپ ئىلىملەرنى ھەقىقەتلەشتۈرۈشتە (يەنى - راستنى يالغاندىن ھەقىقەتلەپ چىقىش ھەققىدە) ھېچبىر «قىلماڭ!» دەيدىغان توسالغۇ يوق. چۈنكى، دىنىمىزدا دادىل پاكىتقا ھۆرمەت قىلىش بار.

يۇقارقىلارغا ئاساسەن، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر بەزى پىكىر - كۆز قاراشلارغا تەرەپكەشلىك قىلىش، پايدىسى يوق، نەتىجىسىز نەرسىلەر ھەققىدە مۇنازىرىلىشىش قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بىمەنە ئىشلارغا قارىتا ۋاقتلىرىنى زىيا قىلىش ۋە شۇ ھەقتە تىرىشىپ جاپا تارتىشلاردىن يۈز ئۆرۈپ، ۋاقتىنى، تىرىشچانلىقلىرىنى كىشىلەرگە پايدا يەتكۈزۈپ بېرىدىغان ۋە زېمىندا پايدىلىق بولىدىغان ئىشلارغا سەرپ ئىتىپ كەلدى.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھىمەتۇللاھى ئەلەيھىننە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرگە ياد بۇلايدەپ قالغان ئاساسلىق 10 ۋەسىيەلىرى بار ئىدى. بۇ ۋەسىيەتلەرنىڭ ھەممىسى ئىجابىيلىققا، ئەمەل - ھەرىكەتكە ۋە بىناچىلىققا، ھەمدە بىناكارچىلىق، سەلبىيلىك، خاراب، بۇزۇشلاردىن ساقلىنىشقا سەپەرۋەر قىلىدۇ ۋە قىزىقتۇرىدۇ. ھەسەنۇل بەننا بۇ ۋەسىيەلىرىدە ئېيتىدۇ:

1. قايسى بىر ۋاقىتتا ئەزان ئاۋازىنى ئاڭلىساڭ، شارائىتلەرنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر نامازغا تۇرغىن!

2. قۇرئان تىلاۋەت قىلغىن! ياكى مەنىسىنى مۇلاھىزە قىلغىن (يەنى - مۇتالىئە قىلغىن)، ياكى باشقىلاردىن ئاڭلىغىن! ياكى ئاللاھنى ئەسلىگىن! ۋاقتىڭدىن ئازراقنىمۇ پايدىسىز ئىشلارغا ئىسراپ

قىلمىغىن!

3. ئەرەب تىلىنى پاساھەتلىك سۆزلەشكە تىرىشقىن! چۈنكى بۇنداق تىل ئىسلامنىڭ بەلگىلىرىدىندۇر .

4. قەيەردە بولسۇن، ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا كۆپ جىدەل قىلما! چۈنكى جىدەل دېگەن ياخشىلىق كەلتۈرمەيدۇ.

5. تۇلا كۈلمە! چۈنكى، ئاللاھقا باغلانغان دىل شۇك ئارام ئالغۇچى، ئېغىر - بېسىق بولىدۇ.

6. چاقچاق گەپ - سۆز، ئىش - ھەرىكەت قىلما! چۈنكى كۈرەشچان مىللەت راست - چىن پىششىقلىقتىن باشقا ئىش ھەرىكەتلەرنى تونمايدۇ.

7. سۆزلىگەندە ئاۋازىڭنى ئاڭلىغۇچىنىڭ ئىجتىھادىدىن ئارتۇق كۈتۈرۈپ سۆزلىمە! چۈنكى، شۇنداق ئۈنلۈك سۆزلەش ئەخمەقلىقتىن ۋە ئاڭلىغۇچىلارغا ئازار بېرىشتىن ئىبارەتتۇر.

8. شەخىسلەرنىڭ غەيۋىتىنى قىلىشتىن، ھەيئەتلەر (يەنى - جامائەتلەر) گە ئەزىيەت بېرىشتىن ساقلانغىن! سۆزلىسەڭ ياخشى سۆزلە!

9. ساڭا ئۇچرىغان دىنى بۇرادەرلىرىڭگە ئۆزى تەلەپ قىلمىسىمۇ ئۆزۈڭنى تونۇشتۇرغىن! چۈنكى بىزنىڭ دەۋىتىمىزنىڭ ئاساسى دوستلۇق ۋە تونۇشتۇرۇشتۇر.

10. ئىنسانلارنىڭ قىلىشقا تىگىشلىك ۋەزىپىلىرى ۋاقتلىرىدىن كۆپ (ۋاقت كىشىلەرگە قاراپ تۇرمغاچقا پۈتۈن ئىش ۋاقتقا سىغىپ كىتىپ شۇ ئۆمۈر ئىچىدە قىلىپ بولۇش ناتايىن)، شۇنىڭ ئۈچۈن سەن ئۆزۈڭدىن باشقا كىشىنىڭ ئۇ ۋاقتتىن پايدا ئېلىۋېلىشىغا ياردەملەشكىن! ئەگەر سىنىڭمۇ مۇھىم ئىشىڭ بولسا، شۇنىمۇ تېز ئادا قىلغىن!

«مۇسۇلماننىڭ ھىممىتى - مەقسىدى جەمئىيەتنىڭ كېسەللىرىگە، كىشىلەرنىڭ باشلىرىغا كەلگەن مۈشكۈللىكلەرگە، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئومۇملىشىپ كەتكەن ئېتىقادتىكى ئۆزگىرىشلىك، ئىبادىتىدىكى بىدئەت - خاتالىق، ئەخلاقىدىكى بۇزۇقلۇق، چۈشكۈنلۈك ۋە قۇرئانغا ئېسىلىشتىكى چەتنەش قاتارلىق يامان ئىللەتلەرگە قارشى تۇرماستىن، ئۇنىڭدىن كۆزنى يۇمۇپلا، ئاللاھنىڭ زىكرى بىلەن، ئاللاھ ھەققىدە پىكىر قىلىش بىلەنلا توختاپ شۇنىڭدىن مەنپەئەتلىنىپ، شەخسىي قىلغان ئىبادىتىدىن لەززەتلىنىپ يۈرۈيدىغان بولۇپ قالماسلىقى كېرەك». ئەگەر ئۇنداق بولمىغاندا، مۇسۇلمان پىتىنە - پاساتنى يۇقۇتۇپ، خاتالىقنى تۈزىتىپ، ناچار - يامان ئىش قىلىدىغانلارنى ياخشىلىققا باشلاش، بىدئەت ئىش قىلغۇچىلارنى سۈننەتكە ئەگىشىشكە، چەتنەپ كەتكەنلەرنى راۋۇرۇس مېڭىشقا، ھۇرۇن بىتاۋاقلارنى ئىشلەشكە ۋە بۇشاڭلارنى قىزغىنلىققا چاقىرىپ، ئىجابىي قەدەم بېسىش ئورنىغا، يۇقارقى خاتا ئىشلارغا يول ئېچىپ، قىستاشقا ئاسانلا باش ئىگىپ كىتىدىغان ياكى ھەسرەت - نادامەت چىكىدىغان، ئۈمىدىنى ئۈزۈپ مەيۈسلىنىپ تۇرىدىغان ياكى ئېچىنىشتىن باشقىنى ئۇقمايدىغان مەيدانغا ئىگە ئادەم بولۇپ قالىدۇ. مانا بۇنداق مۇسۇلماندىن بولۇپ

قالماسلىقنى تەكىتلەش بولسا، مۇسۇلمان بۇرادەرنى تەربىيەلەشتىكى ئىجابىي مەنەلەرنىڭ بىرىدۇر.

مۇسۇلماننى، مۇسۇلمان دېگەن باشقىلارنى ئىسلامدىن ئىبارەت توغرا يولغا باشلاشنى، چاقىرىشنى ئۆزىنىڭ ئەڭ بۈيۈك مەقسىدى، ھاياتىدىكى ئەڭ چوڭ نىشانى، ئۆزىنىڭ ھەرىكىتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نىشانى قىلىش ۋە ھەر بىر شەخسنى ئىسلام يولغا باشلاشنى ئۆزىگە قۇياش چىققىنىدىن ۋە پاتقىنىدىن ياخشى دەپ ھېسابلىشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدەك ئۇلۇغ زاتنىڭ ۋە ئۇنىڭ ئورۇنباشارلىرىنىڭ يولى بولغان دەۋەت قىلىش يولى پەقەتلا ئاللاھنى دەپ، ئاللاھنىڭ يولىنى دەپ بولىدىغانلىقىنى، بۇ يولنىڭ ھاياتتىكى ۋەزىپە يولىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغى ئىكەنلىكىنى بىلىش ۋاجىپ ئىكەنلىكىنى چۈشەنگۈدەك قىلىپ تەربىيەلەش مۇسۇلمان بۇرادەرلەرنى تەبىئەتتىكى مۇھىم ۋەزىپىدۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ شۇئارى ھەمىشە: «دەسلەپ ئۆزۈڭنى ئىسلاھ قىل! ئۇندىن كېيىن باشقىلارنى تۈزۈلۈشكە، توغرا يولغا مېڭىشقا دەۋەت قىل! مانا بۇ ئۆزۈڭنى ئىسلاھ قىلىش ۋە باشقىلارنى دەۋەت قىلىش بىر - بىرىدىن ئايرىلالمايدۇ، بۇنى ئايرىشقىمۇ بولمايدۇ.» دېگەن سۆز بولدى. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ

① قۇياش پۈتۈن دۇنيادا چىقىپ، دۇنيادا پېتىپ تۇرىدۇ، بۇ جايدا شۇ نەزەردە تۇتۇلۇپ پۈتۈن دۇنيادىن ياخشى دېگەن مەنىدە - ت

إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

﴿ئاللاھقا (يەنى ئاللاھنىڭ تەۋھىدىگە ۋە تائىتىگە) دەۋەت قىلغان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ۋە «مەن ھەقىقەتەن مۇسۇلمانلاردىنمەن» دېگەن كىشىدىنمۇ ياخشى سۆزلۈك كىشى بارمۇ؟﴾ (سۈرە فۇسسەلەت 33 - ئايەت)

تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ يىتىشىپ چىقىشىغا ئاساس بولغان ئەشۇ دەۋەت بىر خىل شەكىل ياكى مۇئەييەن بىر ئۇسلوبتىلا توختاپ قالماستىن، بەلكى ھەر بىر بۇرادەر ئۆز ئەتراپىدىكى ۋە كۈچى يەتكەن كىشىلەرنى تەشۋىق، ئىلمىي لېكسىيە سۆزلەش، ئايرىم سۆزلىشىش، ئادەتتىكىچە مۇنازىرىلىشىش، ئىقتىسادى ۋە كۈچ جەھەتتە ياردەم بىرىپ كۆڭلىنى مايىل قىلىش ياكى پېتىنالىمسا ئۆزىنىڭ مۇستەھكەم ئىمان مەيدانىنى تۇنۇتتۇرۇپ كۆرسىتىپ قۇيۇش قاتارلىق چارىلەر ئىچىدىن دەۋەت قىلىنغۇچىلاردا تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان، ھەم ئۆزىنىڭ كۈچى يىتىدىغان ۋاستىنى تاللاپ قوللىنىپ، باشقىلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشى ھەر بىر بۇرادەرگە ئالاھىدە يۈكلەنگەن، باش تارتىپ بولمايدىغان مەجبۇرىيەت ھېسابلىنىدۇ.

تەشكىلاتتىكى ھەر بىر بۇرادەرنىڭ بارغان - تۇرغان يېرىدە «تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ ئاۋات قىلغان، گۈزەللەشتۈرگەن ئىدارىسى»، «تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ يىتىشتۈرۈپ تەربىيەلەپ چىققان ئادەملىرى» نى يىتىشتۈرۈپ چىقىش ۋەزىپىسى بار ئىدى.

① تەشكىلاتتىكى ھەر بىر بۇرادەرنىڭ زىممىسىگە بارغانلا يېرىنى گۈللەندۈرۈش ۋە ئۇ يەردىكى كىشىلەرنى ئۆزىدەك

ھەممىدىن بەكرەك ئادەم يىتىشتۈرۈش مۇھىم ئەلۋەتتە. ھەتتاكى، ئۇلار ئارىسىدا: «ئۆزى چۈشكەن ھەرقانداق جايدا ياخشى تەسىر قالدۇرغىنى ئۇنىڭ ياخشى ئادەملىكىنىڭ ئالامىتى» دېگەن سۆز تارالغان ئىدى.

تەشكىلاتتىكى مۇسۇلمان بۇرادەرلەرنىڭ ھەممىسى، ئۆزىنىڭ باشقىلارنى ئىسلامغا چاقىرغۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن سۆز ۋە ھەرىكىتى ئارقىلىق ئۆز مۇھىتىدا تەسىر كۆرسەتكۈچى ئىدى. ھەتتاكى، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىغا قاتناشقان بەزى ئىشچى، خىزمەتچى، تىجارەتچى، دېھقانلار تەبلىغ قىلغان، دەۋەت قىلغان ۋاقىتلىرىدا، ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغۇچىلار: «بۇلار ئەزھەر ۋە ئالىي مەكتەپلەردە يىتىشىپ چىققان كىشىلەر بولسا كېرەك» دەپ گۇمان قىلىشىپ قالغان ئىدى. چۈنكى بۇ تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر تەلەپكە لايىق بولغان پاكلىق ۋە ياشلارغا خاس ئوتتەك قىزغىنلىقىنى جۇغلاش بۇياقتا تۇرسۇن ئاللاھ تەرىپىدىن بىرىلگەن پاك تەبىئەت (يەنى ئىمان تەبىئىتى) بىلەن كەسپى تەجرىبە ئوتتۇرىسىنى بىرلەشتۈرگەن ئىدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ۋاقتىنىڭ قەدىر - قىممىتىنى بىلىدىغان، ۋاقتىدىن ئوبدان پايدىلىنىۋېلىشقا ھېرىسمەن بولۇپ تەربىيەلەنگەنلىكى ۋە ھەر بىر ئىنسان قىيامەت مەيدانىدا تۇرغان ھامان ئۇنىڭ ئۆمرىنى نېمىگە ئىشلىتىپ تۈگەتكەنلىكى، ياخشىلىقنى نېمە ئىش بىلەن ئۆتكۈزۈۋەتكەنلىكى ھەققىدە سۇئال - سوراق بارلىقىغا شەكسىز ئېتىقاد قىلىپ تەربىيەلەنگەنلىكى، مانا بۇلار ئۇلارنىڭ ئىجابىي ۋە نەتىجىلىك ئىش

ئېلىپ بېرىشىغا ياردەم بەرگەن ئامىللاردىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئەھۋال شۇنداق بولغاچقا، بىز يۇقىرىدا دەپ ئۆتكەن 10 ۋەسىيەتنىڭ ئىچىدىن 2 - ۋەسىيەت ۋاقتقا ئالاقىدار بولۇپ ئۇ ئىككى ۋەسىيەتنىڭ بىرىدە مۇنداق دېيىلىدۇ: «قۇرئان تىلاۋەت قىلغىن! ياكى مەنىسىنى مۇلاھىزە قىلغىن! ياكى باشقىلاردىن ئاڭلىغىن! ياكى ئاللاھنى ئەسلىگىن! ۋاقتىڭدىن ئازراقنىمۇ پايدىسىز ئىشلارغا ئىسراپ قىلمىغىن!» مانا بۇ 10 ۋەسىيەتنىڭ 2 - سىدۇر. 10 ۋەسىيەتنىڭ ئاخىرقى 10 - ۋەسىيەتتە مۇنداق دېيىلىدۇ: «ئىنسانلارنىڭ قىلىشقا تىگىشلىك ۋەزىپىلىرى ۋاقتلىرىدىن كۆپ. شۇنىڭ ئۈچۈن سەن باشقا كىشىنىڭ ئۆز ۋاقتىدىن پايدىلىنىۋېلىشىغا ياردەملەشكىن! ئەگەر سىنىڭ مۇھىم ئىشىڭ بولسا، شۇنىمۇ ناھايىتى تېز ئادا قىل.»

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ھەر جۈمە كۈنىسى ئەتىگەندە «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» كۈندىلىك گېزىتىگە يازىدىغان «ۋاقت ھايات دېمەكتۇر» دېگەن سەرلەۋھە ئاستىدا يازغان سۆزىدە «ۋاقت - ئالتۇن» دېگەن مەشھۇر مەسەلنىڭ خاتالىقىنى سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ۋاقت - ئالتۇن دېگەن سۆز ھەر قانداق نەرسىنى ماددىنى ئاساس قىلىپ ئۆلچەيدىغان كىشىلەر (ماددىچىلار) نىڭ قارىشىدا توغرا بولسىمۇ، لېكىن ئەمەلىيەتتە ۋاقت ئالتۇندىن ۋە ھەر قانداق نەپىس جاۋاھىردىن قىممەت، چۈنكى ئالتۇن يۇقاپ كەتسە ئۇنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇۋېلىش مۇمكىن. ۋاقت يۇقالسا ئورنىنى تولدۇرغىلى بولمايدۇ. ۋاقت ھەقىقەتەن ھاياتنىڭ دەل ئۆزىدۇر. ئىنساننىڭ ھاياتىنى - ئۇ تۇغۇلغاندىن تارتىپ ۋاپات بولغىچە ئارىلىقتىكى پۈتۈن

ھاياتنى تۈگىتىدىغان نەرسە شۇ ۋاقىت ئەمەسمۇ؟».

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئەسلىمە خاتىرىسىنىڭ بىرىگە ئۇستازلارنىڭ بىرىنىڭ ئۆزىگە ۋە تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ بەزىسىگە ئېيتقان تۈۋەندىكى سۆزنى خاتىرىلەپ قويغان ئىدى: «مەن ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ ئۇزۇنغا قالماي سىلەرگە ئەگشىدىغان توغرا نىيەتلىك كىشىلەرنى جۇغلاپ بىرىدىغانلىقىغا ۋە نۇرغۇن كىشىلەرنى سىلەرگە قوشۇپ بىرىدىغانلىقىغا ئىشەنگەن ھالەتتە كۆز تۇتۇۋاتمەن. شۇڭا بىلىشىڭلار كېرەككى، ئاللاھ سىلەردىن سىلەرگە قوشۇپ بىرىدىغان شۇ كىشىلەرنىڭ ۋاقتلىرىدىن قىيامەتتە چۇقۇم سۇئال قىلىدۇ: «ئۇلار سىلەرگە ئەگەشكەندە، سىلەر ئۇلارغا پايدا يەتكۈزەلدىڭلارمۇ؟ ئەگەر ئۇلارغا پايدا يەتكۈزەلگەن بولساڭلار، ئۇلارغىمۇ، سىلەرگىمۇ ئوخشاشلا ساۋاپ بىرىلىدۇ. ياكى ئۇلار ۋاقتلىرى ئىسراپ بولۇپ، چاڭ - تۈزەندەك مەنىسىز قايتىشتىمۇ؟ ئەگەر شۇنداق بولغاندا ئۇلارمۇ سىلەرمۇ ئوخشاشلا ئازابقا دۇچار قىلىنىسىلەر.»

مەن ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ يۇقارقى ۋەسىيىتىنى «تەنتا» شەھىرىدە ئېچىلغان چوڭ بىر يىغىلىشتا كەينى - كەينىدىن تەكرارلىغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدىم. «تەنتا» شەھىرىدە ئېچىلغان بۇ چوڭ يىغىلىش ئىنگىلىزلارنى قوغلاپ چىقىرىش ۋە نىل ۋادىسىنى بىرلەشتۈرۈش توغرىسىدا بەلگىلىمە چىقىرايلىغان ۋە تەنپەرۋەرلىك تەلەپلىرىنى كىشىلەرگە ئۇقنۇرۇش، شۇ ئارقىلىق ئۇلارنىڭ قەلبىنى ئويغىتىش ئۈچۈن ئېچىلغان ئىدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر پادىشاھلىق

زامانىسىدا تارقىتىۋېتىلدى. بۇ ئەھۋال 1948 - يىلى دىكابىردا تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر ئىشغالىيەتكە ئۇچرىغاندىن كېيىن ۋە ئەنگلىيە، ئامېرىكا ۋە فىرانسىيە كونسوللىرىنىڭ «فايدى» ناملىق ھەربىي رايۇندا «مەشھۇر يىغىلىش» ئۆتكۈزۈپ بولغاندىن كېيىن يۈز بەرگەن ئىدى. بۇرادەرلەر تارقىتىۋېتىلگەن ئاشۇ ۋاقىتتا دەرھال ئۆزلىرىنىڭ «تەۋر» دىكى چوڭ يىغىلىش ئۆتكۈزىدىغان مەركەزنى ئىبادەت قىلىدىغان جامئەگە، دەرس ئۆتىلىدىغان ئىنىستىتوتقا، چېنىقىدىغان توپ مەيدانىغا، مەشىق قىلىدىغان ھەربىي مەيدانغا ۋە مەسلەھەت قىلىدىغان كېڭەش ئورنىغا ئۆزگەرتىۋېلىشقا ئەلۋەتتە قانداق بولالدى، ھەتتاكى بىز چاقچاق ھېسابىدا مۇنداق دېيىشەتتۇق: «تەۋر» مۇسۇلمان بۇرادەرلەرنىڭ 1949 - يىلىدا مىسىر ھۆكۈمىتىنىڭ زىيىنىغا سەپەر قىلىدىغان، ھەرىكەت قىلىدىغان، ئىستىقامەت قىلىپ تۇرىدىغان ۋە ۋەزىپىلىرىنى ئۆتەيدىغان دائىملىق بارىگاھىدۇر. مەن بۇ سۆزلەرنى مىنىڭ تۈۋەندىكى قەسىدەمگە كىرگۈزگەن ئىدىم. مەن بۇ قەسىدىنى (يەنى شېئىرنى) بىز 1950 - يىلى تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن، «سەيىدە زەينەب مەيدانى» دا بەرپا قىلىنغان بۇرادەرلەرنىڭ يىغىلىشىدا ئوتتۇرىغا قويغان ئىدىم. ئۇ قەسىدىنىڭ بەزىسى مۇنداق:

قالوا إلى السجن، قلنا شعبة فتحت

ليجمعونا بها فى الله إخوانا

دۈشمەنلەر: بىزنى «تۈرمىگە مېڭىڭلار» دېگەندە، بىز ئۇلارغا: «ئۇ تۈرمە بولسا دۈشمەنلەرنىڭ بىزنى ئاللاھ يولىدا بۇرادەر قىلىپ جۇغلاپ قويۇشىغا سەۋەب بولىدىغان بىر مەيداندۇر» دېدۇق.

قالوا إلى الطور، قلنا أطور مؤتمر

فيه نقرر ما يمشاه أعدانا

دۈشمەنلەر: «تەۋرگە بېرىڭلار» دېدى، بىز ئۇلارغا جاۋابەن دېدۇقكى: «(بوپتۇ) تەۋر بولسا، بىز دۈشمەنلىرىمىز قورقىدىغان ھەرىكەتلەرنى قارار قىلىدىغان كېڭەش ئورنىدۇر.»

فهو المصلى نربي فيه أنفسنا

وهو المصيف تقوي فيه أبدانا

ئۇ جاي ناماز ئوقۇيدىغان ئورۇنكى، بىز شۇ ئورۇندا (ناماز ئوقۇش ئارقىلىق) ئۆزىمىزنى تەربىيەلەيمىز، ئۇ جاي يەنە يازلىقتا ھاۋالىنىدىغان ئورۇنكى، بىز شۇ جايدا بەدەنلىرىمىزنى (يازنىڭ ساپ - سالقىن ھاۋاسىدىن) كۈچلەندۈرىمىز.

معسكر صاغنا جندا المعركة

و معهد زادنا بالحق عرفانا

ئۇ جاي ئۇرۇش ئۈچۈن ئەسكەرلىرىنى بىزگە سىڭدۈرۈپتىدىغان ئەسكەر مەيدانىدۇر. ئۇ جاي بىزنىڭ ھەقىقەتكە بولغان تونۇشىمىزنى ئۆستۈرىدىغان بىر ئىنستىتوتتۇر.

من حرمو الجمع منا فوق أربعة

ضمنوا الألو فبغاب الطور أسدانا

بىزگە تۆتتىن ئارتۇق ئادەم بىلەن بىر يەرگە جەم بولۇشىمىزنى توسقانلار تەۋرىنىڭ ئورمانزىلىقىدا مىڭلارچە يولۋاسلىرىمىزنىڭ

مەيدانغا كىلىشىگە سەۋەب بولدى.

راموھە منفى و تضييقا فکان لنا

بنعمة الإيمان والحب بستانا

ئۇلار شۇ ئورنىمىزنى قىستاشقا، بەلكى يوق قىلىشقا قەست قىلغان بولسىمۇ، ئۇ جايى بىزگە ئىمان ۋە دوستلىق نېمىتى تۈپەيلى بولغان بولدى.

هذا هو الطور شاؤوا أن نذوب به

و شاء ربك أن نزداد إيماناً

تەۋرىدىكى ئەھۋال ئەنە شۇنداق. ئۇلار بىزنىڭ شۇ جايدا ئېرىپ كىتىشىمىزنى (يەنى دىندىن ئايرىلىپ كېتىشىمىزنى) خالىسىمۇ، سىنىڭ رەببىڭ بولغان ئاللاھ ئىمانىمىزنىڭ زىيادە بولۇشىنى خالىدى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ بۇ تەجرىبىلىرىدىن قوزغىلاڭ جاللاتلىرى خەۋەر تېپىپ قېلىپ، پۈتۈن تىرىشچانلىقىنى ئىشقا سېلىپ، بۇرادەرلەرنىڭ مۇھاسىرە ياكى تۈرمىدە تۇرغان ۋاقىتتا دەۋىتى ۋە ئۆز مەنپەئەتى ئۈچۈن بىرەر ئىش قىلىپ سېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا كىرىشتى. دەرۋەقە بۇرادەرلەرنىڭ بېشىغا 1954 - يىلى ھەربىي تۈرمىگە سولنىش تەقدىرى قوندى. ئۇلارغا بىر تەرەپتىن بىر كېچە كۈندۈزدە پەقەتلا يېڭى سۇ قۇيۇپ بىرىش ئۈچۈن ناھايىتى قىسقا ۋاقىت ئېچىلمىسا، باشقا چاغدا ئېچىلمايدىغان تۈرمىنىڭ ئازاۋى كەلسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئادەمنىڭ ئۇچىسىدا ئوينايدىغان قامچا ئاۋازى كىلىپ ئۇلارغا ھەرقانداق بىر جۇغلىشىش،

ھەتتاكى ناماز ئوتەش ئۈچۈنمۇ بىر يەرگە يىغىلىش پۇرسىتى قالدۇرمايتتى. شۇنىڭدىن ھەرقانداق بىر كىتابنى ساقلاش ئەركىنلىكىمۇ بولمايتتى. سىقىلىش شۇ دەرىجىدە بولغانكى، قۇرئان كەرىمنى ساقلاشقىمۇ رۇخسەت قىلىنمايتتى.

شۇنداق تۇرۇپ بۇ تۈرمىلەر ئازاپ قامچىلىرى كىچىككىنە توختىغان ھامان ئاللاھنى ئەسلەش، تەسبىھ ئېيتىش، ھەقىقەت ھەققىدە ئىزدىنىش ۋە ئۈگۈنۈش مەيدانىغا ئايلانغان. «ئەلۋاھات» دېگەن جايدا قۇرۇلغان «ئەلمە ھارنىق» ناملىق ھەربىي تۈرمىگە مەھبۇس بولۇپ يۆتكەلگەن تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەرنىڭ بەزىسى ماڭا: «ئۆزلىرىگە بولغان قىيىن - قىستاق ۋە ئازاب - كۈلپەتنىڭ ھەددىدىن ئارتۇق بۇلۇپ كەتكەنلىكىنى، ئۆزلىرىنىڭ شۇ ئورۇننى قىسقا مۇددەت ئىچىدە ھېچنىمە ئۈنمەيدىغان قاقاس ھالىتىدىن ياشىناپ تۇرغان بىر باغ، زىرائىتى، ئاشلىق ئۇزۇقى، ھەر خىل مېۋىسى، چارۋا ماللىرى بار گۈزەل بىر باغ بىنا قىلغانلىقىنى، شۇ باغنى قانداق بىنا قىلغانلىقىنى، شۇ باغنىڭ پايدىسىنىڭ ئوفتسىر ۋە ئەسكەرلەرگە، ئۇلارنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەرگە ئومۇمى بولۇپ كەتكەنلىكىنى، بۇرادەرلەرنى قوزغىلاڭ ئادەملىرىنىڭ بەزىسى زىيارەت قىلىپ كەلگەن ۋاقىتتا، ئۇلار بىلەن بىللە مەشھۇر جاللات ھەمزە بىسىۋىنى بىللە كەلگەن ئىكەن، ئۇلارنىڭ بورۇنقى قاقاس چۆل بىر جاينىڭ گۈزەل بىر باغقا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ھەيران قالغانلىقىنى، بۇنداق گۈللەنگەن ھالەتنىڭ كەلگەنلەرنىڭ بەكمۇ ئېغىر كەلگەنلىكىنى ۋە ئۇلارنى بۇ ھالەتنىڭ قاتتىق كاپىتقانلىقىنى، ئۇلارنىڭ كاپىپ قېلىشىنىڭ سەۋەبى بولسا، شۇ قىيناشقا بۇيرۇلغانلارنىڭ يەنىلا روھلىرى كۈتۈرەڭگۈ،

يۈرەكلىرى ئىش - ھەرىكەتكە، ئىشلەشكە قىزىق، ئوچۇق ھالدا تۇرۇۋاتقانلىقىنى، ئىرادىلىرى بولسا بۇشاشماي يەنىلا ئەھمىيەتلىك ئىشلارغا، نەتىجە يارىتىشقا يۈزلىنىپ تۇرغانلىقى سەۋەب بولغانلىقىنى، ئۇلار كايىپ كىتىپ بۇرادەرلەر گۈللەتكەن بۇ جايىنى بۇزۇۋېتىشقا، خاراپ قىلىۋېتىشقا ۋە بۇرادەرلەر ئارىسى بىلەن ھاياتلىق يولىدا ئىشلەش ئارىسىنى تۈسۈپ تۇرىدىغان ۋاستە - تۈرمىگە سولاش ۋاستىسى قوللىنىش ئۈچۈن مۇستەھكەم تۈرمە قۇرۇشقا بۇيرىغانلىقىنى « سۆزلەپ بەرگەن ئىدى.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى دەۋىتى ۋە ھەرىكىتىنىڭ يۇقارقىغا ئوخشاش، ئەمەلىيەت بولغان، نەتىجىسى ئىجابىي بولغان، ئىسلام ئۈچۈن پايدىلىق، نەتىجىلىك بولغان دەۋەت بولۇشىنى ئىرادە قىلاتتى.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى دەۋىتىنىڭ ئەپلاتوننىڭ جۈمھۇرىيىتىگە ئوخشاش «ئۈلگىلىك» جۈمھۇرىيەتنى خىيال قىلدۇرىدىغان، ياكى «فارابى» نىڭ شەھىرىگە ئوخشاش ئىلغار بىر شەھەرنى خىيال قىلدۇرىدىغان، ئالىي ئورۇندا ياشايدىغان ئاكادېمىيىلىك ياكى پەلسەپىۋىيلىكىنىلا ئاساس قىلىدىغان ھەرىكەت بولۇشىنى ئىرادە قىلمايتتى. گەرچە بۇ پەلسەپىلەردە ئىلىمنىڭ، پىكىرنىڭ شۇنىڭدەك، ئۇ ئۇستاز ئۆز جامائىتىنىڭ بەزىسىگە بولۇپمۇ چۈشكۈنلىشىش، ئاجىزلىشىش زامانىلىرىدا ئۈمەتلەرگە غالب - خۇجايىن بولۇۋالغان «بىزانتىيە» چە قۇرۇق تاكالىشىپ ئۆز شەخىسلىرىنى ھالاكەتكە ئاپىرىپ قويدىغان جىدەلخور جامائەت بولۇپ

قېلىشنى خالمايتتى. ئۇ ئۇستاز يەنە پايدىسى يوق جىدەلدىن، نەتجىسىز بولغان يۈرەكلەرنى ئۆرتەيدىغان قۇرۇق ماجرادىن بەكمۇ ھەزەر قىلدۇراتتى. ۋە مۇنۇ ئۇلۇغ ھەدىسى بەكمۇ تۇلا تەكرارلايتتى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر مىللەت ئۈزى تۇتۇۋاتقان - مېڭىۋاتقان يولدىن چەتنەپ (يەنى ھىدايەت تېپىپ توغرا يولدا ماڭغاندىن كېيىن ئاينىپ) كىتىشى بولسا، شۇ مىللەتنىڭ جىدەل ماجرا قىلىشقانلىقىدىن كىلىپ چىقىدۇ.»

بەھەر ئىشتا نۇرمال يول تۇتۇش ۋە ئۆلچەملىك بولۇش

ئىسلام تەربىيىسىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ بىرى - ھەسەنۇل بەننا ئۆز دەۋىتىدە باشقىلارنى شۇ نۇرماللىققا دەۋەت قىلىدۇ ۋە ئەگەشكۈچىلەرگە شۇنداق تەلىم بېرىدۇ: نۇرمال يول تۇتۇشتۇر. خالىسىڭىز، تەڭپۇڭ - ئۆلچەملىك بولۇش ياكى ئوتتۇرا ھال بولۇش دەپ ئاتىسىڭىزمۇ بولىدۇ.

مۇسۇلمانلار دۇنيا مىللەتلىرى (يەنى: دىن ئەھلىلىرى ئارىسىدا) ئوتتۇرا ھالنى ۋە «ئەھلى سۈننى ۋە لەجەمائە» مەزھىبى، مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئەڭ نۇرمال ئوتتۇرا ھالى ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم. «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەر بولسا، شۇ ئەھلى سۈننى ئىچىدىكى تېخىمۇ نۇرمال ئوتتۇرا ھالدۇر. بۇ تەشكىلاتتىكى بۇرادەرلەر ئەقىل بىلەن ھېس - تۇيغۇ ئارىسىنى، ماددا بىلەن روھنىڭ ئارىسىنى، نەزەرىيە بىلەن ئەمەلىيەتنىڭ ئارىسىنى، شەخس بىلەن جەمئىيەتنىڭ ئارىسىنى، ئۆز - ئارا مەسلىھەتلىشىش بىلەن شەرتسىز بويسۇنۇشنىڭ ، ھوقۇق بىلەن مەجبۇرىيەتنىڭ ئارىسىنى، كونا بىلەن يېڭىنىڭ ئارىسىنى بىرلەشتۈرۈپ ھەممىدە نۇرمال يول تۇتۇپ بىر - بىرىگە زىتلاشتۇرماي ئېلىپ ماڭىدۇ.

تەشكىلاتتىكىلەرنىڭ ھەرىكىتى ئىسلامىي مىراسلارنىڭ ھەممىسىدىن بىردەك پايدىلاندى. بۇ ھەرىكەت قۇرئان - ھەدىسنىڭ

① شەخسىي ئىشلاردا مەسلىھەتلىشىش، دىنىي ئىشلاردا ئاللاھقا شەرتسىز بويسۇنۇش كېرەك دېيەكچى - ت.

② ئىنساننىڭ ئەركىنلىكى بولىدىغان مەسىلىلەر بىلەن ئۆتەشكە تىگىشلىك مەجبۇرىيەتنى دېيەكچى - ت.

كۆرسەتمىلىرى ۋە ھۆكۈملىرىگە ئەھمىيەت بىرىشتە دىنىي ئالىملاردىن، گۇمانىي، بۇزۇق قاراشلارنى رەت قىلىش ۋە ئەقلىي پاكىتلارغا ئاساسلىنىشتا ئىسلام پەيلاسوپلىرىدىن، روھلارنى ھەرخىل يامان ئىللەتلەردىن پاكىزلاش ۋە يۈرەكلەرنى ئۇلۇغ خىسلەتلەر بىلەن تەربىيەلەشكە ئەھمىيەت بىرىشتە «تەسەۋۋۇفى» ئالىملىرىدىن پايدىلانغان ئىدى. لېكىن بۇلار بۇ مەسىلىلەردە ئىسلامىي مۇراسىملاردا قارىغۇلارچە پايدىلىنىپلا كىتۈۋەرمەستىن، بۇ مۇراسىملارغا قۇشۇلۇپ قالغان ياكى يېڭىدا پەيدا بولۇپ قالغان ئارىلاشمىلاردىن يىراق تۇرۇشقا بەك ھىرىسمەن ۋە ئاللاھنىڭ كىتابى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدىن ئىبارەت سۈزۈك مەنبەگە مۇراجىئەت قىلىشقا قاتتىق ئادەتلەنگەن ئىدى.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى بەزى كىشىلەردە «فقھى» مەسىلىلەرگە دائىر يېزىلغان ئىلمىي مۇراسىملاردىن شۇ مۇراسىملارنىڭ مەزھەبلىرى ۋە تەتقىقاتلىرىغا قارىتا مۇتلەق قوبۇل قىلماسلىق مەيداندىمۇ تۇرمايدۇ. شۇنىڭدەك بەزى ئادەملەرگە ئوخشاش مەزھەب مەسىلىلىرىنى مۇتلەق قۇبۇل قىلىپ كىتىش مەيداندىمۇ تۇرمايدۇ. بۇ زات يەنە مەزھەبلەرگە تەقىلىد قىلىنىشنى ۋاجىپ قىلمىغاندەك تەقىلىد قىلىشنى ھارام دەپمۇ تۇرمايدۇ. لېكىن تەقىلىد قىلىشنى بىر نەچچە شەرت ۋە بىر نەچچە بەلگىلىمىلەرنى شەرت

① دىننىڭ قۇشۇمچە مەسىلىلىرىنىڭ ھۆكۈملىرى يېزىلغان كىتاپلار. بەزىدە «فقھى» دېگەن چۈشەنچە دېگەنمۇ بولىدۇ، ئەمما بۇ يەردە تارماق مەسىلىلەرنى كۆزدە تۇتۇپ بەزىدە «فەرئى» مەسىلە دەپمۇ ئاتىلىدۇ - ت.

② قۇشۇمچە مەسىلىلەردە ئىجتىھاد قىلىشقا رۇخسەت بولغىنى ئۈچۈن، دىنىي ئالىملار بىر نەچچە مەسىلىلەرنى بىر نەچچە كۆز قاراشتا (يەنى: مەزھەپتە بولغان، ئەمما دىننىڭ ئاساسىي مەسىلىلىرىدە مەزھەبلەرنىڭ ھېچبىرىدە ئىختىلاپ يوق - ت.

قىلىپ بەزىلەرگە رۇخسەت قىلدى. مانا بۇ بولسا، نۇرمال يول تۇنۇشتىكى نىشاندۇر.

ئۇ ئۇستاز «20 ئاساس» نىڭ 7 - سىدە ئېيتىدۇ: «دىننىڭ قوشۇمچە ھۆكۈملىرىنىڭ دەلىللىرىگە قارىتا تەپەككۈر قىلالغۇدەك دەرىجىدە ئىلمى يوق ھەرقانداق مۇسۇلماننىڭ دىن ئىماملىرىدىن (يەنى: ھەنفىيە، شافئىيە، مالكىيە ۋە ھەنبەلىيە مەزھەپلىرىدىن) بىر ئىمامغا ئەگىشىش لازىم. ئەگىشىش بىلەن بىرگە شۇ مۇسۇلماننىڭ ئۆزى ئەگەشكەن ئىمامنىڭ دەلىللىنى ئىمكانقەدەر تونۇشقا تىرىشقىنى، راستلىقى، مۇكەممەللىكى ئىسپاتلانغان، دەلىل - پاكىتنى ئاساس قىلغان ھەر قانداق يول كۆرسىتىشنى قوبۇل قىلغىنى، ئەگەر ئۇ كىشى ئىلىم ئەھلى بولسا، ئۆز ئىلمىنىڭ تەپەككۈر قىلالايدىغان دەرىجىسىگە يىتىش ئۈچۈن ئىلمىنىڭ كەمچىل تەرىپىنى تۇلۇقلىۋالغىنى ياخشى. تەپەككۈر قىلالايدىغان دەرىجىگە يىتىش دېگىنىمىز، ھېچ بولمىسا ئىككى دەلىلنىڭ بىرىنى كۈچلەندۈرەلغۇدەك، كىچىككىنە بولسىمۇ ئىجتىھاد قىلالغۇدەك بولۇش دېگەنلىكتۇر.»

يۇقىرىقى دېگىنىمىز: دىن ئىماملىرىدىن قايسى بىر ئىمام بولمىسۇن، ئۇنىڭ دېگەن سۆزىنىڭ ھەممىسى راست - ھەقىقەتتۇر دېگەنلىك ئەمەس. چۈنكى ئۇ ئىماممۇ ھەقىقەتكە - راستقا يىتىش ئۈچۈن تىرىشقۇچىدۇر. ئەگەر راستنى تاپسا ئىككى ھەسسە ئەجىر بىرىلىدۇ، ئەگەر خاتالىشىپ كەتسە، ئۇنىڭغا يەنىلا بىر ئەجىر بىرىلىدۇ. ئەگەر شۇ ئىمامنىڭ خاتالاشقانلىقى بىزگە ئايدىڭلاشسا، ئۇنىڭغا ئەگىشىش بىزنىڭ مەجبۇرىيىتىمىز ئەمەس، بەلكى بىزنىڭ

ئىشىمىز ئەمەس. شۇڭا ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى « 20 ئاساس » نىڭ 6 - سىدە ئوچۇق ھالدا ئېيتىدۇ: « ھەممە ئەيىب ۋە خاتالىقتىن خالىي بولغان پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدىن باشقا ۋە « سەلەفسالھىن » لەر (ئۇلاردىن ئاللاھ رازى بولسۇن) دىن قۇرئان ۋە ھەدىسكە ئۇيغۇن نەقىل قىلىنغانلىرىدىن باشقا ھەر قانداق ئادەمنىڭ سۆزى ئەمەلمۇ قىلىنىدۇ ۋە تاشلاپمۇ قويىلىدۇ. ئاللاھنىڭ كىتابى قۇرئان كەرىمگە ۋە ھەدىسكە ئۇيغۇن بولمىغان ھەر قانداق سۆز تاشلىنىشى كېرەك، چۈنكى بۇ ئىككىسى ئەگىشىشكە ئەڭ لايىق، ئەڭ تىگىشلىك ئاساستۇر. »، لېكىن بىز ئالىملارغا ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشقان مەسىلىلەردە تەنە - ھاقارەت قىلىش پوزىتسىيىسىدە بولمايمىز. ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى نىيەتلىرىگە ھاۋالە قىلىپ، نىيەتلىرى توغرا بولغىدى ئىلاھىم! دەپ ئۇلار ھەققىدە ئېغىز ئاچمايمىز. چۈنكى ئۇلار ئۆزلىرى قىلغان ئىش - ھەرىكىتى مەيلى ياخشى بولسۇن، مەيلى ئۇنداق بولمىسۇن ئۇنىڭ نەتىجىسىنى ئاللاھ ئالدىدا كۆرۈپ بولدى. مانا بۇ ھەقىقىي نۇرماللىقتۇر. بۇ شەكسىز ھالدا ھېچبىر كىشى جەدەللىشىشكە پېتىنالمىدىغان ئىنساب بىلەن قاراشتۇر. ھەمدە بۇنداق نۇرمال كۆز قاراش « شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە » رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ (يەنى ئاتاقلىق ئالىملار ھەققىدە بولغان تەنەلەرنى يۇقۇتۇش) ناملىق ئۇلۇغ ۋە ئاساسلىق كىتابىدا ئوتتۇرىغا قويغان كۆز قارىشى ياكى مەيداندىر.

ئىسلام ھەرىكىتىگە يىتەكچىلىك قىلىۋاتقۇچى، يولباشچى - ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى يۇقىرىقىلاردا توختاپ قالماستىن، بەلكى ھىجرىيەنىڭ 14 - ئەسىرىدە ياشاۋاتقان، ھەمدە شۇ ئەسىردە

دىنغا باشقىلارنى دەۋەت قىلغۇچى سۈپەت بىلەن تۇرۇۋاتقان، بىزلەرگە ئۆز دەۋرى، ئۆز شارائىتىغا ماس بولغان پىكىر ۋە ئىلىملەرنىڭ ھەممىنى (يەنى بۇندىن ئىلگىرىكى پىكىر ۋە ئىلىملەرنى) قوبۇل قىلىپ، تەقلىد قىلىپ يۈرۈشىمىز لازىم ئەمەس. لېكىن بىز يەنىلا قەدىمقى تۈرلۈك ئىلمىي مىراسلارنى ئۈگىنىمىز ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىمىز. ئىلگىرىكى بايلىقلىرىمىز بولسا، شەكسىز ھالدا چوڭ بىر بايلىقتۇر. بىزلەرنىڭمۇ ئىلگىرىكىلەر ئىجتىھاد قىلغاندەك ئۆزىمىزنىڭ شارائىتىغا لايىق ئىجتىھاد قىلىش ئەركىنلىكىمىز بار ئەلۋەتتە دېگەنلەرنى ئېلان قىلدى.

ئۇ كىشى «5 - كېڭەش رىسالىسى» دە مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەر ئىسلام تەلىملىرىنىڭ ئاساسى ۋە بۇلىقى شەكسىز ھالدا ئاللاھنىڭ كىتابى - قۇرئان كەرىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى ئىكەنلىكىگە ۋە بۇ ئىككىسىگە ئىسلام ئۈممىتى مۇستەھكەم ئېسىلىپ شۇ بويىچە ماڭسا، ئۇ ئۈممەتنىڭ ئەبەدىل - ئەبەد ئازمايدىغانلىقىغا چوقۇم ئىشىنىدۇ ۋە شۇنداق ئېتىقاد قىلىدۇ. ئىسلامغا ئالاقىدار بولغان ۋە ئىسلام نامى بىلەن ئاتالغان نۇرغۇن پىكىر ۋە ئىلىملەرنى ئىجاد قىلغان زامانلارنىڭ ۋە زامانداش ياشىغان خەلقلەرنىڭ قوشۇمچە ياسالما نەرسىلەردىن نۇرغۇنلىرىنى بىرگە ئېلىپ يۇقۇتۇپ كەلگەنلىكى - يەنى قۇرئان ۋە ھەدىستىن باشقا پىكىر ۋە ئىلىملەر ئۇزۇن زامان تەسىرى ئاستىدا ئوخشىمىغان پىكىرلەرنى قوبۇل قىلىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئۈممەتنىڭ ئەمەل قىلىش ئاساسى بولغان ئىسلامىي تۈزۈملەرنى بىرىنچى ۋە ئاساس بولغان بۇلاق - مۇشۇ قۇرئان ۋە ھەدىس ناملىق ساپ بۇلاقتىن ئېلىنىشى،

ئىسلامنى ساھابە - كىراملار ۋە ئۇلارغا ئەگەشكەن تاپىنىلەر دىن ئىبارەت (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) «سەلەفسالھىنلەر» چۈشەنگەندەك چۈشىنىشىمىز لازىم. ئاللاھ بىزگە رۇخسەت قىلمىغان نەرسىلەر بىلەن ئۆزىمىزنى كىشەنلىمەسلىكىمىز، بىز ئەسىرىمىزگە ئۇيغۇن بولمىغان بىرەر ئەسىرنىڭ ئادىتى ياكى خۇي - پەيلىنى ئۆزىمىزگە لازىم تۇتماسلىقىمىز ئۈچۈن ئاللاھ بەلگىلەپ بەرگەن بەلگىلىمىدە چىپلا توختىشىمىز لازىم. ئىسلام بولسا، پۈتۈن ئىسلامىيەتنىڭ بىردەك دىندۇر».

مانا مۇشۇلار ھەقىقى ئىسلاھ قىلىش، ھەقىقىي يېڭىلاش روھى بۇلۇپ، ئوڭچىللىق - سولچىللىقتىن خالىي نۇرمال ھالدىكى يېڭىلاش روھىدۇر.

مانا بۇ ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننىڭ فىقھى مەسىلىسىگە، ئىجتىھاد قىلىش مەسىلىسىگە، قارىغۇلارچە ئەگىشىش مەسىلىسىگە، مەزھەپلىك ۋە مەزھەپسىزلىك مەسىلىسىگە قارىتا يەنىلا ئوڭچىللىق - سولچىللىقتىن خالىي تۇتقان نۇرمال مەيداندىر. بۇ كىشىنىڭ ئەقىدە - ئىسلام ئۇسۇلى ھەققىدە شۇ ئەقىدىنى مەركەز قىلغان بەزى مەسىلىلەردە پەيدا بولغان، قۇرئان ئايەتلىرىنىڭ بەزى جايلىرىنى چۈشىنىشتە پەيدا بولغان ئىختىلاپلار ۋە شۇ ئەقىدە ھەققىدە تۇتقان مەيدانى يۇقىرىقىغا ئوخشايتتى.

ئۇ كىشى «ئەھلى سۈننە ۋە جەمئەئە» ئەقىدىسىنى چىڭ تۇتىدىغان، ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىگە ئالاقىدار بولغان ئايەت ۋە ھەدىسلىرىنى چۈشىنىشتە سەلەفلەر (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) نىڭ

يولنى ئاساس قىلىدىغان، تەۋھىدىنى ئەمەللەشتۈرۈش، شېرىكنىڭ چوڭ - كىچىك، ئاشكارا - يۇشۇرۇن تۈرلىرىگە قارشى تۇرۇشقا قاتتىق ھېرىسمەن كىشى ئىدى. شۇنىڭدەك ئۇلۇغلارنىڭ قەبىرلىرىنى شېرىك پەيدا قىلىپ سالغۇدەك دەرىجىدە زىيارەت قىلىش، ئەۋلىيالاردىن شېرىككە ئاپىرىدىغان تىلەكلەر بىلەن پەرياد تىلەش، كاھىن - رامبال، چىراغچىلارنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇلاردىن ھاجەت سوراپ ياكى ئۇلارنىڭ گىپىنى تىڭشاپ ئۇلارنى تەستىق قىلىش ۋە ئۇنىڭدىن باشقا خاتا ۋە خۇراپاتلىق قاتارلىق كۆپ ساندىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ھاياتىغا سىڭىپ كىرىپ ئۇلارنىڭ ئەقىدىلىرى، ئىبادەتلىرى، پىكىر - تەپەككۈرلىرى، ئاڭ - سەۋىيەلىرى، ھېس - تۇيغۇلىرى ۋە ماڭغان يوللىرىنى بۇزۇپ قويغان بۇتپەرەسلىكنىڭ كۆرۈنىشىلىرىگە ۋە شېرىككە ئېلىپ بارىدىغان بىدئەتلەرگە قارشى تۇرىدىغان كىشى ئىدى.

ئۇ كىشى شېرىك ۋە بىدئەتلەرگە قارشى قوزغىدىغان ھۇجۇمى ئۈچۈن روھ ۋە ئەقىللەرنى شېرىك - بىدئەتكە قارشى كۆرەش قىلالايدىغان قىلىپ تەييارلايدىغان ۋاسىتىنى تەييار قىلاتتى. ئۆزىنىڭ خاتالىقىغا بولغان ئىنكارىنى ھەقىقەتنىڭ ئاچچىق ساۋاقللىرى بىلەن كىشىلەرنى ياخشى نەسىھەت ۋە پايدىلىق سۆز بىلەن دەۋەت قىلىش ئارىسىنى بىرلەشتۈرىدىغان تەسىرلىك، ھېكمەتلىك ئىبارىلەرگە سىڭدۈرۈشكە تى.

سىز، ئۇ كىشىنىڭ «20 ئاساس» نىڭ بىرىدە دېگەن سۆزىنى ئاڭلاپ بېقىڭ: «ياخشى كىشىلەرنى دوست تۇتۇش، ئۇلارغا ھۆرمەت قىلىش ۋە ئۇلارنى ئۇلارنىڭ ياخشى ئىشلىرىغا ئاساسەن ماختاش

ئاللاھتە بارىكە ۋە تەئەلاغا يېقىنلاشتۇرىدىغان بىر ئىشتۇر. ئەۋلىيالار (يەنى ئاللاھنىڭ دوستلىرى) ئاللاھنىڭ مۇنۇ كالىمدا سۆزلەنگەندۇر:

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

﴿ئۇلار ئىمان ئېيتقان ۋە تەقۋادارلىق قىلغانلاردۇر﴾ (سۈرە يۇنۇس 63 - ئايەت). ئەۋلىيالار مەيلى ھاياتىدا، مەيلى ۋاپاتىدىن كېيىن باشقىلارغا بىرەر نەرسە بىرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆزلىرىگە پايدا - زىيان كەلتۈرۈشكۈمۇ قادىر بولالمايدۇ دەپ ئېتىقاد قىلىش بىلەن بىرگە يەنە شەرىئەت ئىسلامىيەت كۆرسەتكەن بىرنەچچە شەرت ئاستىدا ئۇلارنىڭ (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) كارامەتلىرىنى ئىسپات قىلىمىز.

«قەبرىلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكەن بويىچە زىيارەت قىلىش قەيەردە بولسۇن ئۇ قانۇنلۇق سۈننەتتۇر. لېكىن قەيەردىكى بولسۇن قەبرى ئىچىدىكىلەردىن ياردەم سوراش، مەدەت تىلەپ نىدا قىلىش، ئۇلاردىن مەيلى يىراقتا تۇرسۇن، مەيلى يېقىندا تۇرۇپ قىلسۇن ھاجەتلىرىنىڭ ئاداسىنى تەلەپ قىلىش، ئۇلارغا ئاتا پەزىر قىلىش، قەبرىلەرنى قاتتۇرۇش، ئۇ قەبرىلەرگە يۇپۇق يېپىش، ئۇ قەبرىلەردە چىراق ياندۇرۇش، ئۇ قەبرىلەرگە ئۆزىنى سۇۋاش، ئاللاھنىڭ باشقىسى بىلەن قەسەم قىلىش ۋە شۇنىڭغا ئالاقىدار بولغان بىدئەتلەر كەسكىن جەڭ قىلىش ۋاجىپ بولغان گۇناھى كەبىرا (يەنى قاتتىق پۇشايمان قىلىپ تەۋبە قىلمىسا، ئاللاھ كەچۈرمەيدىغان چوڭ گۇناھ) لەردۇر. شېرىككە ۋاستە بولىدىغان ھەر قانداق ۋاستىنى ئىتتىۋېتىش

ئۈچۈن بىز بۇنداق ئىشلارنى خاتا ئەمەستى، دەپ «تەئۋىل» قىلىپ ئولتۇرمايمىز».

شۇنىڭدەك بىز، ئۇ كىشىنىڭ باتىلنى رەسۋا قىلىشتىن بۇرۇن ھەقىقەتنى بايان قىلىشقا بەك ئەھمىيەت بىرىدىغان، خاتا - جىنايەتنى ئىنكار قىلىشتىن بۇرۇن ياخشىلىقنى تونۇتۇرۇشقا قەدەم سالدىغان كىشىلىكىنى كۆرەلەيمىز.

مۇشۇنداق قىلغاندا باتىل بىلەن ئۆمۈرلىرىنى ئۆتكۈزۈۋاتقان كىشىلەرنىڭ كۆڭۈللىرى يۇمشايدۇ. ئۇ كىشى دەۋەت قىلغۇچى ۋە پەم - پاراسەتلىك تەربىيىچى، ھەقىقەتكە ئۇنىمايدىغان كىشىلەرنىڭ قارشىلىقىنى قوزغاپ قويماستىن ياكى قارشى چىققۇچىلارنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا ئۇچرىماستىن شۇ كۆڭۈللەرگە كىرىپ كىتەلگىنىدەك كىرىپ كىتەتتى.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننە «ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرى» ھەققىدە ۋە بۇ ھەقتە قوزغالغان «تەئۋىل قىلغۇچى» ۋە «تەئۋىل قىلمىغۇچى» ئالىملار ئوتتۇرىسىدىكى جىدەل توغرىسىدا تۇتقان ئەھۋال مۇشۇنىڭدەك نۇرمال ئىدى. دېمەك، بۇ كىشى ئۇنداق ئىختىلاپ تەرەپلىرىگە كۆز قىرىنمۇ سالماي، تەئۋىل قىلىشنىڭ جاپاسىدىن ۋە بىكار قىلىۋېتىشنىڭ گۇناھىدىن يىراقتا تۇرۇپ

① ئاللاھنىڭ بەزى سۈپەتلىرىنى ئۆز مەنىسىدە چۈشەنسەك، مەخلۇقنىڭ سۈپەتلىرىگە ئوخشاپ قېلىش ئىھتىمالى بار دەپ ئەسلى مەنىسىدىن ئۆزگەرتىپ چۈشىنىدىغانلار - ت.

② ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىنى ئاللاھ ئۆزى سۈپەتلىگەن پېتى چۈشىنىمىز، ئاللاھ مەخلۇققا زادىلا ئوخشىمىغاندەك، سۈپەتلىرىدىمۇ ھېچ قانداق مەخلۇققا ئوخشىمايدۇ، شۇڭا ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىنى تەئۋىل قىلماي ئۆز مەنىسىدە چۈشىنىشىمىز خاتا ئەمەس دېگۈچىلەر. - ت.

③ تەئۋىل قىلغاندا بىر مۇنچە سۆز قىلىپ جاپا تارتىشقا توغرا كېلىدۇ دېمەكچى - ت.

④ ئاللاھنىڭ بەزى سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلىش - ت.

چۈشنىش ئاسان بولغان ئاۋۋالقى مەنبە - قۇرئان ۋە ھەدىسقا مۇراجىئەت قىلىدىغان كىشى ئىدى.

ئۇ ئۇستاز «20 ئاساس» نىڭ 10 - سىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھنى تونۇش، ئۇ زاتنى زاتىدا، سۈپەتلىرىدە ۋە ئەفئالىدا بىر دەپ بىلىش ۋە مەخلۇققا ئوخشاپ قېلىشتىن ۋە باشقا ئەيىب - نوقسانلاردىن پاك - مۇنەززەھ دەپ بىلىش ئىسلام ئەقىدىسىنىڭ ئەڭ ئالىيسىدۇر. ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرى توغرىسىدىكى ئايەتلەر ۋە ئىشەنچلىك راست ھەدىسلەر ۋە بۇ ئايەتلەر - ھەدىسلەرگە قۇشۇلۇپ كىتىدىغان «مۇتەشابھ» ئايەتلەرگە ئىشىنىشتە بىزگە قۇرئاندا يىتىپ كەلگەن پېتى تەئۋىل قىلماستىن، ئىنكارمۇ قىلماستىن ئىشىنىمىز ۋە بۇ توغرىسىدا ئۆلىمالار ئوتتۇرىسىدا مەيدانغا كەلگەن ئىختىلاپلارغا ئارىلاشمايمىز. بىزگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابە - كىراملارغا كۆرسەتمە بولغان ئەھۋال كۇپايە قىلىدۇ.» ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ ؕ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا

۵

«ئىلىمدا توشقانلار ئېيتىدۇ: «ئۇنىڭغا ئىشەندۇق، ھەممىسى پەرۋەردىگارمىز تەرىپىدىن نازىل بولغان»» (سۈرە ئال ئىمران 7 - ئايەت). بۇ ئايەتتىن چىقىدىغان قىسقىچە مەزمۇن: ئىلىم ئەھلى بولغان

① ئاللاھنىڭ بەزى سۈپەتلىرى بىلەن ئۇنى ئۆز مەنىسى بويىچە قارىغاندا، باشقا مەخلۇقلارنىڭ سۈپەتلىرىگە ئىھتىماللىقتەك كۆرۈنۈپ قالىدىغان يەنى - تەئۋىل قىلىش - قىلماسلىق ھەققىدىكى ئىختىلاپ ئوبيېكتى بولۇپ قالغان بەزى ئايەتلەرنى كۆرسىتىدۇ - ت.

مۇسۇلمانلار مەنبەسىنى چۈشەنگەن - چۈشەنمىگەن ئايەتلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ ئاللاھ تەرىپىدىن چۈشكەنلىكىگە، ئۇنى ئۆزگەرتىپ يۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوقلىقىغا، ئاللاھ دېگەننى دېگەن بويىچە ئىشىنىشنىڭ ياخشىلىقىغا ئىشىنىدۇ.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى مانا مۇشۇنداق ئىنساپلىق نۇرمال روھى ئېسىللىكى بىلەن «تەسەۋۋۇف» (يەنى سۇپىزىم مەسلىكى) بولسىمۇ نۇرمال يول تۇتۇپ بىر مەسلىكىنىڭ ئۈچۈر - بۈجۈرىنى، سۈننەتكە لايىقلىرىنىمۇ، بىدئەتلىرىنىمۇ بىر پۈتۈن ئايرىپ ئولتۇرماي قوبۇل قىلىدىغان مەيداندىمۇ ۋە توغرا - خاتا، ياخشى - يامانلىرىنىمۇ بىرگە قوشۇپ تاشلىۋىتىدىغان مەيداندىمۇ تۇرمىدى. ئۇ كىشىنىڭ بۇ ھەقتە قوللانغان پىرىنسىپى شۇ بولدىكى: «سۈزۈكنى ئېلىپ لاۋا - لاتقىسىنى تاشلاش»، تەسەۋۋۇفتىكى ھەممە ئىش ئورۇنسىز خاتامۇ ئەمەس، ھەممىسى توغرا ھەقىقەتمۇ ئەمەس، تەسەۋۋۇف يولىنى تۇتقان كىشىنىڭ ھەممىسى بىدئەتچىمۇ ئەمەس، ھەممىسى سۈننەتنى ئاساس قىلغۇچىمۇ ئەمەس. ئومۇمەن ئېيتقاندا، بىر قەۋمنىڭ مىراسلىرىدىن ئۇنى پاكىزلاپ، تاللاپ پايدىلىنىش كېرەك. تەسەۋۋۇفتا تەسەۋۋۇف يولىدىكى ئادەملەرنىڭ باشقىسىدا يوق قىزغىنلىق ۋە تەسىرلەر ئۇنىڭدىكى ئادەمدە بار. ھەمدە ئۇلارنىڭ باشقىلىرىنىڭ سۆزلىرىدە يوق سۆلەت ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدە بار.

ئۇستاز ئۆزىنىڭ تەسەۋۋۇققا بولغان كۆز قارىشىنى «دەۋەت ۋە دەۋەت قىلغۇچىلارنىڭ تەزكىرىلىرى» ناملىق كىتابىدا روشەن بايان قىلدى.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى باشتىلا تەسەۋۋۇق يوللىرىنىڭ بىرگە يېپىشىپ تۇرۇپ ئىش باشلىغانلىقىغا قارىماستىن ۋە ئۆزىنى تەسەۋۋۇققا پۈتۈنلەي تاشلاپ قويماستىن، بەلكى بەزىسىگە ئەمەل قىلىپ، بەزىسىگە ئەمەل قىلمايتتى. ئۇ ئۇستاز ئۆزى ۋە دوستى «سەكەرى» توغرىسىدا سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز ئۆز مۆلچەرىمىزدە - ئىبادەتكە، ئاللاھنى ئەسلىشىگە ۋە تەرىقەت يولىنىڭ ئەدەبلىرىگە ناھايىتى ھېرىسمەن بولساقمۇ، پىكىر تەپەككۈر قىلىشىمىزدا ئەركىن بولۇشنى خالايتتۇق.»

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ تەسەۋۋۇقتا تۇتقان يولى بىدئەتتىن بەكمۇ يىراققا ئىدى. ئۇ كىشىنىڭ تەسەۋۋۇقتىكى ئۇستازىنىڭ، كىشىلەرنى ياخشىلىققا بۇيرۇش، يامانلىقتىن توسۇش، بولۇپمۇ چوڭ ئەربابلارنى بۇيرۇش، يامانلىقتىن توسۇش ۋە سۈننەتلەرگە ئەگىشىش، بىدئەتلەرگە قارشى تۇرۇش . . . جەھەتلەردىكى قاتتىق قوللىنىشى ئۇنى بەكمۇ خوش قىلاتتى ۋە تەسىرلەندۈرەتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇ كىشى ئۇستازىنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى ھېسسىي ئىشلىرىنى ۋە كارامەتلىرىنى باشقىلارنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىغان ۋاقىتتا نۇرغۇنلىرىغا قۇلاق سالمايتتى. ئۇ كىشىنىڭ قارىشىدا خەلقنى توغرا يولغا باشلاش ۋە ھەقىقىي ئەتراپقا تارتىش توغرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان ئەمەلىي پائالىيەت ھەرقانداق كارامەتتىن ئۇلۇغ ھەم كاتتا ئىدى.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ: بىدئەتكە ئېلىپ بارىدىغان زىيارەتلەر ، گۈمبەزلەرنى چۆرگەشلەر، قەبرىلەردىن،

① ئۇلۇغلارنىڭ قەبرىلىرىنى دىننىڭ كۆرسەتكىنىدىن چەتنەپ زىيارەت قىلىش - ت.

تەۋەرىۋك ئىزدەشلەر، ياردەم تەلەپ قىلغان ھالدا ئۈلۈكلەرگە دۇئا قىلىش ۋە ئۇلارنى چاقىرىشلار ۋە تۇمارلارنى ئېسىش . . . قاتارلىقلار كۆپ ساندىكى تەسەۋۋۇفچىلار ئارىسىدا راۋاج تېپىپ كەتكەن يېڭىدا پەيدا بولغان بىدئەتلەرگە قارشى تىكلەنگەن نەيزىسى بۇشاشمىدى. ئۇ كىشى بۇ نەرسىلەرگە قارشى «20 ئاساس» دا ئۇرۇش ئېلان قىلدى، ھەمدە بۇ نەرسىلەرنى ئۇرۇشۇش لازىم بولغان گۇناھى كەبىرلار، شېرىكنىڭ ۋاستىسىنى ئىتتىش ئۈچۈن بۇ نەرسىلەرنى گۇناھ ئەمەس ئىدى دەپ تەئۋىل قىلمايمىز دەپ ھېسابلايتتى.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇ كىشى يەنە بىدئەتلەرگە ئىنكار قىلىش ۋە ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇش توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: «كىشىلەر ئۆزىنىڭ كۆڭۈل خاھىشى ئاستىدا ياخشى دەپ تونىسىمۇ دىندا - ئەسلى ئاساسى يوق ھەر قانداق كېيىن پەيدا بولغان نەرسە - يەنى بىدئەت، مەيلى دىندا زىيادە قىلىش بىلەن بولسۇن، مەيلى كەملىتىش بىلەن بولسۇن ئۇنداق نەرسىلەرنى ئەڭ ياخشى ۋاستە بىلەن يۇقۇتۇش ۋە ئۇنىڭغا قارشى ئۇرۇش قىلىش لازىم. ئۇنداق گۇمراھلىقنى يۇقۇتۇشتا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق گۇمراھلىق كەلتۈرمەيدىغان ۋاستە ئىشلىتىش كېرەككى، يۇقۇتۇش ئۇسۇلىغا دىققەت قىلماي، يۇقاتماقچى بولغان نەرسىدىن ئارتۇقراق «زالالەت» (يەنى گۇمراھلىق) نى مەيدانغا چىقىرىپ قويۇشقا بولمايدۇ.»

مانا بۇ بىر خاتالىقنى يۇقۇتۇش ئۈچۈن شۇ خاتالىقتىن چوڭراقنى كەلتۈرۈپ چىقىدىغان ۋاستە ئىشلەتمەسلىك ۋە شۇ خاتالىقنى يۇقاتقان

تەقدىردە ئۇنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭدىن چوڭراق خاتالىق مەيدانغا چىقىدىغان بولسا، ئۇ خاتانى ۋاقتىنچە يۇقاتماسلىق ھەقىقىي توغرا چۈشەنچىدۇر. چۈنكى بىر جىنايەتكە قارشى تۇرۇش شۇ جىنايەتتىن چوڭ ۋە خەتەرلىك يەنە بىر جىنايەتنىڭ مەيدانغا كىلىشىگە سەۋەب بولىدىغان ۋاقتتا ئۇ جىنايەتكە ۋاقتىنچە قارشى تۇرماي سۈكۈت قىلىپ پەيت كۈتۈپ تۇرۇش لازىم. بۇ سۆزىمىزگە قۇرئان ۋە ھەدىستە دەلىل بار بولۇپ ئۆز ئورنىدا مەلۇمدۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن نەقىل قىلىنغان ھەدىسكە ئاساسەن رامزان شەرىفىتە ئۇقۇلىدىغان «تەراۋىھ» نامىزىنى سەككىز رەكئەت ئۇقۇيتتى، لېكىن 20 رەكئەت ئۇقۇيدىغانلارغىمۇ قارشى چىقمايتتى ياكى ئىنكار قىلمايتتى. چۈنكى ھەر ئىككى گورۇھنىڭ ئۆزىگە لايىق دەلىلى، ئاساسى بار، قۇشۇمچە تارماق مەسىلىلەردە ئىختىلاپلار بىر نەچچە سەۋەبلەر تۈپەيلى داۋاملىشىپ تۇرىدۇ. بۇ سەۋەبلەرنى ئۇ ئۇستاز بىر نەچچە رىساللىرىدە سۆزلىگەن ئىدى.

بۇرادەرلەر ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ھەققىدە مۇنداق بىر ئىشنى نەقىل قىلىشىدۇ. ئۇ ئۇستاز بىر شەھەرگە زىيارەتكە بارغان ئىدى، شەھەر ئاھالىسى تەراۋىھ نامىزىنى سەككىز رەكئەت ئوقۇغۇچىلار ۋە 20 رەكئەت ئوقۇغۇچىلار بولۇپ ئىككىگە بۆلۈنگەن، قاتتىق ئىختىلاپ قىلىشقان، ئىككى گورۇھ ئارىسىدىكى تالاش - تارتىش - ئۆلۈم ھادىسىسى كەلتۈرۈپ چىقىرىشقا تاسلا قالغان بىر خەلق ئىكەن. ئىككى گورۇھ شۇ مەسىلىنى ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىدىن سۇراش

ئۈچۈن يىغىلىشىپ، ئۇ كىشىدىن شۇ ھەقتە جاۋاب تەلەپ قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ كىشى ئۇلارغا جاۋاب بەرمەستىن بەلكى ئۇلاردىن ئۆزى بىر سۇئال سوراپتۇ: قېرىنداشلار! تەراۋىھ نامىزى سۈننەتمۇ ياكى پەرزىمۇ؟ ئۇلار ھەممىسى بىردەك: «تەراۋىھ نامىزى سۈننەت» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئۇ كىشى يەنە مۇنداق دەپ سوراپتۇ: «مۇسۇلمانلار ئوتتۇرىسىدىكى قېرىنداشلىق، بىرلىك - ئىتتىپاقلىق سۈننەتمۇ ياكى پەرزىمۇ؟»، ئۇلار بىردەك: - بۇ بولسا ئەلۋەتتە پەرز دەپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كىشى دانە - دانە قىلىپ قاتتىق تەلەپپۇزدا: «سىلەر سۈننەتنى دەپ پەرزنى قانداقمۇ بىكار قىلىۋەتكەنسىلەر؟ سىلەرنىڭ بەزىلىرىڭلار بەزىلىرىڭلارنىڭ يۈزلىرىگە كاپتاپ ئۇرۇپ تۇرۇپ ناماز ئوقۇپ يۈرگىنىڭلارنىڭ ئورنىغا ئىسلامىي قېرىنداشلىقنىڭ ساقلاپ قالغىنىڭلار، پەرزنى تەرك ئىتىپ تۇرۇپ تەراۋىھ ئوقۇغۇچە مەسجىدە تەراۋىھ ئوقۇيدىغان ئىشنى توختاتقىنىڭلار ياخشى» دەپتۇ.

سۈننەتكە ئەگەشكۈچى «سەلەق» نىڭ ئەقلى بىلەن، ھەقىقەتنىڭ شىرىن مېۋىسىنى تېتىغان سۈزۈك قەلب ئوتتۇرىسىنى بىرلەشتۈرۈش ۋە ئۆز يارەنلىرىگە شۇنىڭدەك بولۇشنى تەلەپ قويۇش ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننىڭ ئېسىل خىسلىتى ۋە باشقىچە ئالاھىدىلىكى ئىدى.

ئۇ ئۇستاز ئېتىقاد جەھەتتە خالىس سەلەفنىڭ ئېتىقادىدا بولۇپ «تەۋھىد» گە چىن تەستىق قىلىدىغان، شېرىككە ئۇنىڭ چوڭ - كىچىك، ئاشكارا - يۇشۇرۇن ھەممە تۈرلىرىگە قارشى ئۇرۇش قىلىدىغان، ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرى ھەققىدە ئايەت ۋە ھەدىسلەرنى

چۈشنىشتە سەلەفنىڭ پىرىنسىپىنى ئاساس قىلىدىغان كىشى ئىدى. ئۇ كىشى مۇشۇ ئەقىدىسىنى بىز دەپ ئۆتكەندەك ئەقىدە ھەققىدە يازغان رىئالىسىدە ۋە «20 ئاساس» تا بايان قىلغان ئىدى.

ئۇ كىشى ئىبادەت قىلىشتا بىز يۇقىرىدا دەپ ئۆتكىنىمىزدەك بىدئەتكە قەتئىي يېقىن كەلمەي سۈننەتكە ئەگەشكۈچى كىشى ئىدى. چۈنكى ھەرقانداق بىدئەت گۇمراھلىققا، ھەر قانداق گۇمراھلىق دوزاخ ئوتىغا ئېلىپ بارىدۇ ئەمەسمۇ؟

ئۇ كىشى يەنە نەپىسىلىرىنى پاكلاش، ئەخلاقلىرىنى ساپلاشتۇرۇش، يۈرەكنىڭ روھى ئىللەتلىرىنى داۋالاش، نەپسى - خاھىشقا قارشى تۇرۇش ۋە شەيتاننىڭ ئىنسان قەلبىگە كىرىۋالىدىغان ئورۇنلىرىنى ئىتتىش قاتارلىق ئىشلاردا سۈننەتكە لايىق تەسەۋۋۇفچىدۇركى: پايدىلىق تەرەپلەردىن پايدىلانغۇچى، خاتا تەرەپلىرىنى تەنقىدلىپ سۈزۈپ ئالغۇچىدۇر. ئۇ كىشى شۇ تەسەۋۋۇف قەۋمىنىڭ كىتابلىرىدىن ۋە ئۇلارنىڭ يوللىرىدىن روھنى تەرەققى قىلدۇرىدىغان، يۈرەكنى پاكلايدىغان، ئاللاھ بىلەن بولغان باغلىنىشىنى كۈچەيتىدىغان ۋە بۇرادەرلەر ئوتتۇرىسىدىكى دوستلۇقنى كۈچەيتىدىغان تەرەپلەرنى ئۆزى ۋە ئەگەشكۈچىلىرى ئۈچۈن قوبۇل قىلاتتى.

ئۇ كىشىنىڭ بۇ مەسىلىلەردە تۇتقان مەيدانى شەيخۇل ئىسلام «ئىبنى تەيمىيە» ۋە ئۇنىڭ شاگىرتى ئەللامە «ئىبنى قەييىم»

① ئىبنى تەيمىيە: ئوتتۇرا ئەسىرلەردە ئۆتكەن ئاتاقلىق دىنى ئىسلاھاتچى، مۇتەپەككۇر ئىسلام ئالىمى - ئاللاھ ئۇ كىشىگە رەھمەت قىلسۇن - ت.

② ئىبنى قەييىم جەۋزى: تەيمىيەنىڭ شاگىرتى بولۇپ ئاتاقلىق دىنى ئىسلاھاتچى، مۇتەپەككۇر ئىسلام ئالىمى - ئاللاھ ئۇ كىشىگە رەھمەت قىلسۇن - ت.

رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننڭ مەيدانىدىن ئىبارەت يۈكسەك بولغان چوڭ نىشانغا ئوخشايتتى (يەنى: بۇ ئىككى كىشىنىڭ تۇتقان مەيدانى ئىسلام ئالىمىدە نىشان ۋە ئۈلگە بولاتتى).

بۇ ئىككى ئالىم «تەسەۋۋۇف» مەسلىكىدىن ئىلمىي ۋە ئەمەلىي شۇنداقلا تەلىم جەھەتلەردە كۆپ پايدىلانغان ۋە بۇ ھەقتە كۆپلەپ رسالە ۋە كىتابلار يازغان ئىدى. شۇ كىتابلار ئىچىدە ئىبنى تەيمىيە رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننڭ «تەسەۋۋۇف» ماۋزۇلۇق ۋە يەنە بىرسى «سۈلۈك» (يەنى تەرىقەت يوللىرى) ناملىق ئىككى توم كىتابى بار.

ئىبنى قەييىم - رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننڭ نۇرغۇن ئەسەرلىرى بار بۇلۇپ «الداء والدواء» (ئەدداۋۇ ۋە دەدەۋاۋۇ) ، «طريق الھجرتين» (تەرىقىۋىل ھىجرەتەين) ، «عدة الصابرين و ذخيرة الشاكرين» (ئىدە تۇسسا بىرىن ۋە زەخىرە تۇششا كىرىن) ناملىق كىتابلىرى شۇنىڭ جۈملىسىدىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، ھەمدە ئۇ كىشىنىڭ ئۇلۇغ كىتابى «مدارج السالكين شرح منازل السائرين الى مقامات اياك نعبد و اياك نستعين» شۇ ئەسەرلەرنىڭ ئەڭ كاتتىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

«مەنازىل» ناملىق رسالە شەيخۇل ئىسلام «ئىسمائىل ھەرەۋى ھەنبەلىي» تەسنىپ قىلغان ئىخچام ۋە قۇيۇق مەزمۇنغا ئىگە بىر رسالە بولۇپ ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى شۇ كىتاب

① كېسەللىك ۋە ئۇنى داۋالاش - ت.

② ئىككى دۇنيا يولى - ت.

③ سەۋرچان (يەنى يولىدىكى ئەزىيەتلەرگە چىداملىق) بولغۇچىلارغا قىلىنغان ۋەدە ۋە ئالاققا شۈكرى قىلغۇچىلارنىڭ جەننەتتىكى نېئىمىتى - ت.

④ «اياك نعبد و اياك نستعين» مەقامغا ماڭغۇچىلارنىڭ مەرتىبىلىرىنى ئىزاھلاش، توغرا يولدا ماڭغۇچىلارنىڭ دەرىجىلىرى - ت.

قارىشىغا كۆپىنچە ۋاقتتا خىلاپلىق قىلاتتى ۋە مۇنداق دەيتتى: «شەيخۇل ئىسلام بىزگە بەكمۇ مەھبۇب كۆرۈنىدۇ، ئەمما ھەقىقەت بىزگە ئۇ زاتتىن بەكرىق مەھبۇب كۆرۈنىدۇ».

ئىبنى تەيمىيە ۋە ئۇنىڭ شاگىرتى ئىبنى قەييىم جەۋزى رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىلە ئىلاھىي تەربىيە ئېلىپ بارىدىغان تەربىيىچىلەرنىڭ ئەڭ كاتتىلىرى ئىدى. جانلىق، تىرىك، يۈرەكلىك ئەربابلار ئىدى. پاكىزە روھلارغا ئىگە، ئالىي مەقام - يەنى ئاللاھقا ئۇلانغان روھلارغا ئىگە زاتلار ئىدى.

ئىبنى قەييىم جەۋزى رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئۇستازى ئىبنى تەيمىيە رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىدىن نەقىل قىلىدۇ، ئىبنى تەيمىيە ئېيتىدۇ: «مەن بېشىمدىن ئۆتكەن بەزى ۋاقتلاردا: «ئەگەر جەننەتكە كىرگەنلەر ماڭا ئوخشاش بىر ھالەتتە بولسا بەك ياخشى ھالدا بولغان بولىدۇ» دەپ قالمەن» .

ئىبنى تەيمىيە رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنى ئۆز زامانىسىدىكى دۈشمەنلەر قەلئەگە سۇلاپ قويغان ۋاقتتىمۇ بۇ ئەھۋال ئۇ زاتنىڭ ئىرادىسىنى بوشاشتۇرالمىغان ۋە پەرۋەردىگارىغا بولغان ئالاقىسىنى - ئىبادىتىنى ئاجىزلاشتۇرالمىغان ئىدى. ئۇ كىشى مۇنداق دېگەن ئىدى: «ھەقىقىي مەھبۇس دەپ يۈرىكى پەرۋەردىگارىدىن توسۇلۇپ قالغان، پەرۋەردىگارىنى تونىيالمىغان ئادەمنى دېسە بولىدۇ. ئەسىرگە چۈشتى دەپ نەپسى خاھىشىغا ئەسىر بۇلۇپ قالغان ئادەمنى دېسە بولىدۇ»، ئۇ

① بۇ سۆز ئۇ زاتنىڭ ئاللاھقا بولغان زار - تەزەررۇئىدە، ئىبادىتىدە تازا چۆككەن، ئۆزىنى ئۇنتۇغان، دۇنيادىن پەقەت ئۆزۈلگەن ھالدا تۇرۇپ ئاللاھقا ئىبادەت قىلىۋالغىنى ئۈچۈن ئۆزىنى بەخت ھېس قىلىپ دېگەن سۆزى بولسا كېرەك - ت.

كشى يەنە مۇنداق دېگەن ئىدى: «دوستلىرىم ماڭا ئىچىم پۇشقىدەك نېمە ئىش قىلدى؟ ئەگەر ئۇلار مىنى تۈرمىگە سۇلاپ قۇيسا مىنى ئوبدان خالىي قويغان بولىدۇ. ئەگەر ئۇلار مىنى پالۋەتسە مىنىڭ پالانغىنىم مەن ئۈچۈن ساياھەت بولىدۇ. ئەگەر ئۇلار مىنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، مىنىڭ ئۈلۈمۈم شەھىدلىك ئۈلۈم بولىدۇ.»

ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننڭ ھاياتىنى ۋە ئۇنىڭ تەپەككۈر ۋە دەۋەت مەنزىللىرىنى تەكشۈرۈپ شۇ ھەقتە ئىزدەنگەنلىكىمدىن ماڭا شۇ نەرسە ئايان بولدىكى: ئۇ كشى دەسلەپتە سۈپىزىمگە يېقىن ھالدا ئىش باشلىغان، ھاياتى ۋە خىزمىتى سەلەفنىڭ ئەقىدىسىگە يېقىن بەلكى ئۆز ئەينى ھالدا تۈگىگەن. لېكىن ئۇ كشى تەسەۋۋۇف بىلەن سەلەف ئەقىدىسى ئارىسىدا ھەرگىز قارشىلىق پەيدا قىلماستىن، بەلكى سەلەف ئەقىدىسىدىن ئىبارەت شىرىن تاماقنى تەسەۋۋۇف روھانىيىتى بىلەن يىگەن ۋە تەسەۋۋۇف بۇلاقلىرىنى سەلەفنىڭ ئەقىدىسى بىلەن بەلگىلىگەن. ھەمدە بۇ خىل ئەھۋال ئاز ساندىكىلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇ كشىنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ تەبىئىتىگە ئايلانغان.

جەمئىيەتكە نەزەر سېلىش ۋە ئۇنىڭ مۇھىتىنى بەلگىلەشتىكى نۇرماللىق

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى چۈشەنگەن ۋە ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلغان نۇرماللىق ۋە ئۆلچەملىك بولۇشنىڭ «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى بۇرادەرلەرنىڭ تەربىيىسىدە ئەمەلىيلەشتۈرۈلگەنلىكىنىڭ بىر دەلىلى: تەشكىلاتتىكى قېرىنداشلارنىڭ جەمئىيەتكە بولغان نەزىرى ۋە ئۇلارنىڭ جەمئىيەت بىلەن بولغان ئالاقىسىدۇر. مانا بۇ نەزەر بولسا نۇرمال - ئوتتۇرا ھال قاراشتىكى بۇ جەمئىيەتكە بىپايان ئۇپۇقتىن ۋە نۇرغۇن تەرەپلەردىن قاراڭغۇلۇق ياكى گۇڭگالىق پەقەت ئارىلىشىپ قالمايدىغان ساق - سالامەت ئەسۋاب بىلەن قارايدۇ.

جەمئىيەت ھازىر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممەتلىرى ھەر تەرەپتىن ياخشى، بىزگە پەقەت ھازىر كەمچىلىك قىلىۋاتقىنى پەننىي ئىلىم بىلەن «تېخنولوگىيە» ئىلمى. مانا مۇشۇلار بولسا، ھەرقانداق قىيىنچىلىقلار ھەل بولىدۇ، دەپ گەپ تارقىتىۋاتقان ئادەملەر ۋە ھىمە قىلغاندەك مۇسۇلمانلىقى خالىس، ئىمانى مۇكەممەل كامىل ئەمەس. شەكسىزكى: ئىسلام دىيارلىرىنىڭ تولىسىدىكى جەمئىيەتلەر ئەقىدە، ئاڭ - پىكىر، ئەخلاق ۋە ئىجتىمائىي جەھەتلەردە خەتەرلىك كېسەللىكلەرنىڭ جاپاسىنى تارتىۋاتىدۇ. خاتالىق - جىنايەتلەر جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە چوڭقۇر ئورۇنلىشىپ كەتكەن، پاسات - بۇزۇقلۇق ئەقىللەرگە سىڭىپ كەتكەن بولۇپ، شۇ سەۋەبتىن ئەقىدە - چۈشەنچىلەر بىتايىنلىشىپ ئىزتىراپقا چۈشكەن، ئۇ پاسات بۇزۇقلۇق روھلارغا سىڭىپ كەتكەن بولۇپ، شۇنىڭ بىلەن ئەخلاق ۋە

ئەمەل ھەرىكەتلەر ئىزتىراپقا چۈشكەن، بۇنداق بۇزۇقلۇقلار قانۇنغا سىغىپ كەتكەن بولۇپ، شۇ تۈپەيلى ئىنتىزام تەرتىپلەر ۋە ئىجرائىي قانۇنلار توختاۋسىزلاشقان، بۇ پاسات ئائىلىگىچە ئومۇملاشقان بولۇپ نەتىجىدە ئەر - ئاياللار ئوتتۇرىسىدىكى ۋە ئاتا - ئانىلار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىگە ئېغىر دەرىجىدە ئىزتىراپلىق يىتىپ خاتىرجەمسىزلىككەن ۋە ئاخىرىدا تېخى پۈتۈنلەي ھالدا ئىجتىمائىي، ئىقتىسادى، سىياسىي ھاياتنىڭ ھەممىسى پاسات بىلەن توشۇپ كەتكەن بولۇپ، بۇ ئەھۋال پۈتۈن دۇنيا ئىنسانلىرىغا يولباشچى - رەھبەر بولغان ۋە ئىنسانىيەت كارۋىنىنىڭ باشچىسى بولغان ئىسلام ئەللىرىنى دۇنيانىڭ ئاخىرقى قاتارىغا ئاپىرىپ قويغان.

مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى شەكسىز ھالدا ئىنسانلارنىڭ مەڭگۈلۈك بەختىنىڭ ئاساسى بولغان، خاتالىقتىن خالىي بولغان ئىسلام دىنىدىن چۈشىنىش، ئىشىنىش ۋە ئەمەلىيەتكە تەتبىقلاش جەھەتلەردە چەتنەپ كەتكەنلىكىنىڭ ئاساسلىق نەتىجىسى.

ئەگەر ئەھۋال بۇنچىلىك دەرىجىدە بولۇپ كەتمىگەن بولسا جەمئىيەتمۇ ئىسلام چۈشەنچىسىنى توغرىلاپ بىرەلەيدىغان، ئىسلامغا بولغان ئىماننى يېڭىلاپ بىرەلەيدىغان، ئىسلامغا باشقىلارنى توغرا باشلىيالايدىغان، ھەمدە ئىسلامنى تەلەپكە لايىق ھالدا ئەمەلىيەشتۈرۈش بىلەن بىرگە ياخشى تەربىيە ئېلىپ بارالايدىغان يىغى بىر دەۋەتكە بۇنچۇۋالا مۇھتاج بولۇپ كەتمىدى؟! . . . !!

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى جەمئىيەتتىكى شۇ دەرىجىدە ئومۇملىشىپ كەتكەن پاسات، چۈشكۈنلۈك ۋە چەتنەشلەرگە

قارىماستىن، ھېچبىر كۈندە «بۇ جەمئىيەت جاھىل، كاپىر جەمئىيەت بولۇپ قالدى» دېگەن پىكىرگە كەلمەيتتى. ئۇ ئۇستاز جەمئىيەتنى بەزىدە چۈشكۈنلۈك بىلەن ياكى بۇزۇقلۇق بىلەن ياكى گۇناھ مەئىيەتكە چۈكۈپ كەتكەنلىك بىلەن ياكى بىدئەتچىلىك بىلەن سۈپەتلىسىمۇ، لېكىن كۇفرى ۋە «مۇرتەدلىك» بىلەن ھەرگىز سۈپەتلىمەيتتى. ئىسلامنىڭ بەلگىلىك نشانلىرى مۇشۇ جەمئىيەتتە بەرپا بولۇپلا تۇرىدىكەن، ئىسلامنىڭ بەزى ھۆكۈملىرى رىئايە قىلىنىپ، ئىجرا قىلىنىپلا تۇرىدىكەن، جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ كۆپ ساندىكىلىرى پەرۋەردىگارغا، پەيغەمبەرگە ۋە قۇرئانغا بولغان ئىمانلىرىدا چىڭ تۇرىدىكەن، دىنىي تۇيغۇ، دىنىي سىزىم ئۆز ئورنى بولغان يۈرەكلەردە ئورۇنلىشىپلا تۇرىدىكەن ۋە ئىسلام كەلىمىسى خەلقلىرىنى ھەرىكەتلەندۈرگۈچى بىرىنچى ئامىل بولۇپلا تۇرىدىكەن ئۇنداق جەمئىيەتنى كاپىر ياكى مۇرتەد جەمئىيەت دېيىشكە بولمايدۇ دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئۆز ئەگەشكۈچىلىرىنى مۇسۇلمانلارنى «كاپىر دېيىش» تەك خاتالىقتىن ۋە بۇندىن بۇرۇن «خاۋارىجلار» ئۆزلىرىدىن باشقا مۇسۇلمانلارنى كاپىر دەپ ئۇلارنىڭ قانلىرىنى ۋە مال - مۈلۈكلىرىنى ھالال ساناپ، ھەتتاكى ئۇ خاۋارىجلار نامىدىن: «بۇلار مۇسۇلمانلارنى ئۆلتۈرۈپ بۇتپەرەسلەرنى تىرىك قۇيىدۇ» دېگەن گەپلەر بولغان ھالىدىكى ھالەتكە ئۇلارنىڭ (يەنى: ئۆز ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ) چۈشۈپ قېلىشىدىن قاتتىق ساقلىنىش ئاساسىدا تەربىيەلەيتتى. ئۇ ئۇستاز يەنە ئۆز - ئارا بەس - بەستە بىر - بىرىنى «كاپىرلىق»قا نىسبەت بىرىشىدىغان، مۇشرىك ۋە مۇرتەدلىك

بىلەن بىر - بىرىگە تۆھمەت قىلىشىدىغان دىنى جامائەتلەرنى ئىنكار قىلاتتى.

ئۇ ئۇستاز «20 ئاساس» نىڭ 2 - سىدە ئوچۇق مۇنداق دەيدۇ: «بىز، ئاللاھنىڭ بارلىقىغا، بىرلىكىگە، ئومۇمەن تەۋھىدگە ئىشەنگەن، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە ئىشەنگەن ۋە بۇ ئىككى ئىمان (يەنى، ئىشىنىش) نىڭ تەقەززاسى بويىچە ئىش قىلغان، ھەمدە پەرز ئەمەللىرىنى ئادا قىلغان كىشىلەرنى بىرەر پىكىر خاتالىقى ياكى بىرەر گۇناھ - مەئسىيەت قىلىپ سالغانلىق سەۋەبى بىلەن كاپىر دەپ باھا بەرمەيمىز. لېكىن بىر مۇسۇلمان كۇفرى سۆزىنى ئىنكار قىلسا ياكى دىندىن ئوچۇق بىلىنگەن بىرەر نەرسىنى ئىنكار قىلسا، ياكى قۇرئاننىڭ ئايەتلىرىدىن بىرەر ئايەتنى، ئايەتلىرى ئاشكارا بولغان ھالدا بىلىپ تۇرۇپ يالغان دېسە، ياكى قۇرئاننى ئەرەب تىلى قاندىسىگە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان (يەنى: شۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا ماس كەلمەيدىغان تەرىقىدە) تەفسىر قىلسا، ياكى «كۇفرى بولمايدۇ» دەپ ئېيتقىلى ھېچبىر بولمايدىغان ئىھتىمالسىز كۇفرى ئىشتىن بىرەرسىنى قىلسا، ئۇنداق ئادەمنى كاپىر دېيىشكە بولىدۇ.»

ئۇزۇندى بىرى ئىسلام دەۋەتچىلىرىنىڭ بەزىسى ئادەتلىنىپ قالغان: شەخسلەرنى ۋە جامائەتلەرنى كاپىرلىققا نىسبەت بىرىش ئەھۋالى دىنىي، ئىلمىي ۋە ھەرىكەت خاتالىقىدۇر. مەن بۇ ھەقتە ئاللاھ خالىسا ئايرىم بىر كىتابتا توختىلىپ ئۆتمەن.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ جەمئىيەتكە بولغان ئالاقىسىنى بەلگىلەش ۋە ئالاقە توغرىسىدا پىرىنسىپ تۇرغۇزۇش

ھەققىدە ئۇلارنىڭ تەربىيىسى يۇقارقىدەك نۇرمال نەزەرىيەگە ئىگە. بۇ تەشكىلات جەمئىيەت ئالدىدا باشقا مۇسۇلمان دىيارلىرىدىكى ئىسلاھات دائىرلىرى، يېڭىلىق تەرغىباتچىلىرى «يېڭىلاشتۇرۇش» ياكى «تەرەققى قىلىش» ياكى «غەربلەشتۈرۈش» قاتارلىق ئوخشىمىغان ناملار بىلەن جەمئىيەتنىڭ ياخشىلىقى - يامانلىقى يولىدا ۋە ھالى - ھارىمى بىلەن بىللە مېڭىشىپ بىرىدىغان، دېمەككى، جەمئىيەت ئالدىدا پۈتۈنلەي باش ئىگىپ ئىرىپ كىتىدىغان مەيدان تۇتمىدى. ھەم يەنە بۇ تەشكىلات جەمئىيەتكە ئارىلاشمايدىغان، ئۆزىنى ئۇنىڭدىن ئۈستۈن تۇتۇپ تۇرىدىغان ۋە ئۇنىڭغا دۈشمەن - دۈشمەنگە مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلىدىغان ۋە تەكەببۇرلۇق، مۇغەببەرلىك بىلەن ئۇ جەمئىيەتكە يىراق تۇرۇپ، ئارىلاشماي خىتاب قىلىپ قويدىغان مەيداندىمۇ بولمىدى. لېكىن بۇ تەشكىلاتنىڭ تەربىيىسى جەمئىيەتكە ئەھمىيەت بىرىش، جەمئىيەت ھادىسىلىرى بىلەن ياخشى بولسا ياخشى، ناچار بولسا ئېچىنىش بىلەن - تەسىر ئېلىش، جەمئىيەتنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ھېس قىلىش ۋە قايغۇ - ئەلەملىرىنى بىلىش قاتارلىقلارنى ئاساس قىلغان مەيداندا بولدى ياكى تۇردى.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا بۇ تەشكىلاتتىكى ھەر بىر مۇسۇلمان بۇرادەر جەمئىيەتنىڭ خۇشاللىقىغا خۇشال بولدى، قايغۇ - ھەسرەتلىرىگە ھەسرەت چىكىدۇ ۋە جەمئىيەتكە بەخت كەلتۈرۈش، ئۇنى تۈرلۈك ناكەسلىكلەردىن قۇتقۇزۇش ۋە ھەر تەرەپتىن تۈزەش ئۈچۈن ئىش ئېلىپ بارىدۇ. دېمەككى، ئۇ، جەمئىيەتكە نىسبەتەن تەندىكى بىر پارچە ئەزاغا ياكى بىنادىكى بىر پارچە خىشقا ئوخشايدۇ، ھەم ئۇ شۇنداق ئېتىقاد قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە مۆئمىنلەر جەمئىيىتىنى ئاشۇنداق سۈرەتلەپ بەرگەن: «مۆئمىن - مۆئمىنگە نىسبەتەن خۇددى بىنانىڭ خىشلىرىغا ئوخشاش بۇلۇپ بەزىسى بەزىسىنى چىڭتىدۇ.»

«مۇسۇلمانلار (ئۆز - ئارا) بىر - بىرىنى دوست تۇتۇشتا، بىر - بىرىگە مېھرىبانلىق قىلىشتا خۇددى بىر تەنگە ئوخشايدۇ.»

«مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشىغا كۆڭۈل بۆلمىگەن ئادەم ئۇلارنىڭ قاتارىدىن ھېسابلانمايدۇ.»

مۇسۇلمان بۇرادەر شۇنىڭدەك ئۆز ۋە تىنىنى سۆيىدۇ، ۋە تەننى ھەر قانداق ۋە ھەر خىل بۇلاڭچىنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتقۇزۇش يولىدا ۋە ۋە تەننىڭ ئەزىز مۇستەقىل بولۇشى ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا تۇسالغۇ بولىدىغان ھەرقانداق تۇسالغۇلاردىن ئازاد بولۇش يولىدا توختىماي كۈرەش قىلىدۇ.

ئۇستاز شەھىد ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «يېڭى باسقۇچتىكى دەۋىتىمىز» ناملىق رسالىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىز مىسىرلىقلار مۇشۇ مۇبارەك ئۇلۇغ جايدا - بىز تۇغۇلغان، ئۆسۈپ چوڭ بولغان مۇشۇ زېمىندا ياشىغۇچىلارمىز. مىسىر بولسا - ئىمانلىق شەھەر، ئۇ ئىسلامنى ئىسىل ھالدا تاپشۇرۇپ ئالغان، ئۇنىڭدىن ئۇزۇق ھاسىل قىلىپ كەلگەن ۋە ئۇ كۆپلىگەن تارىخى دەۋرلەردە ئىسلام ئۈستىدە بولغان تاجاۋۇزچىلىققا زەربە بىرىپ، ئىسلامغا چىن قەلبىدىن كۆيۈپ ئۇنى قوغداپ كەلدى. ئىسلامغا قىممەتلىك نەرسىلىرىنى، سەزگۈ، تۇيغۇ، ھېس، ۋىجدانلىرىنى، ئىشقىلىپ پۈتۈن ۋۇجۇدى ۋە ھاياتىنى بېغىشلىدى. مىسىر ئىسلام بىلەنلا ھەقىقىي ئىسلاھ قىلىندى. ئىسلامنىڭ

شېئالىق دورىسى بىلەنلا پۈتۈن ئىللەتتەن شىپا تاپىدۇ، ئىسلام كۆرسەتمىسى بويىچە داۋالانغاندىلا ھەقىقىي سالامەتلىكىگە كىيىل بولغىلى بولىدۇ. كىسىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى: نۇرغۇنلىغان تارىخى جەريانلار، شارائىتلار مىسىرغا ئىسلامىي پىكىر قىلىش، ئىسلامىي پىكىرنى ئالاقىلاپ قارشى ئېلىش ۋاقتىنىڭ يىتىپ كەلگەنلىكىنى، پۈتۈن ھاياتنى شۇ پىكىر بويىچە تۇرغۇزۇش كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرۇۋاتىدۇ. بىز مىسىر ئۈچۈن بارىمىزچە ئىشلىمەي قانداقمۇ تۇرالايمىز؟ كۈچىمىز يەتكىنچە مىسىرغا قىلىنغان ھەر تەرەپلىمە تاجاۋۇزلاردىن ئۇنى مۇداپىئە قىلماي قانداقمۇ تۇرالايمىز؟ بىر ئادەم: «مىسىرغا بولغان ئېتىقاد، ئىخلاس، مۇھەببەت بىلەن ئىسلامنى نىشان قىلغان، ئىسلامىي پىكىر بىلەن نىدا قىلىدىغان ئادەمنىڭ نىشانى پەقەت ماسلاشمايدۇ» دەپ قانداقمۇ ئېيتالايدۇ؟ بىز مۇشۇ سۈيۈملۈك ۋە تەنگە ئىخلاس قىلغۇچىلار، ئۇنىڭ پايدىسى ئۈچۈن ئىشلىگۈچىلەر، ئۇنىڭ ياخشىلىقى يولىدا جىھاد قىلغۇچىلار بولغانلىقىمىز ئۈچۈن ئۆزىمىزنى بەختلىك ھېسابلايمىز. ھەم ھاياتلا بولىدىكەنمىز مۇشۇنداق تونۇشتا بولىمىز. بىز مىسىردىن ئىبارەت سۈيۈملۈك ۋە تىنىمىزنىڭ كۆڭۈلدىكىدەك قەد كۈتۈرۈپ تۇرۇش يولىدىكى دەسلەپكى بىرىنچى ھالقا، ئۇ پۈتۈن ئەرەب ۋە تىنىنىڭ بىر قىسمى. مىسىر ئۈچۈن خىزمەت قىلغان چېغىمىزدا ئەرەب ئۈچۈن، شەرق ئۈچۈن، پۈتۈن ئىسلام ئەللىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىمىز دېگەن ئېتىقادىمىزدىن قەتئىي قايىتمايمىز. »

بىزنىڭ قەدىمى مىسىر تارىخىنى، قەدىمى مىسىرلىقلار قالدۇرغان مەدەنىيەت ۋە گۈللىنىش ئەسەرلىرىنى ۋە باشقىلاردىن ئېشىپ كەتكەن مائارىپ، ئىلىم - پەنلەردىكى ئالاھىدىلىكىمىزنى قوغداپ قېلىشىمىز،

يۇقارقى ئېتىقادىمىزنىڭ ھېچقايسىسىغا زىيان كەلتۈرمەيدۇ. دېمەك: بىز ئىچىدە ئۇلۇغلۇق، ئىززەت، ئىلىم - مەرپەت بار بىر كىتابقا ئوخشايدىغان قەدىمىي مىسىر مەدەنىيىتىگە قارشى ئەمەسمىز، ئۇنى ئالغىشلايمىز. ئاللاھ مىسىر خەلقىنى ئىسلام تەلىملىرى بىلەن توغرا يولغا يەتكۈزۈپ، قەلبىنى نۇرلاندۇرۇپ، ئەقلى قارشىنى يۇرۇتۇپ، ئىسلام سەۋەبى بىلەن ئۇلۇغلۇق ئۈستىگە شەرەپ ئاتا قىلىپ، بۆتپەرەسلىكنىڭ نىجىسى - پاسكىنا قېلىقلىرى، شېرىكنىڭ كىرلىرى ۋە جاھىلىيەتنىڭ ئادەتلىرى قاتارلىق تارىختىن يالداما بولۇپ قالغان رەزىللىكلەردىن قۇتقۇزۇپ ھەر تەرەپلىمە ياخشىلىغاندىن كېيىن، «مىسىرنى مۇشۇ نەرسە بىلەن بۇيىمىز، مۇشۇ نەرسىگە چاقىرىمىز» دېيىلىۋاتقان ئەمەلىي پروگراممىلارغا ئوخشاش نەزەرىيەگە پۈتۈن كۈچىمىز بىلەن قارشى جەڭ قىلىمىز. (ھەسەنۇل بەننانىڭ سۆزى تۈگىدى)

مانا بۇ روشەن ھەم ئادەم قەلبىنى يۇرۇتقۇچى سۆزلەر ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ دەۋىتى ۋە تەربىيىسىدىكى «نۇرماللىق ۋە ئۆلچەملىك بولۇش» تەرەپلىرىدىن يەنە بىر تەرەپنى بىزگە كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بىز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ «ۋەتەنپەرۋەرلىك»، «مىللەتچىلىك»... قاتارلىق مەسىلىلەرگە تۇتقان مەيدانىنى ئايرىم سۆزلەشنى لايىق كۆردۈق.

① ئەمەلىي پروگرامما دېگىنى - ئەمەلىيەتتە ھازىر ئىجرا قىلىنىۋاتقان ۋەزىيى قىلىنىۋاتقان قانۇنلارنى دېمەكچى بولسا كېرەك - ت.

ھەسەنۇل بەننانىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك قاتارلىقلارغا دەۋەت قىلىشتىكى مەيدانى

ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننە ئۆز دەۋىتىدىكى - ئۆز تەشكىلاتىدىكى ئادەملەرگە قوللانغان «نۇرئال بولۇش» تەربىيىسىنىڭ كۆرۈنۈشلەردىن بىرى: ئۇ كىشىنىڭ ئۆز دەۋىتىنى مەيدانغا چىقارغان چاغدا ئۆز مۇھىتىدا تاشلىنىپ قالغان دەۋەتلەر ۋە باشقا پىكىرلەرگە تۇتقان مەيدانى بولدى. بۇ مەيدان ئۇ كىشىنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىككە ياكى مىللەتچىلىككە، ياكى ئەرەبچىلىككە، ياكى شەھەرچىلىككە، ياكى دۇنياۋىيلىققا تۇتقان مەيدانغا ئوخشايدۇ.

دېمەك، ئۇ كىشى يۇقارقىدەك تەرەپلەرگە قايىسى بىرىگە بولمىسۇن - دەۋەت قىلغۇچىلارغا مۇتلەق خاتا دەپ ھۆكۈم قىلىپ ئۇنى قاتاردىن چىقىرىۋەتمەيدۇ. شۇنىڭدەك مۇتلەق قوبۇل قىلىش ئۇسۇلىدىمۇ قوبۇل قىلمايدۇ. لېكىن ئۇ كىشى ئادىتى بويىچە شۇ دەۋەتلەرنى ئىككى تەرەپكە بۆلۈپ، ئىسلام پىكىرلىرىگە ئۇيغۇن كەلگەنلىرىنى، ئۇيغۇن كەلگىنى ئۈچۈن قۇبۇل قىلىدۇ. ئىسلام پىكىرلىرىگە زىت كەلگەنلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرىدۇ.

ۋەتەننى سۆيۈش ئاساسىدىكى ۋەتەنپەرۋەرلىك

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «دەۋىتىمىز» ناملىق رىسالىسىدە ۋەتەنپەرۋەرلىككە دەۋەت قىلغۇچىلارغا دەلىل - پاكىت كەلتۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەگەر ۋەتەنپەرۋەرلىككە دەۋەت

قىلغۇچىلار ئۆز ۋە تەنپەرۋەرلىكى بىلەن مۇشۇ زېمىننىڭ مۇھەببىتىنى، ئۇنىڭ دوستلۇقىنى، ئۇنىڭغا ئىشتىياق باغلاشنى، كۈيۈشنى ۋە ئۇنىڭ تەرىپىگە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن مايىل بولۇشنى ئىرادە قىلماقچى بولسا، ياكى ئىرادە قىلغان بولسا بۇ ئىشلار بىر تەرەپتىن ئىنسانلار تەبىئىتىگە سىغىپ كەتكەن بىر ئىش. يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، ئىسلامدا بۇيرۇلغان بىر ئىش. ئۆز ئەقىدىسى، دىنى يولىدا ھەر قانداق نەرسىنى پىدا قىلىدىغان، ھەممىگە مەلۇم بولغان بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بارغۇ! ئۇ مەدىنە مۇنەۋۋەردە تۇرۇپ مەككە مۇكەررەمگە ئىشتىياق تارتىپ، ئادەمنىڭ يۈرىكىنى تىرتىتىپ، كۆزىدىن ياش ئاققۇزغۇدەك تەسىرلىك شېئىر ئوقىغان ئىدى. >>

(ئۇ شېئىرنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق) مەن مەككە ئەتراپىدىكى چاغلاردا بىر كىچە قۇنلارمەنمۇ؟ >> ئىزخىر >>، >> جەلىل >> دېگەن جايلاردا ئازراق تۇرالارمەنمۇ؟ >> مەجنە >> دېگەن جاينىڭ سۇ ئېقىنىغا بىرەر كۈندە كىلەلمەنمۇ؟ ماڭا >> شامە >>، >> تۇپەيىل >> دېگەن جايلار بىر كۈرۈنسە، نېمىدېگەن بەخت ئىدى - ھە! (مەككىدىكى جايلارنىڭ نامى)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام >> ئەسلى >> دېگەن كىشىدىن مەككىنىڭ گىپىنى ئاڭلىغان چاغدا، مەككىگە ئىشتىياق تارتقانلىقى ئۈچۈن ياش تۆككەن ۋە: >> ئى ئەسلى! يۈرەكلەرنى ئارامدا قوي! >> دېگەن ئىدى.

ئەركىنلىك ۋە غالبلىقنى ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

ئەگەر ئۇلار «ۋە تەنپەرۋەرلىك» ھەرىكىتى ئارقىلىق پۈتۈن كۈچىنى ئىشلىتىپ، ۋە تەننى تاجاۋۇزچىلارنىڭ بۇلاڭ - تالڭىدىن قۇتقۇزۇش، ئۇنىڭ مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە ئەۋلادلار قەلبىدە ئۇلۇغلىق، ئەركىنلىك، ۋە غالبلىق پىرىنسىپلىرىنى تۇرغۇزۇش ئەڭ مۇھىم ۋەزىپە دېمەكچى ۋە شۇنداق قىلماقچى بولسا، بىز ئۇلار بىلەن بۇ مەسىلىدە بىردەكلىككە ئىگە بىر مەيداندا تۇرىمىز. ئىسلام دىنىمىز بۇ ھەقتە ناھايىتى قاتتىق تەكىتلەيدۇ. ئاللاھ مۇنداق دېگەن:

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا

يَعْلَمُونَ

﴿غەلبە ئاللاھقا، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە مەنسۇپ، لېكىن مۇناپىقلار (غەلبىنىڭ ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرىگە ئەمەس، دوستلىرىغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى) بىلمەيدۇ﴾ (سۈرە مۇنافىقۇن 8 - ئايەت)

مَجْعَلِ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

﴿ئاللاھ كاپىرلارغا ھەرگىز مۆمىنلەرگە قارشى يول بەرمەيدۇ﴾ (سۈرە نىسا 141 - ئايەت)

بەئىيەتنى (يەنى بىرلىكنى) ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

ئەگەر ئۇلار ۋە تەنپەرۋەرلىك ئارقىلىق بىر مەملىكەت شەخسلەرى ئوتتۇرىسىنى بىرلەشتۈرۈشنى، ئالاقىنى كۈچەيتىشنى ۋە ئۇ مەملىكەت ئادەملىرىنىڭ مەنپەئەتلىرى يولىدا مۇشۇنداق كۈچلۈك مۇناسىۋەتنى يولغا قويۇش تەرىپىگە ئۇلارغا يەتكۈزۈلۈپ قىلىشنى ئىرادە قىلسا، بىز بۇ مەسىلىدە ئۇلار بىلەن بىرلىككە ئىگىمىز. بۇنداق ئىتتىپاقلىق - بىرلىكنى ئىسلام دىنى زۆرۈر بىر پەرز ھېسابلايدۇ. شۇڭا ئىسلام پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «ئى ئاللاھنىڭ بەندىلىرى! سىلەر قېرىنداشلارچە ياشاڭلار» دېگەن ئىدى. ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِيَدِيكُمْ أَلِيًّا

يَا لَوْلَكُمْ حَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا

تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِن تَعْقِلُونَ كُنْتُمْ

«ئى مۆمىنلەر! ئۆزەڭلەردىن بولمىغانلارنى (يەنى مۇناپىقلارنى) سىرداش قىلىۋالماڭلار، ئۇلار سىلەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلىشتا بوشاشلىق قىلىپ قالمايدۇ. ئۇلار سىلەرنىڭ مۇشەققەتتە قېلىشىڭلارنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىكى ئېغىزلىرىدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ دىللىرىدا يۇشۇرغان دۈشمەنلىكى تېخىمۇ چوڭدۇر. شۈبھىسىزكى، چۈشىنىدىغان بولساڭلار سىلەرگە نۇرغۇن ئايەتلەرنى

(سۈرە ئال ئىمران 118 - ئايەت)

ئازادلىقنى ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

ئەگەر ئۇلار يەنى ۋە تەنپەرۋەرلىككە چاقىرغۇچىلار ۋە تەنپەرۋەرلىكى ئارقىلىق شەھەرلەرنى ئازاد قىلىش ۋە زېمىنغا خۇجايىنلىق قىلىشنى ئىرادە قىلسا، مانا بۇ ھەرىكەتنى ئىسلام دىنى پەرز قىلدى، مۇسۇلمان فەتھلەرنى ئەڭ بەرىكەتلىك فەتھلەرگە، ئەڭ ياخشى گۈللەندۈرۈش ئېلىپ بېرىشقا يۈزلەندۈردى. بىز بۇ بىر ئايەتتە مەزمۇنىنى ئۇقۇۋالالايمىز:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئْتَنَةً وَيُكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ^ط

﴿تاكى زىيانكەشلىك تۈگىگەن ۋە ئاللاھنىڭ دىنى يولغا قۇيۇلغانغا قەدەر ئۇلار بىلەن ئۇرۇشۇڭلار﴾ (سۈرە بەقەرە 193 - ئايەت). ئاللاھنىڭ دىنى يولغا قۇيۇلغاندىلا ھەقىقىي ھايات مەيدانغا كىلىدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇمدۇر.

ھۆرۈپھۆزلىقنى ئاساس قىلغان ۋە تەنپەرۋەرلىك

ئەگەر ئۇلار ۋە تەنپەرۋەرلىك قىلىش بىلەن خەلقنى ئۆز - ئارا سوقۇشىدىغان، ئاداۋەتلىشىدىغان، سەت گەپلەر بىلەن بىر - بىرىگە دەشنىم بېرىشىدىغان، جەڭگە - جىدەل قىلىشىدىغان، ئۆز - ئارا ھىيلە - مكىر قىلىدىغان، ئۆز نەپسى - خاھىشلىرىغا، غەرەز - غايىلىرىغا توغرىلاپ تۈزۈۋالغان قانۇن سىياسەتلەرنى دەپ پىرقە -

پىرقە بولۇپ كىتىدىغان ۋە تۈزۈلگەن قانۇنلارنى شەخسىي مەنپەئەتلەرگە توغرىلاپ چۈشەندۈرىدىغان بىر نەچچە بۆلەكلەرگە بۆلۈشنى ئىرادە قىلسا، بىز بۇنىڭدا بۇلاردىن ئايرىلىمىز. چۈنكى دۈشمەن بۇنداق بۆلۈنۈشلەرنىڭ ھەننىۋاسىنى ئۆز پايدىسى ئۈچۈن بەكمۇ قەدىرلەيدۇ. بۆلۈنۈش ئۆتىنى تېخىمۇ يالقۇنلىتىدۇ. ئۇلارنى ھەقىقەتكە قارىتا ئوخشاشمىغان ھالدا بۆلۈپ پارچىلىۋېتىپ، ناھەقكە بىرلەشتۈرۈپ قويىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆز - ئارا مۇناسىۋىتىنى چەكلەپ، بىر - بىرىگە قىلىشىدىغان ئۆز - ئارا ياردىمىنى قىلغىلى قويماي توسۇپ قويىدۇ. ئاخىرىدا ئۇلارغا يۇقارقىدەك بۇزۇق مۇناسىۋەتنى قىلىشنى ۋە شۇنداق ئەھۋالنى چۆرىدەشنى كەلتۈرۈپ بىرىدۇ. شۇنداق قىلىپ دۈشمەنگە ئالدىنىپ گۈروھۋاز بولۇپ كەتكەنلەر ئۆز يۇرتىدىن باشقا ھېچ نېمىنى ئويلىمايدىغان ھەقىقەت ئۈستىگە بىرلىشەلمەيدىغان بولۇپ قالىدۇ.

مانا بۇ يۇقارقىدەك ۋە تەنپەرۋەرلىك - پايدىسىز، پىچەك ۋە تەنپەرۋەرلىك بولۇپ، بۇنىڭدا مەيلى شۇ ۋە تەنپەرۋەرلىككە چاقىرغۇچىلار بولسۇن، مەيلى باشقىلار بولسۇن، ھېچقايسىسى ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيدۇ.

مانا يۇقارقى سۆزلەردىن سىز بىلەن ئىسزكى: بىز كىشىلەرگە ۋە زېمىنغا ياخشىلىق ئېلىپ كىلىدىغان، توغرا ياخشى مەنىلەردىكى ۋە تەنپەرۋەرلىككە چاقىرغۇچىلار بىلەن بەلكى ئۇلارنىڭ ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىرى بىلەنمۇ بىرگەمىز.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە ھەم بىپايان بولغان ۋە تەنپەرۋەرلىك داۋاسىنىڭ - يۇقاردا كۆرسەتكەن بويىچە بولغاندا، ئىسلام تەلىملىرىنىڭ

بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى، ئىسلامدىن سىرت ئەمەسلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

بىزنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىكىمىزنىڭ پەك - پىكراس

بىز بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئوخشاشلىق تەرەپ شۇكى: بىز ۋە تەنپەرۋەرلىك چىگرالىرىنى ئەقىدە بىلەن ئۆلچەيمىز، ئەقىدىنى ھېساب قىلىمىز. ئۇلار بولسا، زېمىن چىگرىسى ۋە جۇغراپىيەلىك چىگرالار ئارقىلىق ئېلىپ بارىدۇ ۋە شۇ بويىچە ھېسابلايدۇ.

بىزنىڭ ئېتىقادىمىزدا «لا اله الا الله محمد رسول الله» دەيدىغان ھەر بىر مۇسۇلمان دەسسەپ تۇرغان بىر پارچە زېمىن - بىزنىڭ ۋە تىنىمىز، ئۇنىڭغا ھۆرمەت قىلىش، مۇقەددەس بىلىش، دوست تۇتۇش، ياخشى كۆرۈش، ئۇنىڭغا ئىخلاس قىلىش ۋە ئۇنىڭ ياخشىلىقى يولىدا جىھاد قىلىش لازىم.

جۇغراپىيەلىك شارائىت بويىچە، ھەرقايسى تەرەپلەردە، رايۇنلاردا ئولتۇراقلاشقان پۈتۈن مۇسۇلمانلار بىزنىڭ ئائىلىمىز، قېرىنداشلىرىمىز، ئۇلارنىڭ ھەممە ئىشىنى مۇھىم، زۆرۈر بىلىمىز، ئۇلارنىڭ تۇيغۇسى، ئۇلارنىڭ ھېس قىلىشى بىلەن ھېس قىلىمىز.

ۋە تەنپەرۋەرلىككە چاقىرىغۇچىلار پەقەت ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار زېمىندىكى مەلۇم پىكىرلەر بىلەن ئۆلچەنگەن ئۆز دائىرىسىدىكى بىر پارچە زېمىن ئىشىغىلا كۆڭۈل بۆلىدۇ. بۇنىڭدىكى ئەمەلىي پەرق: بىرىدە بىر مىللەت ئۆزىنى باشقىلارغا زىيان سېلىش بەدىلىدە كۈچلەندۈرۈشنى ئويلىغان ۋاقىتتا، ياكى شۇنداق شارائىتتا ئوچۇق

مەلۇم بولىدۇ.

بىز قايسى رايۇن بولسۇن - ھەرقانداق ئىسلامىي رايۇننى زىيانغا سېلىش بەدىلىگە ئۆزىمىزنى كۈچلەندۈرۈشنى پەقەت خالىمايمىز. بۇنداق قىلىشقا رازى ئەمەسمىز. بىز پەقەت ھەممىمىزگە بىر پۈتۈن ھالدا ئوخشاشلا قۇۋۋەت تەلەپ قىلىمىز.

ۋە تەنپەرۋەرلىككە چاقىرغۇچىلار بولسا، بۇنداق قىلىشلارغا پەقەت پەرۋا قىلمايدۇ. مۇشۇنداق تار رامكا يېتى بولغان سەۋەپتىن ئۆز - ئارا مۇناسىۋەتلىرى يىرىكىلىشىپ كۈچ ئاجىزلىشىدۇ. دۈشمەن ئۇلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسى بىلەن ئۇرۇشقا سېلىپ ئۆز - ئارا نىزا ئارقىلىق ئۇلارنى تۈگۈتۈپ تاشلايدۇ.

بىزنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىكىمىزنىڭ غايىسى

يۇقاردا سۆزلەپ ئۆتكەن ۋە تەنپەرۋەرلىك قىلىش مەسىلىسىدىكى چەك - چىگرا ۋە ئۇنىڭ باشقىلار بىلەن ئوخشىماسلىق تەرىپى ھەمدە ئىسلامنى ئاساس قىلمىغان ۋە تەنپەرۋەرلىكنىڭ پەرقى قاتارلىقلار بۇ بىرىنچى مەسىلە. ئىككىنچى مەسىلە شۇكى: ۋە تەنپەرۋەرلىك قىلغۇچىلارنىڭ يۇرتلىرىنى ئازات قىلىش ھەققىدىكى مەقسىدى ناھايىتى ئۇلۇغ مەقسەت. ئۇلار مۇشۇ مەقسەتتىن كېيىن يۇرتلىرىنى كۈچلەندۈرۈش ئۈچۈن ئىشلىسە، ياۋرۇپالىقلارنىڭ ھازىرقى قىلىۋاتقان ئىشىغا ئوخشاش ماددى تەرەپلەرگىلا ئىشلەيدۇ، خالاس.

ئەمما بىز شۇنداق ئېتىقاد قىلىمىزكى: مۇسۇلماننىڭ زىممىسىدە بۈيۈك بىر ئامانەت بار، مۇسۇلمان شۇ ئامانەتنى ئادا قىلىش يولىدا

جېنىنى، قېنىنى ۋە مېلىنى سەرپ قىلىشى كېرەك. ئۇ ئامانەت بولسا: ئىسلام نۇرى ئارقىلىق پۈتۈن ئىنسانلارغا يېتەكچىلىك قىلىش، ئۈستاز بولۇش، ئىسلام بايرىقىنى زېمىننىڭ ھەممە تەرەپلىرىدە لەپىلدەتتىش، مۇشۇ قىلغان ئىشلىرى ئارقىلىق ئىقتىساد تەلەپ قىلماسلىقى، يۈز ئابروي ئىزدىمەسلىكى كېرەك. ھېچبىر شەخسكە ھۆكۈمرانلىق قىلىشنى مەقسەت قىلماسلىقى، بىرەر خەلقنى بولسىمۇ قۇل قىلىشنى كۆڭلىگە كەلتۈرمەسلىكى شەرت. بۇنىڭدا پەقەت يالغۇز ئاللاھنىڭلا رازىلىقىنى ئىزدىگەن بولۇشى، ئاللاھنىڭ دىنى ئارقىلىق پۈتۈن دۇنيانى بەختلىك قىلىشنى ۋە ئاللاھنىڭ سۆزىنى ھەممە سۆزدىن ئۈستۈن قىلىشنى مەقسەت قىلىشى لازىم.

مانا بۇ غايە : دۇنيانى ھەيران قالدۇرغان ۋە تېزلىك، ئېسىل - خىسلەت ۋە پەزىلەت تەرەپلەردە تارىخ تونىغان سەۋىيەدىن ھەم ئېشىپ كەتكەن ئۇلۇغ فەتھلەرگە ئىلگىرىكى ئىلغار كىشىلەرنى (يەنى: سەلەف - سالىھىنلەرنى) (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) يېتەكلىگەن ئامىلدۇر.

كىشىلەرنىڭ ئىسلام دەۋەتكە تۇتقان مەيدانىنىڭ بىر نەپىيە خىل ئىكەنلىكى

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى كىشىلەرنىڭ ئۆزى ئېلىپ بارغان ئىسلامىي دەۋەتكە قارىتا بىر خىل مەيداندا ئەمەسلىكىنى بايان قىلىپ ئۇلارنى مۇنداق تۆت خىلغا ئايرىدۇ:

1. دەۋەتكە ئىشەنچ باغلىغان شەخس: ئۇ - دەۋەتكە (يەنى: چاقىرىققا) ئىشەندى، ئۇنىڭ پىرىنسىپلىرىغا قىزىقتى ۋە ئۇنىڭدا كۆڭلى قانائەت قىلغۇدەك ياخشىلىقنى كۆردى. بىز بۇنداق ئادەمنى بىزگە چاپسان قوشۇلۇشقا، بىز بىلەن بىرگە ئىشلەشكە چاقىرىمىز. نەتىجىدە مۇجاھىدلارنىڭ سانى كۆپىيىدۇ. ئۇنىڭ ئاۋازى قوشۇلۇپ دەۋەتچىلەرنىڭ ئاۋازى بىر قەدەر كۈتۈرىلىدۇ. ئەمەلسىز ئىماننىڭ مەنىسى بولمايدۇ، ئۆز ئەقىدىسى يولىدا قۇربان بىرەلمەيدىغان، ئەقىدىسىنى ئەمەلىيەتتە چىقىرىش ئۈچۈن ئەقىدىسى ئۇنىڭغا تۈرتكە بولالمايدىغان ئادەمنىڭ قىلغان ئەقىدىسىدە ھېچبىر پايدا يوقتۇر، ھەم ئۇنداق ئەقىدىنى - ئەقىدە دېگىلىمۇ بولمايدۇ.

2. ئىككىلىنىپ قالغان شەخسلەر بولىدۇكى: ئۇلارغا ھەقىقەت يولى روشەن ھالدا بىلىنمىگەن، بىزنىڭ سۆزىمىزدىكى خالىسلىق مەنىسىنى ۋە سۆزىمىزنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى تونۇپ يىتەلمىگەنلىكى ئۈچۈن ئۇلار توختىلىپ ئىككىلىنىپ قالغان، شۇڭا ئۇنداق كىشىلەرگە ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى: «بىزگە قۇيۇق ئارىلىشىشنى، بىزنى يىراقتىن - يېقىندىن كۈزۈتۈپ بېقىشنى، كىتابلىرىمىزنى

مۇتائىلە قىلىشنى، مەجلىس - يىغىلىشلىرىمىزنى زىيارەت قىلىشنى ۋە قېرىنداشلىرىمىز بىلەن تونۇشۇش ھاسىل قىلىشنى ۋە سىيەت قىلمەن. ئاللاھ خالىسا مۇشۇنداق تەكشۈرۈشلەردىن كېيىن ئۇلار چوقۇم بىزگە كۆڭۈل توختىتالايدۇ» دەيدۇ.

3. خىلدىكىلەر. بۇ خىلدىكىلەر مەنپەئەتپەرەس كىشىلەر بولۇپ، بۇنداقلا ئۆزلىرى سەرپ ئەتمەكچى بولغان نەرسىلەرنىڭ بەدىلىگە دۇنيالىق نەرسىلەردىن بىرەر پايدا كىلىشىنى، ماددى غەنىمەتلەرنىڭ قولغا كىلىشىنى چاغلىيالىغاندىلا ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ مەيلى ۋاقت، مەيلى بىلىم، مەيلى ئىقتىساد بولسۇن شۇ يولدا ئۆزىنى سەرپ ئىتىدۇ.

ئەگەر ئاللاھ بۇنداق ئادەملەرنىڭ قەلبلىرىدىن ئۇنداق تاماخورلۇق كېسىلىنى كۈتۈرۈۋەتسە، ئۇلار چوقۇم ئۆلىرى تاما قىلغان نەرسىلەردىن ئاللاھنىڭ قېشىدىكى نېمەتنىڭ ياخشى، مەڭگۈلۈك ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يىتىدۇ ۋە ئۆزلىرىنىڭ يېنىدا بار بولغان ئىقتىسادلىرىنى ساخاۋەت قىلىش، شۇ ئارقىلىق ئاللاھنىڭ ئاخىرەتتىكى بىرىدىغان ئەجرىگە يىتىش ئۈچۈن ئاللاھنىڭ قوشۇنىغا قېتىلىدۇ. ئەگەر ئىش ئۇنداق بولماي ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تاماخورلىقىدا قېلىۋەرسە، ئۇمۇ ئۇلارنىڭ شورى. چۈنكى «ئۆز جېنىم، مېلىم، دۇنيالىقىم، ئاخىرەتلىكىم، ھاياتىم - ماماتىم، ھەممە نەرسەمدە - دەسلەپ ئاللاھنىڭ ھەققى بار» دەپ ئېتىقاد قىلمايدىغان ئادەمدىن ئاللاھمۇ ھەم بەھاجەتتۇر. شۇنداق ئادەمنىڭ يەنى: ھەممە نەرسىنى ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئاتىيالىمىغان، مەنپەئەتتىن كېچەلمىگەن ئادەمنىڭ ئاللاھقا كېرىكى يوق.

4. بۇ خىلدىكى كىشىلەر بولسا، ئادالەتسىز، ئىنساپسىز كىشىلەر بولۇپ، ئۇنداقلار بىزنىڭ ھەققىمىزدە داۋاملىق يامان گۇمان بىلەن تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ شەك قىلىشلىرى ئەتراپىمىزنى قورشاپ تۇرىدۇ. ئۇنداقلار بىزنى پەقەت قاپقارا كۈزىتىش ئەينىكى بىلەنلا كۆرىدۇ، بىزنىڭ ھەققىمىزدە ھەمىشە شەكلىك، ھەم بىئارام قىلغۇچى تىل بىلەن سۆزلەيدۇ. بۇنداقلار ئۈچۈن، ھەم ئۈزىمىز ئۈچۈن ئاللاھدىن ھىدايەت قىلىشنى تىلەيمىز، بىز ئۇلارنى ھەمىشە ياخشى كۆرىمىز، بىز تەرەپكە قايتىشنى، دەۋىتىمىزگە قانائەت ھاسىل قىلىپ ئۇنى قوبۇل قىلىشنى داۋاملىق ئارزۇ قىلىمىز، بىزنىڭ ئۇلارغا تۇتقان پىرىنسىپىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىزگە يول كۆرسىتىپ قىلغان دۇئاسىدۇر: «اللهم اغفر لقومي فانهم لا يعلمون» «ئى ئاللاھ! قەۋمىمنى كەچۈرگىن، ئۇلار (ھەقىقەتنى) بىلمەيدۇ» (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ دۇئانى ئۈزىگە قارشى چىققانلار ھەققىدە قىلغان ئىدى).

ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى مۇشۇنداق كەڭ ھەم پاك روھ بىلەن، مۇشۇنداق چوڭ يۈرەك بىلەن، مۇشۇنداق ياخشى ئۇسلوب بىلەن جەمئىيەتتىكى ئەتراپىدا تۇرۇۋاتقانلارغا قارايتتى، ئۇلارنىڭ ئۆز دەۋىتىگە تۇتقان مەيدانىنى، شۇنىڭغا ئەگىشىپ ئۆزىنىڭ ئۇلارغا تۇتقان مەيدانىنى، توغرا چەك - چىگرىسىنى ئايرىپ بىرلەيتتى.

بۇ بولسا «نۇرماللىق» دېگەن سۆز بىلەن ئىبارەت كەلتۈرۈلگەن بىر سۆزنىڭ مەنىسىنى ئەڭ روشەن ئىپادىلەيدىغان مەيداندۇر.

قېرىنداشلىق ۋە ئۆملۈك

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەربىيەلەنگەن تەربىيە ئاساسلىرىنىڭ

بىرسى: «ئاللاھ يولىدىكى قېرىنداشلىق ۋە دوستلۇق» دۇر. ئۇلاردا بۇنداق ئاليجانابلىقنىڭ بارلىقىغا، تەربىيە ئاساسىنىڭ مۇنداق ئىكەنلىكىگە ئەجەبلىنىپ غەلىتە ھېس قىلىشىڭىز ھاجەتسىز، چۈنكى، ئۇلارنىڭ تەشكىلات نامى - يەنى: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار تەشكىلاتى» دېگەن نامنىڭ ئۈزۈمۈ بۇ مەنىنى ئۇقتۇرۇپ تۇرىدۇ. ئۇستاز ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى «قېرىنداشلىق» پىرىنسىپىنى بەيئەت ئېلىشتىكى 10 پىرىنسىپنىڭ بىرسى قىلىپ بىكىتتى. ئۇ ئۇستاز «قېرىنداشلىق» دېگەن سۆزنى مۇنداق چۈشەندۈرىدۇ: ئۆز - ئارا قېرىنداشلىق دېگىنىمىز، يۈرەكلەرنىڭ ۋە جانلارنىڭ «ئەقىدە» دېگەن ئالاقە بىلەن ئۆز - ئارا كىرىشىپ، باغلىنىپ، بىرىكىپ كىتىشىدىن ئىبارەت. ئەقىدە - ئېتىقاد ئالاقە ئورناتقۇچى نەرسىنىڭ ئەڭ كۈچلۈكى ۋە ئالىيسى. قېرىنداشلىق ئىماننىڭ ھەمىشەسى، ئەڭ ئالىي كۈچ قۇۋۋەت - بىرلىك كۈچ قۇۋۋىتى، دوستلۇق بولماي بىرلىك بولمايدۇ. يۈرەكنى باشقىلارغا خىيانەت، زىيانكەشلىك قىلىشتىن پاك ساقلاش ئەقەللىي دوستلۇق ھېسابلىنىدۇ. دوستلۇق مەرتىۋىسىنىڭ ئەڭ يۇقىرىسى بولسا، ئۆز مەنپەئەتىدىن باشقىلارنىڭ مەنپەئەتىنى ئەلا بىلىشتۇر، ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

﴿كىمكى نەپسنىڭ بېخىللىقىدىن ساقلىنىدىكەن، ئۇ مەقسىتىگە ئېرىشكۈچىدۇر﴾ (سۈرە تەغابۇن 16 - ئايەت)

سادىق قېرىنداش دېگەن ئۆز قېرىنداشلىرىنى ئۆز نەپسىدىن ئەلا

بىلىدۇ، چۈنكى ئۇ چوقۇم بىلىدۇكى: ئەگەر ئۇلار بىلەن بىرگە مەۋجۇت بولۇپ تۇرمايدىكەن، ھەرگىز باشقىلار بىلەن بىرگە تۇرالمايدۇ. قېرىنداشلىرى ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولمىسىمۇ، يەنە باشقىسى بىلەن بىرگە تۇرىۋىرىدۇ. بۆلۈنگەننى بۆرە يەيدۇ، ئايرىلغاننى ئېيىق (يەيدۇ). ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

﴿مۆئمىن ئەرلەر، مۆئمىن ئاياللار بىر - بىرى بىلەن دوستتۇر﴾
(سۈرە تەۋبە 71 - ئايەت) مۇشۇ ئايەتتە كۆرسىتىلگەندەك بولۇشى ھەر بىر مۆئمىنگە ۋاجىبتۇر.

مەن ھەسەنۇل بەننا رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىننىڭ بىر قېتىم مۇنداق دېگىنىنى ئاڭلىغانىدىم: بىزنىڭ دەۋىتىمىز ئۈچ ئاساسنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغان: 1 - چوڭقۇر، ئىنچىكە چۈشەنچە، 2 - چوڭقۇر ئىمان، 3 - مۇستەھكەم دوستلۇق.

ئۇ مەرھۇم ئۇستاز «سەيشەنبىلىك سۆز» دەپ ئاتالغان باش مەركەزدىكى جامائەتكە قىلىدىغان ھەپتىلىك سۆزىدە تەشكىلات ئەزالىرى ئارىسىدىكى دوستلۇق رىشتىلىرىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن قۇرئان - ھەدىستىن ۋە سەلف - سالىھىنلەرنىڭ ۋەقەلىرىدىن ئۆز سۆزىنى دەلىللەپ دوستلۇققا تەرغىپ قىلىدىغان سۆزلەر بىلەن سۆزىنى باشلايتتى. ئۇ ئۇستاز بۇ سۆزىنى «سەيشەنبىلىك مېھرى قوزغىغۇچى» دەپ ئاتايتتى.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ھەرقاندىقى

بولمىسۇن، قېرىنداشلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىگە ئۆز - ئارا باغلاپ تۇرىدىغان، بەكمۇ مۇستەھكەم بولغان ئالاقە مىقدارىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بىرەلەيدۇ. چۈنكى ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۈۋەندىكى ھەدىسىدە ئىرادە قىلغان مەزمۇنىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بىرىدىغان سۈرەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن ئىدى: «بىر مۆمىن - يەنە بىر مۆمىنگە نىسبەتەن خۇددى بىنانىڭ خىشلىرىغا ئوخشايدۇكى، بەزىسى، بەزىسىنى چىڭتىپ تۇرىدۇ». دېمەك، ئۇلار ئۆز - ئارا دوستلۇقى، مېھرىبانلىق ۋە كۈيۈمچانلىق جەھەتلەردە بىر ئائىلىنىڭ ئوغۇللىرىغا، بەلكى بىر تەندىكى بىر پارچە ئەزالارغا ئوخشاشتۇر. بۇلار ئوتتۇرىسىدىكى قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتىنىڭ قايسى دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى بىر گېزىت مۇخبىرى تەكشۈرۈپ كۈرۈپ مۇنداق مەشھۇر بىر سۆزنى دېگەن ئىدى: «ئۇلار بولسا، بىر جامائەدۇركى، ئۇلارنىڭ بىرى ئىسكەندەرىيەدە تۇرۇپ چۈش كۆرسە ئۇنىڭغا جاۋابەن ئەسۋاندا تۇرغان يەنە بىرى: رحمة الله (يەنى: ئاللاھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن) دەيدۇ. بۇلار ئارىسىدىكى قېرىنداشلىق تەربىيىسى - كىشىلەرنى مىللەتكە ئاساسەن، ياكى ۋەتەنگە ئاساسەن، ياكى تىلغا، ياكى ئىرقى رەڭگە ئاساسەن، ياكى تەبىقىگە ئاساسەن نەچچە تۈرلۈككە بۆلۈۋېتىدىغان پەرقلەرنى ۋە بىرلىشىش يولىدىكى تۈرلۈك تۇسالغۇلارنى يىمىرىپ تاشلىۋەتتى. ئىسلام قېرىنداشلىقى، ئىسلام نەسەبى دېگەندىن باشقا نەرسە ئۇلارنىڭ ئېڭىدا مەۋجۇد ئەمەس.»

دەيمەن: دادام يوق مىنىڭ ئىسلامدىن باشقا،

باشقىلار تەمىم يا قەيىس بىلەن پەخرى قىلىشسا.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار» جامەئەسىدە ئىنئىن بىلەن ئىشچىنى،

دوختۇر ۋە تۆمۈرچىنى، ئۇقۇتقۇچى ۋە دېھقاننى، يېزىلىق - سەھرالق

ۋە شەھەرلىكى، قېرى ۋە ياشنى . . . ۋە ھەممە تەبىقىدىن كۆرسىز. ئۇلار مۇشۇنداق ھەر تەبىقىدىن بولۇپ تۇرۇپ، جىنسىي، ئىرقىي، نەسەب ۋە تەبىقىلىرى پەرقلىق بولغان بىر ھالدا تۇرۇپ، ئۇلار ئارىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدا بار بولغان قېرىنداشلىقتىن باشقا نەرسىنى ئۇچرىتالمايسىز. ھەممىدىن كاتتا بولغان ئاللاھ راست ئېيتىدۇ:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

﴿بارلىق مۆمىنلەر (دەندا) قېرىنداشلاردۇر﴾ (سۈرە ھۇجۇرات

10 - ئايەت)

قېرىنداشلارنىڭ باش مەركىزى - دۇنياۋى ئۇچرىشىش ئورنى ۋە ھەرقانداق جىنسىتلىكلەرنى بىرگە پىشۇرۇپ ئېلىشتۇرىدىغان بىر قاچا بولغان ئىدى. بۇ يەردە يىمىرىلمەس تۇتقىدىن ئىبارەت بولغان ئىسلام ئالاقىسى، تەقۋا سۆزى، ئىسلام سۆزى دېگەندىن باشقا ھېچ نەرسە مەۋجۇت ئەمەس.

سىز ئۇ جايدا ئەرەبىنى، غەيرى ئەرەبىنى، ئافرىقىلىقنى، ئاسىيالىقنى، شاملىقنى، مەغرىبىستانلىقنى، ئاق تەنلىكىنى، سېرىق تەنلىكىنى، قىزىل تەنلىكىنى ئۇچرىتالمايسىز. ئۇلار ئوخشىمىغان جايلاردىن كىلىشكەن، نەچچە خىل ئېرىققا ئىگە، بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان تىللاردا سۆزلىشىدۇ. كۆپىنچە ھاللاردا تېخى ئۇلارنىڭ ئۆز دۆلەتلىرى بىر - بىرىگە دۈشمەن، ئۇلار قاتتىق نىزا ۋە دۈشمەنلىك قىلىشىۋاتقان نەچچە دۆلەتلەردىن كىلىشكەن، ئۇلارنىڭ دۆلەتلىرى ئۆز -

ئارا دۈشمەن بولغان، ئۇلار شۇنداق يەرلەردىن كىلىشكەن تۇرۇپ بۇ يەردە ئاتا بىر، ئانا بىر قېرىنداشلارغا ئايلانغان. دۆلەتلىرىنىڭ ئاداۋىتى ئۇلارغا پەقەت تەسىر كۆرسىتىلمەي بىر ئائىلە ئادەملىرىدەك ياشاۋىرىدۇ. ئۇلار ئىسلام بىرلىكىنىڭ ئىشارىتى بولغان «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» جامائەسىدە ياشايدۇ.

ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەسلىدە ئافغان ئىرقىغا، ياكى ئىراق، ياكى ھىندى قاتارلىق باشقا ئىرقىلارغا مەنسۇپ بولسىمۇ، مىسىرلىق قېرىنداشلىرى ئارىسىغا چوڭقۇر سىڭىپ شۇلارنىڭ قاتارىدىن بولۇپ كەتكەنلىرى بار.

مەن شۇ ئۇلۇغ قېرىنداشلىرىم ئارىسىدىن: ئەبدۇللاھ ئەقىل، ھارۇن مۇجەددىدى ۋە مۇھەممەد مۇستاپا ئەئزەمىيلەرنى ئەسلەيمەن.

ئاخىرقى ئىككىسى مىسىرلىق قېرىنداشلىرى بىلەن 1954 - يىلى ھەربىي تۈرمىگە قامالغان، ئۇلارمۇ ئۇ يەردە مىسىرلىق دوستلىرى تارتقان، تېتىغان ئازابىتىن بەزىسىنى تېتىغان، ئۇلارنىڭ ئىرقىنىڭ باشقا ئىكەنلىكى كۆرۈمىسىز، زالىم ناسىرنىڭ زۇلۇمى ئالدىدا ھېچ نېمىگە ئەسقا تېمىغان ئىدى.

ماشا ئاتاقلىق ئىسلام دەۋەتچىسى دوكتور مۇستاپا سەئابى رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى مۇنداق بىر ئەھۋالنى سۆزلەپ بەردى: ئۇ كىشى كېيىنكى يىللاردا ئۆزىگە يەتكەن پالەچ كىسىلىنى داۋالىتىش ئۈچۈن ياۋرۇپاغا بارغان، ئۇ بىر شەھەردە ئايرۇپىلاندىن چۈشۈپلا ئۆزىنى كۈتۈپ تۇرغان نەچچە خىل ئىرقىتىكى ياشلارنى كۆرگەن، ئۇلار ئۇنىڭغا ئۆزى ئويلىغىنىدىنمۇ ئارتۇق ھەممە نەرسىنى تەق قىلىپ خىزمىتىدە بولغان.

ئۇ دوكتور ئاخرىدا يىغلاپ تۇرۇپ مۇنداق دىدى: «ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇلارنىڭ ھېچ بىرىنى تونمايمەن، بۇنىڭ ئالدىدا مەن ئۇلارنى ئۇچراتمىغان، ئۇلارغىمۇ ئۇچرىمىغان ئىدىم، لېكىن بۇ ئەقىدە قېرىنداشلىقى، ئىسلامىي دەۋەت ئالاقىسىنىڭ ھوسۇلىدۇر، ئاللاھ بىزنى ئۇنىڭ ياخشىلىقىدىن مەھرۇم قىلمىسۇن! بۇ قېرىنداشلىق، ئىسلامىي دەۋەت ئالاقىسى مېنى، ئۇلارنى «ئۇزۇن يىللارنىڭ بىرىدىكى ئىشەنچلىك دوستلىرىم» دېگەن تۇيغۇغا كەلتۈرۈپ قويدى».

ئاللاھ يولىدىكى قېرىنداشلىق نېئىتى، ئاللاھ يولىدا ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ دوست بولۇشتىن ئىبارەت دوستلۇق نېئىتى ۋە ئاللاھنىڭ دىنىنى ئاساس قىلىپ بىر - بىرىگە چىتىلىش دېگەن بۇ نېئىتلەر شەكسىزكى، ئاللاھ بەندىلىرىگە ئاتا قىلغان ئىمان نېئىتىنىڭ ئەڭ كاتتىسىدۇر. ئاللاھ يولىدا قېرىنداشلىق، دوست بولۇش، دوستلۇق ئورنىتىش، دىنىنى ئاساس قىلىپ ئۆملىشىش ئىمان مېۋىلىرىنىڭ بىرىدۇر. ئاللاھ مەدىنىدىكى مۆئمىنلەرگە خىتاب قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ

قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

«ئاللاھنىڭ سىلەرگە بەرگەن نېئىتىنى ئەسلەڭلار، ئۆز ۋاقتىدا سىلەر ئۆز - ئارا دۈشمەن ئىدىڭلار، ئاللاھ دىلىڭلارنى بىرلەشتۈردى، ئاللاھنىڭ نېئىتى بىلەن ئۆز - ئارا قېرىنداش بولدۇڭلار» (سۈرە ئال

ئىمران 103 - ئايەت)

ئاللاھ قۇرئاندا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى مۆئمىنلەرنى ئۆز - ئارا قېرىنداش قىلىپ، رەسۇلۇللاھ ئۈچۈن چوڭ بىر ئېھسان ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ خىتابەن ئېيتىدۇ:

هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾ وَأَلْفَ

بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ

قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

﴿ئاللاھ سېنى ئۆزىنىڭ ياردىمى بىلەن ۋە مۆئمىنلەر بىلەن كۈچلەندۈرىدۇ. ئاللاھ مۆئمىنلەرنىڭ دىللىرىنى بىرلەشتۈردى. سەن يەر يۈزىدىكى پۈتۈن بايلىقنى سەرپ قىلىپمۇ ئۇلارنىڭ دىللىرىنى بىرلەشتۈرەلمەيتتىڭ؛ لېكىن ئاللاھ (ئۆزىنىڭ قۇدرەت كامالى بىلەن) ئۇلارنى ئىناق قىلدى. شۇبھىسىزكى، ئاللاھ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾ (سۈرە ئەنفال 62 - 63 ئايەت)

بۇ ھاياتلىق ئالىمىدە كىشىلەر بىر مۇنچە شەخس ۋە جامائەلەرنى كۆرگەنكى: ئۇلارنىڭ ئارىسىدا دوستلۇق، يېقىنلىق، مۇھەببەت ۋە بىرلىك بولغان، لېكىن ئۇ، دۇنيانى دەپ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنداق دوستلۇقلارغا ئەبەدىلىك داۋاملىق نىسپ بولمىغان. ئۇنداق ئادەملەر بىرەر ماددى ئارزۇنى ياكى ماددى مەنپەئەتنى دەپ دوستلۇق، مۇھەببەت كوچىسىدا ئۇچرىشىدۇ، ئۇلار مەقسەت نىشانى بولغان ئارزۇنى ئادا

قلىپ مەقسىدىگە يەتسە، ياكى پايدىسىنى قولغا كەلتۈرۈپ ئۇ ئىشتىن قول يىغسا، ياكى ئارزۇ قىلغان نەرسىدىن ئائۇمد بولسا شۇ ھامان ھەممىسى پارچىلىنىپ پارە - پارە بولۇپ كىتىدۇ. چۈنكى ئۇلارنى باغلىغان ھالقا - يەنى دۇنيا مەنپەئەتى يوقالدى، كۈپىنچە تېخى ئۇنداقلارنىڭ دوستلىقى جەڭگە جىدەل ۋە دۈشمەنلىككە ئايلىنىپ قالدۇ.

ئەمما ئاللاھ يولدا، ئاللاھنىڭ رازىلىقى يولدا، ئاللاھ ئۈچۈن بولغان دوستلۇق بۇنىڭغا تۈپتىن ئوخشىمايدۇ، چۈنكى دوستلۇقنىڭ باغلانغان نىشانى، تۈگۈنى، نوقتىسى بولغان ئۇلۇغ ئىگىمىز ئاللاھ ئەبەدىي باقى بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنداق دوستلۇق باقى بولىدۇ. شۇڭا مۇنداق بىر سۆز ئوتتۇرىغا چىققان: «ئاللاھ ئۈچۈن بولغان ھەر قانداق بىر ئىش ئۈزۈلمەي داۋاملاشتى ۋە سۈرۈلدى. ئاللاھنىڭ غەيرىنى دەپ بولغان ئىش توختىدى ۋە بوغۇلدى.» مانا مۇشۇ قېرىنداشلىق خالىس - سەمىمىي دوست بىلەن يالغانچى - مەككارنى ئايرىغۇچى، دوستلۇق رىشتىلىرىنى سىنىغۇچى بولغان ئازاب - ئۇقۇبەت، قاتتىق سائەتلەر ۋە جاپا - مۇشەققەتلىك كۈنلەردە ئەسقاتىدىغان ئەڭ قاتتىق ۋە مۇستەھكەم كۈچ - قۇۋۋەت ۋە ساخاۋەتچى نەرسىدۇر. بىر شائىر مۇنداق دەيدۇ:

جاپانىڭ ئۈزىگە تەڭرىم ئۆزى مۇكاپات بەرسۇن، ياخشىلىقلارنى،

چۈنكى شۇندىلا ئايرىيالايمەن دوستۇمدىن دۈشمەنلەرنى.

ھەزرىتى ئىمام ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق رىۋايەت

قىلىندۇ:

كۆپ رەڭگىلىك ئادەمنىڭ دوستلۇقىدا ھەرگىز كۈتمە ياخشىلىق،
شامال بىلەن تەڭ ئىگىلىدۇ ھەر قايسىغا، ئەمەس ئۇ مەيدانلىق.
سېخىيدۇر سەندە بولمىسا ئۇنىڭ مالغا ئەسلا بىر ھاجەت،
مال - مۈلكۈڭ يۇقالسا، بېخىللىققا قىلىدۇ ئۇ قولداشلىق.
ئەجەپ كۆپ ئىكەن دوستۇڭ ئۇلارنى گەر ساناپ كۆرسەڭ،
ئېغىر كۈنلەردە قاراپ باقساڭ، قالۇر بىر نەچچە ساناقلىق.

«مۇسۇلمان قېرىنداشلار»غا كەينى - كەينىدىن كەلگەن نۇرغۇن
خاپىلىق، قىيىن - قىستاقلار بۇلارنىڭ قېرىنداشلىقتىن ئىبارەت
ئاجايىپ ئېتىقادىدىكى نۇرغۇن ھەيران قالارلىق ئىشلارنى ئاشكارا
قىلدى. بۇلارنىڭ نۇرغۇنلىرىنىڭ گۆشلىرىدىن زەھەرلىك قامچىلار
تويۇندى، قانلىرىدىن قانغىدەك ئىچتى، ھالبۇكى ئۇلار ئۆز
قېرىنداشلىرىدىن ھېچبىرىنى ئاشكارا قىلىشنى خالىمىدى، ئۇلار گەپ
قىلماي شۈك تۇرۇۋېلىشقان، ئۇلارنىڭ شۈك تۇرۇۋاتقانلىقى ئۇلارنىڭ
جانلىرىنىڭ ئازاب زىندانلىرىدا تەنلىرىدىن ئايرىلىشىغا سەۋەب بولدى.
ئۇلار سۆز قىلىپ سالسا قېرىنداشلىرىغا كۈلپەت كىلىپ قالماسلىقى
ئۈچۈن شۇنداق قىيىنچىلىقلارغا رازى بولغان ئىدى.

نۇرغۇنلىرى بەزى قېرىنداشلارنىڭ بالا - ۋاقتلىرى ئاجىز ياكى
قىيىنچىلىقى كۆپ بولغانلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ ئۇلارنىڭ مەيدانلىرىنى
تازىلاش ئۈچۈن ئۆزلىرىگە تاقەتتىن سىرت بولغان ئازابنى يۈكلىگەن.

ئىشغالىيەت سىرتىدا بەزىلىرى خاتىرجەم ھالدا تۇرۇپ، ئۇلارغا
قېرىنداشلارنىڭ ئىشغالىيەتكە ئۇچراپ ئائىلىسىدىن ئايرىلىپ

كەتكەنلىكى بەك ئېغىر كىلىپ ئۇلارنىڭ ئائىلىسىدىن خەۋەر ئېلىشقا كېڭىشىپ ئائىلىسىدىكىلەرگە بەلگىلىك ئەۋەتىپ بىرىدىغان ياردىمىنى سېلىش ئۈچۈن تور توقۇپ چىققان ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئۆز ئائىلە باشلىقىنى يوقاتقان، بېيىغاندىن كېيىن كەمبەغەل بوپقالغان، ئەزىزلىقتىن كېيىن خار بولۇپ قالغان ئائىلىلەرگە ياردەم قىلىپ تۇرغان ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۆزلىرىنى يەنە جاپا - مۇشەققەتكە توغرا قىلغان، لېكىن ئۇلار قېرىنداشلىرىنىڭ ئائىلىسىدىن خەۋەر ئالغانلىقى ئۈچۈن ئۇچرىغان كۈلپەتلەرگە پەرۋا قىلمىغان. دېمەك، سۆلىنىش، ئازابلىنىش، سۇراق قىلىنىش، مەڭگۈلۈك تۈرمىگە سۆلىنىش، ئىش - ئەمگەك بىلەن ۋاقىتلىق سۆلىنىش قاتارلىقلار ئۇلارنىڭ ئىرادىسىنى پەقەت بۇشتىۋېتەلمىگەن ئىدى.

يۇقارقىدەك بېسىملار ئۇلاردىن كېيىنكى كىشىلەرنىڭ باشقىلارغا يەنە شۇنداق ياردەم قىلىشىنى توسۇپ قالالمىدى.

يىغىپ ئېيتقاندا: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ئەمەلىيىتىدە بىرسى يەنە بىرسىنىڭ ئەۋلادىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالماسلىق، بىر بۇرادەر يەنە بىر بۇرادەرگە «نېمە بولسا بولسۇن» دېيىش مەيدانغا كەلمىگەن ھەم ئۇلارنىڭ مۇھىتى سىغدۇرمىغان بىر ئىش.

تۈرمە كامرلىرى ئۆز - ئارا ياردەملىشىش ۋە ئۆزىدىن ئۆزىگىنى ئەلا بىلىش دېگەن ئۇلۇغ پەزىلەتلەردىن يېزىشقا سەھىپىلەر تار كىلىپ قالدىغان ئاجايىبلارنى كۆردى. تازا تارچىلىق زامانلاردا يېمەك -

ئىچمەك، كىيىم - كېچەكلەر ئىقتىسادلىق بولغان مەھبۇسلارغا كىلىپ تۇراتتى، ئەمما ئۇ نەرسىلەر ئۇنداق كىشىلەر بىلەن بىرگە تۇرغانلارغا ۋە ئەتراپىدىكىلەرگە تارقىتىلىپ بىرىلەتتى. ئۇ نەرسىلەردىن گاهىدا ئۆز ئىگىسىگە باشقا بىرىگە تەككەنچىلىكلا تىگەتتى، گاهىدا ھېچنېمە تەگمەيتتى.

بىز يۇقاردىكى دەپ ئۆتكەن مۇنداق ئالىي روھنىڭ قەدىرى - قىممىتىنى ۋە بۇنداق قېرىنداشلىق نېئىمىتىنى تەشكىلاتتىكى قېرىنداشلارنىڭ غەيرى بىلەن بىر تۈرمىدە يېتىپ باققانلارلا ئاندىن تونىيالايدۇ.

مەن «ھايكىستىپ» گازارمىسىدىكى چېغىمدا بولغان بىر ئىشنى سۆزلەپ بىرىمەن: كوممۇنىستلاردىن بىر گۇرۇھ ئادەملەر بىزگە خوشنا تۇراتتى، ئۇلار ئاددى بىر ئىشنى دەپمۇ جىدەللىشىپ قالاتتى.

بىر ئېغىز گەپ قىلسام: ئۇلار ھەر بىرى پەقەت ئۆزى ئۈچۈنلا ياشايتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قايسى بىرىگە بىر نەرسە كەلسە ئۇ پەقەت ئۇنىڭلا بولاتتى. ئۇلار سىنىتەبىردە ئۇخلايدىغان ياتاقلىرىنى بۆلىشىۋالغان ئىدى. ھەر بىرى ئۆزىگە تەگمەش بولغان جاينىلا كەلمەتمەي ئاشۇرۇۋەتمەي تازىلايتتى. مۇشۇنداق تۇرۇپ يەنىلا جېدەلخور، ئۆز - ئارا جاڭجالچى بولۇپ ئۆتەتتى.

ئاتىمە

بۇ كىتابنى ئوقۇغۇچى قەدىرلىك دوستۇم! سىز، يازغۇچى «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكىلەرنى «پاك - پاكىزە پەرىشتىلەر ياكى گۇناھتىن خالىي پەيغەمبەرلەر» دەيدىكەن دەپ ئويلىماڭ! تەشكىلاتتىكى قېرىنداشلارمۇ باشقىلارغا ئوخشاش ئادەتتىكى ئىنسان، بەزىدە خاتالىشىدۇ، بەزىدە توغرا قىلىدۇ، بەزى تېپىلىپ كىتىدۇ، بەزىدە رۇس مەردانىلەرچە ماڭىدۇ، ئۇلار ئاللاھ ئۆز كىتابى قۇرئانغا ۋارىس قىلىپ تاللىغان مۇشۇ ئوممەتنىڭ ئوغۇللىرىغا ئوخشاش، ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ

ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ

ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

﴿ئاندىن بىز كىتاب (يەنى قۇرئان) نى بەندىلىرىمىزدىن بىز تاللىغان كىشىلەرگە مىراس قىلىپ بەردۇق. ئۇلارنىڭ بەزىسى ئۆزىگە زۇلۇم قىلغۇچىدۇر. (يەنى قۇرئاننى تىلاۋەت قىلغان بىلەن ئۇنىڭغا ئەمەل قىلمايدۇ)، بەزىسى ئوتتۇرا ھالدۇر (يەنى كۆپ چاغلاردا قۇرئانغا ئەمەل قىلىپ، قىسمەن چاغلاردا ئەمەل قىلمايدۇ) ۋە بەزىسى ئاللاھنىڭ ئىزنى بويىچە ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىرىغۇچىدۇر، ئەنە شۇ

كاتتا مەرھەمەتتۇر ﴿سۈرە فاتىر 32 - ئايەت﴾

ئەي كىتابخان! مانا سىز يۇقارقى ئايەتنى كۆرگەندىن كېيىن «قېرىنداشلار» ئارىسىدا ئىسلامنىڭ پەقەت نامىنىلا تونۇيدىغان، قۇرئاندىن شەكىللىنىپ بىلىدىغان كىشىلەرنى ئۇچراتسىڭىز ھەرگىزمۇ ئەجەپلەنمەڭ! بۇنداق ئەھۋالغا بەزى زامانلاردا، بولۇپمۇ 50 - يىللارنىڭ باشلىرىدا شۇ تەشكىلات دەۋىتىگە قوشۇلۇشنى تەلەپ قىلىپ كەلگۈچىلەرنىڭ سانىنىڭ بەك زىيادە بولۇپ كەتكەنلىكى سەۋەب بولدى، ئۇلارنىڭ كۆپىيىپ زىيادىلىشىپ كىتىشى ئىسلامىي بۆشۈكتە پىشۇرۇپ تەربىيىلەپ ھەر تەرەپتىن يىتىشتۈرۈپ كىتەلەيدىغان تەربىيە سەۋىيەسىدىن، شارائىتىدىن ئېشىپ، تەربىيىلەپ كىتەلگۈدەك چەكلىمىدىن ئارتىپ كىتىپ تەربىيىلەپ بولالمىغۇدەك دەرىجىگە يەتكەن. شۇڭا يىتىشەلمىگەنلىكى ئۈچۈن تەربىيىلەپ بولالمىغان تەرەپلىرى بار. قېرىنداشلار تەشكىلاتىدىكى جامائەتنىڭ تەشكىلاتىغا كەلگەن كىشىلەرنى قايتۇرۇشقا مادارى يەتمىگەن ئىدى.

شۇ تەشكىلاتتىكى بەزىلەرنىڭ ماڭغان يولىدا «مۇسۇلمان» غا لايىق بولمىغان سۈپەتلەر تېپىلىپ قىلىشى ئېھتىمال. چۈنكى بۇ تەشكىلات ئۆز رولىنى داۋالاش «شىپاخانىسى» ياكى ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشقا «بەك ھېرىسمەن» دەپ ھېسابلايتتى. ئۇنداق بولغان ئىكەن ئۇنىڭغا سۇنۇق، ھەم دوڭغاق «تۈز بولمەن، رۇست - ساق بولمەن» دەپ كىرىدۇ. ھەر قانداق بىر ھەرىكەت گۈللەنگەن ۋە تازا ئىقبال قىلىۋاتقان بىر دەۋردە ئۇنىڭغا تىللىرىدا «ئىشەندۇق» دەيدىغان، ئەمما قەلبلىرى ئىشەنمىگەن، دۇنيا ۋە ئۇنىڭ پايدىلىرىنىلا

كۆزلەيدىغان، ئىچى زەھەر، كۆڭلى بۇزۇق تاماخورلاردىن نۇرغۇننىڭ كىرىۋالدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالماسلىقىمىز لازىم، ئۇنداق ئادەملەردىن ھېچبىر دەۋەت سالامەت، خاتىرجەم بولالمىغان ۋە ھېچقانداق بىر جەمئىيەت خالىي بولالمىغان، ھەتتاكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدىكى مەدىنە جەمئىيىتىمۇ ئۇنداقلاردىن خالىي بولالمىغان.

كىمكى، «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەركىۋىدىكى جەمئىيەت (يەنى شۇلارنىڭ جامائەسى) «ئەيب - كەمچىلكلەردىن يۈزدە - يۈز پاك - پاكىزە ھەم خالىي» دەپ گۇمان قىلىدىكەن، ئۇنى بىز «قېرىنداشلارنى بىلمەيدىكەن، ئەمەلىيەتتەن بىخەۋەر ئىكەن ۋە تارىخنى پەقەت ئۇقمايدىكەن» دەپ ھېسابلايمىز.

دېمەكچى بولغان ئاخىرقى سۆزىمىز شۇكى: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» بىر توپلام ھالدا مۇشۇ ئىسلام ئۈمىتىنىڭ سۈپ - سۈزۈك پەرزەنتلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بىرىدۇ (يەنى شۇنداق كىشىلەرنىڭ ھېلىھەم مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بىرىدۇ). دېمەككى، ئۇلار ئەقىللىرى ئەركىن، يۈرەكلىرى پاكىزە، روھلىرى ئۈستۈن، ئەخلاقى توغرا، گۈزەل، ماڭغان مەسلىكى خاتادىن خالىي، ئاللاھنىڭ دىنىنى قوغداش روھىغا ئىگە، ياخشى كىشىلەرنى دوست تۇتىدىغان، ئىسلام دىنىنى بۇزۇقلاردىن كۈنلىيەلەيدىغان، ئىسلامنىڭ ئۇلۇغلىقىنى ئەسلىگە قايتۇرۇش، ئۇنىڭ قانۇنىنى ھاكىملىق ئورنىغا چىقىرىش ۋە ئۇنىڭ خەلقىنى رەھبەرلىك، خۇجايىنلىق ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇش يولىدا كۈرەش قىلىدىغان بىر ئەۋلاد باتۇر - ئەزىمەتلەردۇر.

ئاللاھ ئۇلارنى ئۆز پاناھىدا ساقلاپ كۈچىگە - كۈچ، روھىغا - روھ ئاتا قىلغاي! ئامىن! ئامىن!!

لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىرگە مۇنداق دەيمىزكى: «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىدىكى قېرىنداشلارنىڭ تەربىيە ئۈچۈن ۋە ئىسلام ئۈمىتىنىڭ مەۋجۇدىيىتىنى بارلىققا كەلتۈرۈش ئۈچۈن 50 يىل مابەينىدە قوللىنىۋاتقان ۋاستە ۋە پروگرامما، پىرىنسىپلىرى نەتىجە كۆرسەتتى ۋە ئۆز مېۋىسىنى ئۇزۇن يىللار مول - ھوسۇل بەردى. ئەمما ئۇ پروگرامما، پىرىنسىپلار ھەققىدە «تەكشۈرۈش ۋە ئۇزۇن تەجرىبە قىلىش» ئاساسىدا قايتا بىر قاراپ چىقىش ۋاقتى كەلدى. چۈنكى «تەكشۈرۈش»، «تەجرىبە» دېگەن گامدا نەتىجە بىرىدۇ، گامدا بىر بالداق يۇقىرى ئۆرلىتىدۇ ياكى ئۆزگەرتىدۇ.

يېرىم ئەسىر ۋاقتىنىڭ ئۆتكىنى ئاددى ئىش ئەمەس. ۋەزىيەتلەر ئۆزگەردى، پىكىرلار يېڭىلاندى، بىزنىڭ مۇھىتىمىز ۋە پۈتۈن دۇنيا مۇھىتىدا نۇرغۇن نەرسىلەر يېڭىلاندى.

تېز سۈرئەتتە ئۆزگىرىۋاتقان بۈگۈنكى دۇنيا مۇھىتىدا ھەرقانداق قەدىمىي نەرسە قەدىمىي پېتى (يەنى كۈننىڭ - كونا پېتى قېلىۋېرىشى) ئەقىلغا سىغىدىغان ئىش ئەمەس. مۇقەددەس، جانجان، جاندىن ئەزىز دىنىمىز ئىسلام بولسا نىشان ۋە غايىدە مۇستەھكەم تۇرۇشنى بۇيرۇيدۇ ۋە شۇ نىشان غايىلەرنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا ۋاستە بولىدىغان ۋاستە - سايمانلارنى تەرەققى قىلىشنى ۋە كۈچلۈك بولۇشنى كۆرسىتىدۇ.

شۇڭا نىشان باشتىن - ئاخىر بىر، ھەم ئېنىق، يىمىرىلمەس بولۇشى شەرت. ئۇنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان ۋاستىلەر

قايسى خىلدا بولسا - بولسۇن ئىسلام ئېتىراپلا قىلىدىكەن بولۇپرىدۇ.

« مەن پەقەت ئاللاھنىڭ ياردىمى بولغاندىلا مۇۋەپپىقىيەت قازىنالايمەن، (ھەممە ئىشتا) ئاللاھقا تايىنىمەن ۋە ئۇنىڭغا يۈزلىنىمەن ».

تۈگىدى